

ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ UFO ΔΙΣΚΟΙ

στο κατώφλι της κοσμικής επαφής

- UFO στην αρχαία Επίδαυρο
- Πυραμίδες: Σύστημα διαστημικής επικοινωνίας
- Ανθρωποτητα: δημιουργήμα των αστροθεών
- UFO: πρώτες επαφές

ΧΡΟΝΟΣ Α, ΤΕΥΧΟΣ 7-8, ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1979 ΔΡΧ 100

ΧΡΥΣΗ
ΤΟΜΗ

ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ UFO ΔΙΣΚΟΙ

στο κατώφλι της κοσμικής επαφής

Το περιοδικό μας συνεργάζεται με τα μεγαλύτερα και σοβαρότερα περιοδικά UFOλογίας του κόσμου. Η συνεργασία δεν είναι μονάχα του επιπέδου της άμεσης ενημέρωσης πάνω στις εξελίξεις του θέματος της εξωγήινης δραστηριότητας στον πλανήτη μας, αλλά κάτι πολύ πιο «όργανικό». Οι αντιπρόσωποι-συνεργάτες μας, σε μεγάλες πόλεις του εξωτερικού, αποτελούν έναν άμεσο, προσωπικό κρίκο σύνδεσης και η ελληνική παρουσία σύντομα θα γίνει πλατύτερα γνωστή.

Παρουσιάζουμε μερικά από τα περιοδικά αυτά:

- FLYING SAUCER REVIEW (Αγγλία)
- UFO RESEARCH REVIEW (Αγγλία)
- INTERPLANETARY NEWS (Αγγλία)
- UFO INVESTIGATOR (ΗΠΑ)
- BUFORA JOURNAL (Αγγλία)
- UFO REPORT (ΗΠΑ)
- ANCIENT ASTRONAUTS (ΗΠΑ)
- CANADIAN UFO REPORT (Καναδάς)
- S.B.D.E.S.D.V. (Βραζιλία)
- AUSTRALIAN UFO BULLETIN (Αυστραλία)
- MUFON UFO JOURNAL (ΗΠΑ)
- UFO NACHRICHTEN (Δυτ. Γερμανία)
- UFO-NUT (Δανία)
- UFO NEWS (Ιαπωνία)

Επίσης συνεργάζομαστε με όρισμένες από τις μεγαλύτερες οργανώσεις έρευνας των UFO:

- NICAP (NATIONAL INVESTIGATION COMMITTEE ON AERIAL PHENOMENA)
- APRO (AERIAL PHENOMENA RESEARCH)
- BUFORA (BRITISH UFO RESEARCH ASSOCIATION)
- ISTR (INTERPLANETARY SPACE TRAVEL RESEARCH ASSOCIATION)

Με τις οργανώσεις αυτές έχουμε συνεχή επαφή (ή δική μας εκπροσώπηση ανήκει στην ομάδα «ΦΑΕΘΩΝ»), και ανταλλάσσουμε πληροφορίες πάνω στην πορεία των κοινών ερευνών.

Αντιπρόσωποι-συνεργάτες του περιοδικού μας στο εξωτερικό είναι: Αγγλία κ. Ν. Κόκκινος. Στις ΗΠΑ και στη Γαλλία, ο κ. Γιώργος Κοκορέλος. Στην Ιταλία, ο κ. Δημήτρης Αρνέλλος.

Φροντίσαμε πολύ για να δημιουργήσουμε αυτές τις διασυνδέσεις ώστε τώρα πια να είμαστε σε θέση να πούμε, με ιδιαίτερη ικανοποίηση, ότι θριαμβώσαμε πράγματι στην πρώτη γραμμή της ενημέρωσης σε παγκόσμιο επίπεδο.

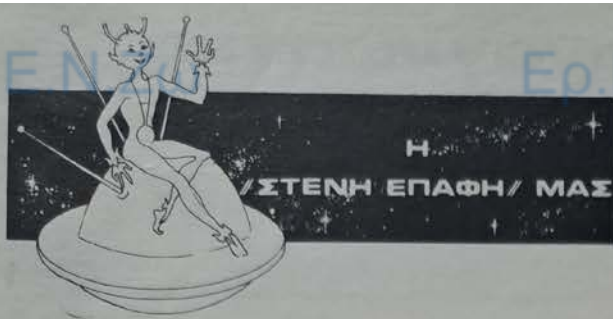
ΧΡΟΝΟΣ Α, ΤΕΥΧΟΣ 7-8 ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1979, ΤΙΜΗ ΔΡΧ 100 — ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΧΡΥΣΗ ΤΟΜΗ» Πανεπιστημίου 56 Αθήνα, τηλ. 3600.059 — ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΣΥΝΤΑΞΗΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΗΣ 730.252 (6-8 μ.μ.)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Συνεργασίες με ξένα περιοδικά και αντιπρόσωποι	2
Η «Στενή επαφή» μας	3
Οι αναγνώστες μας γράφουν	4
Ομάδα ΦΑΕΘΩΝ: UFO στην αρχαία Επίδαυρο	8
Τα UFO του Ρόουντς	16
Ναυτική βάση των ΗΠΑ πολιορκείται από UFO	20
Πρώτες επαφές: ένα φωτογραφικό άλμπουμ ντοκουμέντο	24
Το περίεργο αντικείμενο της Κομοτηνής	32
ΑΦΙΕΡΩΜΑ: ΑΡΧΑΙΟΙ ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΕΣ	33
Οι αρχαίοι αστροναύτες	34
Συνέντευξη με τον Γιόνα Ααρών	40
Διαστημάνθρωποι από το παρελθόν	44
Οι αρχαίοι αστροναύτες προσεδαφίστηκαν στη Γη;	52
Επίσκεψη από τ' άστρα	56
Αποτυπώματα αρχαίων αστροναυτών	66
Ανθρωπότητα: η δημιουργία των διαστημικών θεών	70
Οι Πυραμίδες είναι ένα αρχαίο διαστημικό δίκτυο επικοινωνιών	82
Ιπτάμενοι θεοί	86
Σχολιάζοντας την επικαιρότητα: Αιώνιοι αστροναύτες	91
Ο μύθος των πουλιών του Κεραυνού	93
Αναφορές για UFO στην Ελλάδα	94
Πρώτη Πανελλήνια Έρευνα Απόψεων γύρω από τα UFO	95

«UFO «ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ» ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΥΦΟΛΟΓΙΑΣ. Χρόνος Ίδρυσης 1979. ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΧΡΥΣΗ ΤΟΜΗ» — ΓΡΑΦΕΙΑ: Πανεπιστημίου 56 Αθήνα τ.τ. 142 τηλ. 3600.059, 3ος όροφος, γραφείο 19 — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Σπύρος Άλεβιζόπουλος Βούλγαρη 72 Πειραιά, τηλ. 4121.151. — ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: Χρήστος Δ. Λάζος Δημητράκου 65-67 Κουκάκι, τηλ. 9232.998 — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ: Δημήτρης Κουτσούκης Αρριανού 29 Παγκράτι, τηλ. 730.252. — ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΕΤΡΑΧΡΩΜΙΩΝ & ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ «ILMAK» Έλευθερίου Βενιζέλου 12 Άγια Παρασκευή, τηλ. 6520.079. — ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Άγγελος Έλεούθερος Μαυρομιχάλη 127 Αθήνα τηλ. 6437.675. — ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Δημήτρης Πετρακόπουλος Κομνηνών 19 Αθήνα, τηλ. 6441.001. — ΜΟΝΤΑΖ: Γιώργος Καρκατσούλης Ζωοδόχου Πηγής 52. — ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Χρήστος Δ. Λάζος τηλ. 3603.198. — ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ-ΕΠΙΤΑΓΕΣ: Σπύρος Άλεβιζόπουλος Πανεπιστημίου 56 Αθήνα τ.τ. 142.

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΧΡΥΣΗ ΤΟΜΗ

Πλησιάζει ο καιρός για την συνάντηση που είχα αναγγείλει στο τρίτο τεύχος από αυτή εδώ τη στήλη. Μιά συνάντηση που θα έχει για στόχο της την πρώτη, σε πανελλήνια έκταση, δημιουργία ομάδας για την έρευνα των UFO. Ήδη τα βασικά στελέχη της ομάδας ΦΑΕΘΩΝ ετοιμάζουν λεπτομέρειες της συνάντησης και οργανώνουν διάφορες μικροεπαφές. Έπαυλα μβάνω ότι όσοι θέλουν να πάρουν μέρος στην οργάνωση αυτή μπορούν να ταχυδρομήσουν τα στοιχεία τους (όνοματεπώνυμο, διεύθυνση, ηλικία, γνώσεις, τηλέφωνο), στη διεύθυνση του περιοδικού. Η συνάντηση προβλέπεται για τον Οκτώβριο, αλλά πιο πριν θα καλέσουμε ονομαστικά τα μέλη για την συγκέντρωση, από το περιοδικό.

«Κεραυνός εν αιθρία», η είδηση για εμφάνιση UFO στην αρχαία Επίδαυρο, γεγονός που έδειξε, με την έκταση που πήρε, ότι συνειδησιακά το ελληνικό κοινό διακείται φιλικά απέναντι στο γεγονός. Η ομάδα ΦΑΕΘΩΝ έκανε αίσθηση με την άμεση έρευνά της και έδωσε τις καλύτερες έντυπώσεις στους μάρτυρες, πέρα από τη γενικότερη διαφήμιση και διερεύνηση για το θέμα UFO.

Πολύ σύντομα θα μπει σε λειτουργία ειδικό τμήμα της ομάδας με ηλεκτρονικά μηχανήματα για μεταδόσεις και λήψεις ειδήσεων σε παγκόσμια έκταση. Μιά μικρή δόση πληροφοριών είναι ότι αυτή τη στιγμή την μικρή αλλά συμπυκνωμένη ομάδα ΦΑΕΘΩΝ απαρτίζουν άτομα με ειδικευμένες γνώσεις — βιολόγος, ηλεκτρονικός, μαθηματικός, γεωλόγος, έρευνες κλπ. — Ήδη μετά την πανελλήνια έρευνα-γκάλοπ για τα UFO η ομάδα ετοιμάζει δημόσια επαφή με γνωστές φυσιογνωμίες του ελληνικού κόσμου. Συμπέρασμα:

Κάτι αρχίζει να πηγαίνει καλά, για το θέμα μας. Και εύτυχώς που η έκπομπή της EPT, «Επιχείρηση UFO» σταμάτησε: χειρότερες περιπτώσεις δεν μπορούσαν να παρουσιάσουν! (Παρηγορηθήκαμε όμως μέ.....την «Εισβολή από άλλο Πλανήτη» που την ανθρώπινη ήλιθιότητα θέλει να τη μεταδώσει στους έξωγήνους).

Και μία είδηση που θα σας ένθουσιάζει.

Ο έκδοτικός οίκος «ΧΡΥΣΗ ΤΟΜΗ» απόκτησε τα δικαιώματα μιάς σειράς βιβλίων σχετικά με τα UFO που τοποθετούν το πρόβλημα στις σωστές του διαστάσεις. Ήδη το πρώτο βιβλίο της σειράς αυτής το «Οι έξωγήνιοι απέναντι στην Έπιστήμη», αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα της νοοτροπίας με την οποία αντιμετωπίζουμε το θέμα: σοβαρότητα και έρευνα δίχως προκαταλήψεις. Δίνει ακόμα πληροφορίες για την αντιμετώπιση και έρευνα του φαινομένου UFO στη Γαλλία, μία χώρα που π ρ ώ τ η στον κόσμο έσύστησε Έθνικό Κέντρο Έρευνας για τα UFO με Διευθύνοντα τον αστροφυσικό Κλώντ Ποέ.

Η σειρά αυτή θα π ε ί σ ε ι όλους ότι το φαινόμενο UFO είναι κ α ι σοβαρό κ α ι αξιόλογο. Χρήστος Λάζος

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΧΡΥΣΗ ΤΟΜΗ»

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΠΥΡΟΣ ΑΛΕΒΙΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΛΑΖΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΗΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΜΙΝΑ ΔΑΛΑΜΑΝΓΚΑ

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΑΛΑΝΟΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΔΑΝΑΗ ΑΡΝΕΛΛΟΥ-ΛΑΖΟΥ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ
ΜΑΝΙΑ ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ

ΤΕΤΡΑΧΡΩΜΙΕΣ-ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ
ΑΝΤΡΕΑΣ ΤΣΑΡΑΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
ΑΓΓΕΛΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΕΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΑΘΕΣΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΑΘΗΝΑ

Κεντρική διάθεση: Πανεπιστημίου 56,
3ος όροφος. Τηλ. 36.00.059.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Μπαρμπουνάκης: Βιβλιοπωλεία, Αριστοτέλους 4, τηλ. 228.682 - 264-609, Έγναντίας 150, τηλ. 235.916.

Π. Ραγιάς: Τσιμισκή 41, τηλ. 229.010.

Χ. Παπαδάκης: Βασιλίσσης Όλγας 125, Ντεπό, τηλ. 835.176.

Γιαννίκος Κορυδάκης: Κωνσταντίνου Μελενίκου 34, τηλ. 212.610.

ΚΑΒΑΛΑ

Δημ. Κελαϊδίτης: Όμονοίας 94, τηλ. 226.166.

ΛΑΡΙΣΑ

Βιβλιοπωλείο «Κέραμος»: Μαριάννας Κόρακα, Κούμα 34, τηλ. 255.554.

ΠΑΡΓΑ

Πέτρος Γιούργας: Πάργα Ήπειρου.

ΠΑΤΡΑ

Άντρέας Φιλιπάτος: Ζαίμη 22.

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

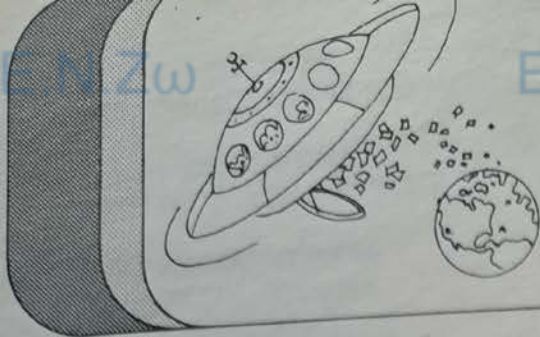
Αφοι Μποστανόγλου Ο.Ε.: Κολοκοτρώνη 92-94, τηλ. 41.12.258.

ΠΕΥΚΗ (κάτω)

Ίωάννης Μερκάτης: ΤΗΛ. 80.29.119 - 80.28.425.

ΣΑΜΟΣ

Κων. Α. Βούλγαρης: Βιβλιοχαρτοπωλείο Σάμος Σάμου, τηλ. 27.406.

ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

Κυρία Κουτσουκή,

Διάβασα με πολύ μεγάλη χαρά και απέραντη έκπληξη, το άρθρο σας «Σχολιάζοντας την επικαιρότητα» στο υπό την επωνυμία «ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ UFO» μηνός Απριλίου 79 περιοδικό σας.

Γράφω με μεγάλη χαρά, διότι είναι πράγματι πολύ ευχάριστο να συναντάει κανείς στη ζωή του ανθρώπους νεότατους (ως έ-σεις) να ασχολούνται με αληθείες τόσο πα-λίες, και ταυτόχρονα τόσο...καινούργιες και απέραντες όσο το Σύμπαν!

Με απέραντη δέ εκπληξη, διότι την κωμικοτραγική εκείνη έκπομπή «Μιά ταινία μιά συζήτηση» στις 22/3/79, ενώ την παρακολουθούσαν εκατομμύρια ζευγάρια μάτια και την ακουσανισαρίθμητα εκατομμύρια αυτιά, μόνο τα δικά σας κατά πρώτο, και τα δικά μου κατά δεύτερο, είδαν τη διαστρέβλωση της αλή-θειας και συνέλαβαν τους παραφάνους ή-χους της μοιραίας εκείνης συζήτησης! Τι μπορεί να διανοηθεί κανείς για τους ειδικούς και σοφούς εκπροσώπους της χώρας μας; Δεν την παρακολούθησε κανείς; Η μήπως την παρακολούθησαν και ενώ την έβλεπαν, δεν την έβλεπαν, και ενώ την άκουαν, δεν την άκουαν;...Ας...μας απαντήσουν, τους...άναμένουμε.

Κλείνοντας τον παρόντα πρόλογο, έρχομαι να σας συγχαρώ εγκορδιότατα, για τις βαθιές και αληθινές σας γνώσεις, καθώς και για τη θερμή σας υποστήριξη των αληθειών αυτών.

Καιρός, όμως, είναι, να σας εξιστορήσω, και τη δική μου, περιπέτεια. Στις 22/3/79 στηθήκα κυριολεκτικά με πολύ μεγάλες προ-σδοκίες στην όθονη. Αλλά, δυστυχώς, από τα πρώτα λεπτά της συζήτησης, οι προσδο-κίες μου άρχισαν να εξαφανίζονται και τη θέση τους να την παραχωρούν στην απο-γοήτευση, η οποία κορυφώθηκε, όταν ένα μέλος της επιτροπής, έδωσε μιά πολύ πρό-χειρη απάντηση, σ' ένα ευστοχο, τηλεφωνικό ερώτημα, ενός καθηγητή από τη Θεσσαλονί-κη. Τότε τηλεφώνησα αμέσως στην έκπομπή, και ενώ έδωσα τη σωστή απάντηση, η άποψή μου δεν μεταδόθηκε, παρά τη διαβεβαίωση ότι θα μεταδιδόταν.

Μετά 2-3 ημέρες, παραπονήθηκα τηλεφω-νικά στην εφημερίδα Απογευματινή (αρμοδ. κ. Κοντογιάννης) η οποία, πραγματικά με τον κ. Κοντογιάννη, στις 27/3/79, στη στήλη «ΤΑ ΧΤΕΣΙΝΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΤΩΝ ΤΗΛΕΘΕΑΤΩΝ» γράφει τα εξής: «Ο τηλεθεατής Γεώργιος Πρίφτης (Προφ. Ήλια 35, Ν. Σμύρνη) δια-μαρτύρεται γιατί στην τελευταία έκπομπή «Μιά ταινία μιά συζήτηση» δεν φιλοξένησαν την άποψή του, παρόλο που τηλεφώνησε έγκαιρα στους αρμοδίους».

Την επομένη, 28/3/79, η EPT στη στήλη «ΤΑ ΚΑΝΑΛΙΑ ΑΠΑΝΤΟΥΝ» της ίδιας εφημε-ρίδας απαντά τα ακόλουθα: «Δεν είναι δυνα-τό να περάσουν τα ερωτήματα και οι απόψεις των χιλίων και πλέον τηλεθεατών που τηλε-φωνούν κατά τη διάρκεια της έκπομπης. «Μιά ταινία μιά συζήτηση» στους προσκεκλημέ-νους της. Σχετικά ή όμοιδη θέματα που υ-ποβάλλονται από το κοινό, παίρνουν τη μορ-φή μιάς γενικότερης ερώτησης που τίθεται για εξέταση και συζήτηση στο στούντιο. Συ-νήθως οι ερωτήσεις που φεύγουν από την παραγωγή για να φτάσουν στους προσκεκλη-

μένους είναι άθροισμα παρατηρήσεων ή ε-ρωτημάτων δεκάδων τηλεθεατών».

Μή βρίσκοντας ικανοποιητική την απάντη-ση της EPT (ουσιαστικά δεν προσπαθούσα να μεταδώσω άποψη, ούτε ερώτηση, αλλά συ-μπληρωματική απάντηση στην ελλειπή απάν-τηση που έδωσαν οι προσκεκλημένοι της EPT στο ερώτημα του καθηγητή, δίνω ιδιο-χείρως στον κ. Κοντογιάννη (εφημερίδα Α-πογευματινή) μιά τρισελιδή επιστολή για δη-μοσίευση, σαν ανταπάντηση στην από 28/3/79 απάντηση της EPT.

Ευγενώς, ξανά, προσφερθείσα, η ανωτέρω εφημερίδα (πάντα με τον κ. Κοντογιάννη) δέχτηκε να δημοσιεύσει μέρος της επιστο-λής (ιδίως όσο αφορά το κεντρικό νόημά της). Αφού λοιπόν άφαιραν από την επι-στολή μου, το δέρμα, τη σάρκα, τα σπλάχνα και τα νεύρα, δημοσίευσαν στις 16/4/79 το σκελετό της στη στήλη «ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΤΗΛΕ-ΘΕΑΤΩΝ» ως εξής:

«ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ»

Στην έκπομπή «Μιά ταινία μιά συζήτηση» στις 22/3/79 οι συζητητές δέχτηκαν σαν ά-πάντηση στο ερώτημα: «Ποιά η θέση της θρησκείας αν οι εξωγήινοι αποδειχτούν πραγματικοί» τα εξής: «Αφού ο Θεός δη-μιούργησε τη Γη, θά έφτιαξε και το υπόλοιπο σύμπαν».

Η απάντηση αυτή θά μπορούσε να στρί-χτει όμως στο εδάφιο του Ίωάννη ΙΔ, 2 «Εν τη οίκια του Πατρός μου είναι πολλά οίκη-ματα» σε άλλα εδάφια και στις απόψεις που εκφράζει στα βιβλία του ο Κάρολος Τούντελ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΡΙΦΤΗΣ

Προφ. Ήλια 35 Νέα Σμύρνη

Ευχαριστώ ειλικρινά τη εφημερίδα, αλλά στον έναρκο γήινο διο μας, οι όστέινοι σκε-λετοί μας δεν γίνονται όρατοί με γυμνό όφθαλ-μό, παρά μόνο με τη βοήθεια ακτίνων Χ. Και αν κρίνουμε από το γεγονός ότι η «όστεινη» επιστολή μου τοποθετήθηκε δίπλα από τα προγράμματα της τηλεόρασης, όπου εκατον-τάδες χιλιάδες μάτια εφασαν, εκεί, δίπλα, χωρίς να τη δουν, τότε με θεατικότητα συ-μπεραίνουμε ότι τα ανθρώπινα μάτια δεν δια-θέτουν, τέτοιου είδους ακτίνες. Ενώ, εάν τη δημοσίευαν με σάρκα και αίμα, τότε όλο και κάποιο βλέμμα θά γλίστραγε προς αυτήν. Και η εν συνείδηση απάντηση της EPT θά ήταν ίσως διαφορετική και δεν θά αναγκαζόμουν να ξαναγράψω το δημοσίευτο κομμάτι της επιστολής μου, σαν απάντηση στην τελική απάντηση, που έδωσε η EPT και η οποία είναι η κάτωθι.

«Οι συζητητές της έκπομπης «Μιά ταινία μιά συζήτηση» είναι ελεύθεροι να εκφρά-σουν τις δικές τους απόψεις σύμφωνα με τις γνώσεις τους, πάνω στο θέμα που συζητούν. Οι απόψεις αυτές γίνονται ή όχι δεκτές από τους υπόλοιπους συνομιλητές. Για το συγκεκρι-μένο θέμα των εξωγήινων η άποψη που εκφράστηκε δεν είναι αντίθετη προς αυτή που αναφέρει στην επιστολή του ο κ. Γ. Πρί-φτης».

Δημοσιεύτηκε 17/4/79 Μεγ. Τρίτη (μαζί με την...έν πολλὰς ἀμαρτίας περιπέσουσα...επιστολή!)

Όμολογουμένως, η απάντηση της EPT ει-

ναι ωραία, έξυπνη και πολύ διπλωματική, για-τούτο θά της απαντήσω ως εξής: Είναι αλη-θεια, αγαπητή EPT, ότι η άποψη που εκφρά-στηκε από τους προσκεκλημένους σου, δεν έρχεται σε αντίθεση με την άποψή μου, ούτε και στο δημοσίευτο τμήμα της επιστολής μου εκφράζω κάτι τέτοιο.

Εκθέτω, όμως, περίπου τα εξής, «δεν θά έπανερχόμουν στο θέμα, με καμία δύναμη, εάν την Πέμπτη 22/3/79, δεν κακοποιούσα, με τον πρόχειρο τρόπο, μιά αλήθεια...όχι παγκόσμια!!!...αλλά...συμπαντική η...την οποία δίνει σαφώς η Αγία Γραφή».

Αφού χαρακτηρίζω την απάντηση των προ-σκεκλημένων σαν «παιδαριώδη, πρόχειρη και ειδικά έλλειπη» πιά κάτω γράφω επί λέξει τα εξής:

«Έτσι, με αυτό το τόσο εύσχημο και λογι-κοφανές επιχείρημα, κακοποιήθηκε και μετέ-θηκε μιά θεική ασύλληπτα τρομακτική, σε σο-φία, αλήθεια, που την παρέχει σαφώς, όχι η Παλαιά Διαθήκη, αλλά αυτός ο ίδιος ο Χρι-στός, στην Καινή Διαθήκη».

Στην άμεσως επόμενη παράγραφο, γράφω γιατί χαρακτηρίζω την απάντηση των προ-σκεκλημένων παιδαριώδη, πρόχειρη και ειδικά έλλειπη, με τα κάτωθι: «Παιδαριώδη διότι η Παλαιά Διαθήκη απευθύνεται σε ανθρώ-πους με χαμηλό πνευματικό επίπεδο, δηλαδή παιδιά. Πρόχειρη διότι γρήγορα γρήγορα (οι προσκεκλημένοι σας) μās έδωσαν μίαν απαν-τηση που δίνουν στα παιδιά του νηπιαγ-γείου, και τέλος έλλειπη διότι αγνόησαν (οι προσκεκλημένοι) τα εδάφια της Καινης Δια-θήκης».

Τέλος, στις τέσσερις τελευταίες παρα-γράφους της δημοσίευτης επιστολής μου, εκθέτω τα εξής:

1) (έδω παραθέτω το ΙΔ, 2 εδάφ. του Ί-ωάννη «Εν οίκια του Πατρός μου είναι πολλά οίκηματα»)

2) «Έχω στη διάθεση κάθε ενδιαφερομέ-νου και άλλα σχετικά εδάφια, καθώς και το βιβλίο του αγγλου ειδικού Καρόλου Τούντελ για μία δημόσια, πανελλαδική συζήτηση, προς αποκατάσταση της θείας αληθείας».

3) «Ας μη ξεχνάμε ότι, είτε θέλουμε είτε όχι, η θρησκεία επηρεάζει και θα επηρεάζει τις πιο βαθιές πτυχές του είναι μας και οι πράξεις μας, θετικά ή αρνητικά, επηρεάζον-ται πάλι από αυτή. Αναλογα με τη σωστή ή μη γνώση της θρησκείας Παράδειγμα, η πρώτη Εύαγγελική Εκκλησία, ο Έρυσταυρός, ο Μεσαίωνας κ.ά. Πιστεύω λοιπόν, πως έχουμε όλοι μας χρέος να διαφωτίσουμε τις αληθείες της σωστής και αντικειμενικά, χωρίς προκαταλήψεις προς το καλό όλων μας».

4) «Δύο ταινίες: Μια αστρονομική περί Σύ-μπαντος και μια με περιπτώσεις UFO» και θέμα συζήτησης «Σύμπαν, εξωγήινοι πολιτι-σμοί και θρησκεία» θά είναι μιά σημαντική αρχή για μιά πανελλήνια επιστημονική δια-φώτιση ανάταξι της πνευματικής μας κληρο-νομίας. Αλλάξει θεάβια, αν η Διεύθυνση της EPT έχει αντιρρήσεις...Αυτά».

Αυτό ήταν περίπου το δημοσίευτο τμήμα της επιστολής μου.

Και τώρα, αφού αγαπητή EPT σου απάντη-σα με το τμήμα της δημοσίευτης επιστολής μου, σου απαντώ απευθείας στην της 17/4/79

απάντησή σου.

Δεν είναι μάλιστα κομματιασμός (κακοποίηση) ελλείψη, προχειρότητα, μείωση της αλήθειας, εάν ισχυριστούμε ότι αυτός που δημιουργήσε το πετραδάκι, θα εφτιαξε και τα Ίμαλάια Όρη. Μήπως, δεν θα είναι παιδαριώδες εάν υποθέσουμε ότι αυτός που δημιουργήσε το κουκλόσπιτο και τα άλλα παιχνίδια του νηπιού, ότι θα εφτιαξε κι όλα τα οικοδομήματα καθώς κι όλα τα κάθε είδους κινητά και άκινητα αντικείμενα του πλανήτη μας;

Στην προκειμένη όμως περίπτωση, περισσότερο από κάθε άλλο, είστε υπεύθυνη έσείς κύριοι της ΕΡΤ. Διότι, για μιάν επιστημονική έκπομπη διαθέτετε τόσο λίγο χρόνο και ουδέποτε επανάληψη ή συνέχεια. Για οποιοδήποτε όμως ψυχικό πορνογράφημα, όπως οι «Πανθέοι», διαθέτετε, άμετρητες ώρες και συνέχειες, μέχρι να δούμε ότι η «θεία»..... κλπ., κλπ.

Αλλά, αν έσείς και οι προσκεκλημένοι σας, δεν τ'αφτιάχνετε τόσο άσχημα, πώς θα επαληθευόταν η από αιώνες παγκόσμια αλήθεια των παρακάτω έδαφίων;

α) «Ευχαριστώ σοι Πάτερ Κύριε του Ουρανού και της Γης ότι απέκρυψας ταύτα από σοφών και συνετών απεκαλύψας αυτά εις νηπία» ναί ω Πάτερ διότι ούτως έγινεν άρεστόν έμπροσθέν σου» Λουκ. Ι, 21.

Και β) «Ο έχων ώτα διά να ακούη άς ακούη». Λουκ. ΙΔ, 35.

Ευχαριστώ

Φιλικότατα

Γεωργιος Πρίφτης

Προφ. Ήλια 35, Ν. Σμύρνη

...ΦΩΝΗ ΒΟΩΝΤΟΣ ΕΝ ΤΗ ΕΡ(Τ)ΗΜΩ...

‘Αγαπητέ κύριε Πρίφτη,

Τό γράμμα σας με εξέπληξε! Εξεπλήγην σφόδρα από την εκπλήξή σας για την (εκ)πληκτική έκπομπή που αναφέρασθε. Θα μου επιτρέψετε λοιπόν να σας εκπλήξω κι εγώ με τη σειρά μου.

Γράφετε σε κάποιο σημείο της επιστολής σας: «Τί μπορεί να διανοηθεί κανείς για τους ειδικούς και σοφούς εκπροσώπους της χώρα μας;» Μά, αγαπητέ μου φίλε φαίνεται άγνωστέ εκείνη την περίφημη φράση του ‘Ανατόλ Φράνς: «Έχει παρατηρηθεί ότι.....πολύ συχνά οι μουσικοκριτικοί είναι κουφοί και οι κριτικοί της τεχνής τυφλοί. Αυτό τους επιτρέπει να πετυχαίνουν την απαραίτητη συγκέντρωση στις αισθητικές ιδέες».

Σε κάποιο άλλο σημείο εκφράζετε την απογοήτευσή σας για την πρόχειρη απάντησή που δόθηκε από ένα μέλος της επιτροπής σε μιάν ερώτηση. Και πάλι κάνετε λάθος! ένα λάθος που φανερώνει ότι άγνωστε μία «συνταγή» που γνωρίζουν όλα τα μέλη των απανταχού «έπιτροπών». «Οι ιστορικοί αντιγράφουν ό ένας τον άλλο. Γλιτώνουν έτσι τον κόπο κι αποφεύγουν να φανούν προκλητικοί. Μιμηθείτε τους και μην είστε πρωτότυπος Ένας πρωτότυπος ιστορικός γίνεται αντικείμενο της παγκόσμιας δυσπιστίας, περιφρόνησης και άηδίας» (λόγια, ξανά, του ‘Ανατόλ Φράνς).

Πιο κάτω, αγανακτείτε για τό επανειλημμένο κουτσούρεμα των επιστολών σας προς την ΕΡΤ μέσω εφημερίδας. Αναγκαστικά λοιπόν θα τριτώσει το κακό. Ανατόλ Φράνς: «Για ποιο λόγο καημένη μου κύριε να κάνετε τόσον κόπο.....; Άν έχετε μία νέα άποψη, μία πρωτότυπη ιδέα, αν παρουσιάζετε τους ανθρώπους και τα πράγματα με μιάν αναπάντεχη όψη θα ξαφνιάσετε τον άναγνώστη. Κι ό άναγνώστης δεν ευχαριστείται όταν ξαφνιάζεται..... Άν επιχειρήσετε να τον διδάξετε, δεν θα κάνετε άλλο παρά να τον ταπεινώσετε και να τον θυμώσετε. Μή δοκιμάσετε να τον

φωτίσετε, θα φωνάξει ότι τον προσβάλετε στις πεποιθήσεις του».

Άν βάλετε, κύριε Πρίφτη, στη θέση της λέξης «άναγνώστης» αυτό που λέμε «κατεστημένο παραδοχών και άπόψεων» έχετε τη λύση στις άπορίες σας.

Και κάτι τελευταίο. Άν ύστερα απ’ όλα αυτά δεν πειστήκατε για την όρθότητα της έκπομπής εκείνης, και θελήσετε να επιτεθείτε με κανένα παρόμοιο, μ’ αυτό που στείλατε σ’ έμένα, γράμμα, έναντιον του ‘Ανατόλ Φράνς, που «πασχίζει» τόσο να «διατηρήσει» την κοινωνική ήρεμία, σας πληροφορώ ότι έχει πεθάνει εδώ και 55 χρόνια. Ίσως λοιπόν οι άρμόδιοι σας απαντήσουν ότι δεν μπορούν να δημοσιεύσουν έπιστολές προς άνυπαρκτα πρόσωπα.

‘Αγαπητοί εκδότες,

Θά ήθελα να σας εκφράσω τη χαρά και τον ένθουσιασμό μου για τό καινούργιο σας περιοδικό που εκδόσατε, τό ‘Ιπτάμενο Δίσκο UFO. Δεν ήλπιζα ποτέ να εκδοθεί ένα τέτοιο περιοδικό στον έλλαδικό χώρο. Είμαι φανατικός άναγνώστης του μητρικού σας περιοδικού: Αινίγματα του Σύμπαντος. ‘Ελπίζω να μου επιτραπεί να κάνω 2 παρατηρήσεις: Νομίζω πως πρέπει να παραχωρήσετε λίγο χώρο για στήλη άναγνώστη. Σ’ αυτή θα πρέπει να υπάρχει ή άλληλογραφία κ.ά. Η δεύτερη πώς πρέπει να κάνετε πιο έκτεταμένη θιβλιοπαρουσίαση σχετικά με τό UFO. Δηλαδή όλα τα θιβλία που εκδίδονται στην ελληνική γλώσσα σχετικά με τό UFO πρέπει να παρουσιάζονται εκεί με σημειώσεις και σχόλια. Όλοκληρο τό νέο περιοδικό μου άρεσε υπερβολικά αλλά έχω μία αντίρρηση σχετικά με μία παράγραφο στη σελίδα 3 του 2ου τεύχους.

Γράφετε: Δεν πρέπει να μάς διαφύγει ή θετική προσφορά της νέας τηλεοπτικής σειράς «Άναφορα UFO» της ΕΡΤ. Το πρώτο έπαισόδιο συνάρπασε όσους τό είδαν, ενώ ή κανοποίησε τους έρευνήτες του θέματος και τους πιο ειδικούς. Πάνω σ’ αυτό άκριβώς έχω την αντίρρηση. Ωστόσο δεν είμαι και τελείως άσχετος. Βέβαια προσφέρει πολλά αυτή ή σειρά αλλά δεν είναι τό πράγματα άκριβώς όπως τό παρούσαίζει. Δηλαδή: στή σειρά βλέπουμε 2 άνωτερους άξιωματικούς της ‘Αεροπορίας που έχουν όλα τά μέσα στή διάθεση τους. Από σύγχρονα μηχανήματα έως γραμματέα, ενώ μάς δείχνει πως μόλις άναφερθεί μία περίπτωση μεταβαίνουν εκεί και κάνουν τις άπαιτητες έρευνες. Πρόσφατα μεταφράστηκαν στην ελληνική μία σειρά από θιβλία του Άλλαν Χάυνεκ, άστρονόμου του Γαλάζιου Βιβλίου. Ο Χάυνεκ λέει λοιπόν στά θιβλία του: Στο στόμα ή σοβαρότητα που δίνεται σε μιάν άποστολή βρίσκεται συνήθως σε άμεση άναλογία με τό βαθμό του διοικητού άξιωματικού. Στο Γαλάζιο Βιβλίο ό διοικητής ήτανε συνήθως ένας λοχίας. Πού είναι ή σοβαρότητα λοιπόν αυτού του προγράμματος; Η άεροπορία στην άρχή ζήτησε μιάν άναφορά από τό σχέδιο σχετικά με τό τί άκριβώς ήτανε «αυτά τά πράγματα». Άμέσως σχηματίστηκαν 2 παρατάξεις: αυτοί που πίστευαν πως τό UFO ήτανε έξωγήνη σκάφη και οι άλλοι που πίστευαν τό αντίθετο. Τελικά, επικράτησαν οι δεύτεροι. Οι μεγάλοι του Πενταγώνου πίστεψαν αυτούς και άκόμη ότι δεν ύπρχε κίνδυνος για την έθνική άσφάλεια. (οσωτό αυτό). Σε μία διαταγή από τό Πεντάγωνο μετά από την άπόφαση: δεν είναι δυνατόν να ύπάρχουν άρα δεν ύπάρχουν άναφερόταν. Οι πράκτορες της έθνικής άσφάλειας θα πρέπει τάχιστα να άπογυμνώσουν τό UFO από τό μύθο και να τους άφαιρεθεί τό πέπλο του μυστηρίου που τό σκεπάει. Δημιουργήθηκε τότε τό «κόμπλεξ έπιτροπής», δηλαδή όποιος πίστευε στά UFO άπολυόταν για «ά-

νικανότητα», όπως συνέβη σε άρκετές περιπτώσεις. Όπως βλέπετε οι διαφορές είναι πολλές. Και έρωτώ λοιπόν έγω, μήπως αυτά τά ψέματα σχετικά με τό προσωπικό έπεκτείνονταν και στις άναφορές; Θά ήθελα και τη δική σας γνώμη αν αυτό είναι δυνατόν.

Ευχαριστώ για τη φιλοξενία
Μιχαήλ Γιοκουμής
Γρηγορίου Ε’ 16 Τριάντα Ρόδου

‘Αγαπητέ φίλε,

Τό θέμα της άλληλογραφίας των άναγνωστών έχει — όπως βλέπεις — ήδη τακτοποιηθεί, ή δέ θιβλιοπαρουσίαση είναι κάτι που θά φροντίσουμε να ύπάρχει στο μέλλον. Σχετικά με την τηλεοπτική σειρά «PROJECT UFO» έχεις δικιο σε πολλά σημεία. Ίσως ή άμερικανική άεροπορία να έπιδιώκει μιάν «ωραιοποίηση» των προσπαθειών της, ίσως, πάλι, πίσω απ’ όλα αυτά να ύπάρχει και κάποια «άφανής σκοπιμότητα». Τό κέρδος στην προκειμένη περίπτωση είναι ότι τό φαινόμενο των UFO περνά από τις όθόνες της Τ.Υ. μέσα στά σπίτια μας, πράγμα που πριν από λίγα μόνο χρόνια ήταν άδιανόητο — εδώ στην Έλλάδα.

Φίλοι εκδότες, συντάκτες, άναγνώστες,

Άς μη χαρακτηριστεί τό ύφος που γράφω τούτο τό γράμμα σαν ύφος «πνεύματος» ή «σνομπισμού». Είναι απλά ένα παιχνιδισμα της φαντασίας — αν ύπάρχει θεθαία στην έσωτερική κατανόησή μας τέτοιος όρος — ένα πέταγμα του ύποσυνειδητου προς γνώστές του περιοχές, ένα ξαφνικό ξύπνημα κάποιας ίσως μνήμης, μέσα στο ασύλληπτο και άχανές ΓΙΑΤΙ; ΠΩΣ; ΤΙ; ΑΠΟ ΠΟΤΕ; ΜΕΧΡΙ ΠΟΤΕ; ΑΠΟ ΠΟΥ; ΩΣ ΠΟΥ; κλπ. κλπ.

Είμαι μία φίλη της προσπάθειας που γίνεται μέσω του έντύπου αυτού. Είμαι μία φίλη που διψάει, όπως μυριάδες άλλοι, για γνώση, άποκαλύψεις, άναφορές, σχόλια, δουλειά για την αύλαία του «αύριου», που σίγουρα θ’ άνοίξει — αν δεν άνοίξει κιόλας — για όλους αυτούς που άναζητούν, και που τελικά ίσως δούν!

Τί είναι όμως αυτό που θά δούν; Πώς προσδιορίζεται; Πώς εκφράζεται; Μπορεί τό πάμφτωχό μας ανθρώπινο λεξιλόγιο να τό περιγράψει; Μήπως είναι κάτι που φτάνει ως τη γλώσσα μας, που τό ψιθυρίζουν τά χείλια μας, κι όμως δεν βγαίνει με φωνή;

Τείνω να πιστεύω αυτό τό τελευταίο. Για πολλούς ίσως φανεί άπίθανο, όμως πιστεύω πως πολλοί τό καταλαβαίνουν. Και τί σχέση μπορεί να ‘χουν όλα αυτά με τό περιοδικό; Θά ρωτούσε ίσως κάποιος.

Έδώ είναι που όφειλω να διευκρινίσω όλα τά παραπάνω. Έχουν σχέση! Και ή αιτιολόγηση, κατά την άποψή μου, είναι μάλλον απλή. Τά UFO, τά παράξενα φαινόμενα, τά αινίγματα του γύρω μας όρατου κόσμου, τά αινίγματα του μέσα μας άόρατου κόσμου, όλα εκείνα που άγγίζουν τά όρια της «φαντασίας» ή του «ύπερφυσικού», είναι τελικά πραγματικά. Είναι μορφές ενεργείας!

Στό σημείο αυτό θά μου πείτε, «Φίλη, είσαι παρανοϊκή, δεν ξέρεις τί λες». Τό δεχομαι! άλλωστε ποιος ξέρει άπόλυτα τί λέει; Όμως αυτό είναι τό σημείο που άκριβώς θά ‘θελα να διευκρινίσω, και να όμολογήσω πως στάθηκε ή άφορμή για να γράψω σ’ όλους εσάς αυτές μου τις σκέψεις. Θά τό πω μάλλον συνοπτικά: Τά UFO, τά φαινόμενα, τά αινίγματα κλπ. τά «πολεμάμε» τά «σκαλίζουμε», τά «έρευνούμε» γιατί τό ΞΕΡΟΥΜΕ. Όλοι μας τά ‘χουμε θαμένα μέσα σε κάποια μικρή κυψέλη του ύποσυνειδητου μας, που πολλές φορές μάς πληροφορεί γι’ αυτά, και τότε αρχίζουμε να διατυπώνουμε τις άπορίες μας, τις υποθέ-

σεις μας, τις αντιθέσεις μας, τις επιθεσεις μας και όποια άλλη Αντίδραση — γι' αυτό που ήδη ξέρουμε και δεν θέλουμε να τ' αποδεχτούμε. Πράγμα φυσικό, άλλωστε μία που μόνο η παραδοχή του θα μας γέμιζε και κατοναπλάσιες απορίες κι ερωτηματικά. Και πράγματα που θέλουμε και δεν κατανοούμε, που άκουσε και δεν ακούμε, που πιάνουμε, και δεν πιάνουμε, μέσα στις ώρες της θατιάς μας περισυλλογής τ' αποδεχόμαστε τέλεια. Και η αποδοχή είναι πραγματική, είναι ενεργητική, είναι ενεργειακή. Μέσα απ' αυτές τις εγκεφαλικές μας διεργασίες έρχομαστε πιο κοντά στο «άγνωστο», στο «αίνιγματικό», στο «μη κατανοητό», έτσι που αισθανόμαστε πολύ πιο βαθιά τη θέση μας σ' αυτό τον κόσμο, τη θέση μας στον σύμπαν, τη θέση μας στο Πάν και στον Τίποτα.

Έτσι, όλες αυτές οι προσπάθειες που γίνονται σε παγκόσμια κλίμακα για να εξηγηθούν τα «φαινόμενα», κονταροχτυπιούνται με την «από μέσα» μας παραδοχή, και είναι τελικά έρμηνεύσιμα.

Ελπίζοντας πως η δική σας κατανόηση φτάνει τα όρια της ανοχής για μία κάποια γνώμη, σας ευχαριστώ, με την ελπίδα πως θ' αρχίσουμε όλοι μαζί έναν κάποιο διάλογο.

Δική σας
Μυρτώ Μ.

Αγαπητή φίλη,

Σπάνια έχει κανείς την ευκαιρία να διαβάσει ένα τόσο μεστό, φωτισμένο θα 'λεγα, γράμμα όσο το δικό σου. Μέσα στις φιλοσοφημένες του αράδες υπάρχουν ΑΛΗΘΕΙΕΣ μεγάλες και γι' αυτό ίσως δύσκολες να γίνουν απ' όλους και άμεσως παραδεκτές. Η αλήθεια όμως δεν χρειάζεται πλειοψηφικά δεδομένα για να αποδεικνύει το κύρος της. Αυτό είναι και το δικό μου πιστεύω στον άγωνα της έντημής του κοινού. Ίσως η πιο μεγάλη, η πιο τρανή διθλοισθήκη γνώσεων για τα ΠΑΝΤΑ να βρίσκεται ΜΕΣΑ ΜΑΣ και, παρ' όλη τη δυνατότητα ανάγνωσης που έχουμε, να μας διαφεύγει το σημαντικό: τα μάτια βλέπουν αλλά η ψυχή διαβάζει. Μπράβο σου.

Είμαι αναγνώστρια του περιοδικού «Ιπτάμενοι Δίσκοι UFO».

Στο 3ο τεύχος Μάρτιος 1979 ανακοινώνετε πως: σε τρεις μήνες θα δημιουργηθεί μία οργάνωση κλπ. Παρακαλώ θα ήθελα να μου απαντήσετε και να με ενημερώσετε σχετικά: αυτό. Τι σκοπό έχει.

Μπορεί να λάβει μέρος οποιοδήποτε άτομο που ενδιαφέρεται;

Ευχαριστώ

M.N.

Αλκαμένους 105

Πλ. Αττικής

Φίλη μας,

Πληροφορίες για την οργάνωση Έρευνών UFO θα διαβάσεις σύντομα στις στήλες του περιοδικού. Πάντως, οποιοδήποτε θα μπορεί όποιο άτομο ενδιαφέρεται να συμμετάσχει.

Κύριε Διευθυντά Σύνταξης,

Τό να σας δώσω συγχαρητήρια για την ωραία αυτή πρωτοβουλία, για την ωραία εμφάνιση, τα θέματα κλπ., νομίζω ότι είναι περιττό, γιατί όλοι μας περιμέναμε κάποια τέτοια έκδοση σοβαρή και υπεύθυνη.

Με την σοβαρότητα που αντιμετωπίζετε τα θέματά σας δείχνετε και την σοβαρότητα με την οποία αντιμετωπίζετε τους αναγνώστες σας. Βέβαια το όνομα Δημ. Κουτσούκης αποτελεί μία εγγύηση σοβαρότητας και υπευθυνότητας κρίνοντας από το βιβλίο «Εμείς οι

Έξωγήινοι» και τα άρθρα στα «Αινίγματα του Σύμπαντος».

Δεν θέλω λοιπόν, να φανώ φλύαρος με ωραίες λέξεις επαινετικές και άλλες, θα ήθελα να αναφερθώ σ' ένα συγκεκριμένο θέμα: Στην προβολή από την ΕΡΤ της σειράς «PROJECT UFO» ή στα ελληνικά: «Επιχείρηση UFO».

Παρατήρησα λοιπόν, το εξής κοινό σημείο σε όρισμένα επεισόδια. Οι ιστορίες που παρουσιάζονται κάθε φορά βασίζονται στο πρόγραμμα Blue Book της Αμερικανικής Αεροπορίας, το οποίο πρόγραμμα βασίζεται κι αυτό με τη σειρά του σε αφηγήσεις αυτοπτών μαρτύρων οι οποίοι είχαν μία κάποια επαφή μ' ένα UFO. Η ιστορία, λοιπόν, αρχίζει με τις αφηγήσεις των μαρτύρων στους δύο αξιωματικούς της Αεροπορίας και τελειώνει με την αποχώρηση των δύο αξιωματικών απ' τον τόπο που εμφανίστηκε το UFO. Υποτίθεται λοιπόν, ότι η επίσημη αφήγηση απ' το πρόγραμμα Blue Book τελειώνει με την αποχώρηση των αξιωματικών μετά την έρευνά τους. Αλλά η ταϊνία πολλές φορές συνεχίζεται π.χ. υπάρχουν δύο αυτόπτες μάρτυρες που αφήνονται στους αξιωματικούς το τι συνέβει. Παράλληλα υπάρχουν κι άλλοι δυο οι οποίοι φοβούνται (μάλλον) να αφηγηθούν το τι είδαν (τουλάχιστον έτσι αφήνεται να εννοηθεί). Όταν λοιπόν, φεύγουν οι αξιωματικοί (τέλος της επίσημης αφήγησης απ' το Blue Book), εμφανίζονται οι δυο που είχαν δει κι αυτό το UFO και λένε: «κακώς δεν μιλήσαμε». Έπρεπε να πούμε κι εμείς τι είδαμε». Εφόσον αυτό το κομμάτι δεν υπάρχει στα αρχεία της Αεροπορίας πώς μπορεί να χαρακτηριστεί; «Σκηνοθετικό ερμήμα»; ή τίποτ' άλλο που προσπαθεί να γελοιοποιήσει την σειρά ή τις αυθεντικές μαρτυρίες; Πώς το εξηγείτε εσείς; Υπάρχει καμία εξήγηση;

Φιλικά

Δημήτρης Κούρτης

N. Ιωνία

Φίλε μου,

Τόσο από μέρους του περιοδικού όσο και προσωπικά σ' ευχαριστούμε για τα καλά σου λόγια.

Η τηλεοπτική σειρά «PROJECT UFO» είναι αλήθεια ότι προβληματίζει από καιρό για το ποιά σκοπιμότητα εξυπηρετεί. Τα άτομα που παρουσιάζονται ως «από μηχανής μαρτυρές» άλλοτε υπήρξαν πράγματι και αποκαλύφθηκε αυτό πολύ αργότερα και άλλοτε μάς «αποκαλύφθηκαν» από τους παραγωγούς της σειράς. Οπωσδήποτε, το σήριαλ αυτό δέν αποτελει ντοκουμανταίρ της προσπάθειας του BLUE BOOK: το θέμα όμως είναι αν θέλει να αποτελέσει προσπάθεια για ντοκουμανταρισμό των ενεργειών της αμερικανικής αεροπορίας, όποτε η αντίθεσή μου αυτόματα διαγκώνεται. Ελπίζω και η αντίθεση των «εχόντων ότα» τηλεθεατών.

Αξιότιμε κύριε Λάζο,

Διαβάζοντας την ανακοίνωση που δημοσιεύσατε στο τελευταίο τεύχος του τόσο ενδιαφέροντος εντύπου «UFO ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ» που πράγματι κάτι τέτοιο έλειπε απ' την Ελλάδα, διαπίστωσα ότι εκτός απ' αυτό και κάτι άλλο πάει να γίνει. Κάτι πολύ πιο ενδιαφέρον και συναρπαστικό. Η προσπάθειά σας να ενώσεται όλο τον κόσμο που ενδιαφέρεται πραγματικά, εδώ στην Ελλάδα που έχει τελειώς «μεσάνυχτα» γι' αυτό το τόσο καυτό θέμα των ιπταμένων δίσκων, αξίζει συγχαρητήρια.

Απ' ότι γράφεται, θέλετε όλες οι υπάρχουσες ομάδες έρευνας UFO να έρθουν σ' επικοινωνία μαζί σας. Έδώ λοιπόν, στο Αιγάλεω ιδρύσαμε πρόσφατα μία παρόμοια ομάδα

Ενώ στην αρχή αποτελούμασταν από δεκάπέντε μόνο μέλη, αφού ήρθαμε σ' επαφή με άλλες ομάδες και μεμονωμένα άτομα, φέραμε την στιγμή αυτή τον αριθμό των έξι χίλια μελών και συνέχεια αυξανόμαστε. Εβέβαια, στο Περίστηρι, στη Νίκαια, Πειραιά και άλλα μεμονωμένα άτομα εκτός απ' την Αττική, σε αρκετές περιοχές στην Πελοπόννησο και στην Μακεδονία.

Δεν είμαστε μεγάλοι. Είμαστε όλοι σκεδόν, μαθητές Λυκείου (εκτός από μερικούς μεγάλους). Μπορεί να μην κουβαλάμε στην πλάτη μας πλήθος τα δικαιώματα, αλλά σπευδούμε και μοχλούμε όλοι μας για την ανακάλυψη της αλήθειας και προχωρώντας με συνέση και φρονιμάδα, προσπαθούμε να μην επαναλάβουμε τα λάθη που 'καναν άλλοι πριν από μάρς με αποτέλεσμα να διαλυθούν μπροστά στα εμπόδια που συνάντησαν. Ξέρουμε ότι θα βρούμε και μεις τα ίδια εμπόδια άλλα ελπίζουμε.

Σκοπός μας είναι να ενώσουμε όλα τα παιδιά (και γιατί όχι και τους μεγάλους) που πράγματι ενδιαφέρονται με την υπόθεση των UFO, και στην ανακάλυψη της αλήθειας με την άμυδρή μας βοήθεια.

Συμβάλλοντας όλοι μας οικονομικά αγοράζουμε τα τόσο ακριβά αλλά και πολύτιμα για την έρευνά μας όργανα.

Συνεχίστε την προσπάθειά σας και με μία κοινή συνεργασία ίσως πετύχουμε κάτι.

Με άπειρη εκτίμηση
Μάκης Ποσειδών

Αγαπητέ φίλε,

Μαθαίνοντας για περιπτώσεις σαν τη δική σας αισθάνεται κανείς υπερηφάνεια που η «γηπεδοπηξία» υποχωρεί — όπως φαίνεται — από τη δίψα για έρευνα και μάθηση της σημερινής νεολαίας.

Ελπίζουμε να συνεργαστούμε στη μεγάλη προσπάθεια του περιοδικού μας για την ίδρυση μιας σοβαρής ομάδας έρευνών των UFO.

Αγαπητέ κύριε διευθυντά του περιοδικού «UFO ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ», μαθαίνοντας ότι έχει κυκλοφορήσει ένα περιοδικό πάνω σε θέματα ουφολογίας, ενδιαφέρθηκα να πάρω τα τεύχη, αν και είναι δύο ακόμα, αλλά είναι πολύ αξιόλογα ώστε να κινηθούν το ενδιαφέρον κάποιου που ασχολείται με τα UFO.

Μέχρι τώρα έχω διαβάσει βιβλία που πολλοί δεν ήξεραν ότι κυκλοφορούν τέτοια βιβλία και δεν ενδιαφερόντουσαν να τα αγοράσουν, γιατί πίστευαν πως όλα αυτά είναι αερολογίες και φαντασίες μερικών.

Τα βιβλία που απ' αυτά τα περισσότερα τα 'χει γράψει ο έλθετος επιστήμονας Έριχ φόν Νταϊνικεν, είναι αξιόλογα στο περιεχόμενο περί ουφολογίας, αλλά το δικό σας περιοδικό είναι κάτι άλλο, που κινεί το ενδιαφέρον πολλών ανθρώπων, και βρίσκομαι σε ευχάρια στη θέση να σας δώσω θερμά συγχαρητήρια για το περιοδικό.

Και δεν σας κρύβω τη χαρά μου που ξέρω ότι υπάρχουν πολλοί που ενδιαφέρονται για τα UFO.

Τέλος να μη σας κουράζω, με την πολυγραφία μου, θέλω να σας παρακαλέσω να μου στείλετε, αν μπορείτε φυσικά, ένα αντίγραφο των ντοκουμέντων του FBI. Σας για άλλη μία φορά, για το ενδιαφέρον σας να ενημερώνετε το ελληνικό κοινό γύρω από τα UFO. Σας χαιρετώ και περιμένω την απάντησή σας.

Γ.Δ.

Φίλε μας,

Θά ήθελα να σε πληροφορήσω ότι εκτός από τα βιβλία του Νταϊνικεν (που δεν είναι και τόσο UFOλογικά) κυκλοφορούν πολλά και

πολλών συγγραφέων σαφώς συνεπέστερα προς τη μεθοδολογία της έρευνας των UFO. Το θέμα του αντιγράφου των ντοκουμέντων του FBI όμολογώ δεν μπόρεσα να το κατανοήσω' έχουν ήδη δημοσιευτεί και ασφαλώς θα τα έχεις διαβάσει

Προς τον συντάκτη του Περιοδικού.

Μέχρι το κοινό να δεχθεί κάποια αλήθεια, γύρω από αυτήν κυκλοφορούν πολλές δοξασίες, θεωρίες, και διάφορα άλλα άτοπα, τα οποία δεν κάνουν τίποτε άλλο παρά να μεγαλώνουν τη σύγχυση και τον πανικό.

Μία αναμφισβήτητη αλήθεια είναι η ζωή με ανεπτυγμένο πολιτισμό εκτός του ηλιακού μας συστήματος και η παρακολούθηση της γης από αυτούς τους πολιτισμούς από τα διάφορα είδη ιπταμένων αντικειμένων.

Την ασάφεια γύρω από αυτά τα θέματα, στον Έλληνικό χώρο ήρθε να διαλύσει υπεύθυνα και έμπεριστατωμένα η έκδοση του περιοδικού σας το οποίο με συνέπεια και ακρίβεια ασχολείτε με το διεθνές φαινόμενο της εμφάνισης των ιπταμένων αντικειμένων.

Ιδιαίτερα θα ήθελα να σταθώ στον Δημήτρη Κουτσούκη, την ψυχή της σύνταξης και να τον συγχαρώ για την προσπάθεια την οποία καταβάλει για την κατά το δυνατόν έμπεριστατωμένη επιστημονική εμφάνιση των θεμάτων του περιοδικού. Φυσικά έπαινοι αξίζουν και στο υπόλοιπο προσωπικό της σύνταξης.

Αυτές οι προσπάθειες για την παρουσίαση της αλήθειας ενός φαινομένου που σε λίγο θα είναι γεγονός, θα έπρεπε να τύχουν κάθε βοήθεια τόσο από το κοινό όσο και από τους διάφορους συναφείς με το θέμα οργανισμούς, ιδρύματα κτλ. Όστε σε τελική ανάλυση η έρευνα και η ακρίβεια να οδηγήσουν σε υψηλά επίπεδα συμπερασμάτων και να πληροφορηθεί το κοινό την αλήθεια.

Δεν είμαστε στον Μεσαίωνα όπου οι έρευνητές καίγονταν, σήμερα στην τηλεόραση, αλλά στο τέλος του 20ού αιώνα και στο κατώφλι κοσμοϊστορικών γεγονότων.

Σύνθημα λοιπόν, ως είναι επιμονή και προσπάθεια για μία καλύτερη πληροφόρηση.

Χρήστος Μάυρος

Φίλε μου,

Τα λόγια σου δεν μπορεί παρά να μάς δώσουν δύναμη και αισιοδοξία για το μέλλον. Σ' ευχαριστώ και προσωπικά για τους επαινούς του και νομίζω ότι επαινούς αξίζουν και όλοι οι ενδιαφέρονται, διαβάζουν και έρευνούν τα UFO, γιατί βρίσκονται ήδη πάνω στον παλμό του αιώνα μας, στο ΚΑΤΩΦΛΙ ΤΗΣ ΚΟΣΜΙΚΗΣ ΕΠΑΦΗΣ.

Αγαπητέ κύριε Κουτσούκη,

Παρακολουθώ την έκδοση του περιοδικού σας UFO από το πρώτο τεύχος και επιθυμώ να σας συγχαρώ για την επιμελημένη έκδοση και την υπεύθυνη ενημέρωση πάνω στα ενδιαφέροντα θέματα του «Φακέλου UFO».

Αξίζει να υπογραμμίσω την πληρότητα των ανταποκρίσεων του περιοδικού και τις δημοσιεύσεις σχετικών θεμάτων από έγκυρα ξένα περιοδικά.

Τελικά είτε υπάρχουν είτε δεν υπάρχουν εξωγήινοι πολιτισμοί, είναι θέμα που δεν θα άργησει να αποκαλυφτεί, ή συνεπής όμως και υπεύθυνη αντιμετώπιση των περιπτώσεων που συγκροτούν το θέμα «UFO» έπρεπε να είχε γίνει και στη χώρα μας και εύτυχώς αυτό γίνεται από το περιοδικό σας και γι' αυτό σας ανήκει ο έπαινος τόσο εκείνων που προβληματίζονται πάνω στα σχετικά θέματα, όσο και εκείνων που τα παρακολουθούν απλώς για ενημέρωση.

Γ.Χ

Αγ. Αιμιλιανού 4

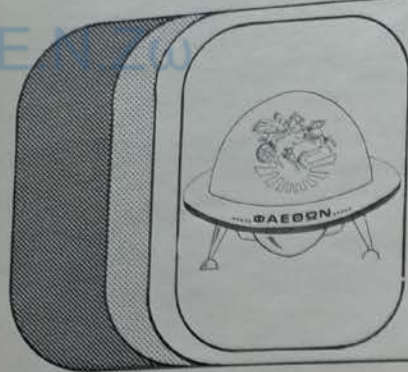
Φίλε μας,

Ευχαριστούμε για τα καλά σου λόγια. Εκείνο που κι εμάς ενδιαφέρει είναι η σωστή, συνεπής, ενημέρωση και τεκμηριωμένη πληροφόρηση.

Στην αλληλογραφία άπαντά ο κ. Δημήτρης Κουτσούκης.

UFO

αναφορες για UFO στην ελλαδα ΟΜΑΔΑ 'ΦΑΕΘΩΝ.

UFO στην αρχαία επιδαυρο

Στις 11 τὸ πρωὶ τῆς Παρασκευῆς 22 Ἰουνίου στὰ γραφεῖα τοῦ περιοδικοῦ «UFO-ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ» ἔφτασε ἡ πληροφορία γιὰ ἐμφάνιση UFO στὴν Ἐπίδαυρο, πού εἶχε συμβεῖ τὸ προηγούμενο ἀκριβῶς βράδυ. Ὁ φίλος καὶ συνεργάτης Μάκης Πανώριος μᾶς μετέφερε τὴν πληροφορία αὐτή, ἡ ὁποία ξεκίνησε ἀπὸ πρωτοβουλία ἑνὸς μέλους τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου — μάρτυρα τῆς ἐμφάνισης, πού συνέβει στὴ διάρκεια τῆς βραδυνῆς πρόβας τοῦ θιάσου. Δὲν χρειάστηκε νὰ γίνουν ἰδιαίτερες συσκέψεις. Μέσα σὲ δύο ὥρες ξεκινούσα μαζί μὲ τὸν Χρήστο Λάζο καὶ τὴν γυναῖκα του Δανάη (πού κάλυψε φωτογραφικὰ τὴν ἐρευνα), γιὰ τὸν τόπο ὅπου συνέβει τὸ περιστατικό.

Στὶς σελίδες πού ἀκολουθοῦν ἡ ὁμάδα «ΦΑΕΘΩΝ» ἀποκαλύπτει ὅλες τὶς πτυχές τῆς πιὸ πρόσφατης ἰσως ἐμφάνισης UFO στὸν ἐλληνικὸ χώρο. Μιὰς ἐμφάνισης πού τεκμηριώνεται τόσο ἀπὸ τὸν μεγάλο ἀριθμὸ αὐτοπτῶν μαρτύρων, ἀπὸ παρατηρητὲς ἄλλων κοντινῶν περιοχῶν οἱ ὁποῖοι ἐπίσης παρατήρησαν τὸ φαινόμενο, καὶ ἀπὸ δημοσιεύσεις ἐφημερίδων ἄλλων περιοχῶν τῆς Πελοποννήσου.

Δημήτρης Κουτσούκης
(Γιὰ τὴν ὁμάδα ΦΑΕΘΩΝ)

Η γνωστοποίηση τοῦ περιστατικοῦ στὸ περιοδικό μας ἐγίνε χάρις στὴ θαρραλέα ἐπιμονή τῆς κ. Ἀντιγόνης Γλυκοφρύδης — κορυφαίου στελέχους τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου — πού ἐδείξε τὴν ἀπαιτούμενη σὲ τέτοιες στιγμές ἀποφασιστικότητας καὶ βρήκε τὸν τρόπο νὰ μᾶς εἰδοποιήσει, (μέσω τῆς συζύγου τοῦ Νικήτα Τσακίρογλου πού μὲ τὴ σειρά τῆς τηλεφώνησε στὸν Μάκη Πανώριο γιὰ νὰ φτάσει τελικὰ σ' ἐμᾶς τὸ «σήμα», δίχως πάντως μεγάλη καθυστέρηση). Νομίζω ὅτι πέρα ἀπ' τὸν ἐπαινο πού τῆς ἀξίζει γιὰ τὴν ἐπέρασε αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ «φράγμα σιωπῆς», πού πάρα πολλοὶ αὐτόπτες μάρτυρες στήνουν γύρω τους ἀπ' τὸ φόβο μὴν τυχόν καὶ γελοιοποιηθοῦν, τῆς χρωστάμε κι ἓνα μεγάλο «εὐχαριστῶ» τόσο γιὰ τὴ συνέντευξη πού μᾶς παραχώρησε ὅσο καὶ γιὰ τὴ βοήθεια πού μᾶς προσέφερε στὴν ἀνακάλυψη τῶν ὑπολοίπων μελῶν τοῦ θιάσου πού

εἶδαν τὸ φαινόμενο. Καὶ τὸ «εὐχαριστῶ» αὐτὸ δὲν εἶναι μονάχα προσωπικὸ δικό μας ἢ ἀπρόσωπο τοῦ περιοδικοῦ· εἶναι ἀσφαλῶς καὶ ὅλων ἐκείνων πού ἐνδιαφέρονται πραγματικὰ γιὰ τὸ θέμα τῆς δραστηριότητος ἐξωγήινων ὄντων στὸν πλανήτη μας.

Βρήκαμε τὴν κ. Γλυκοφρύδη στὸ ἐξοχικὸ τῆς, ἔξω ἀπ' τὸ χωριὸ Λυγουριό, πού ἀπέχει λίγα μονάχα χιλιόμετρα ἀπὸ τὸ ἀρχαῖο θέατρο τῆς Ἐπιδαύρου. Ἡ δροσιά τῆς βεράντας ὑπῆρξε ἡ καλύτερη ἀντίθεση πού θὰ μπορούσαμε νὰ φανταστοῦμε ὕστερα ἀπὸ τὴν διωρη ὀδήγηση μέσα στὸν καυτὸ μεσημεριανὸ ἥλιο. Οἱ μαγνητοταινίες ἀρχισαν νὰ γυρίζουν.

— Λοιπὸν κ. Γλυκοφρύδη, τί ἀκριβῶς συνέβει χθὲς βράδυ;

— Ἦταν περίπου ἐντεκάμισι ἡ ὥρα καὶ κάναμε πρόβα στὴν ὀρχήστρα.....Κοιτάξαμε ἀπὸ τὴν κα-

τεύθυνση τῶν κερκίδων πρὸς τὸ βάθος ὅπου συνήθως εἶναι τὸ σκηνικό. Ξαφνικά.....εἶδα τρία φωτεινὰ πράγματα, σὰν τρία πολὺ μεγάλα ἀστέρια πού διέσχιζαν τὸν ὀρίζοντα, σὲ τελείως ὀριζόντια, παράλληλη πρὸς τὸ ἔδαφος πορεία.....Φωνάξαμε: UFO! UFO!, ὅλοι σχεδὸν μαζί, κάπου δεκάξι άτομα..... Τὸ χρώμα τους ἦταν πορτοκαλὶ καὶ ἡ ἐνταση τοῦ φωτὸς σταθερή..... Περνοῦσαν πολὺ γρήγορα, ἀλλὰ ἡ κίνησή τους ἦταν τόσο ὁμαλὴ... μού θύμιζε κύκνους μέσα στὸ νερό.....περνοῦσαν ὅπως γλυστρά ὁ κύκνος πάνω στὸ νερό, ἀθόρυβα, γεμάτος ἀρμονία. Καὶ ξαφνικά ἓνα ἓνα χάθηκαν στὸ βάθος τοῦ ὀρίζοντα.

— Γιατί ὅταν συνέβει αὐτὸ, τὸ μυαλό σας πῆγε ἀμέσως στὰ UFO;

— Νὰ σὰς πῶ. Ἐπειδὴ ἦταν κάτι πού δὲν εἶχαμε ξαναδεῖ, δηλαδὴ δὲν ἦταν μιὰ ἐντύπωση πού θὰ μπορούσαμε νὰ εἶχαμε καὶ ἀπὸ ἄλλη φορὰ, πού νὰ μᾶς ἦταν κάτι τὸ

Κάτω από έναν υποβλητικό ουρανό, όπως παρουσιάζεται στην φωτογραφία επάνω, έλαθε χώρα μία από τις συναρπαστικότερες εμφανίσεις U FO στην έλλαδική χώρα. Όπως αποδείχτηκε, το φαινόμενο επισημάνθηκε και σε άλλες περιοχές όπως τον Πόρο, το Κατάκωλο και τον Πύργο.

Ο Άλξης Μινωτής και η Έλενη Χατζηαργύρη διαβάζουν με πρόδηλο ενδιαφέρον και προσοχή ένα τεύχος του περιοδικού μας «U FO-ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ».

γνώριμο, ένα αεροπλάνο ή ένα άστέρι που πέφτει. Στην αρχή, ίσως, ή κάθε μία μας έκανε αυτή τη σκέψη «.....άστέρι.....άστέ.....δέν είναι άστέρι» γιατί είδαμε βλέπετε ότι ήταν τρία μαζί. Νομίζω ότι αν ήταν αεροπλάνο θα ακούγαμε θόρυβο, έπειτα τα αεροπλάνα δέν έχουν τόσο έντονο φώς.....τέτοιο έντονο κιτρινοπορτοκαλί. Οί άλλες κοπέλες που τό είδαν απ' την αρχή μού είπαν ότι φαινόταν σαν ένα ένιαίο σώμα.....ένα μακρόστενο πράγμα σαν αυτά τὰ Ζέπελιν.....Εγώ όταν κοίταξα είδα τρία φωτεινά αντικείμενα τό ένα πίσω από τό άλλο.... Μας έκανε έντύπωση ή ροή τους, τό κύλισμα, τό πόσο άπλά που περνούσαν, μέ τόσο μεγάλη ταχύτητα. Τά είδαμε γιά άρκετές στιγμές..... νά φανταστείτε έγινε όλόκληρη συζήτηση μεταξύ μας..... Τό είδαν επίσης και φίλοι μας που παρακολουθούσαν την πρόβα από τίς κερκίδες.

— Πώς ήταν χθές βράδυ οί και-

ρικές συνθήκες;

— Ο ουρανός ήταν καθαρός, φύσαγε και είχε ψύχρα. Τό σημαντικό είναι αυτό: δέν ήμασταν σ' ένα μέρος σκοτεινό χαζεύοντας τόν ουρανό ώστε νά δούμε ένα φώς που μάς φάνηκε ίσως φωτεινότερο απ' ό,τι πράγματι ήταν. Πάνω στην όρχήστρα ήταν στραμμένοι όλοι οί προβολείς τού Θεάτρου, δηλαδή έμεις είμασταν μέσα στό φώς τών προβολέων όποτε τό φώς τους πρέπει νά ήταν πολύ πιό δυνατό γιά νά τραθήξει την προσοχή μας.

— Προσπαθήστε νά μάς περιγράψετε τό σχήμα τους.

— Ήταν μεγάλα, φωτεινά και έκείνο που μέ έντυπωσίασε περισσότερο ήταν τό φώς τους παρά τό σχήμα τους.... Θά 'λεγα ίσως ότι καθένα απ' αυτά τὰ UFO ιπερίστρεφόταν γύρω από τόν άξονά του. Δέν είμαι άπόλυτα σίγουρη αλλά έχω αυτή την έντύπωση. Ή άπόσταση ανάμεσά τους ήταν ίση, τού ενός δηλαδή από τού άλλου.

Στό τέλος μού έδωσαν την εντύ-
πωση ότι χάθηκαν τό ένα ύστερα
άπ' τό άλλο.

— Έχετε διαβάσει βιβλία σχετικά
μέ τέτοια θέματα;

— Μή νομίζετε ότι είναι φαντα-
σία μου. Έχω διαβάσει παλιότερα
τά βιβλία του Νταϊνικεν, αλλά δέν
άσχολούμε μέ τέτοια παρά μονάχα
άν τύχει νά δώ κάτι στην εφημερί-
δα.

— Βάσει τών όσων ξέρετε γύρω
άπό τά UFO θά λέγατε ότι ται-
ριαζε ή περιγραφή τών φωτεινών
άντικειμένων πού είδατε στον όρι-
σμό τών UFO;

— Ήταν κάτι πού δέν βλέπουμε
συνήθως καί νομίζω ότι έκτός άπ'
αυτό τό γεγονός, ότι δηλαδή είδα-
με αυτά τά τρία φωτεινά αντικεί-
μενα, εκείνη τή στιγμή ήταν ή ατ-
μόσφαιρα τέτοια, σού δημιουργού-
σε τή βεβαιότητα ό τ ι κ ά τ ι
γ ι ν ό τ α ν, υπήρχε ένας έντονος
ψυχισμός. Έχω δει καί άλλες φο-
ρές στον ούρανό ένα φωτεινό ση-
μείο καί άπλώς καί μόνο έχω άνα-
ρωτηθεί «τί είναι άραγε άεροπλά-
νο, άστέρι;», ενώ εκείνη τή στιγμή
δέν υπήρχε άλλη άπάντηση έκτός
άπό τό ότι ήταν πράγματι UFO.
Όλες μαζί οί κοπέλες είπαμε μ'
ένα στόμα «UFO! UFO!»

— Σέ τι άπόσταση άπό τό θέατρο
πέρασαν;

— ...Σού έδινε την έντύπωση ότι
ήταν κοντά, σέ μικρή άπόσταση.

— Τό συζητήσατε μετά;

— Άν τό συζητήσαμε λέει! Όλη
σχεδόν τή νύχτα..... Έγώ προσωπι-
κά δέν μπορούσα νά κοιμηθώ ύστε-
ρα άπ' ό,τι έγινε.....ήμουν έπηρεα-
σμένη. Όλοι μας νομίσουμε ότι ξαφ-
νικά μάς συνέβει κάτι τό πολύ ση-
μαντικό.

— Πού άποδίδετε τό ότι δέν μπο-
ρέσατε νά κοιμηθείτε μετά;

— Δέν ξέρω ήμουνά έκστασια-
σμένη.... καί μέ τή σκέψη μονάχα
ότι έχω μέσα σέ έκατομμύρια άν-
θρώπους ήμουνά ένας μάρτυρας, έ
αυτό ήταν πολύ σημαντικό γιά μέ-

....Λίγο πρίν άρχίσει ή πρόβα μέ τόν
Νικήτα Τσακίρογλου . Ή σύζυγός του,
Σούλα Διαβάτη, είδοποίησε τόν συνερ-
γάτη μας κ. Μάκη Πανώριο καί έδωσε τό
ένανυσμα. (πάνω).

Πάνω στις κερκίδες του άρχαίου θεά-
τρου ή συζήτηση γιά την εμφάνιση τών
UFO έχει άνάψει. (κέντρο).

Μερικοί άπό τούς βασικούς αυτόπτες
μάρτυρες του περιστατικού μέ τόν Δη-
μήτρη Κουτσούκη καί Χρήστο Λάζο. Ά-
πό άριστερά πρós τά δεξιά: Νόρα Κα-
τσέλη, Μιράντα Ζαφειροπούλου, Άντι-
γόνη Γλυκοφρύδη, Έλένη Ρήγα. (κάτω).

να. Δεν μπορούσα να κοιμηθώ... γύριζα, ξαναγύριζα, δεν μπορούσα να κλείσω μάτι.

— Είχατε ποτέ αυτές τις άνησυχίες, είχατε σκεφτεί στο παρελθόν αν θά θέλατε λόγω χάρη να δείτε ποτέ ένα UFO;

— Θά ήθελα βέβαια να δώ ένα UFO. Φυσικά δεν μπορώ να πω ότι θά ήμουν προετοιμασμένη να το δώ και να προσγειώνεται. Πιστεύω ότι κάποια επαφή αρχίζει να γίνεται με άλλους πολιτισμούς, κάτι γίνεται.....»

Αυτά μάς είπε η κυρία Γλυκοφρύδη. Αναμφίβολα υποψιαζόμασταν τι ήταν αυτό το «κάτι» που είχε συμβεί το προηγούμενο βράδυ και θέλαμε πολύ να δούμε και τα υπόλοιπα μέλη του θιάσου που είχαν δει τα παράξενα «φώτα».

Φτάσαμε στο αρχαίο θέατρο μισή ώρα πριν από την έναρξη της πρόβας. Κάτω από το βλέμμα του Άλεξη Μινωτή, μάς περιτριγύρισαν όλες οι πρωταγωνίστριες της «παραστάσης» των UFO, με μία εξαψηστά μάτια γι' αυτό που είχαν δει και με μεγάλη προθυμία να μάς το περιγράψουν. Αναφέρω τα ονόματά τους (με μία τυχαία σειρά): Νόρα Κατσέλη, Ελένη Ρήγα, Μαριλένα Κάρμπουρη, Ράνια Οικονομίδου, Νεφέλη Όρφανού, Λία Πάρλα, Άννυ Πασπάτη, Μιράντα Ζαφειροπούλου, Βεατρίκη Δεληγιάννη, Πίτσα Καπιτσινέα, Μαρία Χόρς, Τζέσυ Παπουτσή, Βάνα Μπλαζουδάκη, Κάρμεν Ρουγγέρη, Τζένη Μιχαηλίδου, Σοφία Κακαρελίδου. Οι άφηγήςες όλων τους ήταν απόλυτα συνεπείς με ό,τι είχαμε ακούσει μέχρι τώρα. Σταχυολογώ μερικές από τις δηλώσεις τους:

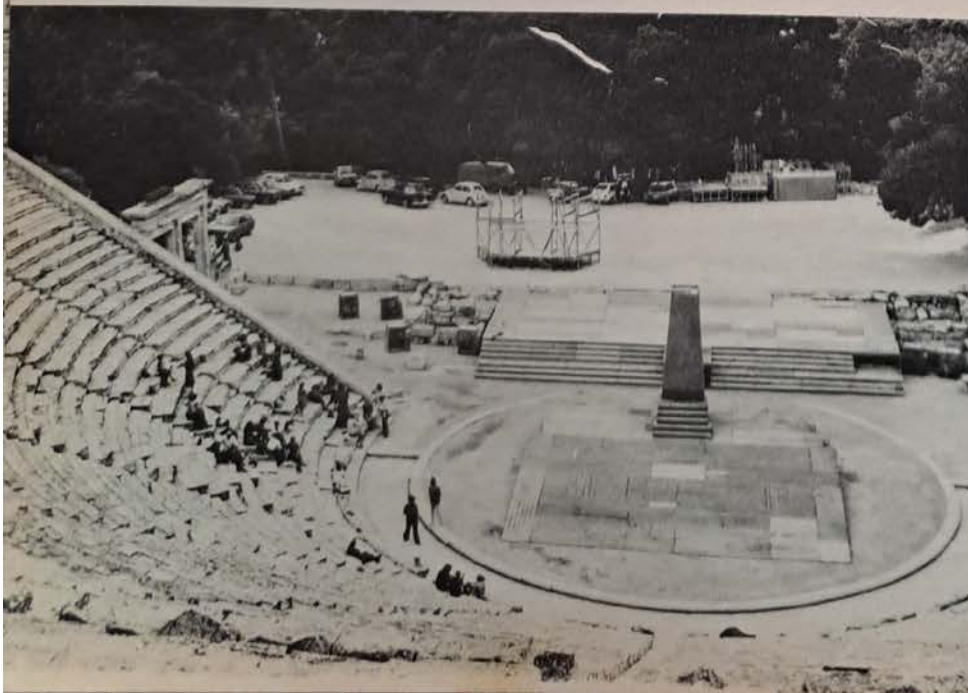
—Κάναμε πρόβα και ξαφνικά είδαμε στον ούρανό ένα φωτεινό σώμα που είχε σχήμα ωοειδές και που προχωρούσε σε εύθεια τροχιά. Σε λίγο διασπάστηκε σε τρία φωτεινά σώματα που συνέχισαν να πετούν μέχρι που ένα ένα εξαφανίστηκαν....

«.....Κάναμε πρόβα και ξαφνικά είδαμε στον ούρανό ένα φωτεινό σώμα που είχε σχήμα ωοειδές και που προχωρούσε σε εύθεια τροχιά.....» (πάνω).

Στέλιος Βόκοβιτς, Χρήστος Λάζος, Δημήτρης Κουτσούκης. (κέντρο).

Στέλιος Βόκοβιτς: «.....θλέπω σε μία στιγμή....ένα έντονο φώς από προβολέα.....» (κάτω).

— Δεν ήταν σέ μεγάλο ύψος και δεν άπειχαν πολύ από την περιοχή του θεάτρου....

— Άποκλείεται νά ήταν αεροπλάνα.....πετούσαν άθόρυβα....σε μία όμαλή πτήση.

— Στην άρχή σκέφτηκα «τί είναι αυτά τά φώτα;»....Ή λάμψη τους ήταν πορτοκαλόχρυση.... σάν νά έπλεαν στόν ούρανό.

— Όλοι μας ταραχήκαμε....δεν τό περιμέναμε.

Μάθαμε ότι ό Στέλιος Βόκοβιτς είδε τά UFO από κάποιο άλλο σημείο τής περιοχής. Τόν πλασίασαμε καί ή έπιβλητική του φωνή άποτυπώθηκε στην κασέτα: «Όταν έφυγα από τό θέατρο ήταν έντεκα καί κάτι.....Βρισκόμουν στο δρόμο πρός του Σαρρή....Βλέπω λοιπόν σε μία στιγμή, όχι σε μεγάλο ύψος, ένα έντονο φώς σάν από ένα προβολέα.... Τό χρώμα του ήταν κιτρινωπό, σάν τό χρώμα του ήλιου στή δύση του..... Άμέσως μετά είδα κι ένα δεύτερο κι ένα τρίτο.... Δεν άκουσα κανένα θόρυβο.....Με πολύ μεγάλη ταχύτητα τά άντικείμενα έξαφανίστηκαν από τή δύση πρός τήν άνατολή..... Τά είδα πεντακάθαρα».

Άφήνοντάς τον νά ξεφυλλίζει ένα τεύχος του περιοδικού μας γυρίσαμε τό μικρόφωνο στην κ. Βεατρίκη Δεληγιάννη: «.....Κατά τίς έντεκάμισι περίπου, καθώς έστρεψα τό βλέμμα μου πρός τόν ούρανό είδα τρεις δίσκους στρογγυλούς πού είχαν χρώμα κιτρινοκόκκινο..... Άπείχαν μικρή άπόσταση ό ένας άπ' τόν άλλον..... Έφυγαν με μεγάλη ταχύτητα. Όταν συνειδητοποίησα ότι μπορεί νά είναι UFO, αισθάνθηκα δέος. Δεν είχαμε δει ποτέ κάτι τέτοιο».

Καθισμένη πλάι στην κ. Δεληγιάννη, ή κ. Χόρς συμπληρώνει: «...Μού φανήκανε πολύ κοντά.... Έντυπωσιακή ήταν ή τροχιά τους, πού φαινόταν έντελώς εϋθύγραμ-

«.....άμέσως μετά είδα κι ένα δεύτερο κι ένα τρίτο.....δεν άκουσα κανέναν θόρυβο.....»(πάνω).

«.....Τά άντικείμενα έξαφανίστηκαν με πολύ μεγάλη ταχύτητα από τή δύση πρός τήν άνατολή... Τά είδα πεντακάθαρα.....» (κέντρο).

Γενικότερη άποψη του άρχαίου θεάτρου τής Έπιδάουρου. Οί μάρτυρες θρίσκονταν στην όρχήστρα κοιτάζοντας πρός τήν μεριά τών δέντρων. (κάτω).

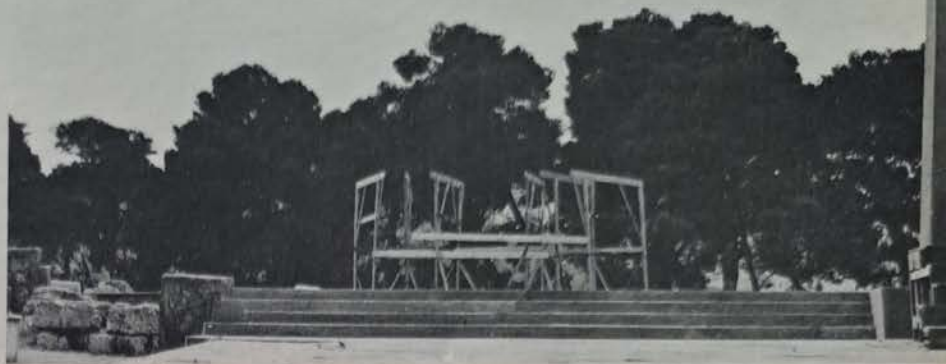
μη... και ο τρόπος που χάθηκαν ήταν σαν να τα κατάπιε το σκοτάδι. Το χρώμα τους ήταν κοκκινωπό... Τότε σκέφτηκα ότι νά! κάτι θα συμβεί που θα μάς συνταράξει».

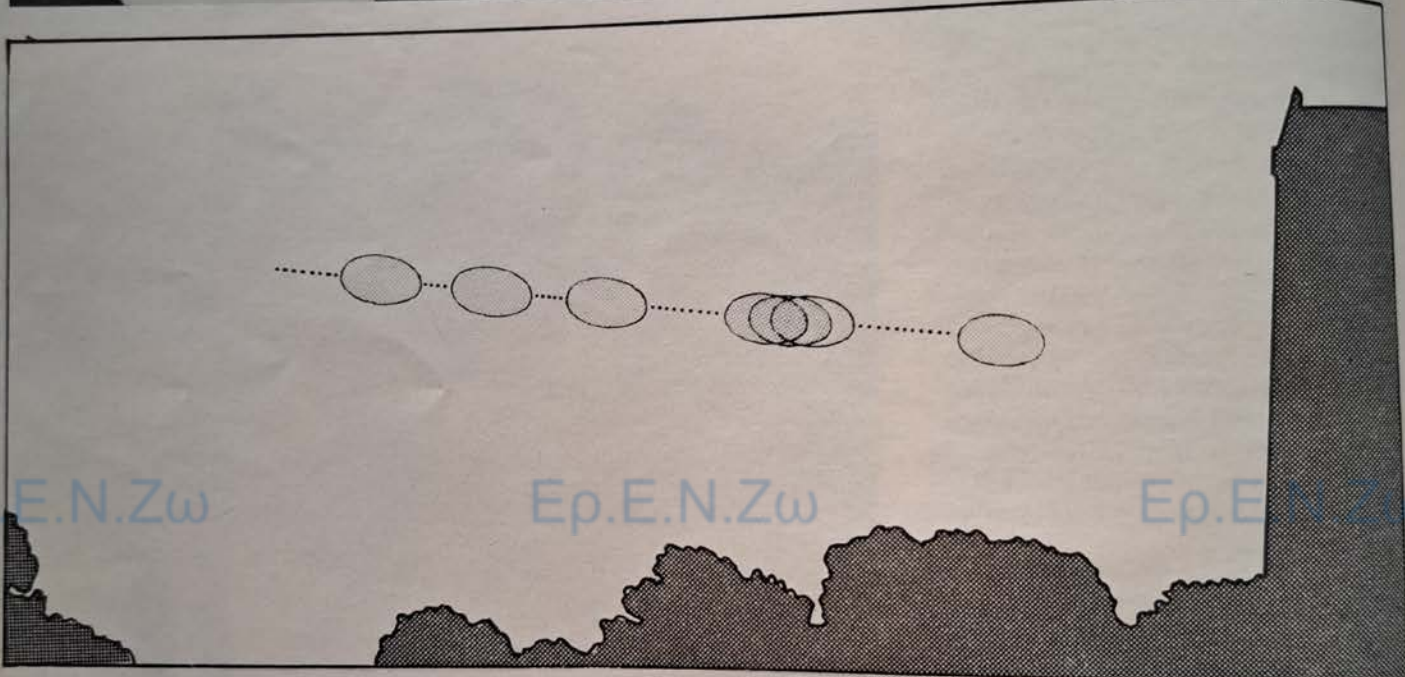
Είχαμε πιά συγκεντρώσει το απαραίτητο υλικό απ' τους μάρτυρες. Όλοι τους ήταν σίγουροι για ένα πράγμα: αυτό που είχαν δει ήταν κάτι που δεν είχαν ξαναδεί, κάτι που δεν ήταν δυνατόν να εξηγηθεί με άλλον τρόπο εκτός από εκείνον που είχαν άλλωστε διαισθανθεί — άμ ε σ ω ς. Όλα τα στοιχεία της εμφάνισης και του τρόπου συμπεριφοράς των φωτεινών αντικείμενων θεωρούνται «κλασικά» και έχουν ιστορικό προηγούμενο χιλιάδων περιπτώσεων. Πέρα απ' αυτά, πληροφορίες από τον κοντινό Πόρο αναφέρουν ότι την ίδια περίπου ώρα ένα φωτεινό αντικείμενο πλησίασε από την περιοχή της Πελοποννήσου, στάθηκε πάνω από τη θάλασσα που χωρίζει τον Πόρο από τον Γαλατά και ύστερα κατευθύνθηκε προς τα θόρεια αφού προηγουμένως «χωρίστηκε» σε τρία εξίσου φωτεινά αντικείμενα. Η εμφάνιση αυτή, που μάς έγινε γνωστή από τηλεφωνική αναφορά του κ. Νίκου Κατσιώρη, γεωπόνου, κατοίκου Πόρου, έγινε αντιληπτή από δεκάδες άτομα που βρίσκονταν μάλιστα σε διαφορετικά σημεία του νησιού ή του Γαλατά, κι επομένως έβλεπαν το φαινόμενο από διαφορετική οπτική γωνία.

Τέλος αξίζει να αναφερθεί — χάρη στη γεωγραφική του κατανομή — ένα ακόμα περιστατικό που συνέβει πριν ένα μόλις μήνα στην περιοχή και πάλι του αρχαίου Θεάτρου της Επιδαύρου. Βρήκαμε τον αυτόπτη μάρτυρα, που ονόμαζεται Γεώργιος Τζάννος και είναι φύλακας των αρχαιοτήτων του περίφημου Θεάτρου: «Είμαι φύλακας εδώ στο θέατρο», μάς είπε. «Μιά νύχτα τον περασμένο μήνα, κατά

Λίγο πιο πάνω απ' τα πεύκα (φαινομενικό ύψος) τα τρία φωτεινά αντικείμενα πέρασαν αθόρυβα προκαλώντας αναστάτωση και διακοπή της πρόβας στα μέλη του Εθνικού Θεάτρου. (πάνω),

Εικόνα που θυμίζει σκηνή πρόβας: οι μάρτυρες δείχνουν με αυτόματο — στην κυριολεξία — συγχρονισμό στον Δημήτρη Κουτσούκη την πορεία των UFO (κέντρο και κάτω).

Ἡ θέση πάνω ἀπὸ τὶς κορυφές τῶν δέντρων ὅπου ἔλαβε χώρα τὸ περιστατικό. Κάτω, ἡ γραμμικὴ ἀναπαράσταση τοῦ γεγονότος ἐστὶ ὅπως μᾶς τὸ περιέγραψαν οἱ αὐτόπτες μάρτυρες.

Ὁ Δημήτρης Κουτσούκης μὲ μιὰ μαρτυρά.

τὰ μεσάνυχτα εἶδα ἓνα πάρα πολὺ φωτεινὸ ἀντικείμενο νὰ περνᾷ πάνω ἀπὸ τὴν περιοχὴ, ὅπως ἀκριβῶς καὶ τὰ τρία χθεσινοβραδυνὰ ἀντικείμενα. Δὲν ἦταν ἀεροπλάνο».

Ὁ κ. Τζάνος δὲν μᾶς ἀφησε καμιά ἀμφιβολία γιὰ τὸ ὅτι αὐτὸ πού εἶδε δὲν «χωράει» μέσα σὲ καμιά ἀπὸ τὶς ἐρμηνεῖες τῶν φυσικῶν φαινομένων. Ὁ τόνος τῆς φωνῆς του ἦταν τέτοιος πού φανέρωνε μὲ τὸν καλύτερο τρόπο ὅτι συμμετείχε ἀπόλυτα στὴ γενικὴ πεποίθηση τῶν ὑπόλοιπων μαρτύρων: ἦταν πράγματι ἓνα UFO!

Θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ κάνει πολλὲς ὑποθέσεις γύρω ἀπὸ τὴ συχνότητα ἐμφανίσεων UFO στὴν πε-

ριοχὴ αὐτὴ, ἀν ἤθελε μάλιστα νὰ τὸ συνδυάσει μὲ ἀρχαιολογικοὺς χώρους καὶ θρύλους τῶν παλιῶν ἐκείνων ἐποχῶν. Θὰ ἦταν ἐξαιρετικὰ χρήσιμο, ἀν ὄχι ἀποκαλυπτικό, ἓνας τέτοιος συσχετισμὸς παρόντος -παρελθόντος, γιὰ τὸ φαινόμενο τῶν UFO ἔχει νὰ μᾶς ἐπιδείξει μιὰ ἱστορικὰ ἀδιάσπαστη ἐνότητα. Ἡ ὁμάδα ΦΑΕΘΩΝ θὰ ἀσχοληθεῖ ἰδιαίτερα καὶ πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση ἀμέσως μόλις συμπληρώσει τὴν ὁργάνωσή της σὲ ὁμάδες ἐργασίας, πράγμα πού ἐλπίζουμε νὰ γίνει ὕστερα ἀπὸ τὴ γενικὴ συγκέντρωση τῶν ὑποψηφίων μελῶν της, πού πρόκειται νὰ πραγματοποιηθεῖ τὸ Φθινόπωρο. ■

Ερ.Ε.Ν.Ζω

Απ' τὸ Κατάκολο καὶ πάνω στὸν Πύργο ΠΕΝΤΕ ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ ΙΠΤΑΜΕΝΑ ΦΩΤΕΙΝΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ

Τὴν π. Πέμπτη 21 Ἰουνίου καὶ ὥρα 11.25 βραδυνὴ ἔγιναν ἀντιληπτά ἀπὸ πολλοὺς πολίτες ἀγνώστα φωτεινὰ ἱπτάμενα ἀντικείμενα, πού θεάθηκαν σὲ περιοχὲς τοῦ Κατακόλου καὶ τοῦ Πύργου.

Τὸ φαινόμενο αὐτὸ διαπιστώθηκε μὲ τὶς ἐξῆς συνθήκες ἀπὸ τὸν δημοσιογράφο κ. Ἀντρέα Α. Καπογιάννη, πού τὴν ἴδια ἀκριβῶς στιγμή, εἶδε τὰ φωτεινὰ ἱπτάμενα ἀντικείμενα, ἀρχικὰ μέσα ἀπὸ τὸ αὐ-

τοκίνητο πού ὀδηγοῦσε:

Εἶχε φθάσει στὴν περιοχή Κάστα Κατακόλου, ὅταν εἶδε τρία φωτεινὰ ἀντικείμενα νὰ ἔρχονται ἀπὸ τὸ νότιο τμήμα τοῦ Κατακόλου. Ἔδιναν μάλιστα τὴν ἐντύπωση ὅτι φλεγόντουσαν.

Ὅταν πέρασαν πάνω ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο στ' ἀριστερά, ἡ λάμψη εἶχε γίνει ἐντονώτερη καὶ τὸ σχῆμα καὶ ἡ ἀπόσταση μεταξύ τους εἶχαν μεταβληθεῖ. Κεῖνῃ τῇ στιγμή ἔγιναν ἀντιληπτά ἄλλα δύο ἀκόμη πολὺ μικρότερα φωτεινὰ ἀντικείμενα, πίσω ἀπὸ τὰ ἄλλα.

Συνέχισαν τὴν ταχύτατη πορεία τους μὲ κατεύθυνση τὸν Πύργο, μέχρις ὅτου ἐξαφανίστηκαν, δίνοντας τὴν ἐντύπωση ὅτι ἐσθυναν βαθμιαῖα.

Πολλοὶ συμπολίτες εἶδαν τὰ φωτεινὰ ἀντικείμενα ὅταν πέρασαν ψηλὰ πάνω ἀπὸ τὸ Δικαστικὸ Μέγαρο τῆς πόλης μας.

Κανονικὰ τὰ ἀντικείμενα αὐτὰ χαρακτηρίζονται U.F.O. ἢ A.T.I.A. (Ἀγνώστου Ταυτότητος Ἰπτάμενα Ἀντικείμενα).

Πάντως ἡ ἐμφάνισή τους συνδυάστηκε μὲ τὸν ἀμερικανικὸ διαστημικὸ σταθμὸ «Σκάυλαμπ» ἡ τμήματά του, μὲ καὶ ἀναμένεται ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμή ἡ πτώση του καὶ ἡ Ἑλλάδα, ἡ Κύπρος, ἡ Τουρκία καὶ τὸ Ἰσραὴλ φέρονται σὰν ὑποψήφιες χώρες νὰ δεχθῶν «μεταλλικὴ βροχὴ» ἀπὸ τὴν ἔκρηξη τοῦ «Σκάυλαμπ» στὴν ἀτμόσφαιρα καὶ τὴν πιθανότητα 500 περίπου τμήματά του νὰ ἀντέξουν στὴν τριβὴ καὶ νὰ πέσουν ἐπομένως στὴ γῆ.

Οἱ ἀμερικανοὶ τῆς ΝΑΣΑ ἔχουν χάσει —μετὰ τὴν ἐκτροπὴ τοῦ δορυφόρου— κάθε ἔλεγχο πάνω στὸ «Σκάυλαμπ», ὁ ὁποῖος κατεβαίνει ἀπειλητικά. Οὔτε ὁ χρόνος ἀκριβῶς οὔτε τὸ σημεῖο τῆς πτώσης του μποροῦν νὰ προσδιοριστοῦν. Νεώτερες πάντως πληροφορίες ἀπὸ τὴν ΝΑΣΑ ἀναφέρουν ὅτι δὲν θὰ ὑπάρξουν συνέπειες.

Ἄς ἐλπίσουμε τὸ λάθος πού ἔγινε νὰ μὴν κοστίζει στοὺς ἀνθρώπους.

Ἡ παρουσία τοῦ ἰδίου φαινομένου ὅπως δημοσιεύθηκε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημ. «ΑΥΓΗ» τοῦ Πύργου Ἡλείας τῆς Δευτέρας 25 Ἰουνίου 1979. Τὸ στοιχείο προσκόμισε ὁ συνεργάτης μας δημοσιογράφος καὶ μέλος τῆς ομάδας ΦΑΕΘΩΝ Γιώργος Χαραλαμπίδης.

Διάφορα στιγμιότυπα ἀπὸ τὴν συνέντευξη μὲ τὰ μέλη τοῦ θιάσου τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου. Ὑπῆρξε χαρακτηριστικὴ ἡ προθυμία τους γιὰ νὰ βοηθήσουν τὴν ομάδα ΦΑΕΘΩΝ στὴν ἐρευνά της. Τόσο ἡ ομάδα ὅσο καὶ ἡ διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ τοὺς εὐχαριστοῦν γιὰ τὴ συμπαράστασή τους στὸ ἔργο μας.

Τὸ UFO Τοῦ Ρόουνις

Μιά ἀπὸ τὶς πρὸ
συζητήσιμες φωτο-
γραφίες UFO ἀπο-
δείχτηκε ἀπὸ τὴν
ἐπιστημονικὴ ἀνά-
λυση σὰν
ἀληθινή.

Χέουντεν Κ. Χιούζ

Μετά την ιστορική εμφάνιση που είχε στις 24 Ιουνίου του 1947 ο Κέννεθ Άρνολντ, η πλατιά κάλυψη των «ιπτάμενων δίσκων» από τις ειδήσεις δημιούργησε άνησυχίες, και στη φαντασία του κοινού και στα ανώτερα στρατιωτικά κλιμάκια.

Το αποτέλεσμα ήταν πως το Τμήμα Τεχνικών Πληροφοριών της Διοίκησης Αεροπορίας Ράιτ Πάτερσον, στο Ντέντον του Όχαιο, άρχισε στις 11 Φεβρουαρίου 1948, την εντολή Νο 2185 για το ξεκίνημα μίας μελέτης που θα εξέταζε αυτές τις αναφορές.

Η είσοδος απαγορεύτηκε στους δημοσιογράφους που ζητούσαν πληροφορίες από τη Βάση της Πολεμικής Αεροπορίας Ράιτ Πάτερσον, στο Ντέντον του Όχαιο, αρχηγείο της έρευνας της Πολεμικής Αεροπορίας γύρω από τα UFO, στις 6 Ιανουαρίου 1954. Αλλά, 10 χρόνια αργότερα, ο συγγραφέας αυτού του άρθρου ζήτησε την άδεια να εξετάσει τους φακέλους του Σχεδίου Γαλάζιο Βιβλίο της Πολεμικής Αεροπορίας.

Πρός μεγάλη μου έκπληξη, ο εκπρόσωπος του Πενταγώνου για τα UFO, ταγματάρχης Μήστον Τζάκς, μου έδωσε ειδική εξουσιοδότηση και, λίγο αργότερα, θρέθηκα να μιλάω με τον υπεύθυνο για το Σχέδιο Γαλάζιο Βιβλίο, ταγματάρχη Έκτορα Κουανιντανάλλα, και τον πρώτο του βοηθό, λοχία Ντένθιντ Μούντυ.

Μία από τις πολλές περιπτώσεις UFO που υπήρξαν στους φακέλους και που ζήτησα να δώ κατά την επίσκεψή μου, ήταν η εμφάνιση της 7ης Ιουλίου 1947, όταν ο Ούιλλιαμ

Α. Ρόουντς φωτογράφησε πάνω απ' το Φοίνιξ της Αριζόνα ένα UFO. Αυτό το περιστατικό με τον Ρόουντς συνέβει 13 μέρες μετά την εμφάνιση που είδε ο Άρνολντ και αναγγέλθηκε σαν η πρώτη ιστορική φωτογραφία των ξακουστών «ιπτάμενων δίσκων».

Η φωτογραφία του UFO τραβήχτηκε από έναν έρασιτέχνη φωτογράφο, που πήγαινε στο εργαστήριό του, στο πίσω μέρος του σπιτιού του, όταν άκουσε ένα θόρυβο σά να περνούσε κάτι με άστραπιαία ταχύτητα.

Νομίζοντας πως ο θόρυβος προερχόταν από κάποιο αεριωθούμενο που πετούσε χαμηλά, άρπαξε τη φωτογραφική του μηχανή και πετάχτηκε έξω. Το αντικείμενο έκανε απότομες στροφές σε κλειστό κύκλο, σε ύψος περίπου 2.000 πόδια.

Καθώς το αντικείμενο συνέχιζε την πτήση του με κατεύθυνση από βορρά προς το νότο, ο Ρόουντς τράβηξε την πρώτη από τις δύο καθαρές φωτογραφίες.

Η πρώτη φωτογραφία τραβήχτηκε καθώς το UFO πλησίαζε και έδειχνε το αντικείμενο να έχει σχήμα πούρου περίπου.

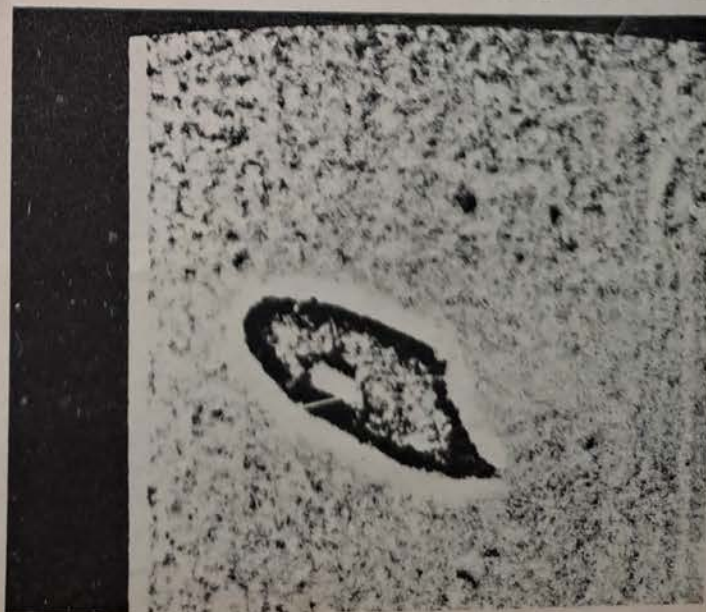
Ο Ρόουντς γύρισε γρήγορα το φιλμ στην τελευταία φωτογραφία και περίμενε το αντικείμενο να πλησιάσει περισσότερο. Μετά όμως, αντιλήφθηκε ότι θα μπορούσε και να εξαφανιστεί, κι έτσι πήρε και τη δεύτερη φωτογραφία, προτού το χάσει.

Η δεύτερη φωτογραφία έδειχνε καθαρά ένα αντικείμενο που στο σχήμα έμοιαζε σαν τακούνι από παπούτσι, με ένα άνοιγμα στο κέντρο του. Καθώς αυτή η φωτογραφία θε-

1. Χρωματική διερεύνηση

2. Μεγέθυνση του περιγράμματος

ωρείται ή καλύτερη από τις δύο, ή ανάλυση του ηλεκτρονικού υπολογιστή, πού παρουσιάζουμε εδώ, έχει νά κάνει μ' αυτή τη φωτογραφία.

Στις 31 Μαΐου 1977, ο Ουίλλιαμ Ρόουντς έδωσε τις παρακάτω πληροφορίες στη Φρουρά Έδαφους Δίσκων, πού έκανε και την ηλεκτρονική μεγέθυνση της φωτογραφίας. Όταν ρωτήθηκε αν είχε υποβληθεί σε έρωτήσεις από κανέναν ανακριτή, είτε στρατιωτικό είτε από άλλη δημόσια υπηρεσία, αναφορικά με την εμφάνιση πού είχε δει, ο Ρόουντς δήλωσε ότι: «τό FBI έφτασε μέσα σε 48 ώρες από τη δημοσίευση του άρθρου στην έφημερίδα (τό φύλλο της 9ης Ιουλίου, 1947 της Arizona Republic, πού δημοσίευσε τό άρθρο του Ρόμπερτ Χέηνικα «Γρήγορος Δίσκος περνάει άστραπιαία πάνω από τους ουρανούς μας».)

«Ήταν δυό άντρες πού παρουσιάστηκαν σαν ανακριτές από τη βάση της Πολεμικής Αεροπορίας Ράιτ Πάτερσον», συνέχισε ο Ρόουντς. «Φορούσαν καθημερινά ρούχα και τό δέρμα τους ήταν μάλλον μελαψό. Οι μυστηριώδεις ανακριτές ήταν ο κ. Λέντιν, πολίτης, και ο άντισμήναρχος Μπήμ. Και οι δύο φορούσαν πολιτικά».

Συνάντησαν τόν Ρόουντς σε ένα νυχτερινό κλάμπ της περιοχής και τού υπέβαλαν μία σειρά έρωτήσεις σχετικά με την εμφάνιση τού UFO. Ο Ρόουντς πρόσθεσε ακόμα ότι «αργότερα έλαβε κι ένα γράμμα από τη βάση Ράιτ Πάτερσον, πού δήλωνε ότι ή αποκάλυψη πληροφοριών γύρω απ' αυτή την εμφάνιση θα θεωριόταν πράξη κατασκο-

πείας.

Τελειώνοντας, ο Ρόουντς είπε: «Σέ ένα κατοπινό μου τηλεφώνημα στην FBI, στο όποιο παρακαλούσα νά μου επιστρέψουν τά άρνητικά, απάντησαν πώς εύχαρίστως θά μού τά επέστρεφαν, αλλά δέν τό 'καναν ποτέ. Χρόνια αργότερα, όταν ξανάρθα σε επαφή μαζί τους, άρνήθηκαν πώς γνώριζαν ότιδήποτε για τό όλο περιστατικό».

Οι φάκελοι της Πολεμικής Αεροπορίας έφεραν στο φώς μίαν ανάλυση τού Τζών Α. Κλίντον, πού έλεγε ότι: «Η προκαταρκτική ανάλυση των άρνητικών καθώς και των ιδίων των φωτογραφιών με κάνουν νά άμφιβάλλω για την ιστορία πού διηγήθηκε ο κ. Ουίλλιαμς Άλμπερτ Ρόουντς. Αν κρίνει κανείς από τις διαστάσεις, τό άρνητικό θρικόταν έκτεθειμένο σε μίαν άπλή φωτογραφική μηχανή, πού έχει συνήθως σταθερή έστία, (10 πόδια περίπου), σταθερή ταχύτητα φωτοφράκτη (1/25 τού δευτερολέπτου περίπου) και άπλό φακό, τύπου μηνίσκου. Έξαιτίας των παραπάνω στοιχείων, είναι παράλογο νά υποθέσουμε ότι τά έντονα περιγράμματα, όπως εμφανίζονται στο άρνητικό θά μπορούσαν νά προέρχονται από ένα αντικείμενο πού ταξίδευε με 400 ως 600 μίλια την ώρα, σε ύψος 2.000 πόδια.

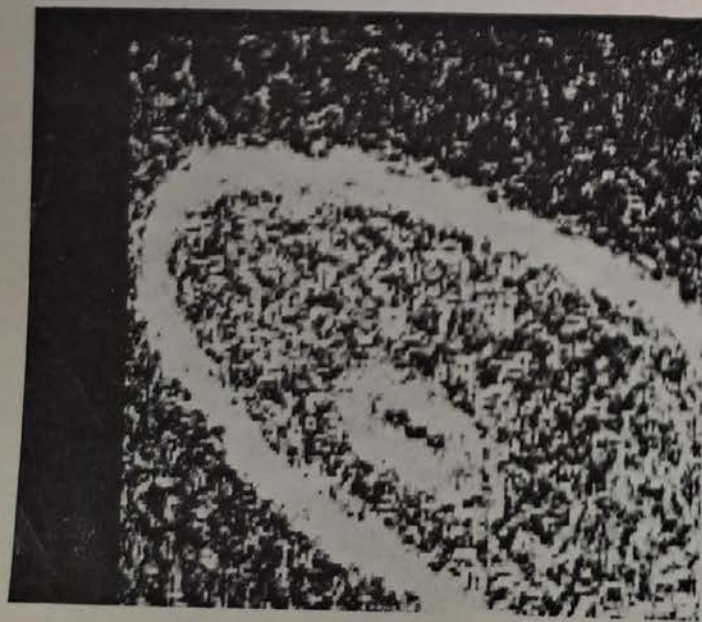
» Επιπλέον, σύμφωνα με τά λεγόμενα τού παρατηρητή, τό αντικείμενο είχε γκριζό χρώμα, πού ταιριαζε με τά σύνεφα. Άκόμα όμως κι αν τό αντικείμενο ήταν κατάμαυρο, θά ήταν πολύ δύσκολο νά επιτευχθεί τό επίπεδο αντίθεσεων πού υπάρχει στη φωτογραφία τού Ρόουντς, κάτω από τις συνθήκες πού ήδη περιγράψαμε. Αν κρίνουμε από τά περιγράμματα στο άρνη-

τικό, τό αντικείμενο έχει περιστροφική κίνηση και δέν κινείται προς τά έμπρός, πράγμα πού έρχεται σε αντίθεση με τις παρατηρήσεις τού Ρόουντς».

Οι περαιτέρω έρευνες στα αρχεία της Πολεμικής Αεροπορίας έφεραν στο φώς τις παρακάτω πληροφορίες, όπως: ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΟ Νο 40, 7 Ιουλίου, 1947, ώρα 16.00, Φοινίξ, Αριζόνα.

«Παρατηρητής βλέπει ένα έλλειπτικό, επίπεδο, γκριζό αντικείμενο, με φάρδος 20 ως 30 πόδια, νά πετάει με 400 ως 600 μίλια την ώρα και κατοπιν νά ανυψώνεται προς τά σύνεφα, με κλίση 45 μοιρών. Ο παρατηρητής έτρεξε προς τό γκαράζ, απ' όπου πήρε μία φωτογραφική μηχανή Kodak Brownie 120 και τράβηξε δύο φωτογραφίες. Ένα άρνητικό της μίας και ένα αντίτυπο της άλλης περιέχονται στους φακέλους. Τό άρνητικό δείχνει ένα μικρό και προφανώς επίπεδο αντικείμενο, στρογγυλό από τη μιά του άκρη και μυτερό από την άλλη. Τό αντικείμενο δείχνει νά φέρει στο κέντρο του όπή. Η εικόνα τού αντικειμένου έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τό φόντο πού δημιουργούν τά σύνεφα. Στη φωτογραφία, τό αντικείμενο φαίνεται νά είναι κατάμαυρο, με έντονα περιγράμματα. Τέσσερεις έμπειροι φωτογράφοι συμφωνούν με την άποψη ότι ή εικόνα είναι πραγματική φωτογραφία, διαφωνούν όμως μεταξύ τους ως προς τη δυνατότητα νά φωτογραφηθεί κάτι παρόμοιο, κάτω από τις συνθήκες πού έχουν ήδη περιγραφεί. Λαμβάνοντας υπόψη τό γεγονός ότι, σύμφωνα με την περιγραφή, τό αντικείμενο ή-

3. Μεγέθυνση ψηφιοποίησης.

4. Περσμένη από ηλεκτρονικό έλεγχο.

ταν γκριζο, και σε απόσταση 2.000 πόδια, φαίνεται άπιθανο να εμφανίζεται κατάμαυρο στο θετικό. Σε μεταγενέστερη αλληλογραφία με το άτομο που ανέφερε το περιστατικό, ο παρατηρητής αναφέρεται στον έαυτό του σαν Προϊστάμενος Προσωπικού του Πανοραμικού Εργαστηρίου Έρευνών, ή φήρμα του οποίου περιλαμβάνει σαν μία από τις ειδικότητές της και τη φωτογραφική τέχνη. Παρά το γεγονός αυτό όμως, το άρνητικό εκτυπώθηκε απρόσεκτα και ελαττωματικά. Καλύπτεται από ραβδώσεις και ξεθώριασε σημαντικά, μέσα σε μία περίοδο έξι μηνών.

«Ένας πράκτορας της OSI ανακάλυψε ότι το περιοδικό Έκπληκτικές Ιστορίες είχε δημοσιεύσει νωρίτερα ένα γράμμα αυτού του παρατηρητή. Σ' αυτό το γράμμα έλεγε ότι είχε υποβληθεί σε έρωτήσεις από δύο πράκτορες του FBI, στους οποίους έδωσε φωτογραφίες των «ιπτάμενων δίσκων» και ότι οι φωτογραφίες αυτές δεν του επιστράφηκαν. Ζητούσε τη συμβολή του περιοδικού, σχετικά με το ποιά διαδικασία έπρεπε να ακολουθηθεί για να διώξει την Κυβέρνηση δικαστικώς. Το άτομο αυτό γνωρίζει πού βρίσκονται αυτές οι φωτογραφίες, αλλά δεν ζήτησε ποτέ την επιστροφή τους. Αύτη η περίπτωση έχει κι άλλες δυσάρεστες όψεις. Τη στιγμή αυτή βρίσκονται υπό εξέταση ο χαρακτήρας και οι επαγγελματικές σχέσεις του παρατηρητή, τα αποτελέσματα όμως αυτής της έρευνας δεν είναι ακόμα γνωστά».

Η Φρουρά Έδάφους Δίσκων του Φοινίξ της Αριζόνας μελέτησε τις φωτογραφίες του Ρόουντς και, με-

τά από μίαν έρευνα σε βάθος, ο Ουίλλιαμ Σπώλντιν έκανε γνωστά τα ακόλουθα συμπεράσματα:

«Οι διαπιστώσεις που έκανε ο ηλεκτρονικός υπολογιστής δείχνουν ότι οι φωτογραφίες είναι γνήσιες και ότι πρόκειται για ένα μεγάλο αντικείμενο, συμπαγές ως προς την εμφάνιση, με διάμετρο 30 ως 35 πόδια».

Πρόσθεσε ακόμα ότι: «Ως προς το παρουσιαστικό του, είχε μίαν άναλογία (διάσταση του πάχους προς τις μεγαλύτερες διαστάσεις του αντικειμένου) μεταξύ ένα προς 8 και ένα προς 10 και στις δύο φωτογραφίες».

Η απόσταση στην πρώτη φωτογραφία (που δεν παρουσιάζεται σ' αυτό το άρθρο) ήταν περίπου έναμιση μίλι από τη φωτογραφική μηχανή.

Και συνέχιζε ο Σπώλντιν: «Έργαστήκαμε από τα πρώτα αντίγραφα και βρήκαμε ότι στη δεύτερη φωτογραφία το αντικείμενο φαίνεται να απέχει από τη φωτογραφική μηχανή 4.000 πόδια περίπου. Αυτό προσδιορίστηκε με δύο τρόπους. Πρώτα από τον ηλεκτρονικό υπολογιστή, και μετά μετρώντας το μέγεθος της εικόνας πάνω στο φιλμ. Ήταν ένα γκριζο, μεταλλικό αντικείμενο. Παρά το γεγονός ότι μόλις είχε περάσει μία καταιγίδα, ο ήλιος είχε ξαναβγεί και απομονώσαμε κάποια αντανάκλαση και από το ίδιο το αντικείμενο. Χωρίς αμφιβολία υπάρχει μία πηγή φωτός (και όχι τρύπα) στη μέση του αντικειμένου. Δεν βρήκαμε κανενός είδους προεξοχές ή άλλα σημάδια, ανακαλύψαμε όμως κάτι ενδιαφέρον στο τμήμα που μοιάζει με τακούνι. Φαίνονται σαν να υπάρχουν

κάποιου είδους όπες εξαερισμού, μία σειρά από τις οποίες αποκαλύφθηκαν από άνιχνευτή ύψηλης πυκνότητας. Το αντικείμενο φαίνεται σαν να είναι κατασκευασμένο. Για μία πλήρη ανάλυση χρειαζόμαστε τα άρνητικά. Ο μάρτυρας μάς έδωσε τεκμήρια, καθώς επίσης και πληροφορίες που υπάρχουν και στο φάκελο του Σχεδίου Γαλάζιο Βιβλίο, ότι τον επισκέφτηκαν δύο μέλη της μυστικής υπηρεσίας, που του πήραν τα άρνητικά».

Αν σί έρευνήτές των UFO μπορούσαν να αποκτήσουν αυτά τα άρνητικά θα είχαν και οι ίδιοι μία πολύ καλή σειρά δίσκων, φωτογραφημένων στο φώς της μέρας. Αυτό είναι ακόμα ένα παράδειγμα των αποδεικτικών στοιχείων για τα UFO που βρίσκονται κλειδωμένα στους φακέλους της κυβέρνησης. Ίσως σύντομα μάς δώσει μερικές απαντήσεις ή δική GSW - CIA.

Καθώς συνεχίζεται η διαμάχη για τις φωτογραφίες του Ρόουντς, υπήρξε και μία ενδιαφέρουσα εξέλιξη. Ο Κέννεθ Άρνολντ διηγήθηκε ότι η σημεναγός Ντέηβιντσον, αξιωματικός υπεύθυνος για τις έρευνες είχε τη γνώμη ότι οι φωτογραφίες του Ρόουντς ήταν αυθεντικές και, στις 31 Ιουλίου 1947, πριν από τον άπροσδόκητο θάνατό του, του ζωγράφησε μίαν εικόνα που τον συγκλόνισε.

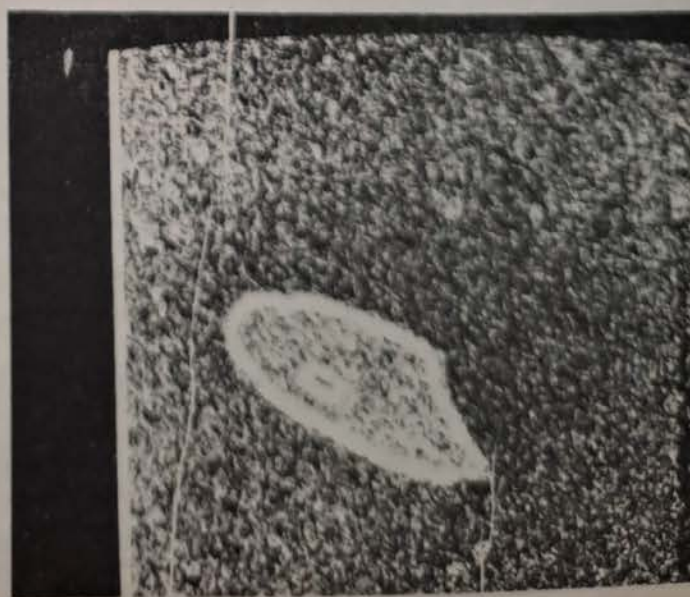
«Στις 24 Ιουνίου», είπε ο Άρνολντ, «όταν έγω είδα τους εννιά ιπτάμενους δίσκους, ο δεύτερος από το τέλος ήταν ακριβώς όπως η εικόνα που ζωγράφισε».

Η εικόνα που ζωγράφησε ο σημεναγός Ντέηβιντσον ήταν η εικόνα της φωτογραφίας του Ρόουντς. ■

5. Περρασμένη από φίλτρο ύψηλης ισχύος.

6. Ψηφιοποίηση.

ΝΑΥΤΙΚΗ ΒΑΣΗ ΤΩΝ ΗΠΑ ΠΟΛΙΟΡΚΕΙΤΑΙ ΑΠΟ UFO

Σέργκιο Μορέγκα

Μεταξύ του 1963 και 1978 περισσότερα από 80 άγνωστα αντικείμενα, κυλινδρικής μορφής, έχουν αναφερθεί και επισημανθεί να πετούν πάνω από ναυτικές βάσεις των ΗΠΑ στην Ιαπωνία, κυρίως στην Γιοκοσούκα. Οι μαρτυρίες αναφέρουν ότι αυτά τα «Ιπτάμενα Φώτα» έχουν σχέση με την πυρκαγιά που κατέστρεψε ένα εμπορικό σκάφος και την πτώση ενός ελικοπτέρου που έγινε αιτία να πεθάνουν έξι άτομα.

ΓΙΟΚΟΣΟΥΚΑ, ΙΑΠΩΝΙΑ

Ενα ζεστό αποπνιχτικό βράδυ του περασμένου Νοέμβρη, δυο ντόπιοι εργάτες οικοδομών βγήκαν για ψάρεμα έξω από το δροσερό, πέτρινο κυματοθραύστη, στο λιμάνι της γιαπωνέζικης πόλης Γιοκοσούκα. Καθώς πλησίαζε το σούρουπο, ο Μακότο Ίτο, 36 χρόνων και ο Τοσίο Χασιμότο, 25, έριξαν τεμπέλικα τις πετονιές τους στο νερό. Παρακολουθούσαν βαριεστημένα το αντιτορπιλικό Stoddard του Αμερικανικού Ναυτικού να κατευθύνεται προς την προβλήτα, στην είσοδο του λιμανιού. Ήταν ένα ήρεμο, γαλήνιο βράδυ. Μέχρι που έγινε κάτι, που τρομοκράτησε τους δύο άντρες πέρα από κάθε φαντασία.

«Βγήκε μέσ' από το νερό», λέει ο Ίτο. «Ξετινάχτηκε από κάτω από την επιφάνεια και στάθηκε εκεί. Δεν ήταν ούτε ψάρι ούτε ζώο ούτε άνθρωπος. Είχε ύψος γύρω στα τρία μέτρα και ήταν σκεπασμένο μ' ένα παχύ, φολιδωτό δέρμα, σαν έρπετό. Είχε ένα πρόσωπο και δυο μεγάλα κίτρινα μάτια, που φαίνονταν καρφωμένα πάνω μας».

Ο Ίτο περιγράφει ένα μυστηριώδες πλάσμα που αναφέρεται ευρύτατα από τους κατοίκους της Γιοκοσούκα τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια. Αυτός και ο Χασιμότο το έχουν δει καλύτερα απ' όλους μέχρι τώρα. Άλλοι έχουν επιβεβαιώσει εμφανίσεις ενός σαυροειδούς πλάσματος με ανθρωπόμορφα χαρακτηριστικά, που φαίνεται να θυμίζει τον ανθρωπο-ψάρι του κινηματογραφικού έργου *Τό Πλάσμα της Μαύρης Λιμνοθάλασσας*.

Η λέξη «τέρας» μεταφράζεται Masunta στα γιαπωνέζικα. Οι κάτοικοι της περιοχής γύρω από το λιμάνι της Γιοκοσούκα μιλάνε γι' αυτό συγκεκριμένο Masunta χρόνια τώρα — υπογραμμίζοντας πώς εμφανίζεται συχνότερα όταν εμφανίζονται UFO.

Ο Ίτο κι ο Χασιμότο άφησαν να τους πέσουν τα σύνεργα του ψαρέματος, έκαναν πίσω κι αντάλλαξαν τρομοκρατημένα βλέμματα. Το πλάσμα σηκώθηκε σε όλο του το ύψος, αναδύθηκε από το νερό και στάθηκε να τους άτενιζει από μιάν απόσταση 25 περίπου γυάρδων. Το δέρμα του έλαμπε μέσα στο λιγνό στο φώς. Τα μάτια του έλαμπαν μ' —

ένα φώς που έμοιαζε να βγαίνει μέσα απ' αυτά. Το πλάσμα έδειχνε σά να προσπαθούσε ν' αποφασίσει τι να κάνει τους δυο άντρες· έμοιαζε με άγριο θηρίο που κοιτάζε τη λεία του.

Τόσο απότομα όσο είχε εμφανιστεί, το φολιδωτό Masunta γύρισε και καταδύθηκε ξανά. Οι δυο άντρες ακολούθησαν με τα μάτια τις φυσαλλίδες που έφταναν στην επιφάνεια, καθώς το πλάσμα κολυπούσε προς το λιμάνι. Μετά χάθηκε.

Αυτό θα μπορούσε να είναι και το τέλος του επεισοδίου, αν δεν είχαν συμβεί κι άλλα πράγματα εκείνη τη νύχτα.

Πάνω στο αντιτορπιλικό Stoddard ο δεύτερος μηχανικός Γουέην Άντονου, κοιτάζε προς τη θάλασσα, όταν πρόσεξε κάτι στρογγυλό, που έβγαине από το νερό. Ο Άντονου, ένας 36χρονος Αμερικανός από το Πήμπριτον της Νέας Υόρκης, ξανακοίταξε με προσοχή. Από την επιφάνεια τινάχτηκε στον ούρανό ένα δισκοειδές αντικείμενο, που ανάδινε μιά κόκκινη λάμψη. Το αντικείμενο έκανε έναν κύκλο γύρω — από το αμερικανικό θωρηκτό και,

Έναέρια άποψη (ή άποψη που έχει ένας χειριστής UFO;) των δραστηριοτήτων Στόλου της Γιοκόςουκα, Ναυτική Βάση των ΗΠΑ στην Ίαπωνία, και βάση του αεροπλανοφόρου Midway. Η βάση έχει γίνει ή σκηνή συχνών εμφανίσεων δίσκων.

Scanned with ACE Scanner

prise ήταν το πιο έντυπωσιακό ισχυρά εξοπλισμένο θωρηκτό του Αμερικανικού Στόλου. Πολλοί αναρωτιόνταν αν θα μπορούσε να υπάρξει καμιά σχέση. Μήπως το UFO τράβηξε αυτή ή σημαντική επίσκεψη στο λιμάνι; Μήπως αυτή ήταν η αρχή της «πολιορκίας» της βάσης της Γιοκοσούκα από τα UFO;

Όλα αυτά τα χρόνια, το ρεύμα των «συναντήσεων» με ιπτάμενους δίσκους στη Γιοκοσούκα φαινόταν πάντοτε να συμπίπτει — αλλόκοτα — με σημαντικά γεγονότα, όπως τα παρακάτω:

- Ένα ιπτάμενο αντικείμενο με σχήμα πούρου φάνηκε να αιωρείται πάνω από το Παράρτημα Δραστηριοτήτων του Στόλου, στη βάση ενώ ένας σπουδαίος επισκέπτης, ο αντιναύαρχος Τζέιμς Μάικελσον, έκφαινε ένα λόγο για την Ήμερα των Ενόπλων Δυνάμεων.

- Ένα άλλο απ' αυτά τα πανταχού παρόντα αστραφτερά, μεταλλικά UFO έκανε κύκλους πάνω από τη βάση τον Οκτώβριο του 1965, όταν βρισκόταν πάλι στο λιμάνι το Enterprise, καθοδόν για μία πολεμική επιχείρηση στο Βιετνάμ.

- Άρκετά νυχτερινά φώτα με κόκκινη απόχρωση, που πετούσαν σε σχηματισμό V, παρατηρήθηκαν κατά το τέλος του 1976, όταν επισκέφτηκε τη βάση ο πρωθυπουργός Τανάκα.

Εκτός απ' αυτά, υπάρχει ακόμα και η καταστροφή του ελικοπτερου. Το Ναυτικό προτιμάει να μη μιλάει γι' αυτό — ίσως εξαιτίας μιάς συνηθισμένης τακτικής που απαγορεύει τις δημόσιες συζητήσεις γύρω από αεροπορικά δυστυχήματα. Ίσως ακόμα, το Ναυτικό να μη μιλάει γύρω απ' αυτό το θέμα εξαιτίας των φανερών συνεπειών που θα μπορούσε να έχει μία συνάντηση με UFO που προκάλεσε θανάτους.

Στις 11 Απριλίου, 1975, ένα ελικοπτερο CH-46 του Αμερικανικού Ναυτικού έχασε ξαφνικά τον έλεγχό του κι έπεσε σε μία κατοικημένη περιοχή, πάνω σ' ένα λόφο, δυτικά της βάσης Γιοκοσούκα. Δύο από τους άντρες που βρίσκονταν στο ελικοπτερο και τέσσερεις γιαπωνέζοι πολίτες σκοτώθηκαν σ' αυτή την πτώση, που κατέστρεψε ολοσχερώς και αρκετά κτίρια. Οι ιαπωνικές εφημερίδες ανέφεραν πως ένας από τους επιζώντες είπε ότι τον συγκλόνισε «το τελείως ξαφνικό χτύπημα». Το Ναυτικό απαγόρευσε τις περισσότερες συνεντεύξεις με το προσωπικό του.

Η καταστροφή του παναμέζικου φορτηγού Belle Abeto, που έπιασε φωτιά στις 23 Ιουλίου, 1976. Μέλη του πληρώματος ισχυρίστηκαν ότι έπεσε μέσα στο πλοίο ένας ιπτάμενος δίσκος, που στο τέλος το βύθισε.

Στις 11 Απριλίου 1975, ένα ελικοπτερο CH-46 του Ναυτικού έπεσε κοντά στη βάση της Γιοκοσούκα, σκοτώνοντας και τους εξι επιβάτες του. Μάρτυρες από το έδαφος είδαν το ελικοπτερο να συγκρούεται στιγμές μόνο πριν μ' ένα μυστηριώδες σφαιρικό αντικείμενο.

Μάρτυρες που βρίσκονταν στο έδαφος επέμεναν ότι ένα σφαιρικό αντικείμενο ακολουθούσε το CH-46 και ότι το αντικείμενο και το ελικοπτερο συγκρούστηκαν στον αέρα. Το UFO φαίνεται πως έμοιαζε άσυνήθιστα μ' εκείνο που είχε ακολουθήσει πριν από χρόνια το S-2E του ύποσηναγού Μπράουν. Μερικοί έλεγαν ότι το αντικείμενο είχε περάσει μόνο ξυστά δίπλα από το ελικοπτερο — κάνοντάς το να πέσει στη Γη στροβιλιζόμενο — και μετά απομακρύνθηκε πετώντας.

Δέν χρειάζεται να πούμε ότι οι αρμόδιοι δέν ειπαν λέξη για τις λεπτομέρειες της ιστορίας αυτής.

Το γεγονός αυτό όμως δέν είναι εκπληκτικό, σε μία περιοχή όπου όλα αυτά τα χρόνια γίνονται διάφορα γεγονότα, ανάμεσα στα οποία συμπεριλαμβάνονται και συχνές εμφανίσεις Masunta. Μερικοί θεωρούν αυτά τα φαινόμενα σαν από-

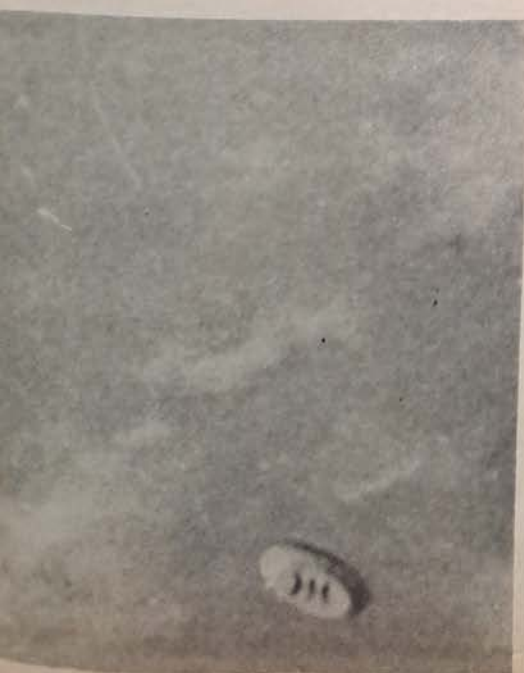
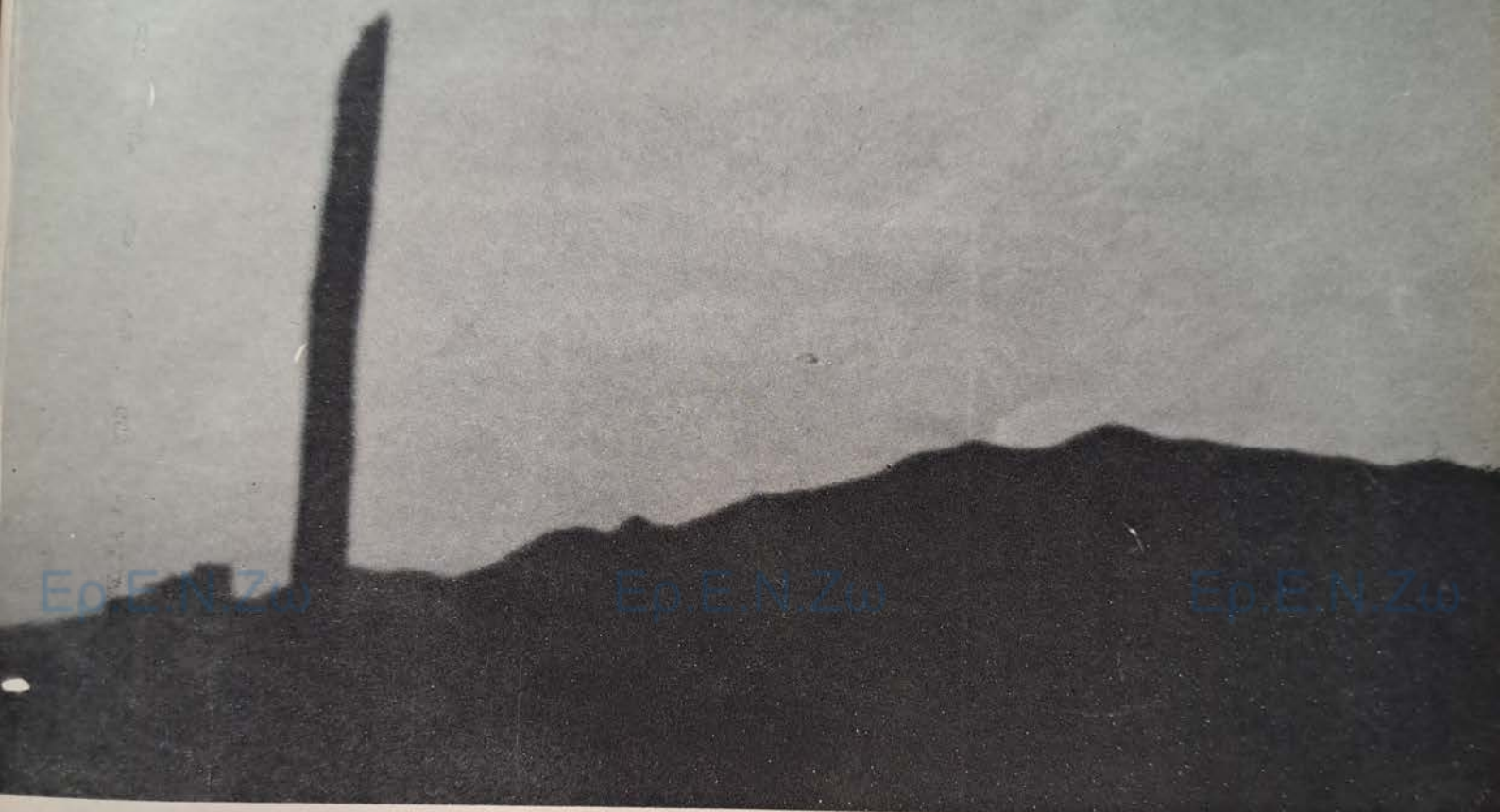
δειξη ότι η ναυτική βάση κατασκοπεύεται από έξωγήνους. Σε μία περίπτωση, ένας γιαπωνέζος εργάτης ανέφερε πως, όταν είδε ένα ανθρώποειδές πλάσμα να τρέχει κατά μήκος του ιδιωτικού φράχτη της βάσης, ένωσε στο κεφάλι του μία «κουδουνιστή αίσθηση». Ο τρομοκρατημένος εργάτης, που θα μπορούσε κάτω από άλλες συνθήκες να έχει ρίξει κάποιο φως στο μυστήριο, γύρισε και το 'βαλε στα πόδια πανοκόθλητος.

Ανησυχητικά παρόμοια με το περιστατικό του ελικοπτερου είναι και η ιστορία της πυρκαγιάς του παναμέζικου φορτηγού Belle Abeto, που ξέσπασε κοντά στη βάση — μία ιστορία που αποτελεί ίσως και την πιο περιεργή πλευρά όλης της πολιορκίας της Γιοκοσούκα. Κυκλοφορούν επίμονες φήμες, που είναι αδύνατο να αποδειχτούν, ότι η πυρκαγιά προκλήθηκε από UFO.

πρώτες επαφές

Ένα μοναδικό φωτο-
γραφικό άλμπουμ-ντο-
κουμέντο των πρώτων
επαφών που
παρουσιάστηκε
στον Όργανισμό
Ένωμένων Έθνών.

Πρόσφατα έγινε μία πολύ ασυνήθιστη σύσκεψη στα Ήνωμένα Έθνη, πέρασε σχεδόν απαρατήρητη από τον Τύπο. Μερικοί κορυφαίοι έρευνητές κέρδισαν για λίγο την προσοχή του σώματος των αντιπροσώπων όλων των κρατών, που μέχρι τώρα δεν έδιναν σημασία στο αίτημά τους: το φαινόμενο των U F O. Ο σοβαρός αυτός όμιλος έρευνητών θεώρησε τη σύσκεψη των Ήνωμένων Εθνών σαν μιαν ευκαιρία για να αποδοθεί αξιοπιστία στα UFO.

Ο άστρονόμος Τζ. Άλλαν Χάυνεκ περίμενε τριάντα χρόνια για να μιλήσει στα Η.Α. Η φήμη του Χάυνεκ — πρώην συμβούλου της αμερικανικής αεροπορίας στη διάρκεια του Σχεδίου Γαλάζιο Βιβλίο — σαν τού κατεξοχήν έρμηνευτή των UFO δημιούργησε μεγάλη έντύπωση. «Μο-

Ένα «μαύρο σύννεφο» που περιστρεφόταν πάνω από την περιοχή Άλι-σάντε της Ισπανίας.

Ένα UFO μικρών διαστάσεων καθώς ετοιμάζεται να προσγειωθεί.

Ίπτάμενο αντικείμενο με ένα σύμβολο, πετά πάνω από τη Δανία.

νάχα εν όψει επίμονων γεγονότων και στοιχείων αναγκάστηκα νά αλλάξω τή γνώμη μου. Δέν υπάρχει άμφιβολία ότι πρόκειται για ένα πολύ άληθινό φαινόμενο· κάθε προσπάθεια να εξηγηθούν τά UFO σαν φαντασία ή σαν φυσικά φαινόμενα αποτελεί σήμερα πιά μιάν άνοησία και μόνο».

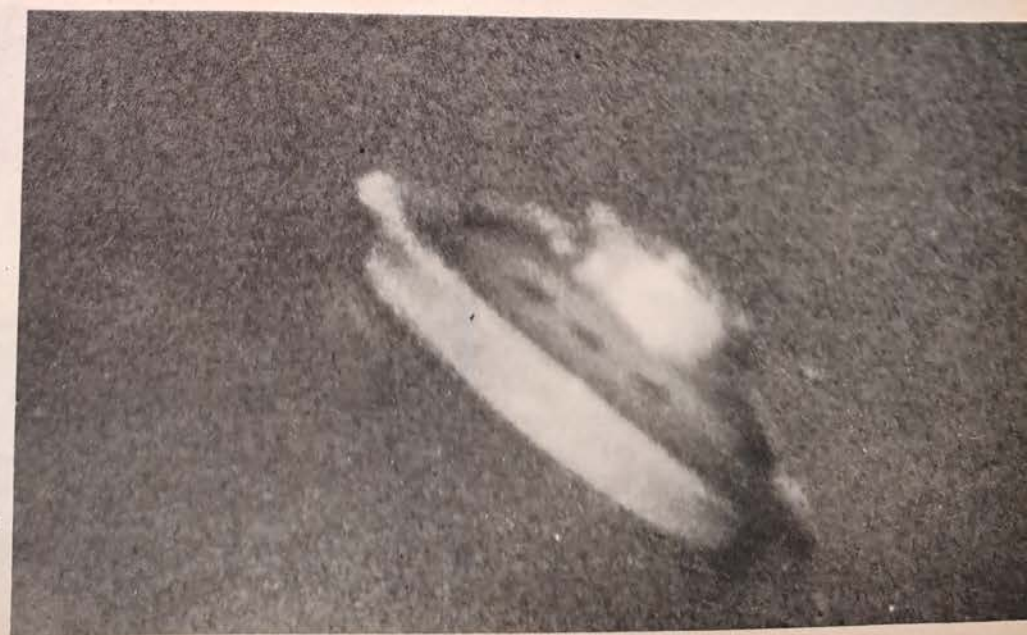
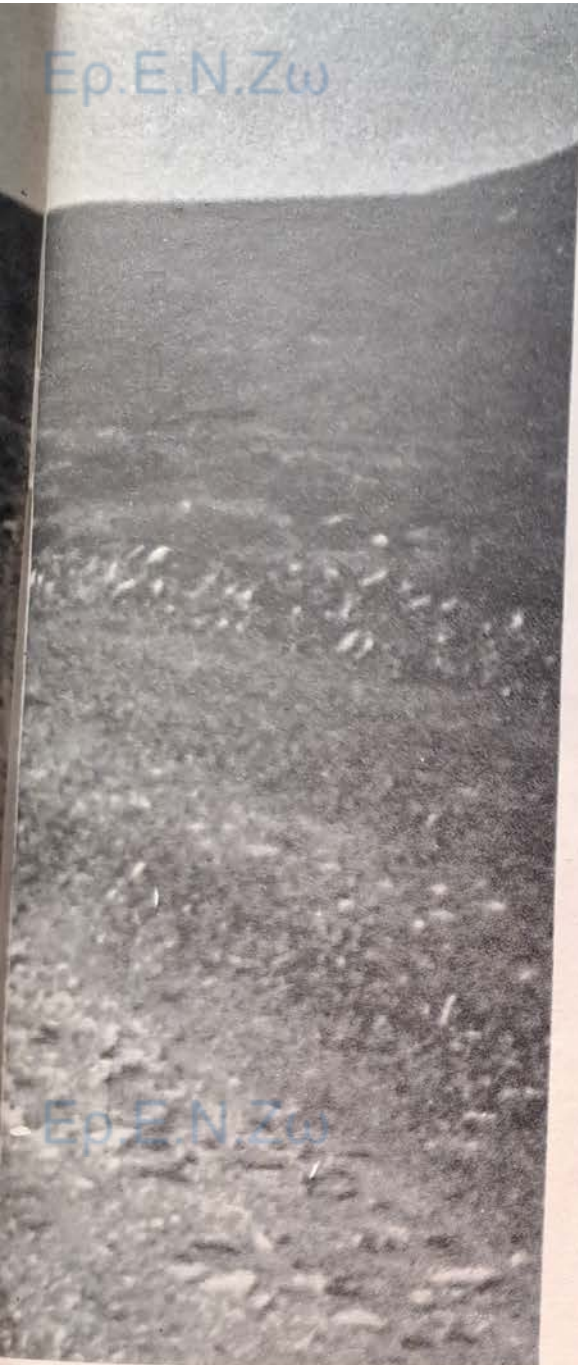
Άπευθυνόμενος στην Ειδική Πολιτική Έπιτροπή τών Η. Ε., ό Χάυνεκ συγκέντρωσε τήν προσοχή στην παγκόσμια φύση τού φαινομένου: «Αναφορές για UFO έχουν συγκεντρωθεί από 133 χώρες και κατά ένα μεγάλο ποσοστό προέρχονται από πάρα πολύ υπεύθυνα άτομα. Είδικοί τών ραντάρ, άστροναύτες, πιλότοι, κυβερνητικοί άρμόδιοι και έπιστήμονες έ-

Περίεργα σύνεφα, πού θυμίζουν UFO μέ θόλους, κοντά στα όρη Κορδιλέρα τής Άργεντινής.

Ό περίφημος «σχηματισμός» UFO πάνω από τό Καπιτώλιο.

Παρόμοιος σχηματισμός πάνω από τόν Καναδά.

Ίπτάμενος δίσκος πού φωτογραφήθηκε στις 3 Μαΐου πάνω από τή Δανία.

Ερ.Ε.Ν.Ζω

Ερ.Ε.Ν.Ζω

Ερ.Ε.Ν.Ζω

Ερ.Ε.Ν.Ζω

Ερ.Ε.Ν.Ζω

Ερ.Ε.Ν.Ζω

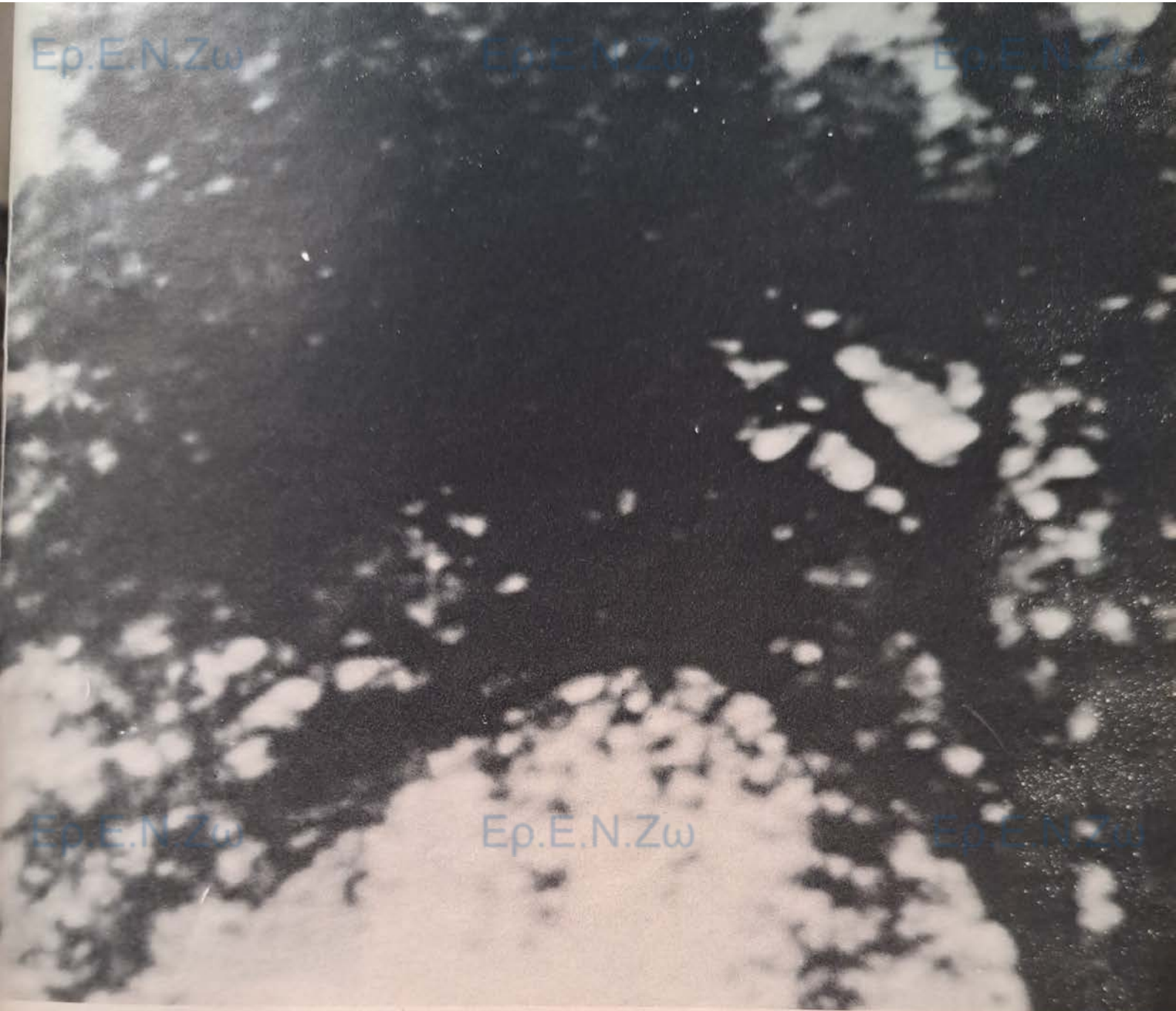
Οι φωτογραφίες αυτές τραβήχτηκαν τό 1963 και δείχνουν διάφορες φάσεις ενός έξωγήινου σκάφους που αιώριόταν σέ χαμηλό ύψος άπό τό έδαφος.

Ερ.Ε.Ν.Ζω

Ερ.Ε.Ν.Ζω

Ερ.Ε.Ν.Ζω

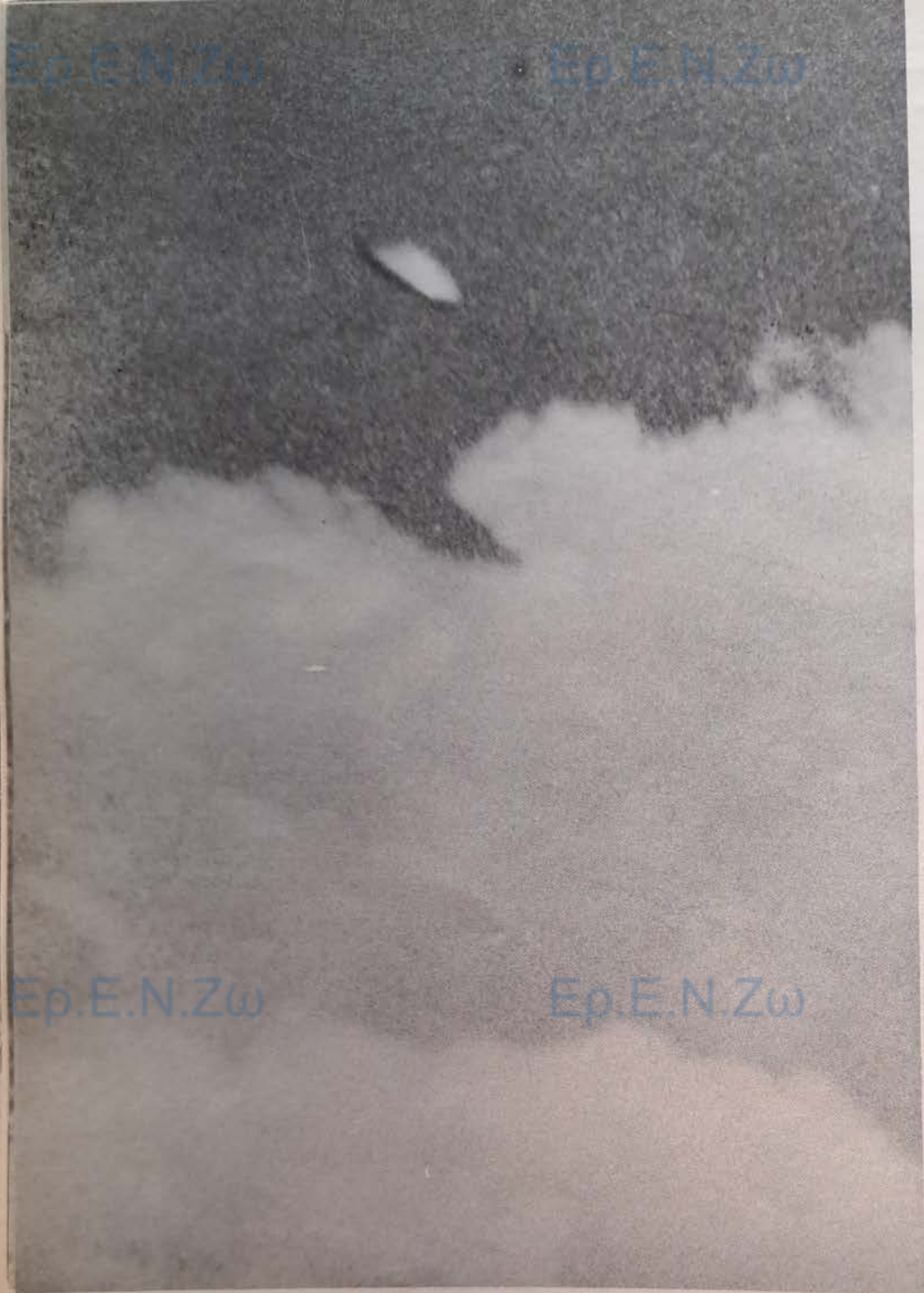
χουν δώσει αυτόπτες μαρτυρίες».

Ο γάλλος αστρονόμος-μαθηματικός Ζάκ Βαλλέ, που εμφανίζεται σαν ένας νέος, σημαντικός υποστηρικτής των UFO, υπογράμμισε τις κοινωνικές επιπτώσεις των UFO και την ανάγκη να αποφασιστεί αν τελικά υπάρχουν. «Η έλλειψη σοβαρής, με ανοιχτή αντίληψη, έρευνας στο πεδίο αυτό έχει κάνει τους μάρτυρες να σκέπτονται ότι η επιστήμη αδυνατεί να τα μελετήσει», είπε. «Απαιτείται μια ελεύθερη ανταλλαγή πληροφοριών πάνω στο θέμα».

Ο αστροναύτης Γκόρντον Κούπερ, ένα μέλος-κλειδί της ομάδας, πιστεύει ότι: «Τα Η.Ε. θα 'πρεπε να αρχίσουν ένα υψηλού επιπέδου, συντονισμένο πρόγραμμα συλλογής και ανάλυσης των στοιχείων από ολόκληρο τον κόσμο και να αποφασίσουν τελικά για το πώς είναι καλύτερα να έρθουμε σε επαφή με αυτούς τους επισκέπτες (UFO) κατά τρόπο φιλικό».

Ο Κούπερ, του οποίου το επιστημονικό υπόβαθρο δεν είναι δυνατό να αγνοηθεί, είχε αρκετές έντυπωσιακές συναντήσεις με UFO στη διάρκεια της δεκαετίας του '50.

Ο δόκτωρ Φελίξ Ζήγκελ, κορυφαίος επιστήμονας του Ίνστιτούτου Αεροπορίας της Μόσχας, υποστηρίζει ότι: «Το πιο σημαντικό για μας

Ep.E.N.Zw

Ep.E.N.Zw

Ep.E.N.Zw

σημείο είναι να άπορρίψουμε κάθε προκατάληψη για τα UFO και να οργανώσουμε, σε παγκόσμιο επίπεδο μιά ήρεμη, απαλλαγμένη από συναισθήματα και αύστηρά επιστημονική μελέτη αυτού του παράξενου φαινομένου..... Έχει ζωτική σημασία μιά διεθνής συνεργασία».

Όλες οι δηλώσεις καταχωρήθηκαν στα επίσημα πρακτικά των Η.Ε. Στις 8 Δεκεμβρίου 1978 έγινε μιά ειδική ψηφοφορία και το θέμα των UFO θα έπαναξεταστεί τόν Ιούνιο του 1979, κατά τη συνεδρίαση της Έπιτροπής των Η.Ε. για την Είρηνική Χρήση του Έξωτερικού Διαστήματος. Ίσως τότε συγκροτηθεί μιά έπιτροπή από έρευνητές που θα έχουν έπιλεγεί από τα Ένωμένα Έθνη. ■

Ίπτάμενος δίσκος που φωτογραφήθηκε κοντά στην περιοχή Σαίν Λόρενσεν τής Αύστρίας τό 1974.

Χονολουλού: πάνω από τίς χορεύτριες διακρίνεται ένα UFO (δίπλα μεγένθυση).

ΝΑΥΤΙΚΗ ΒΑΣΗ ΤΩΝ
ΗΠΑ ΠΟΛΙΟΡΚΕΙΤΑΙ
ΑΠΟ UFO
συν. από τη σελ. 23

Ένα όμως είναι το άναμφισβήτητο γεγονός: Το πρωί της 23ης Ιουλίου 1976, πολυάριθμοι παρατηρητές, κατά μήκος των ανατολικών ακτών της Ιαπωνίας, πρόσεξαν κάτι άλλο-κοτα, κόκκινα και πορτοκαλιά φώτα, που έκτοξεύονταν στον ουρανό. Αναφορές γι' αυτούς τους ιπτάμενους δίσκους είχαν δημοσιευτεί στη Mainichi Shinbun και σε άλλες αξιόπιστες εφημερίδες.

Ακόμα πιο δύσκολο μπορεί να αποδειχτεί ο ισχυρισμός δύο μελών του πληρώματος του φορητού — και οι δύο ήταν ναυτικοί με ελληνική ιθαγένεια — ότι έπεσε από τον ουρανό ένα «δισκοειδές αντικείμενο» που συγκρούστηκε με το 400 τόννων Belle Abeto, καθώς αυτό αυλάκωνε την ταραγμένη θάλασσα κοντά στη Γιοκοσούκα.

«Υπήρχε χωρίς αμφιβολία ένα UFO», λέει ο γιαπωνέζος έρευνητής Σίρο Κουμπότα, συντάκτης του περιοδικού Κόσμος. «Το αντικείμενο ανταποκρινόταν σε όλες τις κλασικές περιγραφές ενός ιπτάμενου δίσκου. Έκτός από τα δύο μέλη του πληρώματος, το είδαν και μάρτυρες από την παραλία, ενώ βούταγε προς το πλοίο».

Τα περισσότερα από τα 34 μέλη του πληρώματος του πλοίου δεν ισχυρίζονται πως ξέρουν τι ήταν αυτό που προκάλεσε την ξαφνική πυρκαγιά που ξέσπασε καταμεσής του πλοίου και τύλιξε άμέσως ένα μεγάλο μέρος του σε γλώσσες φωτιάς. Ο καπετάνιος υποψιάστηκε κάποια έκρηξη στα καζάνια. Πολλοί όμως από το πλήρωμα ανέφεραν ότι στα νερά τριγύρω βρέθηκαν πολλά συντρίμια που δεν θα μπορούσαν να προέρχονται από το ίδιο το πλοίο.

Πυροσβεστικά σκάφη του Ναυτικού των ΗΠΑ από τη βάση Γιοκοσούκα ένωσαν γρήγορα τις προσπάθειές τους με γιαπωνέζικα σκάφη για το σθήσιμο της πυρκαγιάς: παρόλο που μπόρεσαν να καταστείλουν τις φλόγες, το Belle Abeto υπέστη ζημιές και έγειρε κατά 20 μοίρες. Το Ναυτικό αποφάσισε πως θα 'πρεπε να το εγκαταλείψει και μέσα σε δυο μέρες βυθίστηκε — παίρνοντας μαζί του στα βάθη της θάλασσας τις αποδείξεις μίας πιθανής σύγκρουσης μ' ένα UFO.

Οι δυο έλληνες ναυτικοί εμφανίστηκαν αργότερα στη γιαπωνέζικη

τηλεόραση για να περιγραφούν το δίσκο που είδαν και ο οποίος, όπως είπαν, κατευθύνθηκε ίσια πάνω τους. Ο έρευνητής των UFO Κουμπότα πρότεινε να ερευνηθούν το βυθισμένο κύτος του Belle Abeto, βατραχάνθρωποι, για αποκαλυπτικές ενδείξεις του UFO που μπορεί να προκάλεσε την καταστροφή του.

Παρά τα ανεπαρκή αποδεικτικά στοιχεία, η ιστορία του Belle Abeto δημοσιεύεται εδώ, γιατί συμφωνεί με τη γενική δραστηριότητα των UFO γύρω από τη Γιοκοσούκα, και γιατί αντανάκλα τη νευρικότητα του προσωπικού στη ναυτική βάση, όταν αναφέρεται το θέμα των UFO. Φυσικά, πρέπει να υπογραμμιστεί γι' άλλη μία φορά ότι οι υπεύθυνοι του Αμερικανικού Ναυτικού — ενώ ομολογούν ότι έχουν συμβεί μυστηριώδη περιστατικά — αρνούνται ότι τους ενδιαφέρει σοβαρά η δήθεν «πολιορκία» των UFO. Η θέση τους όμως είναι τελειώς διαφορετική από τη θέση που παίρνουν αξιόπιστοι μάρτυρες, οι οποίοι ισχυρίζονται πως έχουν δει τέρατα, έχουν παρατηρήσει παράξενα ιπτάμενα σκάφη κι έχουν αποκτήσει έναν πραγματικό φόβο για την άγνωστη δραστηριότητα γύρω από τη ζωτική αυτή ναυτική βάση.

Φοιδωτά τέρατα, λαμπερά UFO και άλλα άγνωστα φαινόμενα εξακολουθούν να κατατρέχουν τους Γιαπωνέζους όσο και τους Αμερικανούς στην περιοχή των Δραστηριοτήτων Στόλου Σασέμπο, μέχρι που να αποκτήσουμε τα αποδεικτικά στοιχεία που θα εξηγήσουν το ανεξήγητο. Σχετικά με τα παραπάνω, ο έρευνητής των UFO Σίρο Κουμπότα προτείνει να γίνει άμέσως μία ολοκληρωτική έρευνα.

«Η σημασία της μπορεί να είναι τεράστια», λέει ο Κουμπότα, «ιδιαίτερα αν ένας ξένος πολιτισμός κατασκοπεύει ζωτικές ναυτικές εγκαταστάσεις. Πέρασε ο καιρός της προσοχής. Τώρα είναι η ώρα της δράσης».

ΤΟ ΠΕΡΙΕΡΓΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ
ΤΗΣ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

ΚΟΜΟΤΗΝΗ, 30.—
Μαύρο τετράγωνο αντικείμενο, που έζεπε με σχήματα κι έκανε... άλλα στο έδαφος, έπεσε χθες, στις 3.30 γύρω το απόγευμα, απ' τον ουρανό, σε χωράφι του χωριού Παραδήμη Ροδόλης. Το αντικείμενο — σύμφωνα με τη μαρτυρία του ιδιοκτήτη του χωριού Ευθ. Κυριαλάκη, 41 χρόνων — ριχθήκε από ένα άλλο απόρ-

οιόριστο αντικείμενο, που θύμιζε αλεξίπτωτο και το οποίο αμέσως μετά... απογειώθηκε!

Ειδοποιήθηκε η Χωροφυλακή που παρέλαβε το αντικείμενο και το έστειλε, συσκευασμένο σε ξύ-

β) Έφημ. «ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 1/7/79.

Μετεωρολογικό τό κουτί πού έπεσε στήν Κομοτηνή

ΚΟΜΟΤΗΝΗ, 1.— Τό... εξ ουρανού αντικείμενο που έπεσε σε χωράφι της Παραδήμης Ροδόλης, ήταν μετεωρολογικό κουτί, που πρέπει να έχει εξαπολυθεί από κάποιο κράτος της Ανατολικής Ευρώπης, γιατί έχει πάνω του σλαβικά γράμματα. Στην περιοχή πέφτουν συχνά τέτοια κουτιά, που μεταφέρονται με ειδικά μπαλόνια. Τα μπαλόνια, όταν τό κουτί ακουμπήσει στο έδαφος απελευθερώνονται και ξαναγυρίζουν στον... ουρανό. Έτσι εξηγείται και τό «μυστηριώδες» αντικείμενο που «έφερε τό κουτί και ξανάφυγε».

Σημειώνεται ότι τέτοιου είδους αντικείμενα συχνά εκτοξεύουν και οι Αμερικανοί από πλοία ή και βάσεις τους στην Ελλάδα. Τό κουτί παραδόθηκε σε αεροπορική μονάδα της περιοχής μας.

γ) Έφημ.
«ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ», 2/6/79.

Περίεργο ιπτάμενο αντικείμενο χθές βράδυ στή Θεσσαλονίκη

Περίεργο ιπτάμενο αντικείμενο είδαν στον ουρανό της Θεσσαλονίκης πολλοί κάτοικοι της πόλης γύρω στις 11.55' χθές τό βράδυ.

Αναγνώστες μας που μάς τηλεφώνησαν σχετικά, μάς είπαν ότι είδαν τό αντικείμενο πάνω από τόν Θερμαϊκό. Σύμφωνα με τις περιγραφές τους τό ιπτάμενο αντικείμενο είχε σχήμα κώνου, περιφερόταν γύρω από τόν εαυτό του και έζεπε με λάμψη.

Τό αντικείμενο εξαφανίστηκε προς στιγμήν και εμφανίστηκε πάλι γύρω στις 12.05' για να χαθεί πέντε λεπτά αργότερα προς τόν νότο, αφήνοντας μία φωτεινή «ούρα».

α) Έφημ. «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ», 30/6/79.

Εξωγήινοι ή συσκευή μετεωρολογική;

...αποκλείεται, πάντως, να πρόκειται για μετεωρολογική συσκευή, που εκτοξεύεται σε ορισμένο ύψος για την πραγματοποίηση μετεωρολογικών μετρήσεων.

αφιέρωμα

ΑΡΧΑΙΟΙ ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΕΣ

Παρουσιάζουμε ένα από τα λίγα ολοκληρωμένα αφιερώματα στο θέμα — Αρχαίοι Αστροναύτες. Η προσπάθειά μας κατευθύνθηκε στην πολλαπλή αντιμετώπισή του γιατί, όπως είναι γνωστό ή άρθρογραφία για το θέμα είναι τεράστια. Έδω δίνονται άρθρα που η Σύntαξη θεώρησε αναγκαία σαν μία πρώτη έπαφή. Θα ακολουθήσουν κι άλλα σέ επόμενα τεύχη.

οι αρχαιοι αστροναυτες

Νταϊθβιντ Χιούστις

Πανοραμική άποψη της Κρύπτης του Ναού όπου θρέθηκε ο Άστροναύτης του Παλένκε. Έκτεταμένο άρθρο για τη Διαστημόπλοιο του Παλένκε δημοσιεύτηκε στο περ. «Αινίγματα του Σύμπαντος» τεύχος 6.

Η ιστορία μοιάζει με έναν τεράστιο πίνακα από τόν οποίο λείπουν τα πιο σημαντικά κομμάτια. Καί παρά τό γεγονός ότι οι αρχαιολόγοι ξέθαψαν τά χαλάσματα αρχαίων πόλεων, μετέφρασαν ξεχασμένες γλώσσες, αναστύλωσαν κατεστραμμένους ναούς καί προσδιόρισαν τήν ήμερομηνία των πρώτων τεχνουργημάτων τού ανθρώπου, εξακολουθούν νά υπάρχουν καί σήμερα τόσα μυστήρια όπως καί πριν από χιλιάδες χρόνια. Κάθε μέρα μάς δίνει καί καινούργιες πληροφορίες, πού πρέπει νά τις αναλύσουμε καί νά τις συνταριάξουμε στον ιστορικό αυτόν πίνακα. Οι περισσότερες απ' αυτές τις πληροφορίες διαμορφώνουν τις αγαπημένες θεωρίες των ιστορικών καί αρχαιολόγων πού έχουν επιβληθεί.

Κατά καιρούς ανακαλύπτεται μιά πληροφορία πού δέν ταιριάζει με καμία από τις θεωρίες πού έχουν γίνει αποδεκτές. Τι συμβαίνει λοιπόν σέ ένα ασυνήθιστο εύρημα, ένα περίπλοκο έργαλειο, έναν πίνακα πού προκαλεί σύγχυση, ένα τεχνικά εξελιγμένο οικοδόμημα ή κατασκευή; Τά τεχνουργήματα αυτά μεταφέρονται, καμιά φορά σιωπηλά, στά υπόγεια ενός μουσείου, γιά νά μὴν ξαναφανούν ποτέ. Συχνά, λέγεται πώς αὐτοῦ τοῦ είδους ἡ ἀνακάλυψη εἶχε θρησκευτική σημασία ἢ ὅτι πιθανόν νά ἦταν ἕνα ἀφηρημένο ἔργο τέχνης. Μπορεῖ νά εἶναι κι ἔτσι, ἐγώ ὁμως, ὅπως καί ἄλλοι συγγραφείς, πιστεύουμε ὅτι, γιά νά δημιουργήσουν οἱ ἀρχαῖοι λαοί τῆς Γῆς τά γραπτά, τά ἀγάλματα, τά οἰκοδομήματα καί τά ἄλλα τεχνουργήματα πού μόνοι τους δέν θά εἶχαν μπορέσει οὔτε καν νά ὀνειρευτοῦν, ἐμπνεύστηκαν ἀπό κάτι ἢ ἀπό κάποιον. Οἱ ἀρχαιολόγοι ὁμως, ἐξαιτίας τῶν ἀγαπημένων τους θεωριῶν γιά τήν ἐξέλιξη τῶν πολιτισμῶν κατά τήν ἀρχαία ἐποχή, δείχνονται συχνά στενοκέφαλοι, ὅταν καμιά ἀσυνήθιστη ἀνακάλυψη στρέφει τήν προσοχή πρὸς κάποια ἐξωτερική πηγή ἐπιρροῆς, καί συγκεκριμένα πρὸς τήν ἐξωγήνην ἐπιρροή.

Μήπως κάποτε ἐπισκέφτηκαν τή Γῆ ἐξωγήινα ὄντα καί δίδαξαν στοὺς ἀπολίτιστους ἀνθρώπους τή γνώση τῶν τεχνῶν, τοῦ πολιτισμοῦ καί τῆς ἐπιστήμης; Εἶναι θέβαιο πὼς αὐτὴ τῇ γνώση δέν θά μπορούσαν νά τήν ἔχουν καλλιεργήσει οἱ ἀνθρώποι μόνοι τους. Οἱ πολιτισμοὶ ἐμφανίστηκαν τελείως ξαφνικά σέ κατάσταση ἐξελιγμένη. Ἀπ' ὅσο μπορούμε νά προσδιορίσουμε,

Μιά εἰσαγωγή στο θέμα τῶν ἀρχαίων ἀστροναυτῶν. Πρέπει νά ἀντιληφθούμε τήν μεγάλη, σέ χρονική διάρκεια, παρουσία τους στή Γῆ.

δέν ὑπῆρξε καμία ἀργή ἐξέλιξη. Τά ἀρχαία κείμενα ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο διηγούνται ὅλα τήν ἴδια ἱστορία γιά θεοὺς/ἀστροναῦτες πού ἔδωσαν στοὺς ἀνθρώπους τή γνώση καί μετὰ ἐφυγαν — ὑποσχόμενοι μιά μέρα νά ξαναγυρίσουν. Αὐτό εἶναι πολὺ πιθανό. Σήμερα οἱ ἱεραπόστολοι φέρνουν τὸ Χριστιανισμό στις φυλές τῆς ζούγκλας τῆς Ἀφρικῆς καί τῆς Νότιας Ἀμερικῆς. Ἐπεκτείνεται ἀπλῶς αὐτὴ τὴν ἰδέα καί στο ταξίδι μέσα στο διάστημα. Μέσα σέ ἑκατὸ χρόνια, ἢ ἐκεῖ τριγύρω, μπορεῖ νά ἀντιμετωπίσουμε κι ἐμεῖς οἱ ἴδιοι παρόμοιες καταστάσεις πάνω σέ ἄλλους πλανῆτες. Κι αὐτό δέν εἶναι καθόλου ἀπίθανο, ἀν λάβουμε ὑπόψη τήν τεχνολογία μας. Τά ὄντα ἀπὸ ἄλλα ἀστρικά συστήματα μπορεῖ νά εἶναι πῶς ἐξελιγμένα ἀπὸ μάς κατὰ χιλιάδες χρόνια. Ὑπάρχουν τόσα πολλὰ ἀστέρια πού εἶναι ἐξαιρετικά πιθανό νά ὑπάρχουν σ' αὐτά νοήμονα ὄντα. Καί πιστεύεται πὼς ἡ πλανητική δημιουργία εἶναι ὁ κανὼν καί ὄχι ἡ ἐξαίρεση.

Τι ἐνδείξεις ἔχουμε πὼς ὑπῆρξε κάποια ἐξωγήνην ἐπέμβαση; Τὸ ἀρθρο αὐτό θά ἐξετάσει μερικά ἀπὸ τά στοιχεία πού ὑποστηρίζουν τή θεωρία τῶν ἀρχαίων ἀστροναυτῶν. Καί τὸ τεκμήριο αὐτό ὄχι μόνο θά ἀποδείξει ὅτι δέν εἴμαστε μόνοι μέσα στο σύμπαν, ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερο, θά ἀποπειραθεῖ νά ἀποδείξει ὅτι, κατὰ τήν ἀρχαιότητα, ἐπενέβησαν στήν ἐξέλιξη τοῦ ἀνθρώπινου γένους ἐξωγήινοι ἀστροναῦτες.

«Ἦταν σάν κάποιος νά εἶχε ἐξαπολύσει ὅλα τά στοιχεία τῆς φύσης. Ὁ ἥλιος ἀρχισε νά στροβιλιζεταί. Καψαλισμένος ἀπὸ τήν πυρακτωμένη θερμότητα τοῦ ὅπλου, ὁ κόσμος κλονίστηκε ἀπὸ φόβο. Οἱ ἐλέφαντες ἀρπάξαν φωτιά ἀπὸ τή θερμότητα κι ἀρχισαν νά τρέχουν μπρὸς πίσω σάν τρελοὶ, προσπαθώντας νά προστατευτοῦν ἀπὸ τή

φοβερὴ βιαιότητα. Τὸ νερὸ ἐβράζε, τὰ ζῶα πέθαιναν, ὁ ἐχθρὸς ἀποδεκατιζόταν καί ἡ μανία τῆς φωτιάς ἔκανε τὰ δέντρα νά καταρέουν σέ σειρές ὀλόκληρες, ὅπως ὅταν πάρει φωτιά τὸ δάσος. Οἱ ἐλέφαντες ἀφηναν ἐντρομες φωνές πού ἐμοιαζαν μὲ σαλπίσματα κι ἐπεφταν στο χῶμα νεκροί, σέ μιά τεράστια ἔκταση. Τὰ ἄλογα καί τὰ πολεμικά ἄρματα καίγονταν καί ἡ σκηνὴ θύμιζε τὰ ἐπακόλουθα μιάς τρομερῆς πυρκαγιάς. Χιλιάδες ἄρματα καταστράφηκαν καί μετὰ μιά βαθιὰ σιωπὴ ἔπεσε πάνω στή θάλασσα. Ἀρχισαν νά φυσοῦν ἀνεμοὶ καί ἡ γῆ ἀρχισε νά λάμπει. Τὸ θέαμα ἦταν τρομαχτικό. Τὰ πτώματα αὐτῶν πού εἶχαν πέσει παραμορφώθηκαν ἀπὸ τή φοβερὴ θερμότητα, ἔτσι πού δέν ἐμοιαζαν πιά μὲ ἀνθρώπινα ὄντα. Ποτέ πριν δέν εἶχαμε δεῖ ἕνα τόσο τρομερὸ ὄπλο, οὔτε εἶχαμε ἀκούσει ποτέ πριν γιά ἕνα τόσο τρομερὸ ὄπλο».

Εἴτε τὸ πιστεύετε εἴτε ὄχι, τὸ ἀπόσπασμα αὐτὸ προέρχεται ἀπὸ τὸ Μαχαμπαράτα, ἕνα ἀρχαῖο Ἰνδικὸ κείμενο πού ἐξιστορεῖ γεγονότα πού συνέβησαν στή Βόρεια Ἰνδία τὸ 1200 π.Χ. Τι εἶναι αὐτὸ πού περιγράφει; Μονάχα τώρα, χάρις στή δική μας τεχνολογική πρόοδο, μπορούμε νά δούμε τοὺς μύθους καί τοὺς θρύλους μὲ διαφορετικὸ μάτι. Τὰ στοιχεία πού παρουσιάζονται στήν παραπάνω παράγραφο, ἀντιστοιχοῦν μὲ τὰ καταστροφικά ἀποτελέσματα μιάς πυρηνικῆς ἐκρηξης. Ποιὸς ὁμως εἶχε τήν τεχνολογία πού θά ἔδινε πυρηνικά ὄπλα ἢ μίαν ἀνάλογη καταστρεπτικὴ δύναμη, τὸ 1200 π.Χ.; Σίγουρα ὄχι λαοὶ πού προέρχονταν ἀπὸ τή Γῆ. Ἀλλὰ, κι ἀν ἀκόμα εἶχαν αὐτὲς τις γνώσεις, ἀπὸ πού τις πήραν; Ἡ, ἀν δέν εἶχαν παρόμοιες γνώσεις αὐτοὶ οἱ ἴδιοι, τότε ποιά ὁμάδα νοήμονων ὄντων ἔκανε πόλεμο στή Γῆ, ἐκείνη τήν περίοδο τῆς ἱστορίας; Δυστυχῶς, δέν ἔχουμε καμία ἀπάντηση μόνο τις ἀφηγήσεις. Ὅμως, ὑπάρχουν πολλὰ ἱστορικά ἀρχεῖα πού μιλᾶν γιά τή χρῆση ἀνωτερων ὀπλων. Καί, παρόλο πού ἐμφανίζονται συχνά μέσα στά Ἰνδικὰ κείμενα, οἱ περιγραφὲς παρόμοιων ὀπλων δέν περιορίζονται μόνο σ' αὐτὴ τήν τεράστια ἔκταση γῆς.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ παραπάνω, μπορούμε νά βροῦμε τήν ἐξιστόρηση μιάς πυρηνικῆς ἢ ἄλλης παρόμοιας ἐκρηξης στή Βίβλο. Στή Γένεση, βιβλίο 19, στίχοι 24-29, διαβάζουμε: «Καί μετὰ ὁ Κύριος ἐβρεξε ἐπὶ Σοδὸμων καί Γομόρων θειάφι καί

πύρ ἐκ τοῦ Κυρίου τῶν οὐρανῶν καὶ κατέστρεψε τὰς πόλεις αὐτὰς καὶ τὴν κοιλάδα ὁλόκληρον καὶ ὅλους τοὺς κατοίκους τῶν πόλεων αὐτῶν, καὶ ὅλα ὅσα ἐφύτρωναν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Ἀλλὰ ἡ γυνὴ αὐτοῦ (τοῦ Λῶτ) ἐκόιταξε ὀπίσω τῆς καὶ ἐγένετο στήλη ἀλατος. Καὶ ὁ Ἀβραάμ ἀφίκετο λιαν πρῶϊαν εἰς τὸ σημεῖον ὅπου ἐστάθη ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ ἐκοίταξε πρὸς τὰ Σόδομα καὶ πρὸς τὴν γῆν τῆς κοιλάδος καὶ, ἰδοὺ, καπνὸς ἀνέβαινεν ἐκ τῆς χώρας ὡσάν τὸν καπνὸν τῆς καμίνου». Μοιάζει κάπως γνωστό, δὲν εἰν' ἐταί; Στους στίχους 13-17 ἀπὸ τῆς Γένεσης, μοιάζει σάν ἡ καταστροφή τῶν Σοδόμων καὶ Γομόρων νὰ ἦταν προαποφασισμένη — μιὰ ἀντίστροφη μέτρηση. Ἐνας ἀγγελος λέει στὸν Λῶτ: «Θὰ καταστρέψωμε τὸν τόπον ἐτοῦτο, γιατί ἡ κραυγὴ αὐτῶν ἀνέρχεται ὡσάν κερὶ ἐνώπιον τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου· καὶ ὁ Κύριος μὰς ἐστεῖλεν νὰ τὸν καταστρέψωμεν».

Ὁ Λῶτ καὶ ἡ οἰκογένειά του ἦταν οἱ μόνοι ἄνθρωποι ποὺ σώθηκαν ἀπὸ τὴν ἐκρήξη, γιατί ἦταν οἱ μόνοι δίκαιοι ἄνθρωποι ποὺ κατοικοῦσαν στὰ Σόδομα καὶ Γόμορα. Ἡ οἰκογένεια λοιπὸν αὐτὴ ἐπρεπε νὰ σωθεῖ μὲ κάθε θυσία. Αὐτὸ στηρίζεται καὶ ἀπὸ τὴ Γένεση, στοὺς στίχους 16 καὶ 17:

«Καὶ ἐνῶ αὐτὸς (ὁ Λῶτ) ἐπορεύετο βραδὼς, οἱ ἄνδρες (ἄγγελοι) ἤρπαξαν τὴν χεῖρα του καὶ τὴν χεῖρα τῆς γυναίκος του καὶ τὰ χεῖρας τῶν δύο θυγατέρων του· διότι ὁ Κύριος εἶχεν ἔλεος δι' αὐτὸν· καὶ τὸν ὡδήγησεν ἐκτὸς τῆς πόλεως. Καὶ ἐγένε οὕτω, ὅταν τὸν ὡδήγησαν ἐκτὸς τῆς πόλεως, αὐτὸς (ὁ ἄγγελος) τοῦ εἶπε, «Σώσε τὴ ζωὴ σου· μὴ κοιτάξεις ὀπίσω σου κι οὐδὲ νὰ παραμείνεις εἰς τὴν κοιλάδα· καταφυγε εἰς τὰ ὄρη διὰ νὰ μὴ καεῖς ὁλοσχερῶς».

Ἄν πρόκειτο νὰ ἐκραγεῖ ἕνα πυρηνικὸ ὄπλο, τὰ θουνά ἦταν τὸ πιὸ λογικὸ καὶ ἀσφαλὲς μέρος γιὰ νὰ δραπετεύσει κανεὶς. Τὰ θουνά θὰ ἀποροφούσαν ἕνα μεγάλο μέρος ἀπὸ τὴν πιὸ ἐντονὴ ἀκτινοβολία, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι θὰ πρόσφεραν καταφύγιο ἀπὸ τὴ δόνηση. Κι ὅσο γιὰ τὴ γυναῖκα τοῦ Λῶτ ποὺ ἐγένε στήλη ἀλατος, ὑπάρχει ἐδῶ ἕνα συμβολικὸ μάθημα. Κοίταξε πῶς

σὼ στὸν τόπο τῆς ἀμαρτίας καὶ χάθηκε ὅπως κι οἱ ἄλλοι. Τὸ πιθανότερο ὅμως εἶναι πὼς βρέθηκε μέσα στὸ πεδίο τῆς ἐκρήξης καὶ, εἴτε διαλύθηκε πράγμα ποὺ εἶναι δυνατό, εἴτε ἐλίωσε τὸ σῶμα τῆς ἀπὸ τὴ θερμότητα ἢ τὴν ἀκτινοβολία τῆς ἐκρήξης.

Ἐπὶ ὑπάρχει μιὰ ἐνδειξὴ ποὺ ὑποστηρίζει κάπως τὴ θεωρία ποὺ παρουσιάζεται πιὸ πάνω. Ἐνας ἐλεγχος γιὰ ραδιενέργεια ποὺ ἐγένε στὴν περιοχὴ ὅπου θρῖσκονταν τὰ Σόδομα καὶ τὰ Γόμορα, καὶ ποὺ τώρα ἀποτελεῖ τὴ Νεκρὴ Θάλασσα, ἐδείξε πὼς ἡ ραδιενέργεια θρῖσκεται σὲ ψηλότερο ἐπίπεδο ἀπὸ τῆς γύρω περιοχῆς. Μήπως εἶχαν καμιά σχέση ἐξωγήινοι ἀστροναῦτες; Κι ἂν ναι, τότε γιατί κατέστρεψαν αὐτὲς τίς πόλεις; Ὑπάρχει μιὰ θεωρία ποὺ λέει ὅτι οἱ ἄνθρωποι ποὺ ζοῦσαν στὰ Σόδομα καὶ στὰ Γόμορα ἀποτελοῦσαν ἕνα πείραμα ἢ ἕνα εἶδος ζωολογικοῦ κήπου ποὺ δὲν πειθαρχοῦσε πιά. Καὶ οἱ ἀστροναῦτες τὸν κατέστρεψαν ἢ γιατί εἶχε ἀποτύχει ἢ γιατί φοβήθηκαν πὼς οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ θὰ χαλούσαν καὶ τὰ ἄλλα τοὺς πειράματα, δηλαδὴ ζωολογικοὺς κήπους πάνω στὴ Γῆ διαφθειρόντάς τα κι αὐτά. Ὅποιος ὅμως κι ἂν εἶναι ὁ λόγος, αὐτὸ συνέβει. Στὴν Ἰνδία, ὅπως ἐπίσης καὶ στὰ Σόδομα καὶ στὰ Γόμορα, χρησιμοποιοῦνταν ἀπὸ νοήμονες ἀστροναῦτες ποὺ προῆρχον ἀπὸ ἄλλους πλανῆτες πυρηνικά ὄπλα σάν μέθοδοι καταστροφῆς.

Τι ἄλλα μυστήρια μποροῦμε νὰ ξεσκεπάσουμε ποὺ θὰ πολλαπλασιάσουν τίς ἐνδείξεις ποὺ ἔχουμε σχετικὰ μὲ τὸ ὅτι ὑπεύθυνοι γιὰ τοὺς μύθους, τοὺς θρύλους καὶ τίς ἐξελιγμένες γνώσεις τῆς ἀρχαιότητος ἦταν ἀστροναῦτες; Ἀς ταξιδέψουμε στὴν Κεντρικὴ Ἀμερικὴ κι ἂς συγκεντρώσουμε τὴν προσοχὴ μας στὴ χώρα ποὺ ἀποτελεῖ τώρα τὴ Γουατεμάλα. Ἐκεῖ, θρῖσκουμε τὰ εἰρεῖπια τοῦ κάποτε σπουδαίου ἰνδιάνικου λαοῦ Μάγιας, ποὺ δημιουργοῦσαν ἕναν πολιτισμὸ ποὺ ξεπερνοῦσε κατὰ πολὺ κάθε ἄλλο πολιτισμὸ τῆς Βόρειας καὶ Νότιας Ἀμερικῆς (300-900 μ.Χ.). Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι εἶχαν τὴ μόνη γραπτὴ γλῶσσα σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο τοῦ κόσμου, οἱ Μάγιας διέπρεψαν ἀκόμη καὶ στὰ μαθηματικὰ καὶ στὴν ἀστρονομία. Γεννιέται ὅμως τὸ ἐρώτημα: ἐξελίχθηκαν τελειῶς μόνοι τους, ἢ πήραν βοήθεια ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους ἀστροναῦτες;

Στὴν περίοδο 1949-1952, ὁ μεξικανὸς ἀρχαιολόγος Ἀλμπέρτο

Ἡ κολόνα τῶν Ἰνδίων ποὺ δὲν σκουριάζει ποτὲ (πάνω). Ὁ ἀστροναῦτης τοῦ τάφου στὸν ποταμὸ Γκλένεγκ στὴν Ἀυστραλία (πλάι).

Ρούζ Λουλιέρ ανακάλυψε στο Παλνκ, όπου έκανε ανασκαφές, την Πυραμίδα των Μάγιας. Βαθιά μέσα στην πυραμίδα βρέθηκε μιά σαρκοφάγος πάνω στο σκέπασμα της οποίας υπήρχε ένα περιεργό χαρακτηριστικό. Όταν οι αρχαιολόγοι ανασήκωσαν το σκέπασμα με τη μυστηριώδη χαρακτηριστική, βρήκαν τὰ λείψανα ενός άντρα. Όταν όμως εξέτασαν το σκελετό έγινε φανερό πως δεν ανήκε σέ άνθρωπο της φυλής των Μάγιας.

«Όταν ανασηκώθηκε το έσωτερικό σκέπασμα ανακαλύφθηκε ο άποσυντιθεμένος σκελετός ενός άντρα που είχε ύψος 5 πόδια και 8 ίντσες περίπου, ήταν δηλαδή έξι ίντσες ψηλότερος από το μέσο άνθρωπο της φυλής των Μάγιας. Τα δόντια του, που ήταν βαμμένα κόκκινα, δεν ήταν κατεστραμένα, όπως συνηθιζόταν ανάμεσα στην άριστοκρατία των Μάγιας» (Ντραϊνκ, *Θεοί και Διαστημάνθρωποι στην Αρχαία Δύση*). Πιστεύεται ότι ο άνθρωπος αυτός ήταν ο «λευκός θεός» Κουκουλκάν. Ο Κουκουλκάν, που το όνομά του σήμαινε φτερωτό φίδι, έφερε στους Μάγιας τις τέχνες, τους νόμους, την αστρονομία και τὰ μαθηματικά. Υπάρχουν πολλοί θρύλοι που μιλάνε για το τέλος του Κουκουλκάν. Ένας απ' αυτούς λέει πως κατευθύνθηκε στα ανατολικά, πάνω σέ μιά σχεδία που την αποτελούσαν κουλουριασμένα φίδια. Ένας άλλος λέει πως έγινε παρανάλωμα του θείου πυρός κι ένας τρίτος ότι εξαφανίστηκε από τη Γη. Ίσως, ή τρίτη εξήγηση νά πλησιάζει την αλήθεια περισσότερο απ' ό,τι πιστεύουμε.

Για νά βρούμε τη λογική που υπάρχει πίσω από τη θεωρία, ας ξαναγυρίσουμε στο παράξενο εκείνο χαρακτηριστικό που βρισκόταν πάνω στο σκέπασμα της σαρκοφάγου. Το σχέδιο δείχνει καθαρά έναν άντρα που κάθεται μέσα σέ ένα διαστημόπλοιο. Ο αστροναύτης-θεός είναι απασχολημένος στο νά χειρίζεται με τὰ χέρια του μοχλούς και με το πόδι του ένα πεντάλ. Αναπνέει μέσα από ένα σωλήνα που είναι περασμένος στά ρουθούνια του. Ακόμα, είναι ξαπλωμένος στο κάθισμά του, κοιτάζοντας προς τὰ πάνω, μέσα από ένα παράθυρο ή όθονη. Στο σχέδιο φαίνεται επίσης καθαρά ένα κάλυμμα κεφαλής, που μοιάζει πολύ σάν κι αυτά που φορούν οι σοβιετικοί αστροναύτες. Και το πιο σημαντικό απ' όλα, από το κάθε μέρος του διαστημόπλοιου, στο σημείο όπου εικονίζεται ή μηχανή, μπορεί νά δεί κανείς νά ξε-

πηδούν φλόγες. Παρόλο που το διαμέρισμα τή μηχανής βρίσκεται ακριβώς κάτω από τον αστροναύτη φαίνεται νά περικλείεται ολόκληρο μέσα σέ κάποιου είδους θάλαμο, που κρατάει τόν αστροναύτη ασφαλή. Ενώ ολόκληρη ή εικόνα θυμίζει διαστημόπλοιο που ετοιμάζεται για άπογείωση, το επάνω μέρος του σκάφους μοιάζει με έλικόπτερο ή με αεροπλάνο που κινείται με έλικες. Παρόλο που αυτές θά μπορούσαν νά είναι και κεραιές ή πρώτη εντύπωση φαίνεται πιο πιθανή. Μπορεί το σκάφος αυτό νά αποτελούσε ένα συνδυασμό πυραυλοκίνητου και έλικοφόρου μέσου.

Πολλοί έρευνητές πιστεύουν πως ο αστροναύτης αυτός είναι ο θεός Κουκουλκάν των Μάγιας. Μ' αυτό τόν τρόπο εξαφανίστηκε από τη Γη; Ή μήπως αυτός είναι ο τρόπος που ήρθε σ' αυτή; Μπορεί αυτό που βρέθηκε μέσα στή σαρκοφάγο νά είναι το λείψανό του. Όποια κι αν είναι ή σωστή άποψη, ο Κουκουλκάν έφερε σ' αλήθεια στους Μάγιας γνώσεις, που ήταν πολύ πιο εξελιγμένες από τις γνώσεις που υπήρχαν πάνω στή Γη. Κι αν ήταν ένα νοήμον όν από το διάστημα, τότε το χαρακτηριστικό πάνω στο σκέπασμα της σαρκοφάγου πρέπει νά είναι το δικό του.

Επιπλέον, μιά και βρισκόμαστε ακόμα στην αμερικανική ήπειρο, ας στρέψουμε την προσοχή μας στην κοιλάδα της Νάζκα, ψηλά πάνω στά βουνά των Άνδεων του Περού. Σ' αυτό το όροπέδιο υπάρχουν πάνω στο έδαφος σημάδια που μοιάζουν με δρόμους των Ίνκας. Αυτοί οι «δρόμοι», όμως, δεν οδηγούν που-

Βραχογραφία από τό Τασσίλη της Λιθύης.

θενά τελειώνουν όσο απότομα έχουν αρχίσει. Κι εκτός αυτού, δεν υπάρχει καμία ένδειξη που νά δείχνει ότι χτίστηκαν ποτέ εδώ οποιαδήποτε οικοδομήματα, άρα λοιπόν είναι φανερό πως δεν πρόκειται για καμιά πόλη. Αν λοιπόν δεν είναι δρόμοι, τί άλλο θά μπορούσαν νά είναι; Όταν τούς δεί κανείς από τόν αέρα, τότε ή απάντηση είναι φανερή. Οι δήθεν δρόμοι μοιάζουν με αρχαίους διαδρόμους προσγειώσης αεροσκαφών. Για ποιόν όμως; Όχι βέβαια για τούς Ίνκας. Από τη στιγμή που οι αστροναύτες μπήκαν μέσα στην ατμόσφαιρά μας μετά από το μακρύ τους ταξίδι, αυτή θά μπορούσε νά

Περίεργα όχήματα και άνθρωποι που δεν ύπακούουν στους νόμους της βαρύτητας, πάλι από τό Τασσίλη της Λιθύης.

γίνει μια σημαντική βάση τους. Οι διάδρομοι προσγείωσης είχαν γίνει με το σκάψιμο χαντακιών πάνω στη γη, από τα όποια είχαν απομακρύνει τις μαύρες πέτρες, αποκαλύπτοντας έτσι τις κίτρινες πέτρες που βρίσκονταν από κάτω. Ήξαιτίας της αντίθεσης των χρωμάτων, αυτοί οι «διάδρομοι προσγείωσης» είναι όρατοι από μεγάλη απόσταση.

Άλλα σημάδια, που έχουν γίνει με τον ίδιο τρόπο, απεικονίζουν πουλιά, άραχνες, χελώνες τζαγκουαρ, πιθήκους, φίδια, ψάρια και μια τεράστια ανθρώπινη μορφή, καθώς και άλλα άκατανόητα σχέδια. Αν λοιπόν αυτό δεν ήταν πεδίο προσγείωσης για εξωγήινα όντα, κι αν αυτά τα άλλα σημάδια δεν ήταν σημάδια αναγνώρισης για την προσγείωση, τότε ποιάν άλλη εξήγηση θα μπορούσαν να έχουν; Υπάρχει μια θεωρία, που κατά ένα μέρος έχει εξεταστεί και που λέει ότι τα σημάδια αυτά χρησιμοποιούνταν κάποτε σαν ένας γιγαντιαίος κομπιούτερ για τον υπολογισμό της θέσης των άστρων και των πλανητών, όπως και το Στόουνχεντζ στην Αγγλία. Αλλά το ίδιο ερώτημα γεννιέται και πάλι. Όποια λύση όμως κι αν φαίνεται μπροστά μας, κανένας δεν μπορεί να αμφισβητήσει το γεγονός ότι τα σημάδια αυτά μπορούν να γίνουν αντιληπτά μόνο από τον άερα.

Από το έδαφος φαίνονται σαν μπερδεμένες γραμμές που δεν έχουν κανένα λογικό σχέδιο. Και οι γραμμές αυτές καλύπτουν μιά έκταση που έχει μήκος 30 μίλια και φάρδος μέχρι και 10 μίλια, σε όρισμένα σημεία. Μερικές γραμμές συνεχίζονται ίσιες σαν θέλη, για μίλια ολόκληρα. Ακόμα κι όταν διασχίζουν βουνά, οι γραμμές αυτές παραμένουν τελείως ίσιες, λές και όταν κατασκευάζονταν ή επισκόπησή τους γινόταν με σύγχρονα όργανα. Άλλες πηγαίνουν λίγες γυάρδες και σταματούν. Τα τέστ που έγιναν με άνθρακα-14, προσδιόρισαν τη χρονολογία μιάς «στήλης επόπτευσης», που βρέθηκε στην άκρη μιάς απ' αυτές τις άπιστευτες γραμμές, το 500 μ.Χ. περίπου. Οι άνθρωποι που κατασκεύασαν τα σημάδια αυτά, οι Νάζκας, είτε είχαν μανία με τη δημιουργία σχεδίων που δεν μπορούσαν να παρατηρήσουν από το έδαφος, είτε κατασκεύασαν διαδρόμους προσγείωσης και αναγνωριστικά σημάδια για προσεδάφιση, κάτω από τις οδηγίες αρχαίων εξωγήινων αστροναυτών

Υπάρχουν όμως και άλλα τεκμήρια για τη θεωρία αυτή των διαδρόμων προσγείωσης της Νάζκα. Περίπου 130 μίλια βορειοδυτικά της Νάζκα βρίσκεται ο Κόλπος του Πίσκο. Πάνω στα βράχια βρίσκεται χαραγμένη μιά τεράστια τρίαίνα ή κηροπήγιο. Άσχετα με το τι ακριβώς παριστάνει, το θέμα είναι ποιά ήταν η προέλευση και ο σκοπός του. Όταν οι έρευνήτες πήραν τη θέση του αινίγματος αυτού, βρήκαν πως έδειχνε ίσια στη κοιλάδα της Νάζκα. Το πιο σημαντικό είναι ότι κι αυτό μόνο από τον άερα μπορεί να γίνει αντιληπτό. Δεν υπάρχει κανένα υπερυψωμένο σημείο απ' όπου να μπορεί να το παρατηρήσει κανείς. Παρόλο που δεν είναι γνωστό ποιοι έφτιαξαν το σημάδι αυτό πάνω στους βράχους, φαίνεται πως σκοπός του ήταν να κατευθύνει κάποιους που βρίσκονταν στον ούρανό προς το πεδίο προσγείωσης της κοιλάδας της Νάζκα. Άλλο ένα αναγνωριστικό σημείο για τους αρχαίους μας αστροναύτες.

Αν έχετε αμφιβολίες για το γεγονός ότι μπορούσε κανείς να πετάει με διαστημόπλοια ή μηχανήματα που έμοιαζαν με αεροπλάνα κατά την αρχαιότητα, ίσως τα παρακάτω γεγονότα και οι συλλογισμοί να σας κάνουν να σκεφτείτε λίγο πιο ανοιχτά. Ένα χρυσό τεχνούργημα από τη συλλογή Μπάνκο ντέ Κολόμπια θυμίζει ένα σύγχρονο αεριωθούμενο με φτερά σχήματος δέλτα. Στην αρχή, νόμισαν πως μ' αυτό τον τρόπο είχε συλλάβει ο αρχαίος καλλιτέχνης ένα πουλί, μιά πεταλούδα ή ακόμα κι ένα ιπτάμενο ψάρι. Όταν όμως εξετάστηκε πιο προσεχτικά, ανακαλύφτηκε πως τα χαρακτηριστικά του ήταν περισσότερο μηχανικά παρά βιολογικά. Μετά από επιτυχή τέστ με τον άνεμο, παραμερίστηκαν πολλές αμφιβολίες. Το τεχνούργημα δεν μοιάζει καν με κανένα γνωστό ζώο. Ο δημιουργός του χρυσού αυτού αντικειμένου κατασκεύασε απλώς το μοντέλο από κάτι που είχε δει να πετάει στον ούρανό ή πάνω στο έδαφος. Αν το τεχνούργημα αυτό προέρχεται από τη Νότια Αμερική, τότε μπορεί ο καλλιτέχνης να είδε το αεροσκάφος, καθώς αυτό πλησίαζε στην κοιλάδα της Νάζκα. Αυτό το ικανό για πτήση σκάφος είναι μιά ακόμα απόδειξη των αρχαίων αστροναυτών.

Γνώσεις πάνω στις πτήσεις μπορούν να βρεθούν ακόμα και σε άλλους πολιτισμούς, σε όλο τον κόσμο. Τα παλιά ινδικά κείμενα μάς

δίνουν και πάλι πολλές λεπτομέρειες αφηγήσεις για τα «ιπτάμενα άρματα». Στη Σαμανράνγκάνα Σουτραντάρα υπάρχουν ειδικές οδηγίες για την κατασκευή μιάς θιμάνα, ή πτητικής συσκευής. Να ένα απόσπασμα από το κείμενο αυτό:

«Το σώμα πρέπει να γίνει δυνατό και ανθεκτικό, από ελαφρύ υλικό, σαν ένα μεγάλο ιπτάμενο πουλί. Μέσα σ' αυτό πρέπει να βάλει κανείς το μηχανήμα του Υδραγύρου, με το σιδερένιο σύστημα θέρμανσης που υπάρχει από κάτω του. Με τη βοήθεια της λανθάσουσας ενέργειας που υπάρχει μέσα στον υδράγυρο και που θάζει σε κίνηση τον κινητήριό σίφωνα, ο άνθρωπος που κάθεται μέσα μπορεί να ταξιδέψει σε μεγάλη απόσταση στον ούρανό, με τον πιο θαυμαστό τρόπο. Επίσης, χρησιμοποιώντας τις οδηγίες που περιγράφονται, μπορεί κανείς να κατασκευάσει μιά Βιμάνα μεγάλη όσο κι ο ναός του Θού-πού-Κινείται. Μέσα στο έσωτερικό σώμα πρέπει να τοποθετηθούν τέσσερα ισχυρά δοχεία υδραγύρου. Όταν αυτά θερμανθούν από την ελεγχόμενη φωτιά των σιδερένιων δοχείων, η Βιμάνα αναπτύσσει, μέσω του υδραγύρου, τη δύναμη του κεραυνού. Και γίνεται άμέσως σαν μαργαριτάρι στον ούρανό. Επιπλέον, αν αυτή η σιδερένια μηχανή με τους κατάλληλα συγγκολλημένους αρμούς γεμίσει με υδράγυρο και η φωτιά κατευθύνθει προς το επάνω τμήμα της, τότε αναπτύσσει μιά δύναμη που θρυχάται σαν λιοντάρι.....» (Μπέρλιτζ, *Μυστήρια από Ξεχασμένους Κόσμους*).

Δεν υπάρχουν λάθη ή υπερβολές στη μετάφραση, και μόνο τώρα μπορούμε να εκτιμήσουμε τι είναι αυτό που περιγράφει. Ίσως οι Βιμάνας να έπαιξαν βασικό ρόλο στην εξαπόλυση των ανώτερων όπλων που περιγράψαμε με λεπτομέρειες στην αρχή αυτού του άρθρου.

Στη Ραμαγιάνα αναφέρονται οι Βιμάνας γι' άλλη μιά φορά: «Κατ' εντολή του Ράμα, το μεγαλειώδες άρμα υψώθηκε σε ένα βουνό από σύννεφα, με τρομερήν αντάρα....» Ακόμα, διαβάζουμε στη Μαχαμπάρτα: «Ο Μπίμα πέταξε με τη Βιμάνα του πάνω σε μιά πελώρια άχτινα, που έλαμπε σαν τον ήλιο κι έκανε ένα θόρυβο σαν τον κεραυνό της καταιγίδας». Τα απόσπασμα αυτά περιγράφουν σίγουρα το θόρυβο και τις φλόγες από την απογείωση κάποιου είδους σκάφους που ήταν «βαρύτερο από τον

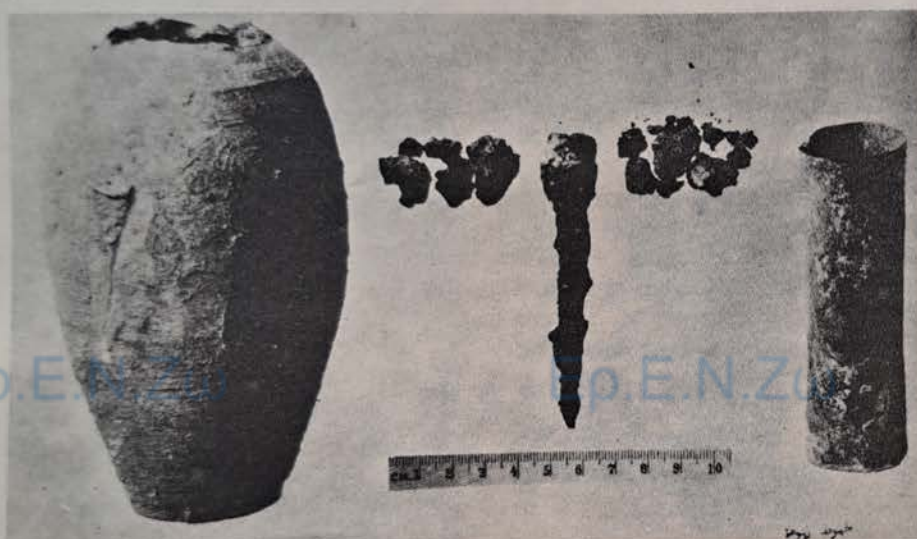
αέρα», και δείχνουν ότι τα μηχανήματα αυτά μπορούσαν να φτάσουν σε μεγάλο ύψος. Ένα κομμάτι από μία βαθυλωνιακή πινακίδα μιλάει για το βασίλειο Έτάνα που ανέβηκε στον ουρανό, ψάχνοντας να βρει ένα θεό που θα τον βοηθούσε να βρει ένα διάδοχο για το θρόνο του. Τα παρακάτω αποσπάσματα προέρχονται από την πινακίδα: «Ο Έτάνα εξασφαλίζει τη βοήθεια ενός αετού για να τον πετάξει εκεί. Ο αετός πληροφορεί τον Έτάνα πώς θα φτάσουν στον τόπο που θέλουν με μία σειρά από ανεβάσματα. Κοίταξε, φίλε μου, πώς είναι η Γη. Κοίταξε τη θάλασσα και τις πλαγιές των βουνών. Και νά, η ξηρά γίνεται βουνό και η θάλασσα νερό του.....» Δυστυχώς η πινακίδα τελειώνει εδώ — τα κομμάτια που λείπουν δεν έχουν βρεθεί ακόμα. Αργότερα, στη διάρκεια του ταξιδιού, ο βα-

μερα να είναι οι αρχαίοι αστροναύτες που έχουν εξελιχτεί πέρα από τη χρήση των «άπλων αεροσκαφών».

Υπάρχουν σε όλο τον κόσμο πολλά άλλα ανεξήγητα φαινόμενα, που δεν συμφωνούν με τη σημερινή γνώση που έχουμε για τους ανθρώπους της αρχαιότητας. Σκίτσα, εικόνες, μεταλλογραφίες και χαρακτηριστικά μέσα σε σπήλαια και πάνω σε βράχους απεικονίζουν όντα σε στολές που θυμίζουν τις στολές των αστροναυτών. Στο Tassili-N-Ajjer, στην Έρημο της Σαχάρας, βρέθηκε μία νωπογραφία που δείχνει ένα πλάσμα που φοράει στο κεφάλι του κάτι που θυμίζει αυτό που φορούν οι δικοί μας αστροναύτες. Άλλα σχέδια της περιοχής αυτής απεικονίζουν όντα που φοράνε κοντά σακάκια και κρατάνε ραβδιά συνδεδεμένα με κουτιά (ίσως συ-

όλα τα μυστικά. Αν τα όντα που περιγράφονται εδώ ήταν αστροναύτες από τα άστερια, τότε σίγουρα ο πρωτόγονος άνθρωπος πάνω στη Γη θα τους θεωρούσε θεούς που είχαν μαγικές δυνάμεις. Η «Μαγεία» είναι απλώς άγνοια της τεχνολογίας.

Η ιστορία της ανθρωπότητας δεν είναι ολοκληρωμένη. Ακόμα και με τεκμήρια που υπάρχουν για τους αρχαίους αστροναύτες, έχουμε πολύ δρόμο να διανύσουμε προτού δούμε μπροστά μας μιάν ολοκληρωμένη εικόνα. Μέχρι να 'ρθει λοιπόν εκείνη η ώρα, πρέπει να μελετάμε με υπομονή τα αρχαιολογικά εύρηματα, ελπίζοντας πώς θα ανακαλύψουμε την απόδειξη που θα βάλει ένα τέλος σε όλες τις διαφωνίες. Την απόδειξη που θα δείξει πέρα από κάθε σκιά αμφιβολίας ότι, κατά την αρχαιότητα, έ-

Υπολείμματα αρχαίας ηλεκτρικής μπαταρίας στη Βαγδάτη (αριστερά). Κρυσταλλικοί φακοί των Ασσυρίων του 7ου π.Χ. αιώνα (κάτω).

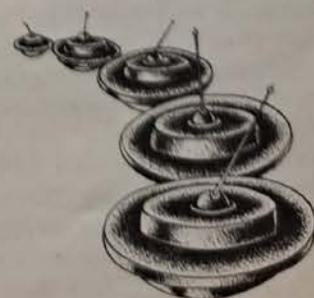
σιλιάς παρατηρεί ότι η θάλασσα μοιάζει σαν «τό αυλάκι του κηπουρού». Στο τέλος φτάνουν «στον τόπο όπου βρίσκονται καθηλωμένα τα άστρα». Αυτό θα μπορούσε να σημαίνει ότι είχαν πετύχει μιάν ακίνητη τροχιά. Κάτω από το φως των παραπάνω ένδειξεων, θα έλεγε κανείς ότι το πέταγμα και οι διαστημικές πτήσεις δεν είναι τίποτα καινούργιο (τουλάχιστον όχι για τους αρχαίους αστροναύτες).

Επιπλέον, σε κάποια χρονική περίοδο στο παρελθόν γνώρισαν στους ανθρώπους της Γης όρισμένες πλευρές των γνώσεων που αυτοί είχαν. Μέσα στο πέρασμα των αιώνων, όμως, οι γνώσεις αυτές χάθηκαν. Μόνο τώρα ανακαλύπτουμε ξανά, ίσως μέσω της φυλετικής μνήμης, τη γνώση που μάς μεταδόθηκε πριν από αμέτρητα χρόνια. Και ίσως, αυτοί, οι εξωγήινοι, να μη μάς έχουν αφήσει. Ίσως μερικά από τα UFO που εμφανίζονται σή-

σκευές επικοινωνίας ή όπλα).

Στην Αυστραλία βρέθηκε μία φλούδα δέντρου που απεικονίζει τη «Βοντζίνα», τη θεά της ένδοξωρας. Φοράει στολή και «κράνος» με ακτινωτές γραμμές (κεραίες). Πολύ έντυπωσιακό είναι το γεγονός ότι η εικόνα αυτή, όπως και άλλες της περιοχής, δείχνουν όντα με πρόσωπα χωρίς στόματα, που φορούν πάντοτε το «κράνος». Οι ιθαγενείς λένε πώς αυτό το κράνος είναι μιά ζώνη από φως, πολύ ελαφριά, που βοηθούσε αυτούς που τη φορούσαν να πετάξουν. Επιπλέον, ο θρύλος λέει πώς μπορούσε κανείς να πετάξει με μιά συσκευή που είχε ύψος 3 με 4 μέτρα και λεγόταν Μάτζο. Πιθανόν, αυτή η συσκευή να είναι άλλο ένα παράδειγμα μιάς Βιμάνα. Είναι επίσης γνωστό πώς Βοτζίνα σημαίνει «φίδι του ουράνιου τόξου» ή «ιπτάμενο φίδι», και αναφέρεται στα μυθικά χρόνια των θεών-αστροναυτών που γνώριζαν

πενέβησαν στην εξέλιξη του ανθρώπινου γένους εξωγήινοι αστροναύτες.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ...

Τζήν Στάινμπεργκ

ΜΕ ΤΟΝ ΓΙΟΝΑ ΑΑΡΩΝ

τον πατέρα της θεωρίας των
«αρχαίων αστροναυτών»

Ο ραββίνος δόκτωρ Γιόνα Ααρών δεν είναι μία συνηθισμένη προσωπικότητα. Τα βιβλία του θέβαια δεν συνατιόνται στους καταλόγους των μπέστ σέλλερς, ούτε και ο ίδιος εμφανίζεται σε ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές συζητήσεις και σόου. Η συνεισφορά του όμως στην έρευνα των UFO και των έξωγήινων αναγνωρίζεται από όλους τους ειδικούς του πεδίου αυτού.

Τό 1954, ο δόκτωρ Ααρών εξέπληξε πολλούς συντηρητικούς UFOλόγους, με την άποψή του ότι έξωγήνιοι επισκέφτηκαν τη Γη στους αρχαίους χρόνους. Δεν δόθηκε, πάντως, και μεγάλη προσοχή στα συγράμματά του ή και στα συγγραμματαάλλων που τον συνέδραμαν στην εκπληκτική αυτή νέα έρμηνεία των αρχαίων κειμένων.

Ύστερα από 15 χρόνια από τότε, ένας ξενοδοχοϋπάλληλος, ονόματι Έριχ φόν Νταίνικεν, έφερε στο

πλατύ κοινό τό θέμα αυτό με μία σειρά από βιβλία μπέστ σέλλερς. Οί πρωτοπόροι, όμως, όπως ο δόκτωρ Ααρών, παρέμειναν σχετικά άγνωστοι.

Από μικρό παιδί ο Γιόνα αφιέρωνε τό χρόνο που οί συνομήλικοί του διέθεταν για παιχνίδια και σπόρ, σε πνευματικές αναζητήσεις. Προικισμένος με ένα εξαιρετικό μυαλό, κατανάλωσε άμέτρητες ώρες μελετώντας αρχαίες γλώσσες και ιερές γραφές, από τίς όποιες ξεπήδησε ή θεωρία του περί έξωγηνισμού.

Τελευταία εργάζεται στο ύπουργείο Πολιτισμού των ΗΠΑ. Έχει αποκτήσει έξι «ντοκτορά» — Θεολογία, Σημιτική, γλώσσες τής Μέσης Ανατολής, Ραββινισμός, Γλώσσες τών Ινδιάνων τής Αμερικής, Ισπανική, Πορτογαλική και Βραζιλιανή Φιλολογία — και ετοιμάζεται για τό έβδομο (!) στη Διοίκηση και Έμποτρία Άνωτερων Σπουδών.

Ερ.Ε.Ν.Ζω

ΕΡΩΤ.: Τι ηλικία είχατε όταν πρωτοενδιαφευρήκατε για τόν έξωγηνισμό;

ΓΙΟΝΑ ΑΑΡΩΝ: Ήμουν όκτώ έτών. Διάβαζα ένα χαλδαιικό χειρόγραφο πάνω στα φιλοσοφικά και ιστορικά προβλήματα τής πληθώρας τών κόσμων. Διαπραγματευόταν θέματα, όπως ή μεγιστοποίηση τών μεγεθών στίς αστρονομικές μελέτες, ή χρήση τών — όπως ονομάζονταν — «κρυστάλλων ένέργειας», διάφορους τύπους άεροσκαφών, ταξιδιών στους αϊθέρες, μεταφορά από ένα χώρο τού διαστήματος σε έναν άλλο, ύπαρξη άλλων διατάσεων, ύπαρξη άλλων πλανητών, άστρων, συστημάτων και γαλαξιών.

Άξίζει νά πώ ότι, άπ' όλα τά κοσμολογικά συστήματα τής αρχαιότητας, τό μόνο που είναι συνεπές με τίς σύγχρονες άπόψεις περί συμπαντος είναι εκείνο τών χαλδαίων.

ΕΡΩΤ.: Νομίζω, πώς όσοι διαβάσουν τή συνέντευξη αυτή θά έκπλαγούν με ότι ένα όκτάχρονο παιδί μπορούσε νά διαβάσει τέτοιου είδους κείμενα. Έξηγήστε μας πώς συνέβαινε αυτό.

Γ.Α.: Ο παππούς μου ήταν αρχιραββίνος στην Όλανδία και ο πατέρας μου είχε ντοκτορά στη Φιλολογία τής Παλαιάς Διαθήκης από τό Πανεπιστήμιο τού Λέυντεν (Όλανδία). Έτσι, οί συγγενείς μου άποφάσισαν νά μέ στείλουν σε ραββινικό σχολείο. Έπειδή τά κατάφερνα καλά στίς έβραϊκές σπουδές, δέν πήγαινα σε άγγλικό σχολείο κι έτσι δέν έμαθα άγγλικά, παρά μονάχα όταν ήμουν πιά 15 χρόνων.

Περνούσα όλο μου τό χρόνο στα ποικίλα ραββινικά σεμινάρια τού Μπρούκλιν, διαβάζοντας βιβλία που δέν διάβασαν οί περισσότεροι, γιατί δέν ήταν γραμμένα στην έ-

βραϊκή αλλά στην άραμαϊκή και πραγματεύονταν φιλοσοφικά παρά πρακτικά προβλήματα τής ραββινικής δικαιοδοσίας.

Δέν μπορούσαν νά κατανοήσουν γιατί πέρναγα τόν καιρό μου διαβάζοντας χαλδαιικά βιβλία σχετικά με ταξίδια στον άέρα, ενώ εκείνοι διάβαζαν για τήν περιτομή και τά τοιαύτα. Γεγονός όμως είναι ότι οί περισσότεροι που συμμετέχουν σε ένα ραββινικό σεμινάριο βρίσκονται εκεί για νά μπορέσουν νά αποκτήσουν ένα ραββινικό βαθμό, πού νά τούς επιτρέψει νά κερδίσουν τά πρόσ τό ζειν. Όταν όμως έγώ ήμουν όκτώ χρόνων, δέν είχα και μεγάλη ανάγκη για νά βγάλω τά πρόσ τό ζειν.

ΕΡΩΤ.: Όστε συνέβει νά διαβάσετε για ταξίδια στον άέρα σε χαλδαιικά βιβλία. Άνοίγετε τώρα ένα πολύ γόνιμο πεδίο, γιατί λέτε ότι κάτι που είναι γραμμένο από αιώνες περιέχει πληροφορίες που ίσως νά συμφωνούν με τή σύγχρονη τεχνολογία μας ή ίσως νά είναι και πιό προηγμένες. Μπορείτε νά

Ερ.Ε.Ν.Ζω
μάς μιλήσετε πιο συγκεκριμένα γι' αυτό;

Γ.Α.: Νομίζω ό ή χαλδαιική τεχνολογία δέν πρέπει νά θεωρείται πιο προηγμένη από τή σύγχρονη. Είναι κάτι τό διαφορετικό. Διέγραψε μίαν έντελώς άλλη τροχιά. Από τή μιά μεριά, οι βασικές άρχες τών δικών μας φυσικών έπιστημών ήταν άγνωστες στους Χαλδαίους κι από τήν άλλη, οι ανακαλύψεις πού έκαναν ήταν τέτοιες πού ούτε καν τίς ύποπτεύονται οι έπιστήμονές μας.

ΕΡΩΤ.: Άς τό συγκεκριμενοποιήσουμε περισσότερο αυτό. Για ποιές ανακαλύψεις μιλάμε;

Γ.Α.: Οι Χαλδαίοι πίστευαν ότι τό Σύμπαν είναι, από μίαν άποψη, μιά

σειρά δυνάμεων και έκδηλώσεων πού εκπέμπονται συνεχώς από αυτό πού όνόμαζαν «Μεγάλο Κέντρο», «Πνευματικό Ήλιο», και ότι, πέρα από τή μοναδική αυτή πηγή ενέργειας, υπάρχουν κύματα. Τά κύματα όμαδοποιούνται, και τότε έχεις όλα τά είδη τών κυμάτων, έκδηλώσεων, δυνάμεων και ενεργειακών πεδίων, πού δέχονται άλληλεπιδράσεις και πού μερικές φορές είναι ανταγωνιστικά τό ένα προς τό άλλο. Άν θέλεις νά κινηθείς μέσω μιάς όρισμένης «όμάδας» δυνάμεων, χρησιμοποιείς τήν αντί-

δραση μιάς άλλης όμάδας δυνάμεων, έτσι ώστε νά δημιουργείς στό σκάφος σου ένα συγκεκριμένο είδος δονήσεων πού είναι «συμπαθητικό» μέ τά άρνητικά φορτισμένα δυναμικά πεδία — και ξαφνικά κινήσαι.

Μέ τό ίδιο σκεπτικό, οι άπόψεις τους περί χρόνου και χώρου βρίσκονται ακόμα και σήμερα στά όρια τής έπιστημονικής μας φιλοσοφίας. Για τούς Χαλδαίους, κάθε γεγονός και κάθε χώρος στό Σύμπαν είναι «ταυτόχρονο» και, άν συμβαίνει αυτό στην έπιστημονική σου φιλοσοφία, τότε γίνεται άρκετά εύκολο τό τεχνικό πρόβλημα τής μετακίνησης άνάμεσα σέ δύο σημεία.

ΕΡΩΤ.: Μιλάτε λοιπόν για τά ταξίδια μέ τήν έννοια πού γίνονται αυτά στις ιστορίες έπιστημονικής φαντασίας;

Γ.Α.: Βεβαίως, αλλά όχι για τήν άπόλυτη έλευθερία κίνησης στό διάστημα, αλλά τήν άπόλυτη έλευθερία κίνησης στό χρόνο. Επίσης, θά υπέθετα τήν άπόλυτη έλευθερία μεταστοιχείωσης από τό ένα στοιχείο στό άλλο.

ΕΡΩΤ.: Μιά πλήρη λοιπόν κατάκτηση τών δυνάμεων τής ύλης;

Γ.Α.: Ναι. Οι Χαλδαίοι θεωρούσαν τό όλο σύμπαν σαν μιά ταυτόχρονη

«τωρινότητα» κι επομένως δέν σκέπτονταν μέ τέτοιους όρους, όπως πόση ένέργεια πρέπει νά καταναλώσεις για νά μετακινηθείς από τό ένα μέρος στό άλλο, γιατί άρνούνταν νά αναγνωρίσουν τήν έννοια τής όποιασδήποτε άπόστασης.

ΕΡΩΤ.: Λέτε ότι ή πίστη σ' αυτή τήν περίπτωση υπήρξε ό πρόγονος τής δράσης;

Γ.Α.: Ναι, πιστεύω ότι αυτή είναι μιά περίπτωση, όπου μιά φιλοσοφία πού βασίζεται στην άρχή: «τό πνεύμα έπικρατεί τής ύλης» είναι πολύ πιο πιθανό νά καταλήξει σέ σοβαρές πρακτικές εφαρμογές τής άρχής, παρά μιά φιλοσοφία στην όποία ή παραπάνω άρχή χρησιμοποιείται για νά γεμίσει μικρά μονάχα κενά στό γενικό θεωρητικό πεδίο.

ΕΡΩΤ.: Προσεγγίζουμε τώρα σέ μιά κατάσταση μεγαλύτερης κατανόησης τής ύπαρξης άλλων δυνάμεων πού άγνοούμε και συνεπώς τής ύπαρξης ενός μεγάλου πεδίου έρευνας όλων αυτών τών πιθανοτήτων. Νομίζετε λοιπόν, ότι κάπου στό έγγύς μέλλον θά αναγνωρίσουν οι έπιστήμονες τήν ύπαρξη μιάς ευρύτερης έννοιας τής παραματικότητας πού είναι άνάγκη νά γίνει κατανοητή;

Γ.Α.: Δέν έχω καθόλου έμπιστοσύνη σέ όποιαδήποτε πρόοδο πού έγινε από ανθρώπους πού προσφεύγουν στη χαλδαιική φιλοσοφία και στα σύγχρονα αντίστοιχα της άπλως και μόνο σαν σέ ένα τελευταίο καταφύγιο προκειμένου νά συμπληρώσουν τά κενά ή νά διευθετήσουν άνωμαλίες τών σύγχρονων φυσικών έπιστημών. Οι Χαλδαίοι έκαναν τίς ανακαλύψεις τους στη βάση μιάς άπόλυτης έμπιστοσύνης στην ικανότητά τους νά έλέγχουν τό χώρο και τό χρόνο. Ποτέ δέν άμφισβήτησαν τήν ικανότητα αυτή, ενώ οι σύγχρονοί μας μιλούν για κάτι τέτοιο μονάχα όταν υπάρχει ή άνάγκη νά θεωρηθεί σαν ένα τελευταίο καταφύγιο. Δέν νομίζω ότι μπορεί νά προσβλέπει κανείς σέ όποιαδήποτε πρόοδο προτού νά άνδρωθεί μιά νέα γενιά θεωρητικών πού δέν θά έχει προσβληθεί από προκαταλήψεις και από τίς προϋποθέσεις τής κλασικής φυσικής.

ΕΡΩΤ.: Άς γυρίσουμε στον άρνησιο αυτό πολιτισμό. Ήταν άραγε

αυτή η γνώση ή η άποψη περί κόσμου ή η θεωρία περί σύμπαντος, κάτι που απέκτησαν μόνοι τους οι Χαλδαίοι ή μήπως κάτι που τους δόθηκε από κάποια «έξωθεν» δύναμη;

Γ.Α.: Δεν γνωρίζουμε. Ξέρουμε ότι είχαν επαφή με άλλες ράτσες όντων αλλά δεν ξέρουμε τι συνέβει πρώτο. Δεν ξέρουμε αν οι έπαφές αυτές οδήγησαν στις επιστημονικές παρατηρήσεις που κατέγραψαν ή αν ήταν η κατάκτηση του χώρου και του χρόνου αυτό που τους έδωσε την ευκαιρία να έπισκεφτούν άλλα όντα.

ΕΡΩΤ.: Τι συνέβει σ' αυτό τον πολιτισμό;

Γ.Α.: Οι Χαλδαίοι έκαναν το λάθος να γίνουν τόσο «σοφιστικέ» και τόσο υπέροπτες, ώστε έξαρτώνταν από διάφορα υποδουλωμένα έθνη για τα ζητήματα τροφής και νερού, και από τη μια μεριά ό έφοδιασμός τους σέ τροφές σταμάτησε εξαιτίας μιάς ξηρασίας, από την άλλη δέ το άδρευτικό σύστημα που είχαν κατασκευάσει — ίσως τό μεγαλύτερο στόν κόσμο — καταστράφηκε εξαιτίας μιάς εισβολής. Έχουμε δει, κατά τό τελευταίο τέταρτο του 20ού αιώνα, ότι ή τεχνολογική άνωτερότητα δέν δίνει πάντοτε και μιά στρατιωτική ύπεροχή. Οι Χαλδαίοι ξέχασαν πώς να πολεμούν, ξέχασαν πώς να άμύνονται για τή γή τους, δέν άσχολούνταν μέ τέτοια πρακτικά ζητήματα και στό τέλος αυτό άκριβώς ήταν που τούς άφάνισε.

ΕΡΩΤ.: Πώς έμείς, κατά τό τελευταίο τέταρτο του 20ού αιώνα, μπορούμε να κοιτάζουμε πρός τά πίσω στά έπιτεύγματά τους και να προσπαθούμε να άποδείξουμε ή να άπορρίψουμε τί ήταν αυτά που έκαναν;

Γ.Α.: Τά χαλδαιικά άρχεία είναι πολύ σαφή. Ένας σημαντικός άριθμός τών έπιστημονικών τους έπιτευγμάτων υπάρχει σέ όλόκληρο τόν κόσμο. Χαλδαικές μπαταρίες, τηλεσκόπια και διάφορα έπιμέρους στοιχεία, που μοιάζουν πράγματι μέ τέτοια στοιχεία που άναφέρονται σέ πραγματείες σχετικές μέ άρχαία άεροσκάφη.

ΕΡΩΤ.: Άς μιλήσουμε για έργα αυτά που σχετίζονται μέ άρχαία άεροσκάφη και που τώρα τελευταία έχουν γίνει τόσο δημοφιλή. Δεν

διαβάζουμε για χαλδαιικά έπιτεύγματα στά βιβλία τών Νταίνικεν και Μπρίνσλεϋ λέ Ποέρ Τρέντς ή σέ βιβλία άλλων συγγραφέων που έχουν γίνει πασίγνωστα τά τελευταία χρόνια.

Γ.Α.: Όταν διαβάζετε βιβλία κακοπληροφορημένων άτομων, δέν πρέπει να εκπληττεστε αν δέν άποκτάτε καινούργιες πληροφορίες. Πάντως, ό Μπρίνσλεϋ άναφέρει λιγο τούς Χαλδαιούς, στά γρήγορα.

ΕΡΩΤ.: Άς μείνουμε λίγο περισσότερο σ' αυτό. Τά διαβάσατε όλ' αυτά σέ ηλικία όκτώ ετών. Τι έπίδραση είχαν πάνω σας; Δεχόσταν ότι διαβάζατε κάτι τό άύθεντικό κι όχι κάτι που ήταν παραβολή ή φαντασία;

Γ.Α.: Πρέπει να εξηγήσω ότι ή παράδοση μέ την όποία μεγάλωσα δέν θεωρεί σαν μυθολογικά τά βιβλία που έχουν έπιζήσει από τούς άρχαίους χρόνους. Άντίθετα, τά παίρνει κανείς πολύ στα σοβαρά και κάνει ό,τι μπορεί για να κατανοήσει τό περιεχόμενό τους μέ όρους τής αλήθειας.

ΕΡΩΤ.: Τι είδους λογοτεχνίες έρευνήσατε όταν τελειώσατε τό διάβασμα τών Χαλδαίων;

Γ.Α.: Τό επόμενο βήμα, αν και παράξενο, ήταν να μελετήσω άρχαία αιγυπτιακή γλώσσα και ιδιαίτερα τό «Βιβλίο τών Νεκρών». Τό βιβλίο αυτό έχει πολλές θαυμάσιες άναφορές σέ ταξίδια στόν άέρα κι ακόμα όρισμένα ταξίδια που μπορεί να ταιριάζουν μέ τά διαστημικά. Μιλά επίσης συνεχώς για ένα πλοίο πού πρόκειται να μεταφέρει μιά ψυχή σέ έναν κόσμο που βρίσκεται πέρα από τόν Ήλιο. Και περιέχει τις προετοιμασίες που πρέπει να κάνει κανείς για να επιβιώσει σ' αυτό τό ταξίδι.

ΕΡΩΤ.: Η σύγχρονη άρχαιολογία λέει ότι άποτελεί άπλά και μόνο έναν τρόπο για να φανταζόμαστε πώς είναι ό κόσμος πέρα από τη ζωή, όταν κάποιος δηλαδή πεθαίνει.

Γ.Α.: Βρισκόμουν στην πλεονεκτική θέση να γνωρίζω από πριν τούς πολιτισμούς τής Μέσης Άνατολής και τις άξίες τους. Δεν χρειαζόταν να είμαι όρθόδοξος από άποιαδήποτε άποψη, εκτός από τό ότι έπρεπε να χαιρώ τής έκτίμησης τών συμπατριωτών μου. Ά-

πό την άποψη αυτή, άναμενόταν να είμαι «όρθόδοξος». Αλλά όσον άφορά τό διάβασμα άρχαίων αιγυπτιακών βιβλίων θά μπορούσα να τά διαβάσω όπως ακριβώς είναι, μέ τούς άρχαίους ιδιωτισμούς και δέν θά έπρεπε να θρώ έντυπωσιακές έρμηνείες για τό τι σημαίνει ή περιγραφή τής προετοιμασίας για ένα φυσικό ταξίδι στό διάστημα.

ΕΡΩΤ.: Παρακαλώ περιγράψτε τό αυτό, γιατί στις τωρινές γνώσεις μας ή σύγχρονη έρμηνεία τής προετοιμασίας τής μούμιας είναι μιά μέθοδος θαλάσσιμης. Τι προσπαθούσαν στ' αλήθεια να κάνουν για να προετοιμάσουν κάποιον για τό ταξίδι που μιλάτε;

Γ.Α.: Θυμηθείτε ότι τό «Βιβλίο τών Νεκρών», όπως τό έχουμε τώρα, είναι τά μικρότερα τμήματα από μιά σειρά κειμένων που μάς έχουν έρθει από μιά πανάρχαια βιβλιοθήκη τεχνικών περιγραφών για τό πώς να προετοιμάζεται τό σώμα. Ό σκοπός ήταν κάτι παρόμοιο μέ την έννοια τής Κρυστογονικής που έχουμε και άποτελούσε ένα είδος διαδικασίας συντήρησης-διατήρησης. Η μόνη δυσκολία που είχαν ήταν να καταφέρουν την καρδιά να ξαναρχίσει να λειτουργεί στό τέλος του ταξιδιού. Και αυτό έγινε μιά ειδικότητα μέσα στην ειδικότητα, πώς να προφυλάσσει δηλαδή την καρδιά, γιατί, προφανώς, υπήρχε μεγάλη έλλειψη όργάνων κι αν δέν έπαιρνες τά μέτρα σου, ίσως να σου έκλεβαν την καρδιά και να τη χρησιμοποιούσαν για να επιμηκύνουν τη ζωή κάποιου πλούσιου τής εποχής σου. Έτσι, έπρεπε να προφυλάσσεις την καρδιά σου, να φτιάξεις τό δικό σου σκάφος από ξύλο και να κάνεις τις άναγκαίες προετοιμασίες. Ύστερα κατά διάφορα διαστήματα, που δέν ήταν και τόσο συχνά, θά μπορούσες να επιβιθαστείς σ' αυτό και, μέσω μιάς σειράς κυμάτων που κατευθύνονταν στη Γή από ένα μακρινό πλανήτη — ίσως από τόν Κάνωπο — θά μπορούσες να μεταφερθείς κάπου άλλου μέ μεγάλη ταχύτητα ή ίσως και στιγμιαία.

ΕΡΩΤ.: Δηλαδή να τηλεμεταφερθείς.....

Γ.Α.: Όχι, δέν θά ήθελα να πω τηλεμεταφορά. Η τηλεμεταφορά θά σήμαινε μιά στιγμιαία έπαναδόμηση, ενώ ή αιγυπτιακή ιδέα είχε την έννοια ότι τό μικρό σου πλοίο

συν. στή σελ. 51

ΔΙΑΣΤΗΜΑΝΘΡΩΠΟΙ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ...

Ο. Ραϊημοντ Ντραϊνκ

**ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΙΔΡΥΤΕΣ ΤΗΣ
ΘΕΩΡΙΑΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ Α-
ΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ
ΜΙΑ ΕΥΚΟΛΟΝΟΗΤΗ ΕΙΣΑΓΩ-
ΓΗ Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΘΕΜΑ**

Ο συγγραφέας, Ο. Ραϊημοντ Ντρέϊνκ, είναι μία από τις πρώτες αúθεντίες της θεωρίας των αρχαίων αστροναυτών. Τά τρία σημαντικά βιβλία του, Θεοί και Διαστημάνθρωποι στην Αρχαία Ανατολή, Θεοί και Διαστημάνθρωποι στην Αρχαία Δύση και Θεοί και Διαστημάνθρωποι στο Αρχαίο Παρελθόν (όλα στις εκδόσεις NEW AMERICAN LIBRARY), αποτελούν μία από τις καλύτερες συλλογές πληροφοριών για τους αρχαίους αστροναύτες που έγραψε ποτέ συγγραφέας.

Οί πανάρχαιοι θρύλοι της ανθρωπότητας θυμίζουν στην προβληματισμένη σκέψη μας σπάνιες αναμνήσεις από κείνη τη Χρυσή Έποχή όπου ή Γή ήταν ακόμα νέα, ο Άνθρωπος καλοπερνούσε σέ μία άεναη, ειδυλλιακή Άνοιξη, επικοινωνούσε μέ τ' άστρα και δανειζόταν τή σοφία των Θεών. Σ' όλόκληρο τόν κόσμο, ο Άνθρωπος σήκωνε τά μάτια του ψηλά, πίο πάνω άπ' τίς βουνοκορφές, καρτερώντας εκείνους τούς θεϊκούς Δασκάλους άπ' τό Διάστημα.

Αίγυπτιακή θεότητα, καθιστή σέ στάση πιλότου, μέ αναπνευστική συσκευή στην πλάτη και διαστημικό κράνος μέ κεραίες στό κεφάλι.

Τόσο ιερές ήταν οι κορυφές των βουνών πού, ολόκληρες χιλιετίες αργότερα, ο κόσμος έχτιζε παντού τούς ναούς του και τις πυραμίδες του σάν τεχνητούς λόφους και λάτρευε τούς Θεούς του στον ούρανό. Μετά τις τρομακτικές καταστροφές, οι επικοινωνίες με το Διάστημα σταμάτησαν και οι κατατρομαγμένοι επιζώντες έμειναν ολομόναχοι γιά ν' αναπτύξουν τόν πολιτισμό τους με προσευχές πρὸς τούς ούρανούς ζητώντας ξανά βοήθεια.

Τά άμεσα τεκμήρια πού μένουν άπ' τό πανάρχαιο παρελθόν περιορίζονται σέ μερικά σκόρπια απολιθώματα και σέ διαβρωμένα άπ' τό χρόνο πετρογλυφικά μέ απόκρυφα σύμβολα πού δέν μπορούμε πιά νά διαβάσουμε. Οί καταστρεπτικοί σεισμοί, οί πυρκαγιές, οί πλημμύρες και τά άλλεπάλληλα κύματα θαρβαρισμού κατέστρεψαν τά γραπτά ντοκουμέντα. Οί αναμνήσεις των πανίσχυρων πολιτισμών πού φιλτράρονται μέσα από αναρίθμητες γενιές, αναπόφευκτα συγχέονται μέ λαϊκά παραμύθια. πού έμεις, σήμερα, μέ τή νοοτροπία του είκοστού αιώνα μας, έρμηνεύουμε μέ όρους έντελώς ξένους πρὸς τίς συνθήκες του παρελθόντος. "Αν είχαν διασωθεί τίποτε γραπτά κείμενα από τήν αρχαιότητα θά πρέπει νά κάηκαν στήν καταστροφή τής μεγάλης βιβλιοθήκης τής "Αλεξάνδρειας και άλλους μεγαλομανείς αυτοκράτορες τής Ρώμης, ή φανατικούς Χριστιανούς, σάν έκείνον τόν άρχιεπίσκοπο Λάντα του Μεξικού πού κατέστρεψε τά άνεκτίμητα άρχεία των "Αζτέκας σάν διαβολικά έργα. Οί θεωρίες των άστρονόμων, των γεωλόγων και των παλαιοντολόγων είναι πολυάριθμες αλλά όλες τους συγκεχυμένες και τά μόνα πραγματικά τεκμήρια του μακρινού παρελθόντος πρέπει νά βρεθούν στους θρύλους όλων των λαών, στίς παραδόσεις πού άφηγείται ό Βηρωσσός ό Βαθυλώνιος, ό "Ηρόδοτος και οί κλασικοί "Ελληνες και Ρωμαίοι συγγραφείς, τό Πόπολ Βούχ τής Γουατεμάλας και ή ίδια μας ή Βίβλος.

Οί αρχαίοι μύθοι συμφωνούν ότι "Οντα μεγάλης σοφίας και όμορφιάς κατέβαιναν από τούς ούρανούς, συνήθως προσγειώνονταν σέ όρεινές περιοχές μακριά από κατοικημένες πόλεις και, μερικές φορές, καλούσαν στά ιερά εκείνα

βουνά εκλεκτούς "Αρχηγούς στούς όποιους αποκάλυπταν τά μυστήρια του σύμπαντος ή προφήτευαν τούς κατακλυσμούς πού θά γίνονταν. Μερικοί από τούς Ούρανίους επισκέπτονταν τίς πόλεις, δίδασκαν τίς τέχνες του πολιτισμού και είχαν μέχρι και έρωτικές περιπέτειες μέ θνητούς. Οί ήρωες τής αρχαιότητας καυχόνταν περήφανα πώς ήταν απόγονοι θεών και λέγανε πώς οί ίδιοι προέρχονταν από "παρθενογένεση". Οί παραδόσεις περιλαμβάνουν ύπονοούμενα πώς οί πρώτοι "Ιερείς-Βασιλιάδες τής "Ατλαντίδας ήταν Μύστες από τόν "Ερμή και τήν "Αφροδίτη. "Η Γένεση λέει γιά τούς Γιούς των Θεών πού ζευγάρωσαν μέ τίς Κόρες των "Ανθρώπων και έφτιαξαν παιδιά, Γιγάντες, άντρες μέ μεγάλη φήμη.

"Ο "Απολλόδωρος ό "Αθηναίος ιστορικός συνόψισε τή δοξασία των "Αρχαίων δηλώνοντας, "Ο Ούρανός ήταν ό πρώτος πού κυβέρνησε τή γή". Φυσικά, μέ τήν

"Η "Οούντινα", μία από τίς Αυστραλιανές θεές μέ ειδικό διαστημικό κράνος και σκάφανδρο.

Μυθικές αυστραλιανές μορφές, γνωστές σάν "δύο δημιουργοί", έξοπλισμένοι μέ μπροστινά σακίδια, ζώνες άσφαλείας και άσυνήθιστα κράνη.

"Ο περιφημος αυτός θεός τής Νέας Ζηλανδίας, ό Πουρανγκάουα, είναι ό αρχαίος άστροναύτης πού ίσοδυναμεί μέ τό δικό μας Νήλ "Αρμτρονγκ. Αφού πέταξε γύρω άπ' τή γή μέ τό μαγικό πουλί του, προσγειώθηκε και είπε τά άθάνατα αυτά λόγια: "Ερχομαι και μία άγνωστη γή βρίσκεται κάτω άπ' τά πόδια μου. Έρχομαι κι ένας νέος ούρανός άνοίγεται από πάνω μου. Έρχομαι σ' αυτή τή Γή και είναι ένα ειρηνικό και αναπαυτικό μέρος γιά μένα".

έλληνική λέξη "Ούρανός", μπορεί νά έξυπακούεται ό πιο αρχαίος θεός Ούρανός πού δέν αποκλείεται νά αντιπροσώπευε γενικά όλους τούς Διαστημάνθρώπους πού έρχόντουσαν άπ' τόν ούρανό. Πασίγνωστοι θρύλοι λένε γιά τό πώς ό Ούρανός έκθρονίστηκε από τό γιό του Κρόνο, πού μέ τή σειρά του νικήθηκε και έξορίστηκε στή Βρετανία από γιό του Δία. Τή χρυσή εποχή του Κρόνου, τή διαδέχτηκαν ή "Εποχή του "Αργύρου, του Χαλκού και ή δική μας του Σιδήρου. Τά παλιά παραμύθια λένε πώς εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια πρίν, οί Ουρανίδες, πολύ πολιτισμένα "Οντα από τό Διάστημα, προσγει-

ωθηκαν στη Γῆ, τῆς ὁποίας οἱ γίγαντες κάτοικοι ζοῦσαν καί χαίρονταν ἕνα ἐπίγειο παράδεισο. Οἱ ἐπαναστάσεις κατὰ τῶν εἰσβολέων πνίγονταν στό αἷμα καί μερικοί ἀπό τοὺς Κύκλωπες τῆς ἀντίστασης κατέφευγαν σέ σπηλιές, ὅπως ἐμεῖς σήμερα θά ζητούσαμε ὑπόγειο καταφύγιο σέ περίπτωση πυρηνικοῦ πολέμου. Αἰῶνες ἀργότερα, διαστημόπλοια ἀπὸ τὸν Κρόνο εἰσέβαλλαν στή Γῆ ἐδιώξαν τοὺς Οὐρανίδες καί ἐγκατέστησαν ἕνα ἀξιόλογο πολιτισμό. Οἱ εἰσβολές ἀπὸ ἄλλους πλανῆτες ἀποκρούονταν ἀπὸ τοὺς Κρόνιους, ἀλλὰ ἴσως κάτι στόλοι διαστημοπλοίων ἀπὸ τὸ Δία, ἢ τοὺς Δορυφόρους του, νά προσγειώθηκαν στήν Κρήτη, συμμαχώντας μέ τὸ ἀντιστασιακό κίνημα τῶν Κυκλώπων, κλέβοντας τήν κυριαρχία ἀπὸ τοὺς Κρόνιους. Οἱ Τιτάνες, ἀπόγονοι τῶν Οὐρανίδων, ἀρνήθηκαν νά ὑποδουλωθοῦν στό Δία καί ἀγωνίστηκαν σκληρά δέκα ὁλόκληρα χρόνια σ' ἕνα πόλεμο γεμάτο κεραυνούς καί ἀστραπές, δηλαδή ἐνάντια σέ τρομερά διαστημικά καί πυρηνικά ὅπλα φτιαγμένα ἀπὸ τοὺς Κύκλωπες, μέχρι πού οἱ Τιτάνες καταστράφηκαν σχεδόν ὁλοκληρωτικά. Ὁ ἀρχηγός τῶν Τιτάνων, ὁ Προμηθεύς, ὑποχρεώθηκε ν' ἀποτραβηχτεῖ στόν Καύκασο, ὅπου συνέχισε νά δέχεται ἐπιθέσεις ἀπὸ πυραύλους, μέχρι πού ἡ πολιορκία του λύθηκε ἀπὸ τὸ συνάδελφό του γίγαντα Ἡρακλῆ. Ὁ Ἀτλας εἶχε, κι αὐτός, ζητήσει καταφύγιο σ' ἕνα ἄλλο ψηλὸ βουνό. Ὁ Ἐπιμηθεύς παντρεύτηκε τήν Πανδώρα, κόρη τοῦ Ἡφαιστου, τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Κυκλώπων, μιά ἀσχημη νύφη, τῆς ὁποίας τὸ περίφημο "κουτί" μέ ὅλα τὰ κακά τῆς ἀνθρωπότητας μπορεῖ νά ἦταν μιά πυρηνική βόμβα ἢ ἕνας ἀντιδραστήρας πού ἐξερράγη. Λίγο ἀργότερα, ὁ Δίας πολέμησε μ' ἕνα δράκο τ' οὐρανοῦ πού λεγόταν Τυφαίος, πού θά μπορούσε νά εἶναι κάποιο ἐχθρικό διαστημόπλοιο ἢ μᾶλλον κάποιος Κομήτης. Τελικά, ἄλλες καταστροφές ἐπνίξαν σχεδόν ὅλη τήν ἀνθρωπότητα μέ τοὺς κατακλυσμούς. Οἱ ἐλάχιστοι σκορπισμένοι ἐπιζώντες ἔπρεπε νά ξεκινήσουν ἀπ' τήν ἀρχὴ τήν κατάκτηση τοῦ πολιτισμοῦ, χωρίς βοήθεια ἀπὸ τὸ διάστημα αὐτὴ τῇ φορᾷ. Ἡ

Ἐποχὴ τοῦ Χρυσοῦ ἦταν πιά μιά συγκεχυμένη ἀνάμνηση.

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Βαβυλώνιους Θεοὺς ἀντιπροσωπεύονταν ἀπὸ ἄστρα. Οἱ περίφημοι ἀστρολόγοι συνδύαζαν τοὺς Θεοὺς μέ τοὺς πλανῆτες καί οἱ σχέσεις ἀνάμεσα σέ Θεοὺς καί Θνητοὺς ἀποτελέσαν τὸ θέμα γιὰ τὸ Ἔπος τοῦ Γίγαντες. Οἱ μεγάλοι φτερωτοὶ ταῦροι πού φύλαγαν τὰ ἀνάκτορα τῆς Βαβυλώνας καί τῆς Νινευὶ ταυτίζονταν στενά μέ τὴ χαλδαϊκὴ ἀστρονομία. Ὅπως καί ἡ Σφίγγα, εἶχαν συχνά ἀνθρώπινα χαρακτηριστικά συμβολίζοντας οὐράνια ἢ θεϊκά ὄντα. Ἡ ἀρχαία ἀκκαδικὴ λέξη "ταῦρος" μεταφραζόταν συχνά στά βαβυλωνιακά σάν "ἥρωας" ἢ "δυνατός". Οἱ Βαβυλώνιοι θεωροῦσαν τοὺς οὐρανούς πάνω ἀπ' τὰ κεφάλια τους σάν τίς πεδιάδες ὅπου ζοῦσαν οἱ ἴδιοι. Στούς πλανῆτες κατοικοῦσαν οἱ Θεοί. Οἱ Βαβυλώνιοι, ἀγρότες χωρὶς καμιά μηχανικὴ γνώση, δέν θά ἀναπαράσταναν ἕνα Διαστημόπλοιο μ' ἕνα δυνατό ταῦρο μέ φτερά τονίζοντας τὸ διαστημάνθρωπο πού βρισκόταν μέσα του δίνοντας ἀνθρώπινα χαρακτηριστικά στόν ταῦρο; Οἱ ψηλοὶ πύργοι τῆς Βαβυλώνας, οἱ ζικκουράτ, ἦταν κάτι σάν τὸ "Δέντρο τοῦ Κόσμου", σάν ἕνας δεσμός ἀνάμεσα στόν Οὐρανὸ καί τῇ Γῇ, σάν τοὺς μουσουλμανικοὺς μιναρέδες καί τίς Πυραμίδες τῆς Αἰγύπτου καί τοῦ Μεξικοῦ.

Τὸ πῶς ἀδιάσειστο τεκμήριο ἀπ' ὅλα πού ἀποδείχνει πὼς ὑπῆρξαν Διαστημικά ὄντα καί πὼς πολέμησαν μέ γήινους Γίγαντες ὑπάρχει σίγουρα στή Βίβλο μας, στό Βιβλίο τῆς Γένεσης. Ὁ Κύριος μαλλώνει τὸν Ἀδὰμ καί τήν Εὐά πού ἀμάρτησαν καί τοὺς διώχνει ἀπὸ τὸν Κῆπο τῆς Ἐδέμ πού φυλαγόταν ἀπὸ ἀγγέλους χερουβείμ μέ ρομφαίες. Ποιὸς ἦταν αὐτός ὁ Κύριος πού ἐδιώξε τὸν Ἀδὰμ ἀπὸ τὸν ἐπίγειο παράδεισο καί τὸν ἔστειλε στήν ἐρημιά; Δέν ἀντιτάθηκε ὁ Ἀδὰμ; Ἄν ἡ Γένεση ἐννοεῖ αὐτὸ πού τόσο καθαρά λέει, τότε ὁ Κύριος δέν ἦταν κανένα αὐλο Πνεῦμα ἢ ἡ φωνὴ τῆς συνείδησης, ἀλλὰ ἕνα ἰσχυρὸ ὄν, ἕνας Διαστημάνθρωπος, μέ σμήνη ἀπὸ φτερωτοὺς ὁπαδούς. Ὁ πληθυντικὸς τοῦ "χεροὺβ", ὅπως ἀναφέρεται στήν Παλαιὰ Διαθήκη, συμβολίζει τὰ οὐράνια ὄντα. Τὰ φτερωτά αὐτὰ πλάσματα ἀναπαριστάνονταν σ' ἕναν ὁλόκληρο τοῖχο τοῦ Ναοῦ τοῦ Σολομώντα. Στό 18ο Ψαλμό, ὁ Θεός

ἀναφέρεται μεταφερόμενος πάνω σ' ἕνα χεροὺβ. Στό 1Α τῆς Γένεσης, οἱ μετακατακλυσμιαῖοι ἄνθρωποι ἀρχίζουν νά χτίζουν τὸν Πύργο τῆς Βαβέλ γιὰ νά φτάσουν τὸν οὐρανὸ, ἀλλὰ κατέθηκε ὁ Κύριος, τὸν κατέστρεψε καί τοὺς σκόρπισε σ' ὁλόκληρη τῇ Γῇ Ὁ Μωυσῆς πῆρε διαταγὴ ἀπὸ τὸν Ἰεχωβά, σίγουρα ἕνα Διαστημάνθρωπο, νά ἐλευθερώσει τοὺς Ἰσραηλίτες ἀπὸ τὸ Φαραώ. Τὴν ἡμέρα τοὺς ὁδηγοῦσε ἕνα σύνεφο καί τὴ νύχτα μιά πύρινη στήλη, φαινόμενα πού χαρακτηρίζουν τὰ σημερινὰ Α.Τ.Ι.Α. Ὁ Ἡλίας μεταφέρθηκε στόν οὐρανὸ μ' ἕνα πύρινο ἄρμα. Τὸ Βιβλίο τοῦ Ἰεζεκιήλ καί γεμάτο ἀναφορὲς γιὰ οὐράνια ἄρματα καί Ἐξωγήινους. Οἱ ἀναμνήσεις ἀπὸ τὴν καταστροφὴ τῶν Σοδόμων καί Γομόρων ἀπὸ τοὺς Ἀγγέλους ἀναζωογονήθηκαν τὸ 687 π.Χ. ὅταν ἕνας Ἀγγελος (Διαστημάνθρωπος) ἐμφανίστηκε στό Σενναχερίμ πού πολιορκοῦσε τὴν Ἱερουσαλήμ. Ἐκείνη τὴ νύχτα, σχεδόν ὁλόκληρος ὁ στρατός του ἀπὸ 185.000 ἄνδρες σκοτώθηκε μυστηριωδῶς: τόσοι ἦταν σχεδόν καί οἱ νεκροὶ τῆς Χιροσίμα.

Τὸ Μυστήριο τοῦ Χριστοῦ εἶναι πολὺ πιὸ βαθύ. Ἡ Καινὴ Διαθήκη βασίζεται σέ παραφυσικά φαινόμενα πού εὐκολα μποροῦμε νά συνδυάσουμε σήμερα μέ Ἐξωγήινους.

Οἱ Αἰγύπτιοι λάτρευαν τὸν Ὁσιρι, ἕναν Οὐράνιο, πού κατέθηκε ἀπ' τὸν οὐρανὸ καί δίδαξε τὸν πολιτισμὸ στοὺς ἀνθρώπους μέχρι πού δολοφονήθηκε ἀπὸ τὸν Σέτ. Τὸ θάνατό του ἐκδικήθηκε ὁ Ὡρος, πού κυνήγησε τὸ δολοφόνον μ' ἕνα χρυσὸ φτερωτὸ δίσκο. Τὰ κείμενα τῶν Πυραμίδων καί τὸ Βιβλίο τῶν Νεκρῶν περιγράφουν Φτερωτά Πνεύματα σάν Ἀγγελιαφόρους τοῦ Οὐρανοῦ, σίγουρα, δηλαδή, Διαστημάνθρωπους.

Οἱ Κινέζοι πίστευαν σέ μιὰν Ἐποχὴ Ἀρετῆς καί Εὐτυχίας μέχρι πού ἀρχισαν οἱ πόλεμοι μέ τοὺς Θεοὺς, ὅταν ὁ Νό - Τσάν, μέ τὸν Ἀεροπύρινο Τροχὸ του, ἔστειλε ὀρδὲς ἀπὸ ἀσημένιους φτερωτοὺς δράκους νά καταστρέψουν τοὺς γίγαντες ἐχθροὺς του. Οἱ ἀθάνατοι πού ζοῦσαν στ' ἀστρα ἐκμηδένισαν τὴ Γῆ μέ τρομερὲς ἀκτίνες φωτός, καί μετὰ τὴν Πτώση τοῦ Ἀνθρώπου καί τὴν καταστροφὴ τῆς ἀνθρωπότητας μέ τὸ μεγάλο

κατακλυσμό, ένα θείο "Ον κατέβηκε απ' τόν οὐρανό γιά νά σώσει τούς ἐπιζώντες απ' τή βαρβαρότητα. Οἱ Μικάδοι τῆς Ἰαπωνίας ὑποστηρίζουν πώς εἶναι ἀπόγονοι τοῦ Ἡλίου. Μήπως πρόκειται γιά φυλετική ἀνάμνηση Οὐρανίων "Οντων απ' τό Διάστημα;

Οἱ παραδόσεις τῆς Μοῦ καί τῆς Ἀτλαντίδας περιγράφουν τό πῶς οἱ χαμένοι αὐτοί πολιτισμοί χρησιμοποιοῦσαν ἄγνωστες ἰσχυρές δυνάμεις γιά νά μετακινῶν ἀεροσκάφη. Οἱ λαοί τους ἐπαναστάτησαν ἐνάντια στούς καλόβολους Κυρίαρχους ἀπό τόν οὐρανό καί γι' αὐτό καταστράφηκαν οἱ ἡπειροί τους. Οἱ Ἰνδοί πίστευαν, κι αὐτοί, σέ Παγκόσμιες Ἐποχές, ὅταν οἱ περιοδικές καταστροφές ἐκμηδένιζαν τή Γῆ. Τό μεγάλο ἔπος του, τό Ραμαγιάνα, περιγράφει τό πῶς ὁ οὐράνιος ἥρωας, ὁ Ράμα, διέσχισε τούς οὐρανούς μέ τό φωτεινό βιμάνι του καί ἐκμηδένισε τούς ἐχθρούς του μέ ἀστραφτερές ἀκτίνες θανάτου. Οἱ ἀρχαῖοι θρύλοι τοῦ Θιβέτ μιᾶνε γιά μιά Χρυσή Ἐποχή ὅπου μπρούντζινοι γίγαντες κατοικοῦσαν σέ κείνη τή χώρα, ἕναν τροπικό παράδεισο στό ἐπίπεδο τῆς θάλασσας, πρὶν πάθουν ἀνίζηση τὰ Ἱμαλάια. Ἡ Λάσα χτίστηκε ἀπό τόν Λάσ, μιά ἀρχαία ἀσιατική λέξη πού σημαίνει "Πνεῦμα" ἢ "Οὐράνιο", ἀπό τό Διάστημα. Ἐγιναν πόλεμοι, τό κλίμα μεταβλήθηκε, οἱ γεωλογικές ἀναταραχές καί οἱ καταποντισμοί

τῶν ἡπείρων ἀνύψωσαν τή Λάσα ὅπως τό Τιουανάκο τῶν Ἀνδεων σέ χιλιάδες μέτρα ὑψόμετρο πάνω στά βουνά. Οἱ μελετητές τῆς θιβετιανῆς λογοτεχνίας συναρπάζονται ἀπό τίς ὑπέροχες ἱστορίες τοῦ Γκέζαρ τοῦ Λίνγκ πού ἀναφέρουν μάγους καί ὑπερφυσικά ὄντα πού ἀνακατεῦνται στίς ὑποθέσεις τῶν θνητῶν μέ καταπληκτική ἀναίδεια. Φαίνεται πώς τὰ ὄντα αὐτά ἐμφανίζονταν σάν ξωτικά ἀπό ἄλλες διαστάσεις, καί μεῖς μένουμε μέ τήν ἀπορία μήπως πρόκειται γιά παράξενες λαϊκές ἀναμνήσεις Ἐπισκεπτῶν ἀπό ἄλλους κόσμους. Λένε πώς οἱ Θιβετιανοί, ὅπως καί οἱ σημερινοί Περουβιανοί, ὑποστηρίζουν πώς ὀρισμένες μυστικές τοποθεσίες τῆς χώρας τους δέχονται ἐπισκέψεις διαστημοπλοίων τῶν ὁποίων τὰ ἴχνη ἀπό τήν ἀκτινοβολία πάνω στό χιόνι δημιούργησαν τούς θρύλους τῶν Γιέτι, τῶν Ἀποκρουστικῶν Ἀνθρώπων τῶν Χιόνων.

Οἱ ἰθαγενεῖς τῆς Αὐστραλίας, οἱ Ζουλού καί ἄλλες φυλές τῆς Ἀφρικής, καθώς καί οἱ νησιώτες τῶν Νότιων Θαλασσῶν, μοιράζονται παρόμοιους κοσμογονικούς μύθους λατρεύοντας Θεούς ἀπό τόν οὐρανό. Οἱ Καλμουχοί, πολλές φυλές τῆς Σιθρίας καί οἱ φυλές τῶν πολικῶν περιοχῶν ἔχουν θρύλους γιά ὄντα πού ὑπῆρχαν πρὶν ἀπό μᾶς καί κατεῖχαν ἄφθονες γνώσεις φτάνοντας ν' ἀπειλήσουν μέ ἐπανάσταση τό Με-

"Ἀρειανοί", μιά νωπογραφία φτιαγμένη ἐδῶ καί κάπου 9.000 χρόνια σ' ἓνα βράχο τοῦ Τασσίλι, στή Σαχάρα.

γάλο Πνεῦμα. Οἱ Ἑσκιμῶοι πιστεύουν συγκεχυμένα πώς οἱ πρόγονοί τους εἶχαν ἔρθει απ' τόν οὐρανό καί μιᾶνε γιά Δασκάλους μέ λαμπερά πρόσωπα ἀπό τὰ ἄστρα. Μερικές φυλές τοῦ Βόρειου Καναδά θεβαιώνουν πώς ἐδῶ καί πάρα πολλά χρόνια, οἱ πρόγονοί τους ζοῦσαν σέ μιά εὐκρατη χώρα ἀλλά πώς ὁ οὐρανός ἐπесе πάνω

Ἡ γνωστή ἀναπαράσταση ἀπό τήν πυραμίδα τοῦ Παλένκε στό Μεξικό, πού δείχνει ἓναν ἱερέα τῶν Μάγιας μέσα σέ κάτι πού μοιάζει μέ πύραυλο μέ διπλή ἐξάτμιση, λεβιέ ταχυτήτων καί ἄλλα μηχανικά ἐξαρτήματα.

τους και οι επιζώντες μεταφέρθηκαν στην Αρκτική. Ίσως να πρόκειται για κάποια φυλετική ανάμνηση κοσμικής καταστροφής.

Οι Έρυθρόδερμοι της Αμερικής λάτρευαν το Μεγάλο Λευκό Πνεύμα που είχε κατέβει απ' τον ουρανό για χάρη των προγόνων τους. Οι Ινδιάνοι Τσιπέουα μιλάνε για τα Τζιν - Γουίν, ή Ιπτάμενα Σκάφη που θυμίζουν τις πασίγνωστες ήλιακές θάρκες των Αιγυπτίων. Οι Νάβαχο, οι Πιούτες και οι Χόπι μιλάνε για χρυσούς Ξένους απ' τον Ουρανό που ήρθαν με ιπτάμενα κανώ όπλισμένοι με τρομερές ηλεκτρικές ακτίνες. Οι Τολτέκας, οι κάτοικοι του Μεξικού πριν τους Άζτέκας, λάτρευαν τον Κετζάλ - Κόατλ, ένα λευκό Ήρωα Έκπολιτιστή από τον ουρανό που το όνομά του σήμαινε "Φτερωτό Φίδι", πιθανό συμβολισμό ενός διαστημοπλοίου με μορφή πούρου και φωτοστέφανο γύρω του. Ο Κετζάλ - Κόατλ δίδαξε στους ανθρώπους τις τέχνες και τις επιστήμες αλλά του επιτέθηκε ο φοβερός Τεξζατλίπέκα και τον υποχρέωσε να γυρίσει στον Ήλιο πάνω σε μία σχεδιά από φίδια, ίσως κάποιο Διαστημόπλοιο. Σ' ολόκληρη τη Νότια Αμερική υπάρχουν θρύλοι για αξιοθαύστους λευκούς που κατέβηκαν από τα άστρα διδάσκοντας γιατροσόφια στους πρωτόγονους κατοίκους. Η δοξασία των ντόπιων πως ο Κορτέζ και ο Πιζάρρο ήταν Θεϊκά Όντα που ξανάρχονταν στο Μεξικό και στο Περού, διευκόλυνε πολύ την κατάκτησή τους. Ο Ξέλουα, ένας από τους επτά γίγαντες που γλύτωσε απ' τον κατακλυσμό, έχτισε τη μεγάλη πυραμίδα της Τσολούλα με το σκοπό να φτάσει στον ουρανό, αλλά τό κτίσμα καταστράφηκε από τους Θεούς που έστειλαν στη γη φωτιά και μπέρδεψαν τις γλώσσες των ανθρώπων. Ο Λίβινγκστον βρήκε αυτό τον ίδιο θαβελικό μύθο σε αφρικανικές φυλές γύρω από τη Λίμνη Νγκάμι. Παρόμοιες παραδόσεις υπάρχουν και ανάμεσα στους ιθαγενείς της Αυστραλίας και της Μογγολίας.

Ψηλά στις Άνδεις υπάρχουν τεράστιες κατασκευές με αστρονομικά σχέδια, ορατά μόνο απ' τον αέρα, που φαίνεται πως χρησίμευαν σά διάδρομοι προσγείωσης διαστημοπλοίων, ενώ λαϊκά παραμύθια λένε για Έπισκέπτες απ'

τόν Ουρανό. Στο Γιουκατάν, οι Μάγια, που φαίνεται πως είχαν πάρα πολλές γνώσεις, πίστευαν πως μετά από τέσσερεις παγκόσμιες καταστροφές ο κόσμος ξαναδημιουργήθηκε. Στο Τιουανάκο, τα κυκλώπεια κτίσματα και οι τεράστιες γλυπτές κεφαλές σε μονόλιθους με ευγενικά χαρακτηριστικά υποδηλώνουν πως κάποτε ζούσαν γίγαντες σ' αυτό τό πρώην θαλάσσιο λιμάνι, πολύ πριν αποτραβηχτεί η θάλασσα για να ξεσκεπάσει τις Άνδεις, μία τροπική Χρυσή Έποχή, όταν ή προηγούμενη Σελήνη βρισκόταν κοντά στη Γη. Το μεγάλο εκείνο θεματοφυλάκιο της παγκόσμιας σοφίας, τό Πόπολ Βούχ, με τους ήρωικούς μύθους των Ινδιάνων της Γουατεμάλας, μιλάει για Θεούς από τον Ουρανό, για τά φτερωτά τους φίδια ή Διαστημόπλοια και για τους τιτάνιους αγώνες τους με τους γίγαντες της Γης καθώς και για τη γνωστή πιά καταστροφή του παγκόσμιου κατακλυσμού.

Τό Σκανδιναβικό Πάνθεο έχει, σε γενικές γραμμές, αρκετή ομοιότητα με τους Θεούς της αρχαίας Κίνας, της Ινδίας και της Ελλάδας. Ο Σκανδιναβός Οδόντεν, εφάμιλλος του Ινδοῦ Βάτα, Κύριος των Ανέμων, ταυτιζόταν με τον Έρμη των Ελλήνων και τον Μερκούριο των Λατίνων (ή Μέρα του Οδόντεν έδωσε τό αγγλικό WEDNESDAY και ή Μέρα του Μερκούριου έδωσε τό γαλλικό MERCREDI), Οδηγοῦ των Ψυχών, ή Ψυχοποιῦ, που οδηγούσε τόν άγριο στρατό του απ' τόν ουρανό, συμβολίζοντας ίσως στόλους διαστημοπλοίων. Ο πορφυρογένης θεός των Σκανδιναβών Θόρ, ισότιμος του Ινδοῦ Ιντρα, ήταν ο Δίας των Ελλήνων και ο Γιούπιτερ των Λατίνων (Μέρα του Θόρ γίνεται αγγλικά THURSDAY, Μέρα του Γιόβις λατινικά γίνεται στά γαλλικά JEUDI). Η Φρέγια, ισότιμη της Ινδής Λάκσμι, ήταν ή Αφροδίτη (Μέρα της Φέγια, δηλαδή, FRIDAY και από τό λατινικό Βένους, Βένερι Ντίες γίνεται τό γαλλικό VEDREDI και τό ιταλικό VENERDI, τό Ισπανικό VIERNES, κλπ.). Όπως ο Ιντρα ο Γιούπιτερ και ο Δίας, ο Θόρ έκανε έναν τιτάνιο αγώνα ενάντια στους Γίγαντες, τους οποίους εξολόθρευσε με τους τρομακτικούς του κεραυνούς, αφήνοντας μόνο δυό επιζώντες, σάν τόν Έλληνα

Δευκαλίωνα και τη γυναίκα του Πύρρα, για να ξαναπληθύνει ή έρημωμένη γη, και μετά πολέμησε κι ένα πύρινο φίδι στον ουρανό. Ο συμβολισμός αυτός θυμίζει τη γνωστή περιγραφή των Διαστημικών Όντων με πυρηνικά όπλα και ακτίνες θανάτου που πολέμησαν με τους Γίγαντες της Γης για ν' ακολουθήσει μετά μία παγκόσμια καταστροφή με την έπακόλουθη εξαφάνιση του πολιτισμού. Υπάρχει και ή χριστιανική δοξασία για νέφη Άγγέλων που θα κατέβουν απ' τόν Ουρανό κατά την Ημέρα της Κρίσεως για να πάρουν τις ψυχές των Άγαθών στον Ουρανό όπου θα καθίσουν δίπλα στο "Θεό". Οι Νορβηγοί, όπως οι Ινδιάνοι της Νότιας Αμερικής, οι Βαθυλώνιοι, οι Αιγύπτιοι, οι Έλληνες και οι Έσκιμωοι, πίστευαν πως ένα Δέντρο του Κόσμου υποστήριζε τόν ουρανό, πράγμα που δημιούργησε τό αγγλικό και ευρωπαϊκό Μαγιόξυλο. Ο συμβολισμός αυτός σίγουρα αναφέρεται στον Πύργο της Βαβέλ και στην επανάσταση των Γιγάντων κατά των Ουράνιων. Μία πανομοιότυπη κοσμογονία βρίσκεται και στη φινλανδική "Καλεβάλα", που τονίζει, κι αυτή, τις διάφορες Έποχές του Κόσμου, όπως οι διδασκαλίες των Γιόγκι Γκνάνι. Οι Θεοί των αρχαίων Νορβηγών περιμένουν την κατάστροφή τους, τό γνωστό Ράγκναροκ, όπως και τό τευτονικό τους συνονόματο τόν Γκόττερντάμμερουνγκ. Ο γέρο Βάγκνερ θά 'μενε με τό στόμα άνοιχτό άν μάθαινε πως τό "Λυκόφως των Θεών" του συμβολίζει στην πραγματικότητα την αποχώρηση των Διαστημικών Όντων από την έρημωμένη Γη μας. Μήπως ο Μπάυρωντ πήρε τόν Ζίγκφριντ και τη Βρουγκίλδη στη Βαλχάλλα μέσα σ' έναν Ιπτάμενο Δίσκο;

Τίς τελευταίες αυτές δεκαετίες, ο κόσμος άπορεί με τά φαινόμενα των Α.Τ.Ι.Α. και παραξενεύεται όταν μαθαίνει πως όλες αυτές οι εμφανίσεις Α.Τ.Ι.Α. με αυτόπτες μάρτυρες που γίνονται στην εποχή μας, μπορούν να συγκριθούν με παρόμοια φαινόμενα έδώ και πολλούς αιώνες. Στις 24 Ιουνίου, κοντά στο Όρος Ραίνιερ της Ουάσινγκτον, ο Κέννεθ Άρνολντ είδε έννιά Ιπτάμενους Δίσκους που προσιώνιζαν τη Διαστημική Έποχή μας. Τό έτος π.Χ., οι Γιαπωνέ-

ζοι είδαν τον ουρανό της χώρας τους με τις ανθισμένες κερασιές να σκεπάζεται από έννια Ήλιακούς Δίσκους. Στις 20 Νοεμβρίου 1952, ο Τζώρτζ Αντάμски συνάντησε τον "Ορθονα από την Αφροδίτη στην Έρημο της Καλιφόρνιας, μιά συνάντηση που ακόμα αμφισβητείται. Τά Χρονικά "Νιχόνγκι" της αρχαίας Ιαπωνίας, περιγράφουν με ζωντανά χρώματα το πώς, το 460 μ.Χ., ο Αυτοκράτορας πήγε για κυνήγι με τόξο και με βέλη στο Όρος Κατσουράκι, όπου εμφανίστηκε ξαφνικά ένας ψηλός ευγενικός ξένος λέγοντας πώς ήταν "Θεός που πήρε θνητή μορφή". Μετά τις αμοιβαίες τιμές και ευγένειες, οι δυο τους πέρασαν τη μέρα τους κυνηγώντας μαζί ελάφια, ξεπερνώντας ο ένας τον άλλο στο σημάδι. Στις 18 Φεβρουαρίου 1953 ο Αντάμски υποστήριξε πώς πήγε ταξίδι μ' ένα διαστημόπλοιο που κουβέντιασε μ' έναν Αφροδιτιανό Δάσκαλο. Τόν 6ο αιώνα π.Χ., ο Έλληνας ποιητής Αίθαλιδης, έγραψε μιά ραψωδία για τα ταξίδια του στον Άδη και στά βασιλεία πάνω από τη Γη. Το 1952, ο Τρούμαν Μπεθούραμ περιέγραψε το πώς συνάντησε την όμορφη Αουρα Ράνες, Καπετάνισσα ενός Διαστημοπλοίου από τον άγνωστο πλανήτη Κλαρίωνα. Η ίδια του είπε πώς οι άνδρες και οι γυναίκες του Διαστήματος μόλις ξεχωρίζουν από τους Γήινους και πώς ζουν ανάμεσά τους. Ο Τίτος Λίβιος και ο Διονύσιος ο Αλικαρνασσεάς λένε όμορφες ιστορίες για έναν άπ' τους πρώτους βασιλιάδες της Ρώμης, το Νουμά Πομπήλιο που, γύρω στο 700 π.Χ., παντρεύτηκε μιά νύμφη την Έγερία, που του δίδαξε την κοσμική σοφία. Οι άνθρωποειδείς που άφθονούν στη Νότια Αμερική μοιάζουν με τους Σάτυρους της Ελλάδας. Το 409 π.Χ., ο Δαρείος, βασιλιάς της Περσίας, εισέβαλε στην Ελλάδα. Οι Αθηναίοι ζήτησαν βοήθεια από τη Σπάρτη. Ο Ηρόδοτος περιγράφει το πώς ο δρομέας Φειδιππίδης, συνάντησε το Θεό Πάνα στο Όρος Παρθένιο που του υποσχέθηκε θεϊκή βοήθεια. Στη Μάχη του Μαραθώνα, οι νικητές Αθηναίοι όρκίζονταν πώς πολλοί Θεοί πολέμησαν στο πλευρό τους, όπως ακριβώς 8 χρόνια νωρίτερα ο Κάστορας κι ο

Πολυδεύκης πολέμησαν στο πλευρό των Ρωμαίων για να νικήσουν τους Τουσκουλάνους στη Λίμνη Βασιλίσκη.

Συναρπαστικές αποκαλύψεις για τις επεμβάσεις των Έξωγήινων σ' όλη τη διάρκεια του Μεσαίωνα και τους μετέπειτα αιώνες άφθονούν σ' όλο τον κόσμο. Αυτοί οι Ίπτάμενοι Δίσκοι που βλέπουμε σήμερα ρίχνουν μπόλικο φώς στο σκοτεινό μας παρελθόν. Μήπως οι παραδοσιακές ιδέες μας για την εξέλιξη και την ιστορία μας είναι λανθασμένες; Ο "Άνθρωπος στέκεται στο κατώφλι μιάς καινούριας, ένδοξης Κοσμικής Έποχης. Όλες οι βασικές μας δοξασίες πρέπει να αναθεωρηθούν, να επανεξεταστούν, να κρατηθούν οι αλήθειες και να σβηστούν τα ψέματα. Αν ξαναμελετήσουμε αυτούς τους Κλασικούς της Αρχαιότητας κάτω άπ' το φώς των νέων μας γνώσεων, θά γοητευτούμε από τα έμπνευσμένα έπιτεύγματα του παρελθόντος σέ σχέση με την άστρική μας κληρονομιά και θά καλωσορίσουμε ξανά την επιστροφή των Διαστημανθρώπων.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΝ ΓΙΟΝΑ ΑΑΡΩΝ συν. από τη σελ. 42

βρίσκεται κι άρμενίζει έξω στις θάλασσες του διαστήματος. Δεν πρόκειται λοιπόν για τηλεμεταφορά.

ΕΡΩΤ.: Και δεν είναι μέθοδος που υποτίθεται ότι χρησιμοποιούσαν οι Χαλδαίοι — παρόλο ότι μοιάζει — γιατί είπατε πώς εκείνοι μπορούσαν να υπερβούν τα όρια, τους περιορισμούς, ενώ οι Αιγύπτιοι ήταν κατά κάποιο τρόπο περιορισμένοι από τα όρια αυτά. Άλλιώς δεν θά ήταν αναγκαίες όλες εκείνες οι προετοιμασίες για τη διατήρηση μιάς λανθάνουσας κατάστασης ζωής (άναστολή των λειτουργιών του σώματος). Έτσι δεν είναι;

Γ.Α.: Οι Αιγύπτιοι εμφανίστηκαν επί σκηνής πολύ άργότερα από τους Χαλδαιούς και οι φιλοσοφικές τους απόψεις ήταν πολύ λιγότερο «ραφινάτες».

ΕΡΩΤ.: Έντάξει. Η κοινή πεποίθηση σέ πολλούς σήμερα είναι ότι άποκτήσαμε μερικές προηγμένες γνώσεις από έξωγήινους και στην πορεία της ιστορίας τις χάσαμε, για

τον ένα ή τον άλλο λόγο. Λέτε λοιπόν, ότι ίσως πήραμε πράγματι προηγμένες γνώσεις από άλλα όντα, είναι έξισου πιθανό, να άποκτήσαμε τις γνώσεις μας αυτές μόνοι μας, με τη φυσική άνάπτυξη των πολιτισμών που προηγήθηκαν από μάς. Στά κείμενά σας κάνατε την υπόθεση ότι ο Θεός του Ισραήλ ήταν ένα είδος αρχαίου άστροναύτη. Πρόκειται τώρα να συμβιβάσουμε όλα αυτά τά άπίθανα στοιχεία;

Γ.Α.: Δεν θά είναι και τόσο εύκολα να κάνω δογματισμούς, δεν είναι δυνατό να άποκαλώ το Θεό του Ισραήλ «αρχαίο άστροναύτη». Πρώ άπ' όλα, ο Θεός δεν θά έπρεπε να συγχέεται με το θέμα των διαστημικών έπισκεπτών. Δεν ήταν έπισκέπτης. Βρισκόταν ανάμεσα μας, ένδιαφερόταν για μάς. Δεύτερο, ο όρος άστροναύτης είναι έντελώς ακατάλληλος για τόν Πανταχού Παρόντα που έννοώ. Έπειδή επέμεινα στο ότι ο Θεός του Ισραήλ ήταν μιαπτή πραγματικότητα, ο κόσμος έπεχείρησε να πεί ότι προσπαθώ να άποστερήσω το Θεό από τόν υπερφυσικό ή θεϊκό χαρακτήρα του. Αυτό δεν είναι σωστό. Πιστεύω ότι ο Θεός του Ισραήλ ήταν όπωσδήποτε πανίσχυρος, άγαθοποιός και βέβαια πρέπει να τόν σέβονται όσοι από μάς αντίλαμβάνονται την προσφορά του στην εύτυχία μας και την έπιτυχία μας. ■

ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΕΣ ΣΤΗ ΓΗ;

Ο Έριχ φόν Νταίνικεν πήρε πρόσφατα μέρος σε μιά ανοιχτή δημόσια συζήτηση με το δρ Κλίφφορντ Ούιλσον, τον αυστραλό αρχαιολόγο και καθηγητή του πανεπιστημίου της Μελβούρνης, ο οποίος αμφισβητεί τους ισχυρισμούς του φόν Νταίνικεν ότι προσγειώθηκαν σε περασμένες εποχές στη Γη αρχαίοι αστροναύτες, για να δώσουν στον πολιτισμό μιά μεγάλη ώθηση προς την κατάσταση που βρίσκεται σήμερα. Η συζήτηση έγινε μπροστά σε 3.000 ανθρώπους, κυρίως φοιτητές, που συγκεντρώθηκαν στο Όλντ Φήλντ Χάουζ στο πανεπιστήμιο της Βόρειας Ντακότα, στο Φάραγκο.

Ο Έριχ φόν Νταίνικεν κατά τη δημόσια συζήτηση στη Βόρεια Ντακότα.

Ο Φόν Νταίνικεν πιστεύει σταθερά πως προϊστορικοί αστροναύτες από το διάστημα έπαιξαν έναν οργανικό ρόλο, βάζοντας σε κίνηση τη σύγχρονη κοινωνία πριν από μιά χρονική περίοδο που ξεπερνάει τα 2.400 χρόνια. Στην εισήγησή του στη συζήτηση της Βόρειας Ντακότα, υποστήριξε ότι δεν είναι όμοιοι μ' εμάς οι επισκέπτες από το διάστημα — αντίθετα, «εμείς είμαστε όμοιοι μ' αυτούς γιατί μάς δημιούργησαν κατ' εικόνα και ομοίωσή τους». (Εδώ θα ήταν ενδιαφέρον να παρατηρήσουμε ότι ο Φόν Νταίνικεν αποδίδει το ρόλο της ανθρωπίνης «κατ' εικόνα και ομοίωση δημιουργίας» στους πρώτους αστροναύτες, και όχι στο Θεό, σύμφωνα με τη Βίβλο). Συνεχίζοντας, ο Φόν Νταίνικεν είπε στο κοινό του: «Μπορεί αυτό που τους έφερε στη Γη να ήταν ένα ατύχημα ή μπορεί να ήταν ένα μακροπρόθεσμο σχέδιο για να αποικίσουν το σύμπαν με νοήμονα όντα. Μπορεί να δημιούργησαν πάνω στη Γη νοήμονα όντα, γνωρίζοντας ότι μετά από αιώνες θα επιχειρούσαμε να βρούμε έξω στο διάστημα κι ότι δεν θα 'χαμε άλλη λύση, παρά να βρούμε πραγματικά και να ανακαλύψουμε τι ακριβώς συμβαίνει. Πιστεύω ότι μάς επισκέφτηκαν τουλάχιστον τρεις φορές. Η πρώτη φορά ήταν τότε που ο Homo Sapiens ο νοήμων άνθρωπος, διαχωρίστηκε οριστικά από την οικογένειά των πιθήκων, οπότε κι αν έγινε

αυτό· ή δεύτερη πρέπει να ήταν κάπου μεταξύ του 5.000 και 7.000 π.Χ. και η τρίτη φορά θα έλεγα πως ήταν στα βιβλικά χρόνια».

Είπε ακόμα ότι η απόδειξη για το γεγονός ότι επισκέφτηκαν τη Γη αστροναύτες από το διάστημα ήταν ο ίδιος ο άνθρωπος, εφόσον ο άνθρωπος είναι το μόνο εύφυες όν πάνω στον πλανήτη μας. Και δεν υπάρχει καμία άλλη λογική εξήγηση για το πως δημιουργήθηκε ο άνθρωπος.

«Στη βίβλο, και ιδιαίτερα στη Γένεση, βρίσκουμε τόσες πολλές αναφορές για όντα από το διάστημα, που είμαι πεπεισμένος ότι η Βίβλος επιβεβαιώνει το γεγονός ότι ο νοήμων άνθρωπος δημιουργήθηκε από αστροναύτες που επισκέπτονται τη Γη», είπε ο Φόν Νταίνικεν. «Ο Μωυσής τους περιγράφει σαν Θεούς, χρησιμοποιώντας περισσότερο τον πληθυντικό από τον ενικό. Η ιδέα που έχω εγώ για το Θεό μου τώρα είναι για ένα όν αιώνιο, παντοδύναμο, που δεν μπορεί να κάνει λάθη, ή μορφή όμως του Θεού που περιγράφεται στην Παλαιά Διαθήκη δείχνει κάποιον που κατεβαίνει με μεγάλο θόρυβο, κεραυνούς και καπνό. Εγώ δεν έχω ανάγκη ένα Θεό που του χρειάζεται όχημα για να μετακινείται. Ο Θεός που περιγράφεται στην Παλαιά Διαθήκη κάνει λάθη».

Ο δρ Κλίφφορντ Ούιλσον, καθηγητής της Παδείας στο Πανεπιστήμιο Μόνας της Μελβούρνης, υπο-

ΠΡΟΣΕΔΑΦΙΣΤΗΚΑΝ

ΝΑΙ: Λεει ὁ Εριχ φον Νταινικεν

ΟΧΙ: Λεει ὁ δρ Κλιφφορντ Ουίλσον

στήριξε ὅτι πολλὰ πράγματα πού ὁ Φόν Νταινικεν ἀποδίδει στούς ἀστροναύτες τοῦ διαστήματος μποροῦν, ἢ θά επρεπε νά ἀποδοθοῦν, στόν ἄνθρωπο ἢ στό Θεό.

«Ὁ Φόν Νταινικεν ἰσχυρίζεται πώς δέν εἶχαν ξύλα νά χτίσουν τίς ἀρχαίες πυραμίδες, πράγμα πού εἶναι ἀνοησία», εἶπε ὁ Οὐίλσον. «Ἐκάναν εἰσαγωγή ἀπό τεράστιες ποσότητες ξύλου. Ἰσχυρίζεται ὅτι δέν θά μπορούσαν νά ἔχουν μεταφέρει βράχους 12 τόννων, πράγμα πού εἶναι ἀνοησία. Ὑπάρχουν ἐνδείξεις ὅτι μπορούσαν νά μεταφέρουν βράχους τῶν 60 τόννων. Ἰσχυρίζεται πώς δέν εἶχαν σκοινιά· εἶχαν ἀφθονο σκοινί. Ξέρουμε ἓνα σωρό πράγματα γιά τό πώς χτίστηκαν οἱ πυραμίδες· δέν ὑπάρχει κανένας λόγος νά τίς ἀποδίδουμε σέ ἀστροναύτες ἢ σέ ὑδραυλική ἐνέργεια.

»Κανένας δέν βρήκε ποτέ κανένα μέρος τοῦ ἐξοπλισμοῦ πού χρησιμοποιήθηκε γιά νά χτίσουν τὰ ἀεροδρόμια πού ἰσχυρίζεται πώς οἱ ἀστροναύτες ἔχτισαν στό Περού. Στήν πραγματικότητα, τὰ σημάδια ἢ οἱ γραμμές ἔχουν πλάτος μόνο 4 Ἴντσες καί βάθος 1 Ἴντσα καί ὁ περισσότερος κόσμος θά ἔλεγε πώς αὐτή ἡ ὑποτιθέμενη οἰκοδόμησις εἶναι κάτι τό παράλογο. Τό ὑποτιθέμενο γιγάντιο ἀεροδρόμιο δέν ἔχει παρά μερικά πόδια πλάτος».

Πολλά ἀπό τὰ πράγματα πού ὁ Φόν Νταινικεν ἀποδίδει στούς ἀστροναύτες ἀπό τό διάστημα ἢ στήν ἀμεση ἐπίδρασή τους, ὅπως

οἱ πυραμίδες, τὰ γιγαντιαία πέτρινα γλυπτά, ἡ χαρακτηριστική πάνω στά βουνά καί οἱ δρόμοι, ὁ Οὐίλσον ἰσχυρίζεται πώς εἶναι δημιουργήματα τοῦ ἀνθρώπου κι ὅτι ἔχουν πιά ξεχαστεῖ οἱ περισσότεροι ἀπό τοὺς τρόπους πού κατασκευάστηκαν αὐτά τὰ πράγματα.

«Ἡ ἀπάντησις στά μυστήρια τοῦ παρελθόντος δέν βρίσκεται στούς ἀστροναύτες πού μᾶς ἐπισκέφτηκαν καί ἦρθαν σέ ἐπαφή μέ τόν ἄνθρωπο στήν κατάλληλη ψυχολογική στιγμή», ἐπιμένει ὁ Οὐίλσον. «Ἡ ἀπάντησις βρίσκεται στήν ἀνθρώπινη εὐφυΐα, γιατί ἀκόμα καί ὁ ἁμαρτωλός ἄνθρωπος ἐξακολουθῆσε νά ἔχει ἓναν ἐγκέφαλο πού εἶναι ἐντυπωσιακά ἀνώτερος ἀπό τόν ἐγκέφαλο τοῦ πιό εὐφυοῦς μὴ-ἀνθρώπινου ὄντος».

Σέ μιὰ σειρά τεσσάρων βιβλίων, πού, ὅπως ὑπολογίζεται, ἔχουν πωλήσει 25 ἑκατομμύρια ἀντίτυπα, ὁ Φόν Νταινικεν ὑποστηρίζει πώς οἱ ἀρχαῖοι ἀστροναύτες ἦρθαν ἀπό ἓνα ἄλλο ἡλιακό σύστημα καί ἐναπόθεσαν τοὺς σπόρους πού μεγάλωσαν, γιά νά γίνουν ὁ σημερινός πολιτισμός.

Σύμφωνα μέ τόν Φόν Νταινικεν, οἱ ἐνδείξεις γι' αὐτό εἶναι διασκορπισμένες σέ ὅλο τόν πλανήτη, καί διατείνεται πώς οἱ ἀρχαιολόγοι ἔχουν περιορίσει τοὺς ἑαυτοὺς τους μέσα στίς ἱστορικές θεωρίες πού «ταιριάζουν θαυμάσια μέσα στά παραδεγμένα ὅρια τῆς σκέψης» καί δέν ἐπιτρέπουν νά ὑπάρ-

ξει χώρος γιά τήν πιθανότητα ὅτι μπορεῖ, χιλιάδες χρόνια πρὶν, νά ἐπισκέφτηκαν τῇ Γῇ ἀστροναύτες ἀπό τό διάστημα.

Ὁ δρ Οὐίλσον ἔχει συγγράψει ἀρκετά βιβλία, ἀνάμεσα στά ὁποῖα τὰ *Θεοὶ σέ Ἄρματα καί Ἄλλες Φαντασιώσεις*, *Ἡ ἔκρηξις τοῦ Ἀπόκρυφου*, *Τό Ξεσκέπασμα τῆς Συνωμοσίας τοῦ Ἑβραϊκοῦ Πάσχα*, καί *Τὰ UFO καί ἡ Ἀνέφικτη Ἀποστολή τους*. Τό πανεπιστήμιο τῆς Βόρειας Ντακότα, πού ἐγίνε ἡ σκηνή αὐτῆς τῆς δημόσιας συζητήσεως, βρίσκεται στό ἀνατολικό τμήμα τῆς Πολιτείας τῆς Ντακότα, στά σύνορα τῆς Μινεζότα. Αὐτῇ τῇ στιγμή στά ἑπτὰ κολέγια τοῦ πανεπιστημίου εἶναι γραμμένοι 7.332 φοιτητές.

Ὁ Κλίφφορντ Οὐίλσον σκέπτεται γιά νά ἀντικρούσει τοὺς ἰσχυρισμούς τοῦ ἀντιπάλου του.

ΕΡΙΧ ΦΟΝ ΝΤΑΙΝΙΚΕΝ

Γεννημένος στις 14 Απριλίου του 1935 στο Ζοφίνγκεν της Έλβετίας, ο Φόν Νταινικεν τελείωσε στο Φρίμπουργκ ένα ευρωπαϊκό «γυμνάσιο». Σ' αυτό το σημείο τελείωσε η επίσημη εκπαίδευσή του, όχι όμως και οι φιλοσοφικές του ιδέες. Παρά το γεγονός ότι προσπαθούσε να κάνει καριέρα σαν ξενοδόχος, είχε μιάν έντονη επιθυμία να πλησιάσει περισσότερο σ' αυτό που νόμιζε πως ήταν η αλήθεια για την εξέλιξη του ανθρώπου. Πριν ακόμα κλείσει τα είκοσι χρόνια του, είχε φτάσει να πιστεύει πως, αν η αρχαιολογία αντιμετωπιζόταν από μία νέα πλευρά, μπορεί να είχε το κλειδί που θα 'νοιγε την πόρτα γι' αυτή την αλήθεια.

Έτσι, πριν από 20 χρόνια, ο Νταινικεν ξεκίνησε για να άμφισβητήσει όλες τις προηγούμενες εξηγήσεις για την προέλευση και την εξέλιξη του ανθρώπινου γένους. Όσο του επέτρεπαν ο χρόνος του και οι οικονομικές του δυνατότητες, εξερεύνησε πανάρχαια βιβλία των Λάμας του Θιβέτ, τα πέτρινα κατάλοιπα των Μάγιας και των Ίνκας, τις πυραμίδες της Αιγύπτου, το Στόουνχεντζ, το Νησί του Πάσχα, τα σχέδια των σπήλαιων της Βόρειας Αφρικής, ασυνήθιστα σημάδια στην Ιαπωνία, Ιταλία, Αυστραλία και πολλές άλλες ένδειξεις σε διάφορα μέρη του κόσμου.

Στό μεταξύ, ο Φόν Νταινικεν εξακολουθεί να έρευνά, να γράφει και να δίνει διαλέξεις. Το «Αναμνήσεις από το Μέλλον», που πρωτοεκδόθηκε το 1968, σκοπό του είχε στην αρχή να κάνει τόν κόσμο να σκεφτεί πιο ανοιχτά. Από την έκδοσή του, ο Φόν Νταινικεν έχει συλλέξει αρκετό υλικό για να τόν πείσει ότι η Γη δέχτηκε στην αρχαιότητα την επίσκεψη αστροναυτών από το διάστημα, που έναπόθεσαν τους σπόρους που μεγάλωσαν για να γίνουν ο πολιτισμός όπως τόν ξέρουμε σήμερα. Οι απόψεις αυτές περιγράφονται με περισσότερες λεπτομέρειες στα επόμενα βιβλία του.

Δρ Κλίφφορντ Ούιλσον

Γεννήθηκε στις 10 Μαΐου 1923, στο Σίδνεϋ της Αυστραλίας. Μεγάλωσε και παρακολούθησε σχολείο στο Σίδνεϋ και μετά υπηρέτησε για τέσσερα χρόνια στο Ναυτικό της Αυστραλίας, κατά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Μετά τόν πόλεμο, αποφοίτησε από τó πανεπιστήμιο του Σίδνεϋ κι αυτό τó ακολούθησε ένα Δίπλωμα στην Ίστορία της Αρχαίας Παιδείας από τó ίδιο ίδρυμα. Πήρε πτυχίο από τó Κολλέγιο Θεολογίας της Μελβούρνης και επί έφτά χρόνια ήταν πάστορας σέ μιάν εκκλησία. Ο Ούιλσον έχει ένα ντοκτορά μέ διατριβή πάνω στην Ψυχογλωσσολογία από τó πανεπιστήμιο της Νότιας Καρολίνας, όπου εργάστηκε σαν Καθηγητής στην Παιδεία. Τó 1971 πήρε την τιμητική διάκριση του «Έξέχοντος Εκπαιδευτικού της Αμερικής». Είναι έταίρος και Μέλος του Συμβουλίου του Έμπορικού Μορφωτικού Συλλόγου της Αυστραλίας. Σήμερα, ο Ούιλσον είναι αρχαιότερος λέκτορας στην Παιδεία στο πανεπιστήμιο Μόνας της Μελβούρνης στην Αυστραλία, και καθηγητής της Ψυχογλωσσολογίας (αυτή του ή ευθύνη εξακολουθεί μετά από δική του έκλογή, αλλά μέ περιορισμένες ώρες διδασκαλίας) Για μερικά χρόνια ο Ούιλσον υπήρξε Διευθυντής του Αρχαιολογικού Ίνστιτούτου της Αυστραλίας και μ' αυτή του την ιδιότητα υπηρέτησε σαν επιτηρητής στις ανασκαφές της Gezer στο Ισραήλ. Είναι σύμβουλος-συντάκτης στο τριμηνιαίο περιοδικό «Βίβλος και Φτυάρι», μιάν έκλογή Βιβλικής Αρχαιολογίας. Εκτός από τó «Τά Άρματα Τσακίστηκαν», που έγινε μπέστ-σέλλερ και πούλησε πάνω από ένα εκατομμύριο αντίτυπα, ο Ούιλσον έχει γράψει πάνω από 20 βιβλία, αρκετά από τά όποια ασχολούνται μέ τη Βιβλική Αρχαιολογία. Είναι επίσης όμιλητής του εβδομαδιαίου ραδιοφωνικού προγράμματος, «Οί Πέτρες Φωνάζουν».

Ο Κλίφφορντ Ούιλσον κατοικεί στις Ήνωμένες Πολιτείες. Αύτός και ή γυναίκα του Έθις είναι γονείς τριών παιδιών.

Κούλια: "Αραγε έκανε διαδήλωση ή έμπορική ένωση κατ' αυτή την μεριά ή έπεσε μετεωρίτης;"

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΑΠΟ Τ ΑΣΤΡΑ

ΓΙΩΡΓΟΣ Ν. ΜΠΑΛΑΝΟΣ

Φαντασία ή πραγματικότητα; Τι ήταν τελικά ή τρομερή έκρηξη της Σιβηρίας; Ποιό μυστικό κρύβεται στον Τουνγκούζ; Σύγκρουση ύλης με αντίυλη ή έκρηξη ενός έξωγήνιου διαστημόπλοιου; Ίσως νά μήν μάθουμε ποτέ.

Στην περιπλάνησή της ή Γη μέσα στους δρόμους του άπειρου δέχεται πολλούς περιέργους επισκέπτες. "Άλλοι από αυτούς έρχονται και φεύγουν. "Άλλοι μένουν μόνιμα πάνω της. "Όλοι τους όμως είναι τυλιγμένοι στο μυστήριο της παντοτινής νύχτας του Σύμπαντος.

"Ένας τέτοιος παράξενος επισκέπτης έφτασε στον πλανήτη μας στις 30 Ιουνίου 1908. "Άφησε την έντυπωσιακή σφραγίδα του έρχομού του στη Ρωσική γη, αλλά από τόν ίδιο δέν έμεινε κανένα ίχνος. "Ήλθε σά φάντασμα, που ή φύση του, ό σκοπός του και τó τέλος του είναι μεγάλα έρωτηματικά και οι άπαντήσεις μόνον εικασίες.

"Η περίπτωση του Μετεωρίτη του Τουνγκούσκα είναι μιά διάσημη πλέον υπόθεση και άπασχολεί την ανθρωπότητα επί τρία τέταρτα του αιώνα. "Όπως σέ κάθε αίνιγμα, έτσι κι έδω, έχουμε δυό πλευρές στο πρόβλημα. "Η πρώτη καλύπτει τά γεγονότα και ή δεύτερη τις υποθέσεις που προσπαθούν νά τά εξηγήσουν. Συνήθως, όσο λιγότερα είναι τά γεγονότα, τόσο περισσότερες είναι οι υποθέσεις. Στην περι-

πτωση του Μετεωρίτη του Τουνγκούσκα είναι δύσκολο νά καθορίσουμε αν υπερισχύουν τά γεγονότα ή οι υποθέσεις, γιατί συνεχώς νεότερα στοιχεία έρχονται στο φώς.

Είμαστε στην κεντρική Σιβηρία σέ γεωγραφικό μήκος 100 μίρες Α. Έδω ρέει ό μεγάλος ποταμός Γενισέϊ και ανάμεσα στους παραποτάμους του Ποντακμένναγια Τουνγκούσκα και Τσουνά υπάρχει ό Γιουνόγια Μπολότο ή Νότιος Βάλτος. Στην περιοχή του βάλτου αυτού, 800 χλμ. Β. της λίμνης Βαϊκάλης, έφτασε στις 7 τó πρωί της 30ής Ιουνίου 1908 ό μυστηριώδης επισκέπτης από τ' άστρα.

"Ήταν μιά συνηθισμένη μέρα. Στην πολύ άραιοκατοικημένη περιοχή ένα κοπάδι μερικών εκατοντάδων τaráνδων έβασκε ήσυχα. "Ο βοσκός τους είχε σταματήσει σ' ένα ρηχό πηγάδι για νά γεμίσει τó άσκι του με νερό. Μιά άπρόσεχτη κίνηση και τó άσκι έπεσε στο πηγάδι. "Ο βοσκός κατέβηκε νά τó πάρει. Σέ μιά συστάδα δέντρων ένας ξυλοκόπος ξεκουραζόταν μαζί με τούς δυό γιούς του. Στο ποτάμι ένας ψαράς σταμάτησε για λίγο νά μαζεύει τά δίχτυά του, για νά χαιρετήσει ένα

φίλο που καθόταν κάτω από μιά προεξοχή της άπέναντι όχθης. Κάπου 40 μίλια μακρύτερα δυό αγρότες, οι Σεμένωφ και Κοσολόπου, ασχολούνταν άμέριμνοι με τή δουλειά τους...

...όταν όλος ό κόσμος γύρω πνίγηκε από μιά τρομερή λάμψη και μιά σειρά από άπίστευτες βροντές.

"Όταν ό βοσκός πρόβαλε από τó πηγάδι, αντίκρουσε μιά εικόνα βιβλικής καταστροφής. Τό κοπάδι των τaráνδων, ό ψαράς και οι τρεις ξυλοκόποι είχαν εξαφανιστεί και μόνον εκείνος που καθόταν προφυλαγμένος κάτω από την προεξοχή της όχθης ζούσε ακόμα.

"Η τρομερή θερμότητα έκαψε τó πουκάμισο στην πλάτη του Σεμένωφ 40 μίλια πιο πέρα και έλυωσε τó άσημένιο σαμοβάρι του Κοσολόπου.

Οι πρώτες περιγραφές του τρομακτικού συμβάντος έφτασαν στον έξω κόσμο από τούς μηχανικούς του Ύπερ-Σιβηρικού Σιδηρόδρομου, εκατοντάδες χιλιόμετρα μακρύτερα. Πολλές εκατοντάδες άλλες μαρτυρίες από διάφορα σημεία προστέθηκαν αργότερα στις δικές τους.

Κάτι φλογερό και πιο φωτεινό

από τον ήλιο είχε φανεί να έρχεται από το νότιο όριζοντα με κατεύθυνση προς το βορρά. Αμέσως μετά μία στήλη φωτιάς, ορατή σε απόσταση πολλών εκατοντάδων χιλιομέτρων, ακολουθούμενη από ένα πυκνό μαύρο σύννεφο τινάχτηκε στον ουρανό. Ένα γιγαντιαίο, απειλητικό μανιτάρι υψώθηκε σε ύψος 80 χιλιομέτρων πάνω από τη Σιβηρική τάιγκα. Λίγο αργότερα έφτανε ο ήχος. Μία γρήγορη σειρά από απίστευτης έντασης βροντές ακούστηκε σε απόσταση πάνω από 1.500 χιλιομέτρα από το κέντρο της έκρηξης. Χαρακτηριστικά, στο χωριό Κάους και σε απόσταση μεγαλύτερη των 800 χιλιομέτρων ο μηχανοδηγός μιας αμαξοστοιχίας σταμάτησε τη μηχανή, γιατί νόμιζε ότι είχε έκραγει κάποιο από τα φορτωμένα βαγόνια του. Το έκρηκτικό κύμα στην ατμόσφαιρα έκανε δυο φορές το γύρο της Γης και το κατέγραψαν οι βαρογράφοι του Λονδίνου. Αντίθετα το σεισμικό κύμα ήταν ασήμαντο για μια τόσο τρομακτική έκρηξη.

Περίεργο φωτεινά κιτρινωπά και πρασινωπά σύννεφα με ασημένιες ανταύγειες φάνηκαν σε μεγάλο ύψος και έφτασαν ως την Ευρώπη και την Αφρική. Οι νύχτες έγιναν τόσο φωτεινές, που ακόμα στο Παρίσι και στο Λονδίνο φωτογραφήθηκαν πολίτες που διάβαζαν εφημερίδες τη νύχτα χωρίς κανέναν άλλο φωτισμό. Στον Καύκασο αυτό κράτησε εβδομάδες, ενώ στη Μόσχα τράβηξαν νυχτερινές φωτογραφίες με μόνο φωτισμό την ανταύγεια του ουρανού. "Αν σκεφτεί κανείς την ευαισθησία των φιλμς της εποχής, ο φωτισμός θα πρέπει να ήταν πραγματικά ισχυρός.

Τι ακριβώς είχε συμβεί; Η περιοχή της καταστροφής ακόμα και σήμερα και ιδιαίτερα στα 1908 δεν ήταν και τόσο προσιτή. "Ως τα 1921 δεν είχε γίνει καμμία προσπάθεια προσέγγισης στο σημείο της καταστροφής. Τη χρονιά αυτή ο Λεονίντ Κούλικ του Ρωσικού Μετεωρολογικού Ίνστιτούτου δημοσίευσε την πρώτη δήλωση σχετικά με το γεγονός και κατάφερε να τραβήξει την προσοχή της Σοβιετικής Κυβέρνησης, που χρηματοδότησε μία αποστολή. Δεν ήταν εύκολη δουλειά. "Οχι μόνον η περιοχή ήταν δυσπρόσιτη, αλλά ούτε καν υπήρχαν ακριβείς πληροφορίες για το πού ήταν το συγκεκριμένο σημείο της καταστροφής. Έτσι η πρώτη αποστολή του Κούλικ κατέληξε σε αποτυχία. Η εντύπωση ότι το σημείο που τους

ενδιέφερε ήταν κοντά στην κωμόπολη του Κάνσκ, αποδείχτηκε λάθος.

Στο μεταξύ ο αστρονόμος Βοζνέσενσκυ του αστεροσκοπείου του Ίρκουτσκ είχε συμπεράνει από στοιχεία και μαρτυρίες ότι το σημείο της πτώσης του υποτιθέμενου μετεωρίτη θα πρέπει να ήταν κοντά στις πηγές του Ποντκαμένναγια Τουγκκούσκα. Αυτή τη φορά η υπόθεση αποδείχτηκε σωστή. "Αν και η αποστολή του Κούλικ είχε επιστρέψει πίσω, ο ίδιος είχε παραμείνει στη Σιβηρία με βάση του το χωριό Βαναβάρα. Τελικά, το χειμώνα του 1927 και με ένα μόνο οδηγό ανέβηκε τα βουνά Σαχόρμα και αντίκρυσε μπροστά του την εικόνα της απίστευτης καταστροφής.

Αμέτρητα γιγάντια δέντρα της Σιβηρίας ήταν ξεριζωμένα και αναποδογυρισμένα στο έδαφος ως εκεί που έφτανε το μάτι του στον όριζοντα. "Όλα ήταν στραμένα προς τα βορειοδυτικά. Το σκηνικό ήταν τόσο υποβλητικό που γέμισε την ψυχή του οδηγού με το φόβο του υπερφυσικού και άρνήθηκε να προχωρήσει πιο πέρα. Υπήρχε άλλωστε στην περιοχή η παράδοση του Θεού "Ογκντα, που είχε κατέβει από τον ουρανό και έκαιγε με άορατη φωτιά όσους τολμούσαν να πλησιάσουν εκεί. Η παράδοση αυτή, που κυκλοφορούσε στη φυλή Έβένκι της περιοχής δεν ήταν και πολύ μακριά από την πραγματικότητα. "Όταν ο Κούλικ είδε ότι δεν μπορούσε να μεταπείσει τον οδηγό, αναγκάστηκε να πάρει το δρόμο της επιστρο-

φής. "Ο Σιβηρικός χειμώνας άλλωστε δεν ήταν η ιδεώδης εποχή για εξερευνησεις. Την άνοιξη όμως του 1928 ο Κούλικ ήταν πάλι πίσω. Αυτή τη φορά μπόρεσε να φτάσει στο κέντρο της καταστρεμμένης περιοχής. "Ο Κούλικ ήταν σίγουρος ότι η καταστροφή είχε προκληθεί από μετεωρίτη και κρίνοντας από το αποτέλεσμα, ο μετεωρίτης θα πρέπει να ήταν πραγματικά τεράστιος. Σε έναν κύκλο με ακτίνα 70 μιλίων το δάσος ήταν ίσοπεδωμένο και νεκρό. Τα δέντρα ήταν χωρίς κλαδιά και φύλλα και καμμένα από πάνω προς τα κάτω. Αυτό ήταν περίεργο. Το πιο περίεργο όμως ήταν ότι πουθενά δεν υπήρχαν ίχνη από το μετεωρίτη.

"Ο Κούλικ είχε ήδη ένα αίνιγμα στα χέρια του. "Οχι μόνον δεν υπήρχε ο τεράστιος κρατήρας που θα περίμενε κανείς, αλλά ούτε και το παραμικρό μετεωρικό θραύσμα. Η πεποίθηση ότι ήταν μετεωρίτης όμως είχε ριζωθεί βαθιά μέσα του. Ένα ακόμα χαρακτηριστικό της καταστροφής ήταν ότι, αν και τα δέντρα ήταν πεσμένα σε ακτίνα δεκάδων μιλίων, εκείνα που ήταν στο κέντρο ήταν ακόμα όρθια. Νεκρά, όπως και τα άλλα, είχαν σπασμένες μόνο τις κορφές τους και έστεκαν ακόμα. "Ο Κούλικ χρειάστηκε να τροποποιήσει κάπως τις απόψεις του. Η έλλειψη κρατήρα και τα όρθια δέντρα στο κέντρο τον ανάγκασαν να πιστέψει ότι δεν επρόκειτο για ένα μετεωρίτη, αλλά για «νέφος» μικρών μετεωριτών. Έμνε μόνον να εξηγήσει την έλλειψη και των μι-

"Ένας βάλτος και μερικά από τα δέντρα που στέκονται ακόμα, αλλά χωρίς φλοιό και κλαδιά.

κρών κρατήρων του «νέφους». Ὑπῆρχαν ὅμως μερικές ρηχές λακκούβες. Ἴσως νὰ ἦταν κρατῆρες, ὑπέθεσε ὁ Κούλικ. Ὅσο γιὰ τὰ θραύσματα πού ἐπρεπε νὰ ὑπάρχουν, αὐτὰ ἦταν ἴσως θαμμένα 25 μέτρα κάτω ἀπὸ τὸ παγωμένο ἔδαφος τῆς τάιγκα καὶ τοῦ βάλτου.

Ὁ Λεονίντ Κούλικ ἀνῆκε σ' ἐκείνη τὴ σπάνια σήμερα κατηγορία ἀνθρώπων ποὺ τὸ ἐπιστημονικὸ πνεῦμα συμβαδίζει μὲ τὸ πνεῦμα τῆς περιπέτειας. Δὲν ἦταν ἐρευνητῆς τοῦ γραφείου καὶ τῆς πολυθρόνας. Ἀκούραστος συνέχισε τὶς ἀποστολὲς ὡς τὰ 1938 - 9, ἀλλὰ χωρὶς νὰ μπορέσει νὰ προσθέσει κανένα στοιχεῖο στὴν ὑπόθεση. Κατόπιν ἦλθε ἡ τραγωδία τοῦ Β Παγκοσμίου Πολέμου καὶ ἂν καὶ ἦταν ἤδη 58 χρονῶν, ὁ Κούλικ πῆγε ἐθελοντής. Ἡ τύχη του δὲν εἶναι βέβαιη. Ἡ σκοτώθηκε στὴ μάχη τοῦ Σμόλενσκ ἢ πέθανε αἰχμάλωτος σὲ κάποιο Γερμανικὸ στρατόπεδο αἰχμαλώτων.

Τὸ αἰνίγμα τοῦ Τουνγκούσκα ὅμως, παρέμενε αἰνίγμα.

Ἦδη στὰ 1938 ἔγιναν οἱ πρῶτες προσπάθειες χαρτογράφησης καὶ φωτογράφησης τῆς περιοχῆς ἀπὸ ἀεροπλάνο. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν πάλι μηδὲν γιατί, γιὰ τὸν ἓνα ἢ τὸν ἄλλο λόγο, οἱ φωτογραφίες ἦταν ἀποτυχία καὶ κρίθηκαν ἄχρηστες.

Δεκαετίες ἀργότερα, μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Κούλικ, μορφολογικὲς ἐξετάσεις τῆς κεντρικῆς περιοχῆς καὶ τῶν ὑποτιθέμενων κρατήρων ἔδειξαν ὅτι στὴν πραγματικότητα ἦταν κοινοὶ θερμοκαρστικοὶ σχηματισμοὶ τῆς τάιγκα. Τὰ δείγματα τοῦ ἐδάφους πού εἶχε συγκεντρώσει ὁ Κούλικ ἀναλύθηκαν ἀπὸ χημικῆς πλευρᾶς στὰ 1957. Οἱ ἀναλύσεις ἔδειξαν μικροσκοπικὰ σφαιρίδια μετεωρικοῦ σιδήρου μὲ 7% νικέλιο, 0,08% κοβάλτιο καὶ ἴχνη χαλκοῦ καὶ γερμάνιου. Αὐτὸ ὅμως δὲ σήμαινε τίποτε. Ἡ Γῆ δέχεται ὁλόκληρο τὸ 24ωρο καὶ σὲ ὅλα τὰ μήκη καὶ πλάτη τῆς μιᾶς συνεχῆ βροχὴ μικρομετεωριτῶν. Ἡ ποσότητα καὶ οἱ ἀναλογίες πού βρέθηκαν στὸ ἔδαφος τοῦ Τουνγκούσκα εἶναι τύπικες γιὰ τοὺς μικρομετεωρίτες αὐτοὺς καὶ θὰ μπορούσαν νὰ βρεθοῦν σὲ ὅποιοδήποτε σημεῖο τῆς Γῆς. Ὅπωςδήποτε δὲν εἶχαν καμμιά σχέση μὲ τὴν καταστροφὴ τοῦ 1908.

Τὸ τέλος τοῦ Β Παγκοσμίου Πολέμου ἦλθε στὸ 1945 μὲ τὴ Χιροσίμα καὶ τὸ Ναγκασάκι. Ἡ ἀνθρωπότητα ἀπέκτεισε ξαφνικὴ καὶ ὀδυνηρὴ συνειδήση τῆς τρομακτικῆς δύναμης τοῦ ατόμου. Δὲν εἶναι περιέργο πού οἱ ἀτομικὲς βόμβες ἔφεραν στὸ νοῦ τῆ μυστηριώδη καταστροφῇ τοῦ 1908. Στὴν ἐκκρηξὴ ἐκείνη, ὅπως καὶ στὴ Χιροσίμα καὶ τὸ Ναγκασάκι, οἱ μάρτυρες περιέγραψαν μιὰ λάμψη πρὸ φωτεινὴ ἀπὸ τὸν ἥλιο καὶ ἓνα μανιτάρι καπνοῦ ὕψους δεκάδων χιλιομέτρων. Τὸ καταστρεπτικὸ ἔργο τῶν ἀτομικῶν βομβῶν δὲν ὁλοκληρώθηκε μὲ τὴν ἐκκρηξή, ὅπως σὲ ὅποιαδήποτε συμβατικὴ βόμβα. Πολλοί, ἴσως καὶ περισσότεροι, ὑπέφεραν ἀπὸ τὴ μόλυνση τῆς ραδιενέργειας πού γεννήθηκε ἀπὸ τὶς ἐκρήξεις. Καὶ στὴν Τουνγκούσκα ἔχουμε «μυστηριώδεις» ἀσθένειες, «ἀόρατη» φωτιά κ.λπ. Ἦταν ἐπόμενο πολλοὶ νὰ προσέξουν τὶς ὁμοιότητες αὐτές. Τὸ Σεπτέμβριο τοῦ 1946 τὸ Σοβιετικὸ περιοδικὸ Βοκρούγκ Ζβέτα δημοσίευσε ἓνα ἄρθρο τοῦ γνωστοῦ πλέον Ἀλεξάντρ Καζάντζεφ, πού ὑπέθετε ὅτι ἡ καταστροφὴ τοῦ 1908 ἦταν μιὰ ἀτομικὴ ἐκκρηξή. Μιὰ τέτοια ἐκκρηξή ὅμως, δὲ θὰ μπορούσε νὰ εἶναι ἓνα τυχαῖο, φυσικὸ γεγονός καὶ ὁ Καζάντζεφ ἐξήγησε ὅτι θὰ μπορούσε νὰ προερχόταν ἀπὸ τὸν ἀτομικὸ κινήτηρα ἑνὸς ἐξωγήινου διαστημολοίου πού ἐξερράγει σὲ ἀρκετὸ ὕψος πάνω ἀπὸ τὸ ἔδαφος.

Ἡ ὑπόθεση αὐτὴ τοῦ Καζάντζεφ ἐξηγοῦσε τὴν ἔλλειψη κρατήρα, καθὼς καὶ τὸ τμήμα τοῦ δάσους πού στεκόταν ἀκόμα ὀρθιο γύρω ἀπὸ τὸ κέντρο τῆς ἐκκρηξῆς. Τὸ τελευταῖο αὐτὸ χαρακτηριστικὸ ὀφειλόταν, ἐξή-

γησε ὁ Καζάντζεφ, ἀπὸ τὸ γνωστὸ «κῶνον» πού σχηματίζεται ἀπὸ μιὰ ἀτομικὴ ἐκκρηξή στὴν ἀτμόσφαιρα, σὲ κάποιο ὕψος πάνω ἀπὸ τὸ ἔδαφος. Ἀπὸ τὴ διάμετρο τοῦ «κῶνου» καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς καταστροφῆς ὑπολόγισε ὅτι ἡ ἐκκρηξή θὰ πρέπει νὰ εἶχε γίνεи σὲ ὕψος 1.200 τουλάχιστον μέτρων ἀπὸ τὸ ἔδαφος.

Ἡ θεωρία αὐτὴ τοῦ Καζάντζεφ ἦτ' ἂν πολὺ ἀνορθόδοξη γιὰ νὰ γίνεи δεκτὴ ἀπὸ τοὺς ἐπιστήμονες, μὲ μόνη ἐξαίρεση, ἴσως, τὸν καθηγητὴ Φέλιξ Ζίγκελ. Ὁ Ζίγκελ θεωρεῖται σήμερα ἡ μεγαλύτερη αὐθεντία στὸ θέμα τῶν Ἀγνώστου Ταυτότητος Ἰπταμένων Ἀντικειμένων (ΑΤΙΑ) στὶς Ἀνατολικὲς χῶρες. Ἡ ἀντίδραση τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου φαίνεται χαρακτηριστικὰ στὶς δηλώσεις τοῦ καθηγητοῦ Β. Φεσσένκωφ πού ἀνέφερε κατηγορηματικὰ ὅτι τὸ ἀντικείμενο τοῦ Τουνγκούσκα ἦταν «πέρα ἀπὸ κάθε ἀμφιβολία μετεωρίτης καὶ ὄχι διαστημολοίου». Μερικὰ χρόνια ἀργότερα ὁ ἴδιος ὁ Φεσσένκωφ δήλωνε κατηγορηματικὰ ὅτι τὸ ἀντικείμενο «πέρα ἀπὸ κάθε ἀμφιβολία δὲν ἦταν μετεωρίτης». Στὴ συμβατικὴ ἐπιστήμη κάθε συμπέρασμα εἶναι πάντα πέρα ἀπὸ κάθε ἀμφιβολία...

Ἐδῶ χαμογελοῦσε σατανικὰ καὶ δὲν τὸ σχολιάζουμε.

Τὸ πρὶν περιέργο ὅμως εἶναι ὅτι ἡ θεωρία τοῦ Βασίλη Συτίν, ἑνὸς ἀπὸ τὴν ἀποστολὴ τοῦ Κούλικ, δὲν

Τουνγκούσκα 1908: Σπασμένα δέντρα στὸ ἐπίκεντρο καὶ γύρω τους μερικὰ καινούργια πού ἔχουν ἀναπτυχθεῖ πάρα πολὺ γρήγορα: (Αποστολὴ τοῦ Πανκόφ 1961).

Μερικὰ χιλιομ. ἀπὸ τὸ ἐπίκεντρο τῆς ἐκρήξεως. Προσέξτε τὸν τρόπο πού ἔχουν πέσει τὰ δέντρα: (Φωτογ. τῆς δεκαετίας τοῦ 1930).

τόν 'Αμερικανό αστρονόμο Φρέντ Χουίπλ και λίγο αργότερα από τον Ρώσο συναδέλφό του Ι.Σ. 'Αστάποβιτς. 'Η έρμηνεία αυτή είναι όμως μια υπόθεση που βασίζεται σε μια άλλη υπόθεση, γιατί γνωρίζουμε λιγότερα για τους κομήτες απ' ότι γνωρίζουμε για το συμβάν του Τουνγκούσκα. Μια από τις επικρατέστερες θεωρίες για τη φύση των κομητών είναι ότι ή κεφαλή τους αποτελείται κυρίως από αέρια σε κατάσταση πάγου. 'Υποτίθεται λοιπόν ότι μια βροχή από κομμάτια πάγου κομητικής προέλευσης χτύπησαν τη Σιβηρία στα 1908. 'Η τριβή με την ατμόσφαιρα εξαέρωσε ένα μεγάλο μέρος τους και όσα έφθασαν στη γη έλυωσαν και χάθηκαν χωρίς ν' αφήσουν ίχνη ώσπου νά φτάσει ή πρώτη αποστολή του Κούλικ. Στην πρώτη ματιά ή θεωρία είναι πολύ βολική, αλλά για νά ρίξουμε και μια δεύτερη ματιά.

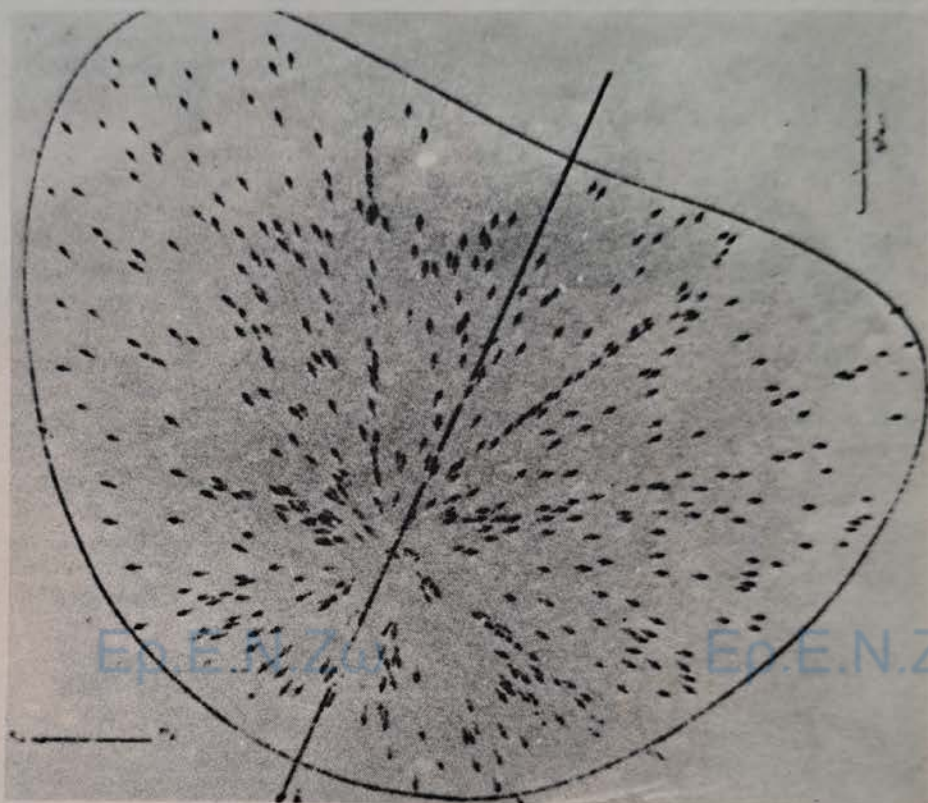
'Ας δούμε πρώτα τους ισχυρισμούς του Γερμανοαμερικανού Βίλλυ Λέυ. 'Ο Λέυ έγραψε ένα βιβλίο με τίτλο «Στη Γη και στον Ουράνο», που εξετάζει τ' «απαράξενα και ανεξήγητα φαινόμενα της φύσης», όπως μ'ας βεβαιώνει το εξώφυλλο. Στο κείμενο όμως ο Λέυ μ'ας διαβεβαιώνει ότι δέν είναι ανεξήγητα παρά μόνο για τους απλοϊκούς και τους ηλίθιους. Στο κεφάλαιο που εξετάζει το συμβάν του 1908 έχει δώσει το χαρακτηριστικό τίτλο «Πάρα πολύ φαντασία» και προσπαθεί νά μ'ας πείσει ότι μπορεί νά εξηγηθεί ώραϊα και καλά. 'Απορρίπτει την περίπτωση ότι έγινε βομβαρδισμός από κομμάτια πάγου με τ' εξής δύο επιχειρήματα: Πρώτον δέν εξηγεί την τεράστια στήλη φωτιάς και καπνού που ανέφεραν όλοι οί μάρτυρες. Δεύτερον, αν και ένα «πολύ μεγάλο κομμάτι πάγου θά μπορούσε νά δημιουργήσει αρκετά ύψηλές θερμοκρασίες ώστε νά αναφλέξει ξύλο, αλλά θά έσβυνε, επίσης, άμέσως τη φωτιά».

Και ο Λέυ μ'ας αποκαλύπτει τελικά τη λύση του μυστηρίου: 'Ηταν Κομήτης! Και θά ρωτήσετε, όπως ρώτησα και γώ, για ποία κομμάτια πάγου μιλούσε τόσο ώρα; Πολύ απλό! 'Αναφερόταν σε μετεωρικό πάγο από κοινό νερό και όχι σε κομητικό πάγο. 'Ο τελευταίος, σύμφωνα με τον Λέυ, περιέχει άμμωνία, μεθάνιο και νερό. Και ρωτάμε με τη σειρά μας. 'Η έπίσημη μετεωρολογία παραδέχεται μετεωρίτες από πάγο; "Όχι — και τó ότι υπάρχουν είναι άλλο πρόβλημα. Σάν υπέρμαχος της κλασσικής έπιστήμης, γιατί ο Λέυ δέν τó άνα-

τάίγκα. Το στρώμα αυτό των πάγων είναι πάχους 25 μέτρων, κατάλοιπο της παγετωνικής εποχής. Θά ήταν αδύνατο νά σπάσει ή νά λειώσει — και μάλιστα στην έκταση που θά απαιτείτο, αν ή καταστροφή ήταν μετεωρική — και νά δημιουργηθεί πάλι νέο στρώμα, χωρίς νά μείνει κανένα ίχνος, σε διάστημα μερικών και μόνο δεκαετιών. "Όχι, οί έρευνες έδειξαν ότι τó στρώμα των πάγων ήταν άναλλοίωτο από χιλιετηρίδες.

κρεμαστό καλλώδιο, που τις έκρηγνυαν σε διαφορετικά ύψη και γωνίες. Το αποτέλεσμα ήταν νά πετύχουν ταυτόσημα αποτελέσματα, σε κλίμακα πάντα, με την καταστροφή του 1908 κάθε φορά που ή έκρηξη γινόταν χαμηλότερα από γωνία 27 μοιρών. 'Η πραγματική έκρηξη, έδειχναν τώρα τ'απειράματα, θά πρέπει νά είχε γίνει σε ύψος 10 χλμ. περίπου.

Αυτά και άλλα στοιχεία που θά δούμε πιο κάτω έκαναν τους έπι-

Τουνγκούσκα 1908: 'Εργαστηριακή έκρηξη δείχνοντας την διεύθυνση της πτώσεως των δέντρων όπως πραγματικά συνέβη (Ζότκιν και Τσιλκούλιν 1965). Συγκρίνατε με τις διευθύνσεις που δείχνονται στο διάγραμμα της κατεστραμμένης περιοχής.

Τò γεγονός αυτό, σε συνδιασμό με τις βαρעγραφικές ένδείξεις του Γεωγραφικού 'Ινστιτούτου του Πότσνταμ του 1908 καθώς και ή διεύθυνση του έκρηκτικού κύματος, έκαναν την αποστολή Φλορένσκυ νά καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ή έκρηξη είχε γίνει στην ατμόσφαιρα και όχι στο έδαφος. Οί πρώτοι πρόχειροι ύπολογισμοί του Φλορένσκυ έδειξαν τó ύψος των 5 χλμ. σάν τó πιθανό ύψος της έκρήξεως. "Ενα χρόνο όμως αργότερα οί Ι.Τ. Ζότκιν και Μ.Α. Τσιλκούλιν κατασκεύασαν ένα εργαστηριακό μοντέλο της περιοχής σε κλίμακα 1 πρòς 10.000. Δημιούργησαν ένα μικρό «δάσος» και πειραματίστηκαν με μια σειρά μικρών βομβών, δεμένων σε λoξó,

στήμονες νά απορρίψουν τη βολική μετεωρική έρμηνεία. 'Ετσι άρπάχτηκαν στη δεύτερη κατά σειρά βολική θεωρία και αναρωτήθηκαν:

'Η ταν κομήτης; Αυτή την άποψη ύποστήριξε ο Φλορένσκυ και όσο για τον Φεσσένκωφ, αυτός ήταν σίγουρος, όπως πάντα. «Πέρα από κάθε άμφιβολία», έζήγησε, «ένας κομήτης έξερράγει στα 1908 πάνω από την τ'αίγκα του Τουνγκούσκα. 'Αλλά τó «πέρα από κάθε άμφιβολία» είναι προσβολή στην άληθινή έπιστήμη και όποιος έπιστήμονας λέει κάτι τέτοιο χρειάζεται... πι-πέρι στο στόμα.

Και ή κομητική έρμηνεία ήταν αρκετά παλαιά. 'Από τα 30 ήδη είχε προταθεί σάν εξήγηση από

προκάλεσε τόσο βίαιες αντιδράσεις στον επιστημονικό κόσμο. Και όμως ο Συτίν υποστήριξε ότι, ούτε λίγο ούτε πολύ, η καταστροφή ήταν αποτέλεσμα ενός πολύ βίαιου... ανέμου!

Εδώ χρειάζεται μεγαλύτερος αυτοέλεγχος για να μην το σχολιάσουμε.

Αλλά, για να μιλήσουμε πιο σοβαρά και αμερόληπτα, και ο Φεσσένκωφ και ο Συτίν δεν είχαν στη διάθεσή τους στοιχεία που ήλθαν στο φως από τις μεταγενέστερες έρευνες. Για αρκετά χρόνια οι υποθέσεις ήταν πολύ περισσότερες από τα στοιχεία. Οι ούσιαστικές έρευνες άρχισαν στα 1958 με την αποστολή του Κίριλ Φλορένσκυ του Ρωσικού Μετεωρολογικού Ινστιτούτου κάτω από την αιγίδα της Σοβιετικής Ακαδημίας Επιστημών, που ξεκίνησε εφοδιασμένη με μετρητές Γκάϊγκερ και άλλα επιστημονικά όργανα. Από τα 1959 και κατόπιν πολλές νέες αποστολές στάλθηκαν στον Τουνγκούσκα. Οι έρευνες αυτές έγιναν από δυο κυρίως ομάδες ερευνητών. Η πρώτη με επικεφαλής τον Α.Β. Ζολότωφ και τους Φεντόρωφ, Κονσταντίνωφ, Λεοτοβίτσι και άλλους. Η δεύτερη με επικεφαλής τους Γ. Πλεκάνωφ και Ν. Κοσσελέωφ. Τα στοιχεία που συγκεντρώσαν θα συζητηθούν μαζί με τις θεωρίες που έχουν προταθεί για να εξηγήσουν το μυστήριο. Και οι θεωρίες αυτές είναι αρκετές δεκάδες. Εμείς θα εξετάσουμε τις πιο βασικές και αληθοφανείς. Ας αρχίσουμε.

Ηταν μετεωρίτης; Αυτή είναι η πρώτη και παλαιότερη θεωρία. Υποστηρίχθηκε από τον Κούλικ, τον Φεσσένκωφ και την πλειοψηφία των επιστημόνων: 'Επί δεκαετίες το συμβάν ήταν γνωστό σαν «μετεωρίτης του Τουνγκούσκα» και η ονομασία επεκράτησε αρκετά, ώστε να τη χρησιμοποιούν ακόμα και εκείνοι που απέρριπταν τη μετεωρική έρμηνεία. Με τα δεδομένα της εποχής ήταν η πιο λογική εξήγηση. Αργότερα όμως η εικόνα άλλαξε τόσο, που ο Φεσσένκωφ και οι άλλοι άλλαξαν γνώμη.

Η πρώτη αδυναμία ήταν η πλήρης έλλειψη κρατήρα και μετεωρικών θραυσμάτων. Η αποστολή Φλορένσκυ έκανε εξονυχιστικές έρευνες με ανιχνευτές μετάλλων για μετεωρικά θραύσματα και το μόνο που απέδειξε ήταν η ανυπαρξία τους. Το ίδιο μάταια αποδείχθηκε και η ελπίδα του Κούλικ ότι οι κρατήρες είχαν σκεπαστεί από τους πάγους της

φέρει αυτό και μάς αναφέρει ότι έτσι δεν εξηγείται η φλόγα και ο καπνός, ότι θα έσβυναν οι φωτιές κ.λπ.: "Όσο για τη «σημαντική» διαφορά του κομητικού πάγου που περιέχει άμμωνία και μεθάνιο, θα αναφέρω κάτι που γράφει η «Εγκυκλοπαίδεια του Διαστήματος» σχετικά με τους κομήτες και τη χημική τους σύνθεση: «Οι αστρονόμοι θα χαιρόνταν πολλοί να μάθουν τη σύνθεση αυτών των αερίων».

Γιατί δε ρωτούσαν κ. Λέβ να τους πληροφορήσει;

Το δυστάρεστο για τους υποστηρικτές της κομητικής έρμηνείας δεν είναι μόνο το πρόβλημα του αν οι κομήτες περιέχουν άμμωνία και μεθάνιο, γιατί και πάλι δε θα άλλαζε τίποτα. Υπάρχουν σοβαρότερες αντιρρήσεις.

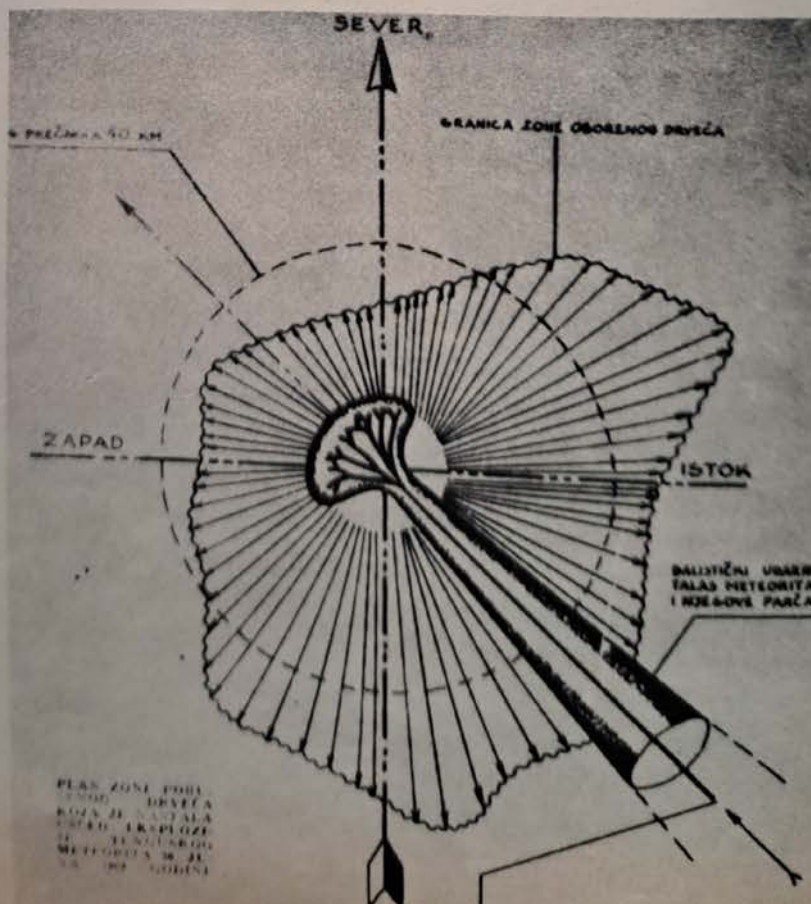
Πρώτα - πρώτα ένας κομήτης εντοπίζεται μήνες ή εβδομάδες έστω πριν μπορέσει να γίνει ορατός με γυμνό μάτι και ακόμα όταν γίνη τόσο ορατός, είναι τόσο μακριά που το μάτι τον βλέπει ακίνητο στον ουρανό, παρά την τεράστια ταχύτητά του. Πώς θα μπορούσε, λοιπόν, όχι μόνο να πλησιάσει στη Γη ένας κομήτης, αλλά και να συγκρουστεί μαζί της με καταστροφικές συνέπειες, χωρίς να έχει γίνει αντιληπτός πρό πολλού; Η μήπως πλησίασε με σβυστά φωτιά για να μάς κάνει φάρσα;

Ο ίδιος ο Λέβ ομολογεί ότι οι έρευνες για να συσχετιστεί το γεγονός με οποιοδήποτε γνωστό κομήτη έμειναν χωρίς αποτέλεσμα.

Ένα άλλο στοιχείο είναι η μεγάλη έκταση της καταστροφής. Οι τελευταίοι υπολογισμοί δείχνουν ότι απελευθερώθηκε ενέργεια που έφθανε τα $1,5 \times 10^8$ έργα. Το νούμερο αυτό προκύπτει από το γεγονός ότι η αποστολή Ζολότωφ βρήκε σε απόσταση 18 χλμ. από το κέντρο της έκρηξης τα δέντρα απογυμνωμένα και καμμένα όχι από φλόγες αλλά από ακτινοβολίες. Με βάση το δεδομένο ότι ένα ζωντανό δέντρο χρειάζεται μια ακτινοβολία 60 - 100 θερμίδων σε κάθε τετραγωνικό εκατοστό για να πιάσει φωτιά καταλήγουμε στο προηγούμενο νούμερο. Για να γίνη πιο κατανοητή η καταστροφή, αναφέρουμε ότι η έκρηξη ισοδυναμούσε με 10 τουλάχιστον μεγατόνους ή, πιο απλά, με 10 εκατομμύρια τόνους TNT.

Όπως αναφέρουν οι Χομπάνα και Γουέβερμπεργκ, για να προκαλέσει ένας κομήτης μια τέτοια καταστροφή, οποιαδήποτε και αν ήταν η χημική του σύνθεση, θα άνοιγε κρατήρα πλάτους μερικών χιλιομέτρων και εκατοντάδων μέτρων βάθους.

Γενικό περίγραμμα της κατεστραμμένης περιοχής: γενική κατεύθυνση των δέντρων και της διαδρομής που ακολούθησε το αντικείμενο.

Τό αντικείμενο πού φωτογραφήθηκε
στήν πόλη Ούζακ τής Πολωνίας. (πλάι
πάνω, δεξιά καί άριστερά λεπτομέρειες
τής φωτογραφίας σέ μεγέθυνση.

Ένα άλλο στοιχείο ενάντια στήν κομητική θεωρία είναι τό ότι παρατηρήθηκαν δυό έκρηκτικά κύματα. Τό ένα από τό πέραςμα τοῦ αντικειμένου στήν ατμόσφαιρα καί τό άλλο μετά τήν έκρηξη. Ένα άλλο στοιχείο πού έρχεται σέ αντίθεση μέ τήν κομητική θεωρία είναι οί υπολογισμοί πού έγιναν στά 1958 από τό σχεδιαστή αεροπλάνων Α.Υ. Μονότσκωφ. Χρησιμοποιώντας τίς περιγραφές τών μαρτύρων πού είχε συγκεντρώσει ό Κούλικ καί μέ τή βοήθεια ηλεκτρονικῶν υπολογιστῶν, κατέληξε στό συμπέρασμα ότι τό αντικείμενο είχε μειώσει τήν ταχύτητά του, καί τή στιγμή τής έκρηξης έτρεχε μέ 2.500 - 3.200 χιλιόμετρα τήν ώρα. Άν αυτό είναι σωστό, αποκλείεται νά ήταν κομήτης ή μετεωρίτης, γιατί ή ταχύτητά τους κυμαίνεται ανάμεσα στά 40.000 καί 200.000 χιλιόμετρα τήν ώρα. Ό Λέυ προσπάθησε νά μειώσει τήν αξία τών υπολογισμῶν τοῦ Μονότσκωφ αναφέροντας ότι ένα χαμηλά ιπτάμενο αντικείμενο, πού κινεῖται άργά καί ένα ψηλά ιπτάμενο αντικείμενο, πού κινεῖται γρήγορα, μπορεί νά φαίνονται στόν παρατηρητή ότι κινούνται μέ τήν αὐτή ταχύτητα καί κατέληξε ότι οί υπολογισμοί ήταν χωρίς αξία.

Ναί, αλλά ό Μονότσκωφ δέν ήταν καί τόσο άπλοϊκός ώστε νά μή γνωρίζει τό άπλό αὐτό φαινόμενο καί ό Λέυ παρουσιάζει τά πράγματα όπως τόν συμφέρουν. Είναι πράγματι δύ-

σκολο νά καθορίσει τήν ταχύτητα ενός αντικειμένου χωρίς άλλο στοιχείο, όπως είναι ή απόσταση από τόν παρατηρητή καί τό μέγεθός του. Άλλά στήν περίπτωση μας οί υπολογισμοί δέν έγιναν από μιá μαρτυρία, αλλά από πολλές καί από σημεία πού απέιχαν εκατοντάδες χιλιόμετρα μεταξύ τους. Ύπηρχαν, επιπλέον, οί ένδείξεις τών αστρονομικῶν ὀργάνων καί διάφορα άλλα στοιχεία.

Τό ουσιαστικό πρόβλημα τώρα δέν είναι τό αν οί υπολογισμοί τοῦ Μονότσκωφ είναι σωστοί, όπως θέλει νά τó παρουσιάσει ό Λέυ, αλλά τó γεγονός ότι μέ τήν ταχύτητα αὐτή καί γιά νά προκληθοῦν οί παρατηρημένες καταστροφές μέ συμβατική έκρηξη, χρειάζεται ένα σώμα μέ μάζα 1.000.000.000 τόνων. Ένα τέτοιο αντικείμενο, όμως, θά ήταν αδύνατο νά μήν αφήσει ίχνη του πίσω, ὅποια καί αν ήταν ή σύνθεσή του, καθώς καί ανάλογο κρατήρα ή κρατήρες. Έξ άλλου, όπως θά δοῦμε σέ λίγο, τά νεώτερα στοιχεία πού προέκυψαν από τίς έρευνες, αποκλείουν νά ήταν συμβατική έκρηξη — έκρηξη δηλαδή μέ μηχανικά ή χημικά αίτια. Οί γενικές τάσεις τώρα κλίνουν πρὸς τήν άποψη ότι έπρόκειτο γιά πυρηνική ή θερμοπυρηνική έκρηξη.

Στό σημείο αὐτό υπάρχει σήμερα ουσιαστικά γενική παραδοχή, Είναι ὀφθαλμοφανές τó γεγονός τής γενικής φοβίας τών επιστημόνων νά συ-

ζητήσουν έστω τήν περίπτωση ότι ένα συμβάν μπορεί νά μήν έχει φυσική εξήγηση, αλλά νά ὀφείλεται σέ κάποια μορφή νοημοσύνης πού δέν είναι ανθρώπινη. Η φοβία αὐτή γιά κάθε τι πού άγγίζει τήν ιδέα τής ύπαρξης έξωγήινης νοημοσύνης είναι ὅπωςδήποτε νευρώση καί πολλές φορές προσεγγίζει στήν καθαρή ψύχωση.

Έτσι λοιπόν, αντί νά συζητήσουν τήν πολύ πιό άπλή άποψη, ότι ίσως κάποια μορφή ξένης νοημοσύνης κρυβόταν πίσω από τά συμβάντα, προτίμησαν νά ψάξουν γιά μιá ὅσοδήποτε παρατραβηγμένη φυσική εξήγηση γιά τó πώς μπορεί νά είχαμε μιá ατομική έκρηξη στά 1908. Η πιό σοβαρή προσπάθεια πρὸς τήν πλευρά αὐτή είναι ή άποψη ότι έπρόκειτο γιά μετεωρίτη από αντίϋλη.

Μέχρι στιγμής δέν υπάρχει κανένα στοιχείο ότι υπάρχουν μετεωρίτες από αντίϋλη, αλλά αὐτό δέν αποκλείει τήν ύπαρξή τους. Άς δεχτοῦμε λοιπόν ότι υπάρχουν. Πράγματι, θά μπορούσαμε νά έχουμε μιá φυσική ατομική έκρηξη από μιá έπαφή ὕλης μέ αντίϋλη, αλλά γιά νά δεχτοῦμε ότι αὐτό συνέβη στά 1908, θά πρέπει νά καλύψουμε ὀρισμένες προϋποθέσεις: Η έκρηξη υπολογίζεται ότι ήταν τής τάξεως τών 10 μεγατόνων. Σέ μιá πυρηνική έκρηξη έχουμε μιá μεγάλη άπελευθέρωση ενέργειας καί ακόμα μεγαλύτερη άπελευθέρωση έουμε σέ μιá θερμοπυρηνική. Καί στίς δυό αὐτές περι-

πτώσεις όμως, το ποσοστό ύλης που μετατρέπεται σε ενέργεια είναι ελάχιστο. Η μόνη περίπτωση που είναι δυνατό να έχουμε — θεωρητικά — πλήρη μετατροπή της ύλης σε ενέργεια, είναι στη συνάντηση ύλης με αντιύλη. Επόμενο είναι ότι η απαιτούμενη ποσότητα αντιύλης που χρειάζεται για μια έκρηξη ίση με 10 μεγατόνους είναι πολύ μικρή. Στην περίπτωση μας, συγκεκριμένα, θα πρέπει να ήταν ένας μετεωρίτης αντιύλης με μάζα 300 - 400 γραμμάρια.

Η πρώτη αντίρρηση στην υπόθεση αυτή είναι ότι για να έχουμε τα βαλλιστικά κύματα που καταγράφηκαν κατά την έκρηξη, το αντικείμενο που την προκάλεσε θα πρέπει — έστω και αν ήταν αντιύλη — να είχε διάμετρο μερικώς τουλάχιστον μέτρων. Αν όμως έπεφτε στη Σιβηρία μετεωρίτης από αντιύλη με διάμετρο μερικά μέτρα, θα είχαμε σήμερα τέσσερεις ήπείρους, μεϊον την Ασία.

Η δεύτερη αντίρρηση είναι η σημαντικότερη και από μόνη της αποκλείει να επρόκειτο για μετεωρίτη από αντιύλη. Και οι λόγοι είναι απλοί. Ένας μετεωρίτης από αντιύλη θα ήταν αδύνατο να φτάσει στη επιφάνεια της Γης, μόνο και μόνο γιατί θα ήταν από αντιύλη. Ίλη, βλέπεται, δεν είναι μόνο το χώμα και οι βράχοι της Γης, αλλά και τα εκατοντάδες χιλιόμετρα της ατμόσφαιρας. Η βαρύτητά μας δεν είναι αντιβαρύτητα και τα σωματίδια που εκπέμπει ο ήλιος μαζί με τις διάφορες μορφές ενέργειας ανήκουν στο γενικό κόσμο της «ύλης» που ξέρουμε. Ένας τέτοιος μετεωρίτης αντιύλης θα είχε εκμηδενιστεί έτσι πολύ προτού φτάσει στην επιφάνεια του πλανήτη μας. Το πιο πιθανό μάλιστα είναι να μην προλάβαινε να προσεγγίσει όχι μόνο στο ηλιακό σύστημα, αλλά ούτε και στο γαλαξία μας ακόμα, έφ' όσον ύλη, έστω και πολύ άραιή, υπάρχει στο διαστρικό κενό.

Όχι, δε θα μπορούσε να ήταν μετεωρίτης αντιύλης. Τότε, μήπως...

Ήταν διαστημόπλοιο;

Όπως είδαμε αυτή ήταν η άποψη που είχε εκφράσει ο Άλεξάντρ Καζάντζεφ στα 1946, αλλά είχε γίνει δεκτή με τις συνηθισμένες ειρωνίες της κατεστημένης επιστήμης. Η αλήθεια είναι ότι ο Καζάντζεφ δεν είχε στηρίξει και πολύ καλά την άποψή του. Πήρε π.χ. τ' αποτελέ-

σματα της χημικής ανάλυσης του 1967 και προσπάθησε να στηρίξει με αυτά τη θεωρία ότι ήταν υπολείμματα διαστημοπλοίου. Ο σίδηρος, το νικέλιο και το κοβάλτιο υποτίθεται ότι αποτελούσαν το κράμα του κελύφους του σκάφους. Σημειώ- τέον ότι ο Ζολότωφ υποστήριξε ότι η έκρηξη είχε γίνει μέσα από το εξωτερικό κέλυφος. Ο χαλκός υπο- τίθεται ότι προερχόταν από τις ήλε- τρικές καλλωδιώσεις και το γερμά- νιο από τα ηλεκτρονικά εξαρτή- ματα.

Όπως είπαμε όμως τα μικρο- μετεωρικά αυτά κομμάτια που βρέ- θηκαν, δεν είχαν τίποτε το ιδιαι- τερο και είναι κοινά σε όλες τις πε- ριοχές της Γης. Στην αποστολή του 1961 εξ άλλου βρέθηκαν ίχνη από πυριτικές ενώσεις και μαγνητίτη, αλλά και εδώ ισχύει το ίδιο που αναφέραμε και για τα εύρηματα του 1957. Τα επιχειρήματα αυτά του Καζάντζεφ είναι τραβηγμένα από τα μαλλιά και με την επιχει- ρηματολογία αυτή θα μπορούσε κα- νείς να εξηγήσει σάν υπολείμματα διαστημοπλοίου ανάλυση σε οτιδή- ποτε ύλικό.

Δεν μπορούμε να λέμε πάντα μόνο αυτό που μάς συμφέρει, όσο και αν μάς αρέσει η ιδέα, θα μπορούσε να

πεί κανείς ότι με τη λογική αυτή, σ' ένα διαστημόπλοιο ή και σ' ένα αεροπλάνο υπάρχουν σε διάφορες αναλογίες όλα σχεδόν τα υπάρχον- τα χημικά στοιχεία. Και, θα ρωτού- σε δικαιολογημένα, γιατί βρέθηκε γερμάνιο π.χ. που θα υπήρχε σ' ελά- χιστες ποσότητες στα ηλεκτρονικά όργανα και όχι τόσα και τόσα άλλα πιο κοινά στοιχεία, που θα πρέπει ν' αποτελούσαν όπωσδήποτε το με- γάλυτερο μέρος του διαστημοπλοίου; Όχι, τα επιχειρήματα του Καζάν- τζεφ δεν είναι και τόσο σοβαρά, αλλά δε βασιζόμαστε σε αυτά.

Πολλές φορές, βλέπετε, λανθα- σμένα δεδομένα οδήγησαν σε σωστά συμπεράσματα. Το συμπέρασμα π.χ. του Κοπέρνικου ότι η Γη κινείται γύρω από τον ήλιο δε στηρίχτηκε σε σωστές αποδείξεις, όπως εξή- γησε ο καθηγητής Γιάνγκ. Το ίδιο ισχύει με τους μαθηματικούς τύπους του Λόρεντζ για το ηλεκτρόνιο, που αν και ήταν σωστοί, στηρίχτη- καν σε λάθος υποθέσεις, όπως ανα- φέρει ο καθηγητής Σλέντερ. Ίσως με τον ίδιο τρόπο, όπως θα δούμε σε λίγο, ο Καζάντζεφ είχε δίκιο.

Έχουμε λοιπόν σάν πρώτο στοι- χείο μια έκρηξη που δε δημιούρ- γησε κρατήρα. Έχουμε σά δεύτερο στοιχείο την έλλειψη θραυσμάτων,

Τανγκούσκα 1908: Διαδρομή που έκανε το αντικείμενο. Προσέξτε την παράξενη στροφή.

γεγονός που αποκλείει να έπρόκειτο για σώμα με μάζα 1 δισεκατομμυρίου τόννων. 'Αφού το σώμα δεν είχε την απαιτούμενη μάζα για να δικαιολογήσει συμβατική έκρηξη, άραγε η έκρηξη ήταν πυρηνικής ή θερμοπυρηνικής φύσης.

Ἄν καὶ ἡ ἀφαιρετικὴ αὐτὴ μέθοδος φαίνεται νὰ εἶναι σωστὴ στὸ τελικὸ τῆς συμπέρασμα, δὲν εἶναι ὅμως καὶ ἀρκετὴ. Θὰ πρέπει νὰ βροῦμε καὶ θετικὰ στοιχεῖα ποὺ νὰ καταλήγουν στὸ ἴδιο συμπέρασμα καὶ θετικὰ στοιχεῖα ὑπάρχουν. Τὸ πρῶτο εἶναι τὸ μέγεθος τῆς ἐκκρηξης καὶ ἡ περιγραφή τῆς μὲ τὴ σφαῖρα τῆς φωτιᾶς καὶ τὸ τεράστιο μανιτάρι καπνοῦ. Κατόπιν ἔχουμε τὴ μυστηριώδη ἀσθένεια ποὺ «ἔστειλε ὁ Θεὸς Ὅγκνητα», ποὺ θυμίζει συμπτώματα ραδιενεργοῦ μόλυνσης. Αὐτὲς εἶναι καὶ οἱ πρῶτες οὐσιαστικὲς ὑπόνοιες, ποὺ πάνω τους στηρίχτηκε ἡ θεωρία τοῦ Καζάντζεφ περὶ διαστημοπλοίου.

Ἐνα πολὺ σημαντικὸ στοιχεῖο εἶναι ἡ παρατήρηση τοῦ Ε.Λ. Κρινῶφ, συντρόφου τοῦ Κούλικ. Ὁ Κρινῶφ εἶχε παρατηρήσει ὅτι πολλὰ μικρὰ κλαδιὰ δέντρων εἶχαν καεῖ μερικῶς, γιὰτὶ μπροστά τοὺς ὑπῆρχαν μεγαλύτερα κλαδιὰ ποὺ ἐβλεπαν πρὸς τὸ ἐπίκεντρο τῆς ἐκρήξεως. Ἐπίσης, τὰ καψίματα πάνω στὸ ἴδιον δέντρο δὲν ἦταν ὅλα τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ. Αὐτὸ ἐδείχνε ὅτι δὲν εἶχαν προκληθεῖ ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν ἐκρήξη. Ἡ ἀπόσταση ἀπὸ τὸ ἐπίκεντρό της ἦταν πολὺ μεγάλη καὶ γιὰ νὰ ἐξηγηθοῦν ἔτσι, τότε ἡ ἐκρήξη θὰ πρέπει νὰ ἦταν κατὰ δεκάδες φορὲς πιὸ ἰσχυρὴ ἀπὸ τὴν παραγματικὴ. Οἱ δύο αὐτὲς παρατηρήσεις θὰ μπορούσαν νὰ ἐξηγηθοῦν μόνον ἂν δεχτοῦμε ὅτι τις προκαλέσει ἡ ἀκτινοβολία μιᾶς ἀτομικῆς ἐκρήξης καὶ ὄχι ἡ καθ' ἑαυτοῦ ἐκρήξη.

“Ενα άλλο στοιχείο, αναφέρουν οι Ι.Χ. Χομπάνα και Τζ. Γουέβερμπεργκ, είναι ότι μικροβαρογραφικές ένδειξεις της 30ής ΄Ιουνίου 1908 έδειξαν τη δημιουργία ύποληπτικών κυμάτων με συχνότητα 0,001 ως 0,1 Χέρτζ, που είναι επίσης χαρακτηριστικά ατομικών εκρήξεων στην ατμόσφαιρα της τάξης των μεγάλωνων. Άνάλογα χαρακτηριστικά ατομικών εκρήξεων σημειώθηκαν και στις παρατηρημένες μαγνητικές ανωμαλίες, όπως ανακοίνωσαν στα 1960 ο Πλεχάνωφ και μιá ομάδα φυσικών στο Τόμσκ, κατόπιν συγκρίσεώς τους με εκείνες της ύδρογονικής βόμβας του Μπικίνι στα 1958.

Στά 1959 ἐξ ἄλλου, ἡ ἀποστολή

Πλεκάνωφ ανέφερε ότι η ραδιενέργεια των φυτών και της στάχτης ήταν 1") 2 - 2 φορές μεγαλύτερη στο κέντρο παρά 30 - 40 χιλιόμετρα μακρύτερα. Στά 1969 οι Πλεκάνωφ και Κοστσέλωφ δημοσίευσαν ένα ακόμα πιδό σημαντικό γεγονός.

“Όπως είναι γνωστό, ἂν κόψου-
με ἓναν κορμὸ δέντρου κάθετα στὸν
ἄξονά του, θὰ διακρίνουμε μιὰ σει-
ρὰ ἀπὸ ὁμόκεντρα δαχτυλίδια, ποὺ
τὸ καθένα δείχνει καὶ ἀπὸ ἓνα χρό-
νο ζωῆς τοῦ δέντρου. Εἶναι εὐκόλο,
συνεπῶς, μετρώντας ἀπὸ τὰ ἔξω
πρὸς τὰ μέσα, νὰ βροῦμε πὺθ δαχτυ-
λίδι τοῦ κορμοῦ σχηματίστηκε στὰ
1908. Δὲν ὑπῆρχε ἀμφιβολία. Κάτι
εἶχε συμβεῖ στὰ 1908, ἀρκετὰ ἰσχυρὸ
ὥστε νὰ ἐπηρεάσει μόνιμα τὶς βιο-
λογικὲς λειτουργίες τῶν δέντρων ποὺ
ἐπέζησαν. Ἀπὸ τὴν μελέτη τῶν
κορμῶν βρέθηκε ὅτι, ἐνῶ ὅλα τὰ
δαχτυλίδια πρὶν ἀπὸ τὰ 1908 εἶχαν
πᾶχος 0,4 ὡς 2 χιλιοστά, ὅλα τὰ
ὑπόλοιπα μετὰ τὰ 1908 παρουσίαζαν
ἀπότομη αὐξηση σὲ 5 ὡς 10
χιλιοστά.

“Ένα άλλο περίεργο χαρακτηριστικό είναι, τὰ δέντρα πού φύτρωσαν μέσα τὰ 1908, ἀντί νά ἔχουν φθάσει σήμερα στό φυσιολογικό ὕψος τῶν 2 - 2,5 μέτρων, ἔχουν φθάσει ἤδη τὰ 5 - 7 μέτρα. Κάλυψαν, δηλαδή, μέσα σέ μισό αἰῶνα ποσοστό ὕψους πού φυσιολογικά, θ’ ἀπαιτοῦσε τρεῖς αἰῶνες. Πολλά, μάλιστα, εἶχαν τετραπλασιάσει ἀκόμα καί τήν περίμετρο τοῦ κορμοῦ τους. Στό Γεωγραφικό Ἰνστιτοῦτο Βάλγκα ἐξετάστηκαν πάνω ἀπό 1.000 δείγματα δέντρων καί ὅλα ἔδειχναν ὅτι στή 1908 τὰ δέντρα εἶχαν δεχτεῖ ἰσχυρό βομβαρδισμό ἀπό ραδιοακτινοβολίες καί ἐπεσημάνθηκε ἡ παρουσία τεχνητῶν ἰσοτόπων, ὅπως τὸ Κέσιο 137.

Ἡ ἔκτασις τοῦ φαινομένου εἶναι πολὺ μεγαλύτερη ἀπ' ὅτι θὰ περι-
μενε κανεῖς. Ὁ Δρ. Γουίλλχαρντ Λίμ-
πυ, χημικὸς μὲ βραβεῖον Νόμπελ καὶ
ὁ Δρ. Κλάουντ Κάουαν, φυσικὸς,
ἔκαναν ἀνάλογες ἔρευνες σὲ δέντρα
τῆς Ἀμερικῆς. Σ' ἓνα ἑλατο Ντάγ-
κλας π.χ. τῆς περιοχῆς τοῦ Του-
σὼν, στὸ Νέο Μεξικό, βρῆκαν ἀνά-
λογα παχύτερα δαχτυλίδια μετὰ τὰ
1908, καθὼς καὶ τὴν αὐξηση τοῦ
ραδιενεργοῦ "Ανθρακὰ 14. Αὐτὸ, δῆ-
λωσαν, δείχνει «καταφανῶς αὐξη-
μένη ἐναπόθεσις ραδιενέργειας». Αὐ-
τὸ τὸ ἐπιβεβαίωσε καὶ ὁ Ρῶσος
ἀκαδημαϊκὸς Βινογκράντωφ.

Είναι φανερό ότι η ραδιενέργεια
καί η έκρηξη που την προκάλεσε,
δὲ θὰ μπορούσαν νὰ ἔχουν φυσικά
αἷτια. Ἀτομικὲς ἢ ὑδρογονικὲς βόμ-

βες δὲ γίνονται μόνες τους στο φυσικό περιβάλλον. Ὁ ἥλιος μας, ὅπως καὶ ὁ κάθε ἐνεργὸς ἥλιος, εἶναι βέβαια μιὰ τεράστια ὑδρογονική βόμβα, ἀλλὰ αὐτὴ εἶναι ἄλλη περίπτωση. Ἡ πιθανότητα νὰ ἐπρόκειτο γιὰ μετεωρίτη ἀπὸ ἀντιύλη εἶδαμε ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ γίνεи δεκτή. Ἔτσι ἡ ἀποψη ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ πυρηνικό κινητῆρα διαστημοπλοίου πὺ ἐξερράγη κέρδιζε συνεχῶς ἑδαφος. Ὁ Καζάντζης ὅμως, συνέχισε νὰ κάνει ἀνεύθυνες ὑποθέσεις. Τὴν ἐποχὴ πὺ ὁ Μονότσωφ ἔκανε τοὺς ὑπο

Ἀκριβὴς χάρις (Τουγκούσκα 1908) τοῦ κέντρον τῆς κατεστραμμένης περιοχῆς. (Περίπου 2400 τετρ. χιλ.). Τὰ βέλη δείχνουν τὴν κατεύθυνση πρὸς τὴν ὁποία ἔπесαν τὰ δέντρα.

λογισμούς του για την ταχύτητα του αντικειμένου, ο Καζάντζεφ άλλαζε γνώμη. Υποστήριζε τώρα ότι το διαστημόπλοιο μπορεί να προσερχόταν από ένα γαλαξία αντίυλης, να ήταν ολόκληρο φτιαγμένο από αντιύλη και να εξερράγει με ολική μετατροπή του σε ενέργεια στην επαφή του με την ατμόσφαιρα.

Είναι φανερό ότι και στη θεωρία αυτή υπάρχουν τὰ ἴδια ἀδύνατα σημεία που υπάρχουν και στη θεωρία τοῦ μεταωρίτη ἀπὸ ἀντιύλη. Θὰ μπορούσε βέβαια νὰ πει κανεὶς ὅτι τὸ σκάφος ἦταν ἀπομονωμένο σὲ δικό του βαρυτικό ἢ μαγνητικό ἀπωθητικό πεδίο, ὥσπου κάτι δὲν πῆγε καλά, ἀλλὰ ἔτσι θὰ παρατραβούσαμε τὶς ὑποθέσεις χωρὶς καμιά βάση. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ τὰ ἄλλα ἀρνητικά στοιχεῖα στὸ σημεῖο αὐτό. Εἶδαμε ὅτι, ἂν ἦταν ἀντιύλη, ἡ μάζα της δὲ θὰ πρέπει νὰ ἦταν περισσότερη ἀπὸ 300 - 400 γραμμάρια καὶ ἓνα διαστημόπλοιο

με τόσο μικρή μάζα θά ήταν κάπως άπιθανο. Η μορφή, άλλωστε, των βαλλιστικών κυμάτων έδειξε διάμετρο μερικών μέτρων.

Μιά πολύ πιο λογική άποψη πρότεινε ο Ρώσος Β. Μέχεντορ. Ίσως, είπε, το διαστημόπλοιο είχε κινητήρα που λειτουργούσε με έλεγχόμενη άπελευθέρωση ενέργειας από την έπαφή ύλης και άντιύλης. Αυτό είναι δυνατόν και ή τυχόν προκύπτουσα άτομική έκρηξη θά είχε τά ίδια χαρακτηριστικά με μία κοινή άτομική έκρηξη. Η μόνη θετική ένδειξη προς την πλευρά αυτή είναι ή ανάλυση Νο 6-331 του Ήνωμένου Ίνστιτούτου Πυρηνικών Έρευνών της Ντούμπνα που κάνει νύξη για την πιθανότητα έπαφής με άντιύλη.

Τό πιο σημαντικό ίσως στοιχείο που δείχνει ότι τό άντικείμενο ήταν διαστημόπλοιο, είναι οι άποτομες αλλαγές στην πορεία του μέχρι του σημείου της καταστροφής. Η μελέτη της διαδρομής του άπορρίπτει ταυτόχρονα τους ισχυρισμούς του Άρίμ Στέρνφελντ, που ο Λέυ θεωρεί σαν τή βασική άπόδειξη ότι δέν ήταν διαστημόπλοιο. Στα 1957, όταν ή άποστολή Φλορένσκυ έκανε έρευνες στον Τουνγκούσκα, ο άστρονόμος και διαστημικός Άρίμ Στέρνφελντ έξηγοΰσε ότι κανένας κυβερνήτης διαστημοπλοίου δέ θ' άκολουθούσε την τροχιά του άντικειμένου του 1908. Όπως ή Γη κινείται γύρω από τον ήλιο, έξήγησε ο Στέρνφελντ, έχει σαν μπροστινή

πλευρά την περιοχή της που έχει αύγή. Στις 7 τό πρωί που έγινε ή έκρηξη ή Σιβηρία ήταν στην μπροστινή πλευρά, πράγμα που σημαίνει ότι ο κυβερνήτης του διαστημοπλοίου όδήγησε τό σκάφος του σε μία ευθείαν μετωπική σύγκρουση. Κανείς όμως κυβερνήτης, κατά τον Στέρνφελντ, δέ θά έκανε τέτοιο σφάλμα, γιατί θά ήξερε ότι ο σωστός τρόπος προσγείωσης σ' ένα πλανήτη είναι άκολουθώντας τον από πίσω. Στην περίπτωση αυτή τό διαστημόπλοιο θά πρέπει νά προσεδαφιζόταν στις 9 με 10 τό βράδυ.

Σωπάτε, κύριε Στέρνφελντ! Μή μās τό λέτε! Δηλαδή, αν ένα τραίνο γκρεμιστεί από μία γέφυρα στη χαράδρα, παύει νά είναι τραίνο, γιατί ο μηχανοδηγός του έπρεπε νά ξέρει ότι ένα τραίνο ταξιδεύει όριζόντια και παράλληλα με τή γραμμή του και όχι κάθετα!

Ο Στέρνφελντ δέ φαντάστηκε ή δέ θέλησε νά φανταστεί ότι, αν υποθέσουμε ότι ήταν διαστημόπλοιο που έξερράγει κατά την προσεδάφιση, αυτό σημαίνει ότι κάτι δέν πήγε καλά και ότι, αν ή πτήση του ήταν ή σωστή, ούτε τό δάσος θά είχε καταστραφεί και τό διαστημόπλοιο και τό πλήρωμά του θά ήταν τώρα στό σπιτάκι τους σώοι και άσφαλείς.

Άλλά με ποιά δεδομένα ό κ. Στέρνφελντ κρίνει ότι ή σωστή μέθοδος προσγειώσεως είναι άκολουθώντας έναν πλανήτη και όχι πλησιάζοντας κατά μέτωπο; Ασφαλώς με τά

πρωτόγονα μέσα της άστροναυτικής του 1957 και — γιατί όχι; — του 1975. Μά τά ανθρώπινα διαστημόπλοια δέν τά προσγειώνουν. Άπλως φροντίζουν νά πέσουν όσο τό δυνατόν πιο μαλακά. Πέφτουν, φίλτατε, δέν προσγειώνονται με τήν έννοια που προσγειώνεται ένα άεροπλάνο. Η μήπως ένα άεροπλάνο χρειάζεται νά πλησιάση τή Γη από πίσω για νά προσγειωθεί; Και μιλάμε για διαστημόπλοιο και όχι για τηλεφωνικούς θαλάμους του τύπου Άπόλλων ή Σογιούζ.

Και τό διαστημόπλοιο ήταν έλεγχόμενο, αν κρίνουμε από τή διαδρομή που άκολούθησε. Έκ πρώτης όψεως κινήθηκε από τό νότο προς τό βορρά. Αυτή ήταν ή έντύπωση που σχηματίστηκε από τις πρώτες μαρτυρίες και αυτό έδειξαν και οι ύπολογισμοί του καθηγητή Άστόποβιτς, που έγιναν με βάση τις δονήσεις, τις ήλεκτρικές διαταραχές που καταγράφηκαν στα 1908 και τις μαρτυρίες. Από τήν άλλη μεριά ή ομάδα Ζολότωφ, με βάση τή διεύθυνση του κατά μήκος άξονα των πεσμένων δέντρων βρήκαν ότι μετά από τήν Κέσμα τό άντικείμενο έκανε στροφή άνατολικά ως τήν Πραιμπραγιένκα και κατόπιν δυτικά ως τό σημείο της έκρηξης. Οι ύπολογισμοί του Άστόποβιτς και του Ζολότωφ έγιναν ανεξάρτητα μεταξύ τους και συμφωνούσαν άπόλυτα με τό έπίκεντρο της έκρηξης που είχαν βρεί οι Ζότκιν και Τσιλκουλίν.

Όπως φαίνεται τό άντικείμενο

είχε κάνει πολλές στροφές κατά τη διαδρομή του. Υπάρχει π.χ. η μαρτυρία του τότε Πολωνικού Αστροσκοπίου της Τατράσκα, που ανέφερε στις 30 Ιουνίου 1908 την εμφάνιση μιας φλογερής σφαίρας στον ουρανό, που άλλαξε ξαφνικά διεύθυνση πτήσης. Ο χρονικός συσχετισμός του συμβάντος αφήνει ελάχιστη αμφιβολία ότι επρόκειτο για το αντικείμενο που εξεργάγει στη Σιβηρία.

Αυτά ήταν σέ γενικές γραμμές τα στοιχεία στην υπόθεση του διαστημοπλοίου και μέχρι στιγμής η υπόθεση αυτή θεωρείται και η πιο κοντινή προς την πραγματικότητα. Βέβαια, η ιστορία δεν πρόκειται να τελειώσει εκεί. Κατά καιρούς νέα στοιχεία έρχονται σέ φώς και νέες υποθέσεις ή τροποποιήσεις των παλαιών προτείνονται από ειδικούς και μή.

Ο Ντάνκαν Λιούναν π.χ. αναφέρει ότι, αν τα πειράματα με τα ραδιοκύματα του Μαρκόνι και του Τέσλα που άρχισαν στα 1899, έγιναν αντιληπτά στον Άλφα του Κενταύρου, μπορεί να έστειλαν σαν απάντηση ένα διαστημόπλοιο. Αν το διαστημόπλοιο είχε σαν ανώτατη ταχύτητα εκείνη του φωτός, το νωρίτερο που θα έφθανε στη Γη θα ήταν στα 1908.

Κάτι ανάλογο ήταν και η υπόθεση του Γκένρικ Άλντφ και της Βαλεντίνια Ζουράβλοβα. Οι δυο αυτοί Ρώσοι επιστήμονες υπέθεσαν ότι η έκρηξη ήταν μια προσπάθεια επικοινωνίας των κατοίκων του συστήματος 61 του Κύκνου, που παρεξήγησαν την έκρηξη του ήφαιστείου Κρακατόα στα 1883 σά δική μας προσπάθεια επικοινωνίας. "Οχι και πολύ καλός τρόπος επικοινωνίας, θά όμολογήσετε. Σκεφθείτε να θύμω- ναν κιόλας!

Και οι υποθέσεις συνεχίζονται. Η πιο πρόσφατη ίσως είναι εκείνη των Άμερικανών φυσικών Μάικλ Ράουαν και Α. Τζάκσον. Οι δυο φυσικοί πρότειναν την ιδέα ότι το αντικείμενο του Τουνγκούσκα ήταν, ούτε λίγο ούτε πολύ, μια περίφημη «μαύρη τρύπα».

Η «μαύρη τρύπα» είναι κάτι που εύκολα περιγράφεται και δύσκολα γίνεται νοητό. Όπως ξέρουμε κάθε υλικό σώμα έχει μια ιδιότητα που ονομάζεται βαρύτητα, ή οποία παρά τις προσπάθειες του Νεύτωνα, του Αϊνστάιν κ.ά. παραμένει άκομα «τέρρα ιγκόγνωιτα». Χαρακτηριστικό της ότι έλκει τα σώματα προς το κέντρο της μάζας. Επίσης ή μεγαλύτερη δυνατή ταχύτητα στο σύμπαν — δ-

Κάθετη τομή των πεύκων από την περιοχή της καταστροφής:

1. "Ένα δένδρο 40 ετών με δακτύλιους ανάπτυξης 5 χιλ.
2. "Ένα » 95 » » ετήσιους δακτυλίους 1 χιλιοστ. ως τα 1908 και 3,2 χιλ. μετά από αυτή την ήμερομηνία.
3. "Ένα πεύκο ήμικατεστραμμένο από τη φωτιά στα 1908. Ετήσιοι δακτύλιοι ως εκείνη την ήμερομ. 1,2 χιλ. και 5 χιλ. κατόπιν.

πως το ξέρουμε — είναι ή ταχύτητα του φωτός. Για να ξεφύγει κάτι από τη βαρύτητα ενός σώματος απαιτείται μια κάποια ταχύτητα και όσο μεγαλύτερη είναι ή βαρύτητα τόσο μεγαλύτερη ταχύτητα απαιτείται.

Υπάρχει λοιπόν κάποιο όριακό σημείο που για να ξεφύγει κανείς από τη βαρύτητα ενός σώματος πρέπει να φτάσει και να ξεπεράσει την ταχύτητα του φωτός. Πιστεύεται δέ ότι πολλά νεκρά πλέον άστρα έχουν καταλήξει σέ τόσο έντονο βαρυτικό πεδίο, λόγω της άπιστευτης συμπίεσης της μάζας τους, που ή ταχύτητα διαφυγής από την έλξη τους φτάνει την ταχύτητα του φωτός. Το αποτέλεσμα είναι τίποτα να μην μπορεί να ξεφύγει από το άστρο, ενώ αντίθετα κάθε τι που παγιδεύεται από το βαρυτικό του πεδίο είναι καταδικασμένο ν' απορροφηθεί από αυτό. Θεωρητικά, ένα μικρό τέτοιο άστρο μπορεί ν' απορροφήσει όλόκληρο το σύμπαν. Αυτό είναι και ή «μαύρη τρύπα». Ένα ασύλληπτο πεδίο βαρύτητας που απορροφά συνεχώς τα πάντα και τίποτε δεν μπορεί να του

διαφύγει. Πιθανώς μια πόρτα για ένα άλλο σύμπαν... αλλά ό λίγος χώρος που διαθέτουμε δεν επαρκεί για να συζητήσουμε καταστάσεις ύπαρξης που ό χωρόχρονος και κάθε άλλη ιδιότητα του σύμπαντος διαστρεβλώνονται πέρα από την ανθρώπινη νόηση.

Τό ερώτημα έδω είναι αν τό αντικείμενο του 1908 θά μπορούσε να είναι μια «μαύρη τρύπα». Σύμφωνα με τους Τζάκσον και Ράουαν δεν πρέπει να είχε διαστάσεις μεγαλύτερες από κόκκο σταριού, αλλά βάρος που θά έφθανε τα τρισεκατομμύρια τόνους. Σύμφωνα με τους ίδιους πάντα, ή «μαύρη τρύπα» διαπέρασε τη Γη και αναδύθηκε στο Βόρειο Άτλαντικό, κάπου ανάμεσα στη Νέα Γη και τις Άζόρες.

Θεωρητικά, «μαύρη τρύπα» αυτού του μεγέθους είναι δυνατή, όπως είναι δυνατή σέ οποιοδήποτε μέγεθος, αρκεί — θεωρητικά πάντα — να συμπίεσουμε όσο πρέπει την ύλη της. Η υπόθεση όμως δέ φαίνεται να στηρίζεται σέ πολλά πράγματα.

συν. στη σελ. 69

Τζάκ Μπόουμαν, νεότερος

ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ

ΑΡΧΑΙΩΝ ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ

Τό κύμα πάφλαζε πάνω στ' άκρογιάλι. Στόν ορίζοντα μαζεύονταν σύννεφα. Αυτός και οι άλλοι περπατούσαν με τὰ πόδια γυμνά κατά μήκος τῆς παραλίας, γιά τελευταία φορά. Ἡ ζεστή, ὑγρή ἀμμος χωνόταν ἀνάμεσα στά δάχτυλά τους. Ἀκούσαν τό μακρινό βουητό καί κατάλαβαν πώς ἡ ὥρα πλησίαζε. Ἀπομακρύνθηκαν γρήγορα ἀπό τήν παραλία, ἔβαλαν τὰ παπούτσια τους κι ἐτοιμάστηκαν νά φύγουν.

Πετώντας ἀπό πάνω, μπόρεσαν νά δούν τὰ ἀποτυπώματα πού εἶχαν ἀφήσει τὰ πόδια τους στήν ἀμμο. Εἶδαν τό νερό νά ἀποτραβιέται ἀπό τήν παραλία. Εἶδαν τήν παραλία νά ὑψώνεται πολύ πιό πάνω ἀπ' τό νερό, καθώς οἱ θιαιοί σεισμοί ἐσκίζαν τή θάλασσα ἀπό κάτω τους. Εἶδαν τήν Ἀμερικανική Ἡπειρο νά ἀποχωρίζεται ἀπό τήν Ἀφρική γιά τελευταία φορά καί νά ἀρχίζει τό μακρύ της ταξίδι κατά μήκος τῆς Γῆς. Ἡ μεγάλη μετακίνηση τῶν ἡπείρων εἶχε ἀρχίσει.

Βρίσκονταν ἐκεῖ ἀνθρώπινα πλάσματα, ὅταν ἀρχισε ἡ μετακίνηση τῶν ἡπείρων πρὶν ἀπό 250 ἑκατομμύρια χρόνια; Μερικά ἀπολιθωμένα

ἀποτυπώματα ποδιῶν πού μοιάζουν σάν ἀνθρώπινα καί πού ἀνακαλύφθηκαν στό Κεντρικό Κεντάκυ, δείχνουν πώς νάί.

Τὰ ἀποτυπώματα πού ἀφήσαν αὐτά τὰ ἀνθρωποειδή ὄντα σηκώθηκαν στόν ἀέρα, ἔπεσαν κάτω καί ὑψώθηκαν ξανά. Οἱ ταραχές πάνω στή Γῆ συνεχίστηκαν γιά ἑκατομμύρια χρόνια. Τὰ ἀποτυπώματα στερεοποιήθηκαν καί καλύφθηκαν ἀπό φυσικές δυνάμεις. Παρέμειναν ἀκριβῶς ὅπως ἦταν πρὶν ἀπό 250 ἑκατομμύρια χρόνια.

Αὐτό δέν εἶναι δύσκολο νά τό παραδεχτοῦμε ἀφοῦ γνωρίζουμε ὅτι τὰ ἀποτυπώματα πού ἀφήσαν οἱ δικοί μας οἱ ἀστροναῦτες στή Σελήνη θά μείνουν ἀπείραχτα γιά ἑκατομμύρια χρόνια στό μέλλον.

Καθώς σχηματίστηκαν καί σταθεροποιήθηκαν τὰ Ἀπαλάχια Ὀρη, τὰ ἀποτυπώματα ὑψώθηκαν γιά τελευταία φορά. Καλύφθηκαν κάτω ἀπό στρώματα ἀμμόλιθου, γαιάνθρακες καί ἀργίλιο· τὰ ἀποπάνω στρώματα διαβρώθηκαν ἀπό τή βροχή.

Τό 1931 κάποιοι ὀρεσειβίος ἀπό τό Κεντάκυ, πού λεγόταν Ὅττ Φίννελ, ὁδήγησε τό δρ Οὐίλμπερ Γκρήλυ Μπέρρους, διευθυντή τοῦ Τμήματος Γεωλογίας τοῦ Κολεγίου Μπέρρη, στά ἀποτυπώματα πού εἶχαν ἀποκαλυφτεῖ.

Ὁ Φίννελ ὁδήγησε τό δρ Μπέρρους σέ μιά ψηλή ὄρεινή κορφή, δέκα περίπου μίλια βορειανατολικά τοῦ Ὄρους Βέρνον, στό Κεντάκυ. Ἐκεῖ, ὁ δρ Μπέρρους βρήκε: «Δέκα ἀποτυπώματα πού εἶναι τελείως ἀκέραια, καθώς καί ἄλλα ἀποτυπώματα πού εἶναι ὁρατά μόνο ἐπιμέρους, λόγω τοῦ ὅτι τό ἀρχικό ἀποτύπωμα δέν εἶχε γίνει ἀρκετά βαθιά μέσα στήν ἀμμο ἢ γιατί ἓνα μέρος του διαβρώθηκε ἀπό τότε πού ἐγίνε».

Ὑπάρχει κάποια διαφωνία ὡς πρὸς τόν ἀριθμό τῶν ἀποτυπωμάτων. Ὁ δρ Μπέρρους παρατήρησε ὅτι: «ὁ ἀριθμός τῶν ἀποτυπωμάτων ἐξαρτάται ἀπό τό πόσο ἀκέραιο εἶναι κάθε ἀποτύπωμα πού μετρήθηκε. Ἐτσι, ἄλλοι μπορεῖ νά μετρούν δώδεκα ἀποτυπώματα, ἄλ-

λοι δέκα. Ὑπάρχουν πολύ περισσότερα μισοσθησμένα ἀποτυπώματα ἀπό δώδεκα».

Ἐπίσης εἶπε: «Σέ κάθε πόδι ὑπάρχουν πέντε δάχτυλα καί μιά κάμαρα. Τό μήκος κάθε ἀποτυπώματος ἀπό τό μακρύτερο δάχτυλο μέχρι τή φτέρνα τοῦ ποδιοῦ εἶναι γενικά 9,5 Ἴντσες, παρόλο πού σέ μερικά ἀποτυπώματα τό μήκος παρουσιάζει μικρές διαφορές. Τό πλάτος κατά μήκος τοῦ ἀκροστηρίγματος τοῦ πέλματος εἶναι συνήθως 4,1 Ἴντσες. Τό ἀνοίγμα τῶν δαχτύλων ἔχει πλάτος 6 περίπου Ἴντσες».

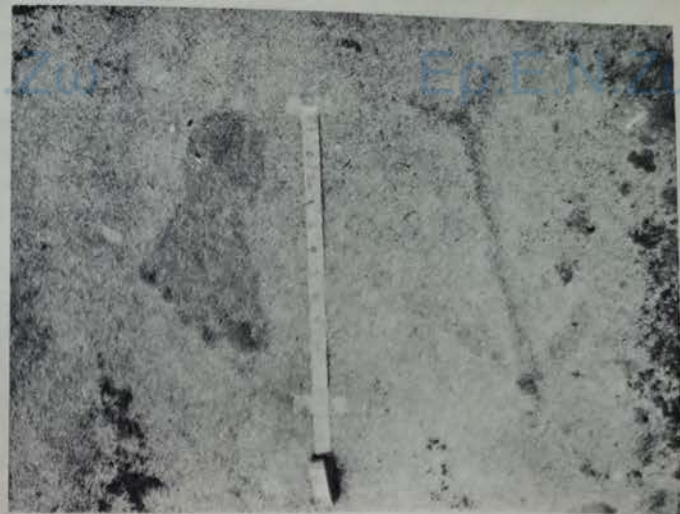
Ἀνακάλυψε ὅτι: «Σέ ἓνα ἀποτύπωμα, τό ἓνα δάχτυλο ἐκτείνεται σέ μιά μάλλον ψηλή γωνία πρὸς τό πόδι. Δέν εἶναι σίγουρο ἂν τό πλάσμα μετακίνησε αὐτό τό δάχτυλο μέσα στήν ἀμμο ἢ ἂν τό δάχτυλο ἦταν σπασμένο».

Ὑπῆρχαν δυό ἀποτυπώματα πού εἶχαν τό πρόσθιο μέρος τους καλυμμένο ἀπό ἀμμόλιθο τῆς Πότσβιλ καί τό πίσω μέρος ἐκτεθειμένο ἀπό διάβρωση πού ἀποκάλυπτε τή φτέρνα καί τήν καμάρα τοῦ ποδιοῦ. Ἐνα ζευγάρι ἀποτυπώματα ἀριστεροῦ καί δεξιοῦ ποδιοῦ ἔδειχνε τό σημείο ὅπου τό πλάσμα ἔκκεινο εἶχε σταθεῖ ἀκίνητο, μέ τὰ πέλματα παράλληλα τό ἓνα στό ἄλλο. Ἡ ἀπόσταση ἀνάμεσα στά πέλματα εἶναι περίπου ἡ ἴδια ὅπως καί ἡ ἀπόσταση μεταξύ τῶν πελμάτων ἑνός κανονικοῦ ἀνθρώπινου πλάσματος.

Ἐνα ἄλλο ζευγάρι ἀποτυπώματα δείχνει πού περπάτησε, μέ τό ἀριστερό πόδι πιό μπροστά σέ σχέση μέ τό δεξί. Ἡ ἀπόσταση ἀνάμεσα στήν ἀκρὴ τῆς φτέρνας τοῦ δεξιοῦ ποδιοῦ καί στήν ἀκρὴ τῆς φτέρνας τοῦ ἀριστεροῦ ποδιοῦ εἶναι 18 Ἴντσες. Αὐτό δείχνει κάπως τό μήκος ὁλόκληρου τοῦ ποδιοῦ καί τό ὕψος τοῦ πλάσματος. Καί εἶναι περίπου τό ἴδιο μέ τό μήκος τοῦ θῆματος ἑνός ἀνθρώπου. Ὁ δρ Μπέρρους ἀνακάλυψε ὅτι ὁ ἀμμόλιθος πού βρισκόταν διπλά στά ἀποτυπώματα ἦταν στριμμένος πρὸς τὰ πάνω. Αὐτό ὀφείλεται στό γεγονός ὅτι: «καθώς τό πλάσμα περπάτησε πά-

American astronauts leave their footprints on the moon

Οι αμερικανοί αστροναύτες αφήνουν τα αποτυπώματα των ποδιών τους στη Σελήνη. (άπέναντι σελίδα) Η άνω δεξιά γωνία της φωτογραφίας δείχνει ένα αποτύπωμα που μέρος του έχει μείνει ακάλυπτο. Άριστερά βρίσκεται το θέλος που είτε σκαλίστηκε πρόσφατα από 'Ινδιάνους της Αμερικής ή έγινε πάνω στην υγρή άμμο την ίδια εποχή με τα αποτυπώματα των ποδιών. Στην μέση της φωτογραφίας υπάρχει ένα από τα καλύτερα διατηρημένα αποτυπώματα. (πάνω αριστερά)

Αυτό το αποτύπωμα των 250 εκατομμυρίων ετών είναι το ένα από ένα ζευγάρι που απέχει 18 ίντσες. (πάνω δεξιά)

Αυτό το ζευγάρι από αποτυπώματα ποδιών δείχνει το σημείο όπου στάθηκε ένα πλάσμα με πόδια που έμοιαζαν με του ανθρώπου. (κάτω αριστερά)

Το αποτύπωμα στην άνω δεξιά γωνία αυτής της φωτογραφίας δείχνει μόνο ένα τμήμα που το αποκάλυψε η διάθρωση. Τα τέσσερα μικρότερα δάχτυλα και η δεξιά πλευρά του πέλματος καλύπτονται ακόμα από ένα είδος κόκκινου αμμόλιθου. (κάτω δεξιά)

νω στην άμμο, το πόδι του την έσπρωξε προς τα έξω και προς τα πάνω. Σε μερικά αποτυπώματα η άμμος είναι ανυψωμένη και ανάμεσα στα δάχτυλα». Ο δρ Μπέρροους υπέβαλε τα αποτυπώματα σε επανειλημμένα επιστημονικά τεστ. Ένα από τα σπουδαιότερα τεστ ήταν το μέτρημα των κόκκων. Έκοψε ένα μικρό, επίπεδο και τετράγωνο κομμάτι χαρτόνι κι άνοιξε στη μέση του μιά τρύπα. Τοποθέτησε ένα μικροσκόπιο έτσι ώστε να μπορεί να δει την επιφάνεια του αμμόλιθου μέσα από την τρύπα και μέτρησε τον αριθμό των κόκκων του αμμόλιθου που φαινόταν μέσα από την τρύπα του χαρτονιού. Μ' αυτό τον τρόπο, κάθε φορά που έβαζε το μικροσκόπιο σε διαφορετική θέση, μπορούσε να μετρήσει τον αριθμό των κόκκων της άμμου που φαινόταν μέσα στο ίδιο περιθώριο. Για να αποκλείσει οποιοδή-

ποτε λάθος, ο δρ Μπέρροους έβαλε αρκετούς ανθρώπους να μετρήσουν τους κόκκους. Έβαλε το χαρτόνι μέσα στο πέλμα, την καμάρα, τη φτέρνα, το δάχτυλο, και ακριβώς γύρω γύρω απ' αυτό.

Η θεωρία του ήταν ότι αν πρόκειτο πραγματικά για αποτυπώματα κι όχι για σκάλισμα, τότε οι κόκκοι θα βρίσκονταν πιο κοντά ο ένας στον άλλο στην περιφέρεια μέσα στο πόδι παρά έξω απ' αυτό. Τα τεστ του δρ Μπέρροους έδειξαν ότι: «Οι κόκκοι που μετρήθηκαν από κάθε άτομο που τα μέτρησε μ' αυτό τον τρόπο, ήταν μεγαλύτεροι σε αριθμό όταν η περιφέρεια που ήταν υπό παρατήρηση βρισκόταν μέσα στο αποτύπωμα, παρά όταν ήταν έξω απ' αυτό. Αυτό οφειλόταν στην πίεση των ποδιών του πλάσματος εκείνου πάνω στην άμμο, πράγμα που έκανε τους κόκκους να βρίσκονται κοντύτερα ο ένας

στον άλλο, μέσα στο άποτύπωμα». Ο δρ Μπέρροους ανακάλυψε ότι: «Ακόμα και οι κόκκοι της άμμου που βρίσκονται στην καμάρα ενός από τα άποτυπώματα που έχουν διατηρηθεί καλύτερα, δεν βρίσκονται τόσο κοντά όπως στη φτέρνα του ίδιου άποτυπώματος, παρόλο που είναι πιο κοντά, απ' όσο οι κόκκοι του άμμόλιθου που βρίσκονται ακριβώς έξω από το άποτύπωμα».

Και συμπέρανε ο δρ Μπέρροους: «Τα άποτυπώματα δεν θα μπορούσαν να έχουν σκαλιστεί, γιατί το σκάλισμα δεν θα μπορούσε να έχει κάνει τους κόκκους του βρίσκονται μέσα σ' αυτά να είναι πιο κοντά ο ένας στον άλλο, απ' όσο οι κόκκοι που βρίσκονται απ' έξω από τα άποτυπώματα».

Ο δρ Μπέρροους τράβηξε πολλές φωτογραφίες των άποτυπωμάτων· μια απ' αυτές έδειχνε το άποτύπωμα που άφησε ένα μεγάλο δάχτυλο. Μετά, η φωτογραφία «μεγεθύνθηκε» σε αρκετά μεγάλο μέγεθος. Όταν εξετάστηκε αυτό το δάχτυλο φάνηκε «μια λεπτή ρωγμή εκεί όπου η άμμος είχε πέσει ελαφρά στο χαμηλότερο τμήμα του άποτυπώματος που είχε γίνει από το μεγάλο δάχτυλο. Η άμμος που είχε πέσει είχε στερεοποιηθεί σε άμμόλιθο, μαζί με το υπόλοιπο άποτύπωμα».

Έκανε πειράματα στην άμμο με σύγχρονα άποτυπώματα ποδιών για να δει τι θα συνέβαινε. Ανακάλυψε ότι: «το είδος της άμμου, ο βαθμός ξηρότητας ή υγρασίας της και το βάρος του πλάσματος θα πρέπει να έπαιξαν κάποιο ρόλο για το πόσο έντονα είναι τα άποτυπώματα, καθώς επίσης και για το πόσο ανυψωμένα είναι ή άμμος γύρω από τα περιγράμματα των άποτυπωμάτων και για τα άλλα χαρακτηριστικά». Τα άποτυπώματα που έγιναν πριν 250 εκατομμύρια χρόνια μοιάζουν με τα άποτυπώματα πελμάτων σύγχρονων ανθρώπων.

Διακόσια πενήντα εκατομμύρια χρόνια πριν, το Κεντρικό Κεντάκυ ήταν ένας άχανός, ρηχός ώκεανός, με βάθος τρία ή τέσσερα πόδια μονάχα. Η ξηρά που υπήρχε ήταν πολύ λίγη· και υπήρχε μόνο με τη μορφή μικρών νησιών. Ο ώκεανός ήταν πλούσιος σε καρκινοειδή και θαλάσσια φυτά, που τώρα έχουν εκλείψει. Σήμερα μπορεί να βρει κανείς πολυάριθμα απολιθώματα στις κορυφές των βουνών του Κεντάκυ κι αυτά είναι απολιθώματα κυρίως φυτών, βραχιόποδων, μαλάκων και τριλοβιτών — που είναι

σύγχρονα με τα άποτυπώματα.

Την εποχή που έγιναν τα άποτυπώματα αυτά, ή ανώτερη μορφή ζωής στα ζώα ήταν τα πρωτόγονα έρπετα, ενώ υπήρχαν αρκετά είδη άμφιβίων. Ένα μικρό άμφιβιο, το Eryops, είχε μήκος πέντε περίπου πόδια. Από τα ζώα που είναι γνωστό πως υπήρχαν εκείνη την εποχή, τα πόδια αυτού του άμφιβίου άφηναν άποτυπώματα που έμοιαζαν περισσότερο με τα άποτυπώματα του Κεντάκυ. Τα πόδια του όμως ήταν μικρά και είχαν μακριά δάχτυλα, είχε ουρά που σερνόταν πίσω και τα πόδια του ήταν κοντά, πράγμα που έκανε την κοιλιά του να σέρνεται πάνω στο έδαφος, όπως σχεδόν σέρνεται και το φίδι.

Πρός το τέλος της γεωλογικής περιόδου που έγιναν αυτά τα άποτυπώματα, πολλά είδη ζώων και φυτών, που είχαν επικρατήσει τα προηγούμενα 250 εκατομμύρια χρόνια, είχαν εκλείψει. Τα γιγάντια λεπιδωτά φυτά που μεγάλωναν μέσα στο ρηχό ώκεανό λιγόστεψαν και τα βραχιόποδα και οι τριλοβίτες εξαφανίστηκαν. Τα άμφιβια και όρισμένα ψάρια υπέστησαν ένα δραστικό περιορισμό. Δεν είναι γνωστός συγκεκριμένος λόγος για τον οποίο συνέβει αυτό, πιστεύεται όμως πως προκλήθηκε από το γεγονός ότι αναδύθηκαν από τη θάλασσα τα υψηλότερα σημεία των ήπειρων — τα Απαλάχια και τα Ουράλια αναδύθηκαν αυτή την εποχή.

Ο δρ Μπέρροους, έχοντας υπόψη την πιθανότητα ότι τα άποτυπώματα θα μπορούσαν να προέρχονται από ένα γνωστό ή κι από κάποιο άγνωστο ακόμα άμφιβιο ή έρπετο, έρευνήσε το βράχο έξονυχιστικά. Ανακάλυψε ότι: «Δεν υπάρχουν ένδειξεις μπροστινών ποδιών, παρόλο που ή εμφάνιση του βράχου είναι αρκετά μεγάλη για να έχει και τα άποτυπώματα μπροστινών ποδιών, στην περίπτωση που είχαν γίνει. Και πουθενά στο βράχο δεν υπάρχουν σημάδια από ουρά ή κοιλιά».

Ο Ντέιβιντ Ι. Μπούσνελ, του Ινστιτούτου Σμίθσον, εξέτασε έναν αριθμό άποτυπωμάτων από άλλα μέρη των Ηνωμένων Πολιτειών.

Δήλωσε ότι όλα όσα είχε δει ήταν σκαλισμένα χωρίς άμφιβολία από Ινδιάνους. Καθώς τα άποτυπώματα που είχε εξετάσει ο κ. Μπούσνελ βρίσκονταν πάντοτε κοντά σε νερό, σκέφτηκε ότι το ανθρώπινο πόδι θα ήταν ένα σύμβολο που κάποιος αρχαίος ινδιάνικος πολιτισμός συσχέτιζε με τις τοποθεσίες

όπου υπήρχε νερό. Απαντώντας στη δήλωση του Μπούσνελ, ο δρ Μπέρροους είπε: «Πράγματι οι Ινδιάνοι της Αμερικής και οι προϊστορικοί λαοί σκάλιζαν πάνω στα βράχια εικόνες άποτυπωμάτων διάφορων ζώων, καθώς και άλλα πράγματα. Έχω δει τέτοια σκαλίσματα στα βουνά του Κεντάκυ, δεν μοιάζουν όμως με τα πραγματικά απολιθώματα άποτυπωμάτων του Ρόκκασλ. Τα ινδιάνικα σκαλίσματα άποτυπωμάτων ζώων φαίνονται πολύ πρωτόγονα και δεν μοιάζουν με πραγματικά άποτυπώματα».

Για να πάρει τη γνώμη ενός επαγγελματία, ο δρ Μπέρροους ζήτησε από ένα γλύπτη να ρίξει μία ματιά στα άποτυπώματα. Ο γλύπτης εξέτασε τα άποτυπώματα προσεχτικά και είπε: «Για να σκαλιστούν τα άποτυπώματα πάνω σ' αυτού του είδους τον άμμόλιθο, θα έπρεπε να υπάρχουν σημάδια από τα έργαλεία». Και σημάδια δεν υπήρχαν.

Οι σημαντικότερες ένδειξεις εναντίον αυτών που λέει ο Μπούσνελ είναι τα άποτυπώματα που τμήμα τους καλύπτεται από κόκκινο άμμόλιθο. Σε ένα απ' αυτά φαίνεται ή καμάρα, ή φτέρνα, το άκρο σήριγμα του πέλματος και ένα δάχτυλο. Το υπόλοιπο άποτύπωμα καλύπτεται από κόκκινο άμμόλιθο. Ποτέ οι Ινδιάνοι της Αμερικής δεν σκάλισαν ένα άποτύπωμα μ' αυτό τον τρόπο. Αλλά, ένας άμερικανός Ινδιάνος ή κάποιο νοήμων όν άποτύπωσε πάνω στο βράχο ένα μεγάλο βέλος.

Κατά τη δεκαετία του '30, όταν επικρατούσε ένθουσιασμός γι' αυτή την ανακάλυψη, ή άποτύπωση του βέλους αναφέρθηκε πολύ λίγο, και δεν έγινε πάνω σ' αυτό καμία έρευνα. Τα τελευταία 40 χρόνια όμως έχουν ξεπροβάλλει καινούργιες θεωρίες. Αν ο δρ Μπέρροους γνώριζε την πιθανότητα να προέρχονται τα άποτυπώματα από αρχαίους άστροναύτες, μπορεί να είχε άποδείξει με την έξονυχιστική του έρευνα ότι και το βέλος είχε γίνει πριν από 250 εκατομμύρια χρόνια. Μπορεί να είχε άποδείξει ότι δεν είχε σκαλιστεί πρόσφατα από Ινδιάνους της Αμερικής, όπως είχαν υποθέσει τότε. Το βέλος έχει μήκος έντεκα περίπου ίντσών και είτε έχει σκαλιστεί πρόσφατα ή, όπως νομίζεται τώρα, έγινε από ένα εύφυές όν, όταν ή άμμος ήταν ακόμα υγρή. Αν έχει γίνει πάνω στην υγρή άμμο, τότε χρησιμοποιήθηκε ένα κυλινδρικό αντικείμενο

στό μέγεθος περίπου που έχει το δάχτυλο ενός ανθρώπου.

Τό βέλος βρίσκεται δίπλα στο πιό καλοδιατηρημένο αποτύπωμα ποδιού και απέχει 20 περίπου ίντσες από ένα άλλο αποτύπωμα που εξαφανίζεται κάτω από τον κόκκινο άμμόλιθο.

Ο Τσάρλς Ου. Γκίλμορ, έφορος τότε του τμήματος Παλαιοντολογίας στο Έθνικό Μουσείο των Ηνωμένων Πολιτειών στην Ουάσινγκτον, D.C., δήλωσε σε ένα τεύχος του «Επιστημονικού Δελτίου» του 1938, ότι αποτυπώματα σαν κι αυτά του Κεντάκου βρέθηκαν και στην Πενσυλβάνια και στο Μισούρι και ανήκαν στην ίδια γεωλογική εποχή. Ο κ. Γκίλμορ είπε ότι ο γερουσιαστής Τόμας Χ. Μπέντον μίλησε για αποτυπώματα «ανθρωπίνων» ποδιών πάνω στους βράχους κατά μήκος της παραλίας του Σαίν Λούις. Ο κ. Σκούλκرافτ, συντάκτης του American Journal of Science, είπε το 1822 ότι τα αποτυπώματα του Σαίν Λούις ήταν γνωστά στους πρώτους γάλλους αποίκους της πόλης.

Αποτυπώματα παρόμοια μ' αυτά του Κεντάκου έχουν βρεθεί επίσης στη Βιρτζίνια, στο Ίλλινόις και δυ-

τικά προς τα βραχώδη Όρη. Το μήκος τους ήταν από πέντε μέχρι δέκα ίντσες.

Υπάρχουν ακόμη ένδειξεις για απολιθωμένα αποτυπώματα παπουτσιών. Στο Άντελοπ Σπρίνγκς, κοντά στο Δέλτα της Γιούτα, βρέθηκε το απολιθώμα ενός αποτυπώματος από σαντάλι, μέσα σε ούαλικό άμμόλιθο 600 εκατομμυρίων ετών. Μέσα στο αποτύπωμα βρίσκεται ένας λιωμένος τριβολίτης. Ένα άλλο αποτύπωμα παπουτσιού αναφέρθηκε πως βρέθηκε στο «Πεδίο», το 1948. Βρέθηκε κοντά στη λίμνη Ουίντερμπερ της Αγγλίας, μέσα σε άμμόλιθο 450 εκατομμυρίων ετών. Αυτό το αποτύπωμα παπουτσιού έχει μήκος έφτά περίπου ίντσες και φάρδος τέσσερις ίντσες. Στις εξωτερικές του άκρες έχει κάτι που μοιάζει με κεφάλια καρφιών.

Ο δρ Μπέρρους είπε: «Οδήγησα στα βουνά πάρα πολλούς επιστήμονες και τούς έδειξα τα αποτυπώματα, αλλά δεν πρόσφεραν καμία συγκεκριμένη γνώμη σχετικά με το τι είδους πλάσμα τα προκάλεσε, γιατί δεν ήξεραν. Κανένας δεν ξέρει, ούτε κι εγώ ο ίδιος».

Γεγονός είναι πως τα αποτυπώματα βρίσκονται εκεί και οι περισ-

Θραύσματα από όστρακα χαραγμένα, που βρέθηκαν σ' ένα ταφικό λόφο στο Σπάιρο της Όκλαχόμα το 1935. Παρουσιάζουν ντυμένους ανθρώπους κωπηλατώντας σε μία σχεδία. Είναι ιδιαίτερα έντυπωσιακή η εμφάνιση των κωπηλατών. Φαίνεται να φορούν ειδικές συσκευές που μοιάζουν με αναπνευστικές συσκευές.

σότεροι επιστήμονες συμφωνούν πως είναι απολιθώματα από κάποιο πλάσμα που βρισκόταν εδώ πριν από 250 εκατομμύρια χρόνια. Και το πλάσμα αυτό είχε πόδια σαν του ανθρώπου και βήμα σαν του ανθρώπου.

Η θεωρία της εξέλιξης του Δαρβίνου λέει πως ο άνθρωπος δεν μπορούσε να βρίσκεται εδώ πριν από 249 εκατομμύρια χρόνια. Άλλες ένδειξεις από απολιθώματα λένε πως δεν μπορούσε να βρίσκεται εδώ κανένα άλλο πλάσμα μ' αυτού του είδους το πόδι και το βήμα. Μπορούμε μόνο να υποθέσουμε πως επισκέφτηκαν τη Γη άρχαιοι άστροναύτες και περπάτησαν ξυπόλυτοι κατά μήκος μίας πρωτόγονης παραλίας, εκεί που βρίσκεται τώρα το Κεντάκου, την εποχή που άρχισε η μετακίνηση των ηπείρων. ■

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΑΠΟ Τ' ΑΣΤΡΑ συν. στή σελ. 65

Πού βρέθηκε τόσο μικρή «μαύρη τρύπα»; Θεωρητικά θα μπορούσε να γίνει σε κάποιο υπερανθρώπινο εργαστήριο, αλλά ποτέ στη φύση. Τό να ξέφυγε από κάποια μεγάλη «μαύρη τρύπα» είναι αδύνατο, γιατί τότε δε θα μπορούσε να είναι «μαύρη τρύπα». Τό να υποθέσουμε ότι ήταν τεχνητή, παρατραβάμε τις υποθέσεις σε γελοία όρια.

Και υπάρχει και σωρός άλλων προβλημάτων. Πώς εξηγείται ή ατο-

μική έκρηξη και τι νόημα έχει ή έκφραση «βγήκε κάπου στο Βόρειο Άτλαντικό»; Γιατί δεν έμεινε στο κέντρο της Γης μέ, τελική κατάληξη την ολική απορρόφηση του πλανήτη;

Η μόνη εικόνα που μου έρχεται στο μυαλό με την υπόθεση αυτή, είναι κάποιος πιτσιρίκος γεννημένος πάνω στην επιφάνεια (ποιά επιφάνεια, αλήθεια;) μιας μεγάλης «μαύρης τρύπας», που έκτοξευει πέτρες από τον κόσμο του με μια σφεντόνα. Μόνο που τα λάστιχα της σφεντόνας θα πρέπει να είναι φτιαγμένα από ταχυόνια.

Φαίνεται ότι ο επισκέπτης των άστρων που έφθασε στη Σιβηρία στα 1908 θ' άπασχολεί για πολύ καιρό ακόμα την ανθρωπότητα. Είναι ένα από τα πολλά μυστήρια που μας προκαλούν να τα εξηγήσουμε. Η γοητεία της έρευνας είναι τόσο μεγάλη, που αναρρωτιέται κανείς αν ή ανθρωπότητα θέλει πραγματικά να βρεί την τελειωτική απάντηση σε ότιδήποτε.

Α ναί, οι φόβοι ότι κάποτε θα λύση τελειωτικά κάθε αίνιγμα είναι μάταιο. Τό Σύμπαν είναι μια ανεξάντλητη πηγή μυστηρίου.

Πιχτε άφοβα

ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ : η δημιουργία των διαστημικών θεων

Ρόμπιν Κόλλινς

Σ τὸ μονοπάτι τῆς *Ψυχῆς*, ἐνὰ περιεργό ἔργο πού ἐκδόθηκε στὴν ἱερή Ἀμριτσάρ, τῆς Ἰνδίας, ὁ ἀναγνώστης θά βρεῖ αὐτὸ τὸ ἐντυπωσιακὸ ἀπόσπασμα:

Ἡ διάρκεια τοῦ χρόνου πού ἔχει περάσει ἀπὸ τότε πού ἡ ψυχὴ μπήκε στὸ φυσικὸ σύμπαν εἶναι οὐσιαστικά ἀνυπολόγιστη, γιατί ἡ ἡλικία τοῦ ἀνθρώπινου γένους ξεπερνάει τὴ φαντασία. Ἐκατομμύρια ἑκατομμυρίων χρόνια πρὶν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς καταγεγραμμένης ἱστορίας, ὑπῆρχαν μεγάλοι πολιτισμοί, ἀπὸ τοὺς ὁποίους δὲν μένει τῶρα κανένα ἱχνος.

Χρονολογεῖται πραγματικά τὸ ἀνθρώπινο γένος ἀπὸ «ἐκατομμύρια ἑκατομμυρίων» χρόνια; Μήπως τὰ φυσικὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων, τῶν ζώων, τῶν πουλιῶν, τῶν ἐντόμων, τῶν μικροβίων κλπ., σχεδιάστηκαν ἀπὸ κοινὸ καὶ δημιουργήθηκαν ἀπὸ ἓνα γένος ἀνώτερων πνευματικῶν ὄντων (ἴσως ἀπὸ τὸ δικό μας τὸ γένος;) μέσα στὸ ἀπειρὸ διάστημα, ἀμέτρητα ἑκατομμύρια χρόνια πρὶν; Μήπως ὅλα τὰ πλάσματα ὑπῆρχαν κάποτε μόνο μὲ τὴ μορφή τοῦ πνεύματος; Οἱ σύγχρονοι ἐρευνητές εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ἀντιμετωπίσουν αὐτὰ, καθὼς καὶ ἄλλα ἐρωτήματα.

ΕΞΕΛΙΞΗ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

Οἱ δύο γενικά παραδεκτὲς ἐξηγήσεις γιὰ τὴν προέλευση τῆς ζωῆς — ἡ δημιουργία καὶ ἡ ἐξέλιξη — παρουσιάζουν φανερὲς ἀδυναμίες. Σὰν πρῶτο παράδειγμα, τὸ θεολογικὸ δόγμα τῆς τέλειαις στιγμιαίας «θείας δημιουργίας» δὲν συμβιβάζεται εύκολα μὲ τὰ χαρακτηριστικά τοῦ ἀνθρώπινου σώματος, πού ὑπόκειται σὲ πάρα πολλὰ διαρθρωτικά καὶ βιολογικά ἐλαττώματα καὶ ἀτέλειες γιὰ νὰ ἔχει ἐμφανιστεῖ ἔτσι ἀπὸ τὴν ἀρχή. Καὶ τὸ πόσο εὐάλωτο εἶναι τὸ ἀνθρώπινο σῶμα ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια εἶναι ἓνα μόνο παράδειγμα γιὰ τὴν ἀτέλειά του.

Απὸ τὴν ἄλλη πλευρά, ἡ θεωρία τῆς ἐξέλιξης, ἡ ἄλλη ἐξήγηση γιὰ τὴν προέλευση τῆς ζωῆς, ἔχει κι αὐτὴ ἀδύνατα σημεία — καὶ ὁ «κρίκος πού λείπει», τὸ ἐνδιάμεσο εἶδος μεταξὺ πιθήκου καὶ ἀνθρώπου, εἶναι ἀπὸ τὰ πιὸ σημαντικά. Σήμερα κανένα εἶδος δὲν ὑπόκειται σὲ παρατήρηση σὲ μίαν ἐνδιάμεση μεταβατικὴ ἐξελικτικὴ φάση, κι ἂν ἡ ἐξέλιξη εἶναι μιά διαδικασία πού προχωρεῖ ἀναρωτιόμαστε γιατί δὲν γίνεται αἰσθητὴ καμία ἐξελικτικὴ φάση (πού δὲν πρέπει νὰ συγχέ-

εταί μὲ τὶς μικρὲς σωματικὲς διαφορὲς τῶν πλάσμάτων μέσα στὸ ἴδιο τοῦς τὸ εἶδος σὰν χαρακτηριστικά περιβαλλοντολογικῆς προσαρμοστικότητας).

Πράγματι, πολλὰ εἶδη ζώων καὶ φυτῶν πού ἐπιζοῦν σήμερα εἶναι οὐσιαστικά ἴδια σὲ ἐμφάνιση καὶ σωματικὴ δομὴ μὲ τὰ ἀπολιθώματα τῶν προγόνων τους, πού ἐζήσαν ἑκατοντάδες ἑκατομμύρια χρόνια πρὶν· δὲν «ἐξελίχθηκαν» οὔτε ἄλλαξαν μορφή — πρὸς μεγάλη ἀπορία καὶ ἀνησυχία τῶν θεωρητικῶν τῆς ἐξέλιξης — ἀλλὰ παρέμειναν τὰ ἴδια, ἐκτὸς ἀπὸ μερικές περιπτώσεις, ὅπου ἐμφάνισαν ἐλάχιστες διαφορὲς περιβαλλοντικῆς προσαρμοστικότητας, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῶν πρῶτων τοῦς ἀπολιθωμάτων πού ὑπῆρξαν σ' αὐτὸ τὸν πλανήτη.

Ὁ κατάλογος πού ἀκολουθεῖ, καὶ πού εἶναι ἐλλειπής, δίνει τὶς κατὰ προσέγγιση ἡλικίες τῶν παλιότερων καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀμετάβλητων προγόνων ζώων καὶ ἐντόμων πού ἀνακαλύφθηκαν σὲ ἀπολιθώματα. Σύμφωνα μὲ τὸ δόγμα τῆς ἐξέλιξης, οἱ μεγάλες διάρκειες χρόνου πού δίνονται παρακάτω εἶναι ἐξαιρετικά μεγάλες, ὥστε τὰ σώματα διάφορων μορφῶν ζωῆς νὰ ἔχουν παραμείνει σὲ ἀμετάβλητη κατάσταση μὴ-ρευστὴ καὶ μὴ-ἐξελικτικὴ.

Κοιλάκανθος	350 ἐκ. χρ.
Νεοπιλίνα	
Γκαλάθεια	350 ἐκ. χρ.
(μαλάκιο τῶν θαλάσσιων βυθῶν)	
Κατσαρίδα	350 ἐκ. χρ.
Ἀκρίδα	170 ἐκ. χρ.
Τουατάρα	
σαύρα	135 ἐκ. χρ.
Μαύρο μυρμήγκι	70 ἐκ. χρ.

Καὶ ὁ Ἀνθρώπος; Ἑβραιοχριστιανοὶ καὶ ἄλλοι θεολόγοι προσπαθοῦν, ἀστοχα ἢ ἡθελημένα, νὰ ὑποβιάσουν τὸν Ἀνθρώπο ἀπὸ τὸ ἀνώτερο καὶ εὐγενὲς πνευματικὸ ὄν πού εἶναι στὴν πραγματικότητα. Οἱ θεολόγοι λένε ὅτι ὁ Ἀνθρώπος δημιουργήθηκε σύμφωνα μὲ τὴν αὐτὴ εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, παρ' ὅλα αὐτὰ, θεωροῦν τὸν Ἀνθρώπο σὰν ἓνα ἀξιοθρήνητο ἁμαρτωλὸ — ἐν ὄντι σχεδὸν ἀνάξιο. Οἱ ὁπαδοὶ τῆς ἐξέλιξης μειώνουν τὸν Ἀνθρώπο, συνδεδοντάς τον μὲ μιά πρωτόγονη ζωικὴ προέλευση, πράγμα πού σὲ πολλοὺς εὐαίσθητους, σκεπτόμενους ἀνθρώπους προκαλεῖ ἀποτροπιασμό. Ὁ σύγχρονος Ἀνθρώπος δὲν ἔχει παρὰ μίαν ἀ-

όριστη καὶ ἐπιφανειακὴ ὁμοιότητα μὲ τὸν πιθήκο. Ἀπὸ ἀνατομικὴ ἀποψη, τὸ κεντρικὸ νευρικὸ σύστημα τοῦ Ἀνθρώπου καὶ τοῦ πιθήκου διαφέρει. Ἀκόμα καὶ μὲ τὴν περιπλοκὴ ἐγκεφαλικὴ του δομὴ, ὁ πιθήκος δὲν μπορεῖ νὰ μάθει νὰ μιλάει σὲ γλῶσσα ἀνθρώπινη.

Ὁ Ἀνθρώπος δὲν ἦταν ἢ εἶναι ζῶο. Οἱ σοβιετικοὶ ἐρευνητές ἐδείξαν ὅτι οἱ ἐπιθετικὲς τάσεις τοῦ Ἀνθρώπου δὲν ἐνυπάρχουν βιολογικά στὰ γονίδιά του, — κάτι πού κληρονόμησε ἀπὸ τοὺς ὑποτιθέμενους προγόνους του, τὰ ζῶα, — ἀλλὰ, εἶναι τάσεις τὶς ὁποῖες τὸν κάνει νὰ δεχτεῖ ἡ ἴδια ἡ κοινωνία. Στὸν Ἀνθρώπο, ἡ ἐχθρότητα, μετὰ τοῦ σημείου πού προκαλεῖ παράλογη ψυχολογικὴ δραστηριοποίηση, δὲν εἶναι ἐνστικτώδης.

Σὲ μίαν ἄλλη ἐρμηνεία, οἱ παλιοὶ σοφοὶ ἔμαθαν ὅτι οἱ μοναδικὲς δημιουργικὲς ἱκανότητες τοῦ Ἀνθρώπου, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν τεκνοποίηση, δὲν ὀφείλονται στὴν πραγματικότητα σὲ σεξουαλικὴ ἐνεργητικότητα πού ἔχει στραφεῖ πρὸς ἄλλες κατευθύνσεις, ἀλλὰ προκαλοῦνται ἀποκλειστικά καὶ μόνο ἀπὸ τὶς προσωπικὲς του πνευματικὲς φιλοδοξίες. Ὁ Ἀνθρώπος εἶναι ἀπὸ τὴ φύση του ἓνα δημιουργικὸ πνευματικὸ ὄν, πού δημιουργεῖ συνεχῶς καὶ κατακτᾷ νέους ὀρίζοντες, καὶ πιθανόν σὲ κάθε ὑπαρξιακὸ ἐπίπεδο.

Γιὰ τὴν ὥρα ὅμως, ἂς ἀφήσουμε κατὰ μέρος κάθε ἄλλη συζήτηση γιὰ τὴ φύση τοῦ ἀνθρώπου κι ἂς ἐπιστρέψουμε στὸ ἐρώτημα τῆς προέλευσης τοῦ Ἀνθρώπου.

Ἀν μπορέσουμε νὰ βεβαιωθοῦμε ὅτι ὁ Ἀνθρώπος *συνυπῆρχε* μὲ τὰ πρῶτα θηλαστικά, τοὺς πιθήκους καὶ τὰ ἀνθρωποειδῆ τῆς ἀρχαιότητος, νὰ ἀποδείξουμε ὅτι, χωρὶς ἀμφιβολία, δὲν ὑπάρχει καμία σχέση ἀνάμεσα στὸ σύγχρονο Ἀνθρώπο καὶ σ' αὐτὰ τὰ πλάσματα καὶ ὅτι αὐτὰ τὰ εἶδη εἶναι ἀνεξάρτητα τὸ ἓνα ἀπὸ τὸ ἄλλο.

Γεγονὸς εἶναι, ὅτι σήμερα ὁ Ἀνθρώπος συνυπάρχει μὲ τὶς μὴ ἀνθρώπινες οἰκογένειες τοῦ ἀνθρωποειδοῦς πιθήκου, καὶ ἂν εἶχε καμιά ἐξελικτικὴ «σχέση» μὲ κάποια ἀπ' αὐτές, ἢ μὲ κανένα ἀπὸ τὰ ἄλλα ἐπιζῶντα ἀνθρωποειδῆ θηλαστικά, αὐτοὶ οἱ πιθήκοι κλπ. θά ἔπρεπε νὰ ἔχουν ἐξαφανιστεῖ. Γιὰ νὰ πούμε τὸ λιγότερο, εἶναι παράλογο νὰ ὑποθέσουμε ὅτι μερικοὶ ἀπὸ τοὺς προγόνους τοῦς «παρεξέκλιναν» κατὰ περιεργὸ τρόπο, γιὰ νὰ γίνουν στὸ τέλος ἀνθρώποι, ἐνῶ ἄλλοι ἐγίναν αὐτὸ πού εἶναι σήμερα.

Επιπλέον, αν ο σύγχρονος Άνθρωπος πράγματι είχε ή έχει μία «σχέση» με τις μη ανθρώπινες ανθρωποειδείς οικογένειες των θηλαστικών, τότε θα έπρεπε να μπορεί να διασταυρώνεται μαζί τους, κι αυτό φυσικά είναι αδύνατο. Τα μόρια DNA — το δεσοξυριβοζινο-κλεικό όξύ — μέσα στα ζωντανά κύτταρα έχουν για κάθε μορφή ζωής μία τόσο αυστηρή σειρά κωδικοποιημένων «σχεδιαγραμμάτων» για την αναπαραγωγή των κυττάρων, που τα μη σχετιζόμενα είδη δεν μπορούν να διασταυρωθούν.

Τότε λοιπόν, τι συνέβει; Άς κάνουμε μίαν υπόθεση, λέγοντας πως αρκετές χιλιάδες εκατομμύρια χρόνια πριν, προτού αρχίσει να υπάρχει το φυσικό σύμπαν, όλοι οι τύποι των αμέτρητων μορφών των όντων υπήρχαν μόνο υπό τη μορφή ή την κατάσταση πνευμάτων. Ίσως, το πράγμα να έφτασε κάπου όταν, για παράδειγμα, τα πιο άνωτερα πνευματικά όντα (το πνευματικό μας γένος ή πολύ προηγμένες ανθρώπινες ψυχές) θέλησαν ή χρειάστηκαν να ζήσουν μέσα σε φυσικά σώματα και μέσα σε ένα φυσικό σύμπαν. Μετά, μπορεί μία ανώτερη δύναμη — ο Άνωτατος Δημιουργός ή, όμαδικά, αυτή ή προηγμένη φυλή ή φυλές ή τα άυλα όντα *τά ίδια* — να δημιούργησαν τη μάζα, τα φυσικά σώματα που χρειάζονται στα ίδια και ίσως και στα δημιουργήματά τους. Μήπως αυτά τα όντα δημιούργησαν *έπίσης* και το φυσικό σύμπαν; Άν όχι, τότε πώς δημιουργήθηκε το φυσικό σύμπαν;

Πολλές από τις ιδέες που αναφέρονται εδώ μπορεί να φαίνονται άπιθανες, ή ορθόδοξη όμως επιστήμη, που απαιτεί υλικές αποδείξεις σε φυσικό επίπεδο, δεν μπορεί να αναλύσει όρισμένα θέματα, που δεν μπορεί να εξηγήσει ακόμα και ή ορθόδοξη θεολογία. Για παράδειγμα, πώς θα μπορούσε να εξηγήσει ή επιστήμη ή ή θεολογία από που προέρχεται κάτι που δεν είχε αρχή — κάτι που υπήρχε πάντοτε;

Άνάμεσα στις άλλες πηγές που υποστηρίζουν αυτή την υπόθεση, οι σανσκριτικές διδασκαλίες των «ούράνιων τόπων», που οι αρχαίοι τούς όνόμασαν Σάτ Ντές («Άληθινή Πατρίδα»), στους όποιους ο άυλος Άνθρωπος υπήρχε πολύ πριν αποκτήσει χημικό σώμα και όπου κατοικούσε επίσης και ο Άνωτατος Δημιουργός, αφήνουν να έννοηθεί ότι ο άυλος Άνθρωπος είναι *αθάνατος, χωρίς αρχή ή τέλος*.

Και, αν ή ψυχή του Άνθρώπου υπήρχε από πάντα, τότε φαίνεται άπιθανο το γεγονός ότι ή πρώτη σωματική εμπειρία του Άνθρώπου ήταν με την μορφή ενός μικροοργανισμού (όπως κι αν έχει το πράγμα, πολλοί επιστήμονες πιστεύουν ότι ή Γή δεν είναι αρκετά παλιά ώστε να έχουν εξελιχθεί τα εύφυη όντα από τα πρωτόζωα, που είναι μικροσκοπικοί μονοκύτταροι οργανισμοί). Τότε όμως, από που ήρθε ο Άνθρωπος; Γι' άλλη μία φορά, πρέπει να ξαναγυρίσουμε στα αρχαιολογικά αρχεία που, αν και εξαιρετικά φτωχά σ' αυτή την περίπτωση, αν συσχετιστούν με τις αρχαίες ανατολικές και άλλες συγγενείς πραγματείες, δείχνουν ότι ξεχωριστοί άντρες και γυναίκες — όχι όντα έρμαφρόδιτα, ανδρόγυνα ή όντα που συγκέντρωναν και τα δύο φύλα μαζί — υπήρχαν με την παρούσα σωματική μορφή *σε άλλους πλανήτες* για αρκετές εκατοντάδες εκατομμύρια χρόνια, πριν μεταναστεύσουν στη Γή, σε πιο πρόσφατες εποχές.

Πιθανόν, ο πνευματικός Άνθρωπος να μπορούσε να έχει δημιουργήσει συλλογικά για τον έαυτό του μία σωματική μορφή — με την άκτινοβολία ψυχικής ενέργειας. Η δημιουργία φυσικο-υλικο-χημικού υλικού με την άκτινοβολία ψυχικής ενέργειας είναι ένα θέμα γνωστό, που αξιοποιήθηκε από εξαιρετικά προοδευμένους ιμαλαϊανούς και και άλλους Γιόγκι. Μία άλλη υπόθεση είναι ότι ο Άνθρωπος μπορεί να έχει σχεδιαστεί από «επιστήμονες», μέσα σε εργαστήρια άλλων πλανητών.

Άν ο άνθρωπος ήρθε πράγματι από άλλους πλανήτες, τα βασικά φυλετικά χαρακτηριστικά θα μπορούσαν να έρμηνευτούν μ' αυτή την υπόθεση: οι γενετικοί παράγοντες θα μπορούσαν να έχουν προγραμματιστεί εκ των προτέρων μέσα στα γονίδια του, σε εξωγήινα εργαστήρια, σαν συντελεστές προσαρμοστικότητας προς επιβίωση στο περιβάλλον διαφορετικών πλανητών. Με τον ίδιο τρόπο, μπορούν να εξηγηθούν κι οι αδυναμίες του Άνθρώπου: Ο Άνθρωπος μπορεί να ταίριαζε πολύ πιο τέλεια στην ατμόσφαιρα, τη βαρύτητα κλπ. των αρχικών του πλανητών και πιθανόν να ζούσε και περισσότερο. Εύκολα θα μπορούσε ή προσαρμογή να είναι άτελης: μερικές όμως αδυναμίες στη δομή και στη χημεία του σώματος του Άνθρώπου είναι πολύ φανερές.

Ένα είναι βέβαιο: οι σωματικές

μορφές δεν θα μπορούσαν να έχουν εξελιχθεί. Για παράδειγμα, αν όλα τα μέρη που αποτελούν το αύτι — το πτερύγιο, το στόμιο, το τύμπανο, ή σφύρα, ο άκμων, ο αναβολέας κλπ., — δεν λειτουργούν μαζί σε τέλεια άρμονία, και σε άρμονία με όλα τα άλλα μέρη του σώματος, τότε δεν θα υπήρχε άκοή. Όλα τα μέρη που συνθέτουν ένα αύτι ή ένα μάτι ή οτιδήποτε, πρέπει να έχουν εμφανιστεί *την ίδια εποχή* για να είναι σε θέση να λειτουργούν αυτά τα όργανα. Και δεν μπορεί να είναι υπεύθυνη γι' αυτό ή άργή εξέλιξη από τα πρωτόζωα. Ο άκριβής, ίσορροπημένος μηχανισμός του κρανίου, οι τρεις θάλαμοι σε σχήμα U που είναι γεμάτοι με υγρό, ο καθένας σε διαφορετικό επίπεδο, δείχνουν επίσης τον εύφυη μηχανισμό για τον *όρθιο άνθρωπο* που είναι σε θέση να κινηθεί, και όχι την άργή εξέλιξη από τα πρωτόζωα.

Από κάθε άποψη, στο σώμα του Άνθρώπου φαίνεται ένας προσεχτικός σχεδιασμός. Για παράδειγμα, υπάρχει ή προστατευτική ικανότητα του Άνθρώπου να συνθέτει βιταμίνη Κ, τη βιταμίνη που πήζει το αίμα, με τη διαδικασία των θακτηριδίων. Ένας άλλος πιθανός ένσωματωμένος παράγοντας είναι «το φράγμα αίματος-έγκεφάλου», ένα βιοχημικό «φράγμα» που σκοπό του έχει να εμποδίζει τις τοξικές ουσίες να μπουν στο κεντρικό νευρικό σύστημα και να το καταστρέψουν. Οι έλικες του έγκεφάλου, που συμπιέζουν μίαν έκτεταμένη έξωτερική περιοχή που περιέχει δισεκατομμύρια νευρικά κύτταρα σε μία συμπαγή μάζα, δείχνουν επίσης ότι σχεδιάστηκαν εύφυως.

Τα ανθρώπινα παραδείγματα είναι πολλαπλά, από τη σοθιετική άνακάλυψη όχι ενός αλλά *ολόκληρων* σειρών βιολογικών «ρολογιών» που έλέγχονται από ένα κεντρικό «ρολόι», το όποιο με τη σειρά του ρυθμίζεται από τον υποθαλαμικό χώρο του έγκεφάλου, μέχρι τα έκπληκτικά κύτταρα-«θηματοδοτες» στο κοιλιακό εξόγκωμα της καρδιάς, που αποστολή τους σ' αυτή τη ζωή έχουν να κρατάνε τους παλμούς της καρδιάς στο σωστό ρυθμό.

Η εξέλιξη και ή δημιουργία είναι εξαιρετικά απλοποιημένες στη φύση για να εξηγήσουν τέτοιες περιπλοκές. Τότε όμως εμφανίζεται το έρώτημα: μήπως τα μόρια DNA είχαν προγραμματιστεί αρχικά από εξωγήινους επιστήμονες για να έκτελούν τις συγκεκριμένες λειτουργίες ή τα καθήκοντά τους και

μήπως κάθε κομμάτι του σώματος
έχει τη δική του πανίσχυρη ἐνέρ-
γεια και νοημοσύνη — μιάν ἐπου-
ράνια συνείδηση πού κατοικείται
κατὰ θείο τρόπο, ἀπὸ ἀπλά στοι-
χειώδη πνεύματα πού ὑπόκεινται
σὲ ἀνώτερες μορφές ζωῆς;

Στη σύγχρονη έρευνα είναι δυνατό να δει κανείς κάποιο κλειδί γι' αυτή την απάντηση. Για παράδειγμα, ο δρ Τζέφφρεϋ Μπέρνστοκ, ένας ζωολόγος από το Λονδίνο που βρίσκεται στο Πανεπιστήμιο της Μελβούρνης, ανάγγειλε πώς είχε ανακαλύψει μέσα στο σώμα ένα «αυτοκυβερνώμενο» τρίτο νευρικό σύστημα, που δεν εξαρτάται από τον εγκέφαλο για τη λειτουργία του.

Ἄς κοιτάξουμε τώρα ἓνα ἄλλο
 αἰνίγμα — τὴν προέλευση τοῦ φυ-
 σικοῦ σύμπαντος. Οἱ θεωρίες τῆς
 «σταθερῆς κατάστασης», τοῦ «με-
 γάλου αἰφνιδιασμοῦ», τῆς «θεω-
 ρίας τῆς ταλάντωσης» καὶ τῆς «άν-
 τι-ύλης» δέν μποροῦν νὰ ἐξηγή-
 σουν τὴν ἀρχὴ τοῦ φυσικοῦ σύ-
 μπαντος. Τὸ πρῶτο στοιχεῖο ποῦ ἁ-
 πατεῖται γιὰ τὴν ἀρχὴ τοῦ φυσικοῦ
 σύμπαντος εἶναι τὸ ἀέριο τοῦ ὕ-
 δρογόνου, ἀπὸ ποῦ προήλθαν ὁ-
 μως τὰ πρῶτα ὑλικά ἀτομα ἢ τὸ
 πρῶτο ἀτομο ὕδρογόνου; *Ἡ ἐπι-
 στήμη δέν γνωρίζει! Τὸ ὕδρογόνο
 δημιουργήθηκε ἀπὸ τὸ τίποτα!*

Οι παρατηρήσεις των αστρονόμων δείχνουν ότι το φυσικό σύμπαν είχε πράγματι μιάν αρχή — μιάν άφειτρία — περίπου δεκάπεντε μέ είκοσι δισεκατομμύρια χρόνια πρίν. Πώς όμως; Κανείς δέν ξέρει καί γι' αυτό γίνονται μόνο ύποθέσεις. Το φυσικό σύμπαν είχε συγκεκριμένα σημεία άπ' όπου ξεκίνησε, πρίν όμως άπ' αυτά ύπήρχε κάτι — άυλα όντα, ή κατευθυντήρια νοημοσύνη πίσω άπ' όλα αυτά.

Η φιλοσοφία και η μεταφυσική, που στοιχειωδώς αναφέραμε, θά μπορούσαν νά επεκταθούν χωρίς σχεδόν τέλος, αφού όμως κάναμε μερικές σκέψεις πάνω σέ διαφορετικές αλλά σχετικές θεωρίες, ας ξαναγυρίσουμε στή συζήτηση τών ιστορικών αποδείξεων γιά τίς πρώτες, έξωγήινες έπισκέψεις πάνω στή Γή.

Ο ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΓΗΙΝΟΣ ΚΑΙ
ΟΙ «ΠΙΘΚΑΝΘΡΩΠΟΙ»

Το 1925 ο δρ Ν. Γκρηγκόροβιτς έκανε μιάν έντυπωσιακή άρχαιολογική ανάκαλυψη στο Όντιντσοβο, κοντά στη Μόσχα.

Ο Γρηγκόροβιτς ἀνακάλυψε ἕνα καφεκίτρινο «ἀπολίθωμα» πού ἔμοιαζε νά εἶναι ἕνας ἀνθρώπινος ἐγκέφαλος, χωμένος μέσα σέ ἀνθρακοφόρα ιζηματα ἀσβεστολίθου.

έναν υλικού που ανήκει σε περίοδο της προϊστορίας τόσων πολλών εκατομμυρίων χρόνων πριν (260 με 340 εκατομμύρια χρόνια) που η ορθόδοξη σκέψη δεν θα ήταν δυνατό να συλλάβει ότι είχαν ζήσει εκείνη την εποχή πάνω στη Γη άνθρωπινα όντα. Κι όμως, αυτό το εκπληκτικό άπολιθωμα, στην εξαιρετικά έντυπιακή ομοιότητα του με ένα ανθρώπινο μυαλό, έχει μία διαμήκη διαχωριστική σχισμή στα δύο ημισφαίρια, περισσότερες από 15 εγκεφαλικές σπείρες και μίαν «ανθρώπινη» παρεγκεφαλίδα και παρεγκεφαλικά δεμάτια.

Από το 1925, οι γεωλόγοι έχουν κάνει επανειλημμένες προσπάθειες να εξηγήσουν την ανακάλυψη αυτή σύμφωνα με την ορθόδοξη γεωλογική σκέψη, αλλά, ακόμα και μετά από τόσα χρόνια, το «πέτρινο μυαλό» εξακολουθεί να παραμένει ένα αίνιγμα άλυτο. Εκτός από μία μικρή παραμόρφωση, που την προκάλεσαν οι τεράστιες γεωλογικές πιέσεις σε μία περίοδο εκατομμυρίων χρόνων, το απόλιθωμα είναι παρόμοιο σε εμφάνιση με τον έγκεφαλο του σύγχρονου ανθρώπου

Ἀν αὐτὸ τὸ ἀπολίθωμα ἦταν πράγματι κάποτε ἓνα ἀνθρώπινο μυαλό — καὶ οἱ ἐνδείξεις λένε πῶς ἦταν — σὲ ποιὸν ἀνήκει; Μήπως σὲ ἓνα διαστημάνθρωπο ποῦ ἐπισκέφτηκε τὴ Γῆ πολλὰ, πάρα πολλὰ ἑκατομμύρια χρόνια πρὶν; Καί, ἂν τὸ ἀπολίθωμα τοῦ Ὀντίντσοβο ἦταν κάποτε ὁ ἐγκέφαλος ἑνὸς διαστημανθρώπου, ποῦ μᾶς εἶχε ἐπισκεφτεῖ ἢ ποῦ ζοῦσε ἐδῶ, καὶ ἔχει τὴν ἴδια ἐμφάνιση μὲ τὸν ἐγκέφαλο τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου, τότε εἶναι φανερό πῶς ἡ θεωρία τῆς ἐξέλιξης ἀμφισβητεῖται σοβαρὰ. Πρέπει νὰ ἔχουμε ἐρθεῖ ἀπὸ «ἐκεῖ ἐξῶ». Καὶ σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση, θὰ μπορούσαμε νὰ ἔχουμε ζήσει μὲ τὴ σημερινή μας σωματικὴ μορφή πάνω σὲ ἄλλους πλανῆτες ἐδῶ κι ἑκατοντάδες ἢ χιλιάδες ἑκατομμύρια χρόνια πρὶν. Αὐτὸ ὁδηγεῖ σὲ ἓνα ἐπιπλέον ἐρώτημα: μήπως οἱ πρόγονοι τοῦ σύγχρονου γήινου — τοῦ Homo Sapiens ἢ τοῦ «νοήμονος ἀνθρώπου» — τοποθετήθηκαν πρὶν πρόσφατα πάνω στὴ Γῆ ἀπὸ διαστημάνθρωπους; Μιά ἀκόμα ἐπιβεβαίωση τῆς θεωρίας γιὰ τὴν ἐξωγήινη προέλευση τοῦ Ἀνθρώπου εἶναι καὶ ἡ τεράστια ποικιλία γλωσσῶν ποῦ μιλοῦνται πάνω στὴ Γῆ. Ὅπως κι ἂν ἔχει τὸ πράγμα, ὁ ἀνθρωπολόγος Κάρλτον Σ. Κούν, στὸ βιβλίο του *Ἡ Προέλευση τῶν Φυλῶν*, παρατηρεῖ ὅτι ἀπὸ τὶς 2.800 καὶ πλέον γλώσσες ποῦ μιλοῦνται

πάνω στη Γή, ἑκατοντάδες κυριο-
λεκτικά «εἶναι ἀσχετες ἢ μιά μέ-
την ἄλλη». Ἐπιπλέον, πολλέ-
γλώσσες ἦταν στὴν πραγματικότη-
τα πιὸ σύνθετες, πιὸ περιπλοκές
καὶ πιὸ ἐκφραστικές στὴν ἀρχαιό-
τητα, ἀπ' ὅ,τι εἶναι σήμερα αὐτές οἱ
ἴδιες γλώσσες. Μ' ἄλλα λόγια, ἀντί-
νὰ ἔχουμε μιὰν ἀπλὴ καταγωγὴ
πού ἐξελιχθηκε στὴ διάρκεια τῆς ἱ-
στορίας, συνεβεί τὸ ἀντίθετο: ἡ
γλώσσα ἀρχισε ἐξελιγμένη καὶ ἀ-
πλοποιήθηκε μετὰ τὸ πέρασμα
τῶν χιλιετιῶν. Αὐτὸ καὶ μόνο τὸ γε-
γονὸς ὑπογραμμίζει πολὺ ἐντονα
τὴν ἀφίξη πάνω στὴ Γῆ ἐξελιγμέ-
νων λαῶν πού μιλοῦσαν γλώσσες
καὶ πού ὁ λόγος τους ἐκφυλίστηκε
μὲ τὸ πέρασμα τῶν αἰώνων.

Είναι γνωστό πώς η Κίνα, πού σύμφωνα με την παράδοση είχε πολιτισμό πριν από 1.25 εκατομμύρια χρόνια, μιλούσε κάποτε μία σύνθετη πολυσύλλαβη γλώσσα, ενώ τώρα η γλώσσα της έχει μόνο μιά απλοποιημένη μονοσύλλαβη δομή.

Παράλληλα με τις πληροφορίες που παίρνουμε από τη γλώσσα, το απολίθωμα δείχνει ότι ο σύγχρονος Άνθρωπος εμφανίστηκε «ξαφνικά» πάνω στη Γη και δεν εξελίχτηκε από πρωτόγονα ανθρωποειδή ούτε από κείνα τα ανθρωποειδή που θεωρούνται έκφυλισμένοι κλάδοι στη διάρκεια της εξέλιξης, στην αλυσίδα που οδηγεί στο σύγχρονο Άνθρωπο.

Καί κατι άλλο, εξίσου περιεργό: τὰ ἀρχεῖα τῶν ἀπολιθωμάτων ἀποδεικνύουν ὅτι ἓνα τουλάχιστον ἀπ' αὐτὰ τὰ ἀνθρωποειδῆ ὄντα — ὁ Ἄνθρωπος τοῦ Νεαντερτάλ — ἐμφανίστηκε πιὸ πρόσφατα, ἐνῶ πρὸς τὸ τέλος τῆς ὑπαρξῆς του γινόταν βαθμιαία πιὸ πρωτόγονος — τὸ ἀντίθετο ἀκριβῶς τῆς ἐξελίξεως!

Ένα κρανίο 200.000 ετών, των μέσων της Πλειστόκαινης Περιόδου, που προερχόταν από ένα άγνωστο πρὶν πρωτόγονο ἄνθρωπο, εἰδὲς καὶ ἀνακαλύφθηκε τὸν Ἰούλιο τοῦ 1971 κοντὰ στὸ Περπινιὰν τῆς Νότιας Γαλλίας, χαιρετίστηκε ἀμέσως σὰν «εὕρημα-κλειδί». Οἱ εἰδικοί ἰσχυρίστηκαν ὅτι τὸ κρανίο αὐτὸ «γεμίζει τὸ χάσμα» ἀνάμεσα στὸν Ἀνθρωπο τοῦ Νεάντερταλ, ἂν ὁ Ἀνθρωπο τοῦ Νεάντερταλ, ἂν ὁ μὲν αὐτὸς ὁ Ἀνθρωπος τῶν Πυρηναίων» ἔζησε στ' ἀλήθεια πρὶν ἀπὸ τὸν Ἀνθρωπο τοῦ Νεάντερταλ, θὰ ἔπρεπε νὰ ὑπάρχουν ἀφθονα τμήματα σκελετοῦ ποὺ νὰ ἀποδεικνύουν τὴν ὑπαρξὴ του, ὅπως ὑπάρχουν καὶ γιὰ τὸν Ἀνθρωπο τοῦ Νε-

αντερτάλ. Δεν υπάρχουν όμως τέτοιες άφθονες αποδείξεις. Είναι ενδιαφέρον να παρατηρήσουμε ότι, τα απομεινάρια του σκελετού του Άνθρώπου της Ιάβας, που είναι επίσης ελάχιστα, και χρονολογούνται μερικές εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια πριν, παρόλο που είναι παρόμοια μ' εκείνα των άλλων ανθρωποειδών, βρέθηκαν περιορισμένα στην Ιάβα, ένα νησί του Ινδικού Ωκεανού που το απομονώνει η θάλασσα και, φυσικά, κάθε άλλο παρά κοντά στη Γαλλία.

Μιά αδυναμία της εξελικτικής θεωρίας είναι η έπιμονή στην προσπάθεια να συνδεθούν άσχετες και ανόμιες ανακαλύψεις σε μία συναφή και αδιάσπαστη αλυσίδα για να υποστηρίξουν μία δογματική θεωρία.

Στό βιβλίο του Ό Πρώτος Άνθρωπος, ο ανθρωπολόγος Φ. Κλάρκ Χάουελ κάνει αυτή την εύστοχη και εκπληκτική παρατήρηση για τα ευρήματα του σκελετού του Άνθρώπου του Νεάντερταλ:

Ο άνθρωπος του Νεάντερταλ..... εξαφανίστηκε απότομα. Οι εξελικτικές τάσεις που παρουσίασε στη διάρκεια αυτής της περιόδου είναι εξαιρετικά αινιγματικές, γιατί φαίνεται πως είχε γίνει περισσότερο «πρωτόγονος» κι όχι λιγότερο. Τα τελευταία απολιθώματα που έχουμε από τη Δυτική Ευρώπη είναι ακόμα πιο κοντόχοντρα, πιο όγκώδη και με φρύδια που προεξέχουν πολύ περισσότερο από τους προκατόχους του.

.....Ήταν αίσθητά διαφορετικός από το σύγχρονο Άνθρωπο και γινόταν όλο και πιο διαφορετικός με το πέρασμα του χρόνου.....Κι εκτός από το γεγονός ότι εξαφανίστηκε ξαφνικά, ο κλασικός Άνθρωπος του Νεάντερταλ αντικαθίσταται το ίδιο ξαφνικά από άλλους σαν κι έμεις. Δεν γίνεται καμία ανάμειξη, δεν υπάρχει καμία βαθμιαία αλλαγή από τον ένα τύπο στον άλλο. Φαίνεται σαν οι σύγχρονοι άνθρωποι να αίφνιδιασαν και να έδιωξαν τους Άνθρώπους του Νεάντερταλ, ίσως και σκοτώνοντάς τους (οι υπογραμμίσεις είναι πρόσθετες).

Γιατί έκφυλιστηκε ο Άνθρωπος του Νεάντερταλ; Γιατί ο σύγχρονος άνθρωπος τον αντικατέστησε τόσο ξαφνικά; Θά μπορούσαν να έχουν επιζήσει έκφυλισμένοι Άνθρωποι του Νεάντερταλ — ίσως και περισσότερο έκφυλισμένοι ακόμα;

Μιά περιοχή όπου βρέθηκαν οι πρώτες ενδείξεις για τα μεταγενέστερα (δηλαδή 45.000 και 60.000 χρόνων) και πιο πρωτόγονα λείψανα σκελετού του Άνθρώπου του Νεάντερταλ είναι το σπήλαιο Σαβιντάρ, στα βουνά του Ιράκ: τα λείψανα σκελετού του Άνθρώπου του Νεάντερταλ από μία προηγούμενη περίοδο της προϊστορίας, που ανακαλύφθηκαν στο Όρος Κάρμελ της Παλαιστίνης, είχαν πολύ πιο εξελιγμένα χαρακτηριστικά (για Άνθρωπο του Νεάντερταλ.) Ίσως υπάρχει κάποια σχέση ανάμεσα στα πρωτόγονα ανθρωποειδή και στην αινιγματική δήλωση του Πόπολ Βού, τον ιερό πάπυρο των λαών Κιτσέ-Μάγια, που αναφέρει «άρκετες απόπειρες» των «θεών» να φτιάξουν τον Άνθρωπο. Μήπως οι «θεοί» ήταν επιστήμονες από το διάστημα και τα ανθρωποειδή όντα τα αποτελέσματα των «προσπαθειών» τους να φτιάξουν τον Άνθρωπο;

Η επόμενη απότομη εμφάνιση — μεγάλων διαστάσεων — ήταν ο «μοντέρνος» Κρό-Μανιόν ή Παλαιολιθικός Άνθρωπος, που δεν είχε επίσης αποδεδειγμένους προγονικούς «κρίκους» και που εμφανίστηκε πριν από 35.000 με 60.000 χρόνια περίπου, πιθανόν στη Γαλλία, παρόλο που λείψανά του έχουν ανακαλυφτεί σε όλη την Ευρώπη, στη Μέση Ανατολή, και στη Σοβιετική Ένωση. Παρόλο που για ένα διάστημα ο άνθρωπος του Κρό-Μανιόν συνυπήρχε, χωρίς αμφιβολία, με έκφυλιζόμενους ανθρώπους

του Νεάντερταλ, δεν υπάρχει κανένας απολύτως «κρίκος» που να συνδέει τους έκφυλισμένους Νεάντερτάλιους και νεότερους ανθρώπους του Κρό-Μανιόν: το γεγονός αυτό δεν μπορεί να εξηγηθεί από τους όπαδούς της θεωρίας της εξέλιξης.

Ο άνθρωπος του Κρό-Μανιόν ήταν ένα ανώτερο φυσικό, αντιπροσωπευτικό δείγμα, με μεγαλύτερες εγκεφαλικές ικανότητες από το σύγχρονο Homo Sapiens. Ο άνθρωπος του Κρό-Μανιόν, με τα λεπτά του χαρακτηριστικά και το μακρύ του κεφάλι, είχε επίσης μεγαλύτερο βαθμό νοημοσύνης, όπως ανακαλύπτουν οι επιστήμονες τώρα καθυστερημένα. Σύμφωνα με τον Άλεξάντερ Μάρσακ, έρευνήτή στο Μουσείο Peabody του Πανεπιστημίου του Χάρβαρντ, η «Ράβδος του Μοντγκωτιέ» της περιόδου του Κρό-Μανιόν, που έχει μήκος 15 ίντσες σχεδόν, του κεράτου τάρανδου, φαίνεται να έχει σχεδιαστεί.....με τη βοήθεια μεγεθυντικού φακού σαν κι αυτόν που χρησιμοποιούν οι κοσμηματοπώλες. Ο έρευνήτης Μάρσακ απέδειξε επίσης ότι, 34.000 χρόνια πριν, ο άνθρωπος του Κρό-Μανιόν κατέγραφε την πορεία του σεληνιακού κύκλου με αφηρημένα σύμβολα! Η εκπληκτικά εξεζητημένη τέχνη του ανθρώπου του Κρό-Μανιόν, που έχει ηλικία 35.000 χρόνων και είναι ζωγραφισμένη με παράξενα, φρέσκα ακόμη χρώματα που δεν ξεθωριάζουν, δείχνει επίσης πως αυτή η φυλή είχε έναν πολύ ψηλό

Ἡ τοποθεσία όπου ἀνακαλύφθηκαν τὸ 1938 τὰ λείψανα τοῦ ἀνθρώπου τῆς Ἰάβας. (ἀπέναντι) Ἐξεζητημένα ἐργαλεῖα τῶν πρώτων Ἀνθρώπων ἀπὸ τῆ Γαλλία. (πάνω)

βαθμὸ νοημοσύνης.

Τὸ 1970, οἱ σοβιετικοὶ ἀρχαιολόγοι ἔκαναν μερικές πολὺ ἐνδιαφέρουσες ἀνακαλύψεις σὲ ἀνω παλαιολιθικές (Κρό-Μανιόν) περιοχές ἀνασκαφῶν, κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ Σουνγκίρ, κοντὰ στὸ Βλαντίμιρ, στὰ βόρεια τῆς Μόσχας.

Ἡ ἀποστολὴ τοῦ Σουνγκίρ, πού ὁργανώθηκε ἀπὸ τὸ Ἀρχαιολογικὸ Ἰνστιτούτο τῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν καὶ ἐπικεφαλῆς τῆς ὁποίας βρισκόταν ὁ καθηγητὴς Ὄττο Μπάντερ, ἀνακάλυψε χάντρες, βραχιόλα καὶ δαχτυλίδια σκαλισμένα πάνω σὲ χαυλιόδοντες μαμούθ, ἓνα μικροσκοπικὸ, ἐξαιρεσιὰ σκαλισμένο ὄλογο ἀπὸ φίλντισι, πουκάμισα καὶ παντελόνια φτιαγμένα ἀπὸ ἀκατέργαστο δέρμα, μπότες ἀπὸ φλοιὸ δέντρου, φλιτζάνια διακοσμημένα μὲ κοκάλινες χάντρες καὶ δόντια ἀπὸ πολικὴ ἄλεπού, καὶ μιά λεπτὴ θελόνα ἀπὸ κόκαλο, τόσο ντελικάτη καὶ μακριὰ ὅσο καὶ μιά σημερινὴ θελόνα ἀπὸ ἀτσάλι.

Ἀρκετὲς ἄλλες ἀνακαλύψεις, ἀνάμεσα στὶς ὁποῖες καὶ οἱ σκόπιμα διατηρημένοι σκελετοὶ δύο ἀγοριῶν, ἄφησαν τοὺς εἰδικούς κατὰ-πληκτους, ἀλλὰ ἡ πιὸ ἐντυπωσιακὴ ἀνακάλυψη ἦταν τὰ ὄπλα — 17 ἀκόντια κι ἓνα δόρυ — πού εἶχα ὅλα μῆκος ὀχτῶ περίπου ποδιῶν καὶ ἦταν τελειῶς ἴσια, παρόλο πού εἶχαν

σκαλιστεῖ ἀπὸ κυρτοὺς χαυλιόδοντες μαμούθ.

Πῶς, ἀναρωτιόνταν οἱ εἰδικοί, μπορούσαν νὰ ἔχουν ἰσιώσει οἱ κυρτοὶ χαυλιόδοντες τῶν μαμούθ; Δὲν ὑπάρχει καμία ἐξήγηση, ἐκτός κι ἂν αὐτοὶ οἱ πανάρχαιοι ἄνθρωποι ἦταν ἐξαιρετικὰ πιὸ ἐξυπνοὶ ἀπ' ὅσο ὑπέθετε κανεὶς πρὶν.

Ὁ καθηγητὴς Μπάντερ ἀνέφερε ὅτι οἱ ἀνακαλύψεις αὐτὲς εἶχαν «ἀλλάξει τελείως τὸς ἰδέες μας γιὰ τὴν Ἀνω Παλαιολιθικὴ Περίοδο».

Τὸ Ἰνστιτούτο καὶ Μουσεῖο τῆς Ὠκλαντ (Νέα Ζηλανδία) ἔχει στὴν κατοχὴ του τὸ κρανίο ἑνὸς ἀνθρώπου τοῦ Κρό-Μανιόν ἀπὸ τὴ Γαλλία πού φέρνει ἀδιαφιλονίκητα σημάδια χειρουργικῆς ἐπέμβασης στὸν ἐγκέφαλο. Ἀπὸ τὸ μετωπιαῖο ὀστό, σχεδὸν πάνω ἀπὸ τὸ δεξιὸ μάτι, εἶχε γίνεи σκόπιμα ἓνα ἀνοιγμα μὲ διάμετρο 1 1/2 περίπου Ἴντσα, ἀπ' ὃ, τι φαίνεται μὲ ἓνα ὀστεοτρύπανο — ἓνα κυλινδρικό πριόνι πού χρησιμοποιεῖται γιὰ νὰ βγάλει κανεὶς ἀπὸ τὸ κρανίο ἓνα κυκλικὸ κομμάτι κόκαλο. Σύμφωνα ὅμως μὲ τοὺς ἱστορικούς πού ἀσχολοῦνται μὲ τὴν προϊστορία, τὸ μέταλλο ἦταν ἀγνωστο κατὰ τὴν ὑποτιθέμενη περίοδο τῆς Λίθινης Ἐποχῆς πού ἐξῆσαν οἱ Κρό-Μανιόν! Τὰ πρωτόγονα κοκάλινα ἢ πέτρινα ἐργαλεῖα δὲν θὰ μπορούσαν πιθανόν νὰ κάνουν ἓνα τέτοιο ἀκριβὲς ἀνοιγμα καὶ ἐπιπλέον θὰ μπορούσαν νὰ ἔχουν προκαλέσει ἀκόμα καὶ τὸ θάνατο τοῦ ἀσθενούς. Πού βρῆκαν οἱ πανάρχαιοι αὐτοὶ ἄνθρωποι χειρουργικὰ ὄργανα ἀπὸ μέταλλο; Μήπως οἱ Κρό-

Μανιόν ἦταν ἀποικοὶ ἀπὸ τὸ διάστημα, μετανάστες ἀπὸ τὴν Ἀτλαντίδα ἢ ἀπόγονοι κανενὸς ἀπ' αὐτὰ τὰ πλάσματα;

Κατάλοιπα πού ἐπιζοῦν ἀπὸ τοὺς Κρό-Μανιόν μπορεῖ νὰ δεῖ κανεὶς στὶς σκανδιναβικές, τίς μεσογειακές, καθὼς καὶ ἄλλες φυλές, οἱ ὁποῖοι τῆς ἐξέλιξης ὅμως δὲν μποροῦν νὰ ἐξηγήσουν ἱκανοποιητικὰ ἀπὸ πού προέρχεται κάθε σύγχρονη φυλὴ. Γιὰ παράδειγμα, ὁ ἄνθρωπος τοῦ Πεκίνου (Σινάνθρωπος), ἔνα προνεαντερταλικὸ ἄνθρωποειδὲς πού πλανιόταν στὶς κοιλάδες τῆς Κίνας, κάποι 360.000 μὲ 600.000 χρόνια πρὶν, εἶναι ἀπὸ φυσικὴ ἀποψη τόσο πρωτόγονος, πού μὲ δυσκολία μπορεῖ νὰ παραδεχτεῖ κανεὶς τὴν ἰδέα ὅτι αὐτὸ τὸ παμπάλαιο πλάσμα μπορεῖ νὰ ἔχει ὅποια-δήποτε σχέση μὲ τοὺς Κινέζους (ἢ μὲ ὅποιαδήποτε ἄλλη φυλὴ), οἱ ὁποῖοι, σύμφωνα μὲ τίς δικές τους μυθολογικές διηγήσεις, εἶχαν ἓναν ἐξελιγμένο πολιτισμὸ πού χρονολογεῖται 650.000 μὲ 890.000 χρόνια πρὶν ἐμφανιστεῖ στὴ σκηνὴ τὸ ἄνθρωποειδὲς πού ὀνομάστηκε Ἀνθρωπος τοῦ Πεκίνου.

Μποροῦν στ' ἀλήθεια οἱ ἀρχαιολόγοι νὰ πουν μὲ βεβαιότητα ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἐνδείξεις ἑνὸς προηγμένου πολιτισμοῦ στὴν Κίνα πρὶν ἀπὸ 1.25 ἑκατομμύρια χρόνια;

Τὸ Πρωινό τῶν Μάγων τῶν Λούις Πάουελς καὶ Ζὰκ Μπερζιὲ δηλώνει: Οἱ συστηματικὲς ἀρχαιολογικὲς ἐξερευνήσεις γίνονται ἐδῶ κι ἓνα διάστημα πού μόλις ὑπερβαίνει τὸν αἰῶνα..... Καὶ καμία σοβαρὴ ἐξερεύνηση δὲν ἔχει διεξαχθεῖ στὴ νότια Ρωσία, τὴν Κίνα ἢ τὴν Κεντρικὴ καὶ Νότια Ἀφρικὴ. Ἀπέραντες ἐκτάσεις φυλάνε ἀκόμα τὰ μυστικὰ τοῦ παρελθόντος τους. (Ἡ ὑπογράμμιση εἶναι πρόσθετη).

Καὶ τὸ 1951 τὸ Λάιφ δημοσίευσε ἓνα ἀρθρο γιὰ τὴν ἀνακάλυψη ὀστών τοῦ ἀληθινοῦ νεότερου ἀνθρώπου — τοῦ Homo Sapiens — πού ἔχουν ἡλικία 100.000 χρόνια, πάνω στὶς ἀκτές τῆς Κασπίας Θάλασσας. Τὸ Λάιφ, πού περιέγραψε αὐτὰ τὰ ὀστά σὰν «ἐκπληκτικὰ διαφορετικὰ» ἀπὸ τὰ ὀστά τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Νεάντερταλ καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρωποειδῶν τῆς ἀρχαιότητος, παρατήρησε ἀκόμα ὅτι τὰ ἀνακαλυφθέντα ὀστά τοῦ Homo Sapiens ἦταν στὴν πραγματικότητα λίγο παλιότερα ἀπὸ τὰ ὀστά τῶν ἀνθρωποειδῶν αὐτῆς τῆς περιοχῆς.

Ὁ Σ. Μ. Κόουλ, μέλος τῆς Γεωγραφικῆς Ἑταιρείας, εἶπε, ὅταν ἐγράφε στὸ περιοδικὸ Ἀνακάλυψη, τὸ Νοέμβριο τοῦ 1951:

Ἡ ἀνακάλυψη μιᾶς σιαγόνας τοῦ τύπου Homo Sapiens στὰ πρῶτα παγετώδη ἀποθέματα τοῦ Κανάμ, στὶς ἀκτὲς τοῦ Κόλπου Καθιρόντο, στὴν Κένυα, δείχνει ὅτι εἶναι τουλάχιστον πιθανὸ νὰ ὑπῆρχε ὁ Νεότερος Ἀνθρώπος σὲ πολὺ παλιές ἐποχές, παρόλο πού πρέπει νὰ λεχθεῖ ὅτι ὁρισμένοι εἰδικοί δὲν παραδέχονται ἀκόμη αὐτὰ τὰ τεκμήρια. (Ἡ ὑπογράμμιση πρόσθετη).

Ἡ περίοδος στὴν ὁποία ἀναφερόταν ὁ Σ. Μ. Κόουλ ἦταν τουλάχιστον μισό ἑκατομμύριο χρόνια πρὶν.

Μιὰ ἀνακάλυψη πού προκάλεσε ἀκόμα περισσότερες σκέψεις ἀνέφερε ὁ καθηγητὴς τῆς βιολογίας Φράνκ Λιούις Μάρς, πού στὸ βιβλίο του Ἐξέλιξη ἢ Ἐκτακτὴ Δημιουργία παρατήρησε ὅτι:

Ἐνα ἄλλο παράδειγμα παραποίησης τῶν ἀποδεικτικῶν στοιχείων εἶναι ὁ Ντυμποῦά πού, πολλὰ χρόνια μετὰ τὴν ἐντυπωσιακὴ του ἀναφορὰ γιὰ τὴν ἀνακάλυψη τῶν λειψάνων τοῦ ἀνθρώπου τῆς Ἰάβας, ὁ μολόγησε..... ὅτι εἶχε ἀνακαλύψει, ἐκείνη τὴν ἐποχὴ, στὰ ἴδια κοιτᾶσματα, ὅστὰ πού, χωρὶς ἀμφιβολία, ἀνῆκαν στὸν Νεότερο Ἀνθρώπο. (Ἡ ὑπογράμμιση πρόσθετη).

Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ ἄνθρωπος τῆς Ἰάβας — ὁ Pithecanthropus Erectus ἢ Ὁρθιος Πιθηκάνθρωπος — ἐζησε τουλάχιστον 500.000 χρόνια καὶ ἴσως καὶ ἓνα ἑκατομμύριο χρόνια πρὶν. Φαίνεται πὼς ὁ Νεότερος Ἀνθρώπος συνυπῆρχε μὲ τὸν Ἀνθρώπο τῆς Ἰάβας.

Σὰν καθηγητὴς τῆς Βιολογίας, ὁ Α. Μ. Οὐίντσεστερ λέει στὸ βιβλίο του Βιολογία καὶ ἡ Σχέση τῆς μετὰ τὴν Ἀνθρωπότητα:

Υπῆρχε μιὰ ἐποχὴ πού κυριαρχοῦσε ἡ σκέψη ὅτι ἴσως ὁ Νεότερος Ἀνθρώπος νὰ ἦταν ἀμεσὸς ἀπὸγονος τοῦ Ἀνθρώπου τῆς Ἰάβας τοῦ Ἀνθρώπου τῆς Ροδεσίας καὶ τοῦ Ἀνθρώπου τοῦ Νεάντερταλ. Καθὼς ὅμως συγκεντρώνονται ὅλο καὶ περισσότερες ἀποδείξεις, φαίνεται πὼς αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατό, γιατί βρέθηκαν μερικὰ πανάρχαια λείψανα τοῦ ἀληθινοῦ ἀνθρώπου πού ἦταν σύγχρονα μὲ τὰ λείψανα μερικῶν ἀπ' αὐτὲς τίς ἄλλες μορφές.

Υπάρχει τὸ κρανίον ἑνὸς πολὺ πρωτόγονου ροδεσιανοῦ ἀνθρωποειδούς πού ἔχει ἡλικία περίπου 40.000 μὲ 50.000 χρόνια. Σ' αὐτὸ τὸ

κρανίον ὑπάρχει μιὰ μυστηριώδης στρογγυλὴ τρύπα, μὲ διάμετρο μισῆς περίπου Ἴντσας. Σὲ ἓνα ἄλλο σημεῖο, τὸ ἀνοίγμα μοιάζει μὲ μιὰ τρύπα πού ἀνοίχτηκε μὲ ἀκτίνα λέιζερ. Τὸ χεῖλος τῆς ὀπῆς εἶναι ἀσυνήθιστα λεῖο, πράγμα πού δείχνει ὅτι πιθανὸν νὰ εἶχε λιῶσει λιγὸ, καὶ μετὰ νὰ ψύχτηκε.

Ἀν ὁ Νεότερος Ἀνθρώπος συνυπῆρχε μὲ τὰ πρῶτα ἀνθρωποειδῆ ἐδῶ καὶ ἓνα ἑκατομμύριο χρόνια, εἶναι φανερό πὼς αὐτὸ ρίχνει μεγάλες ἀμφιβολίες στὴ θεωρία τῆς ἐξέλιξης, ἀφοῦ, ἀκόμα καὶ μὲ τοὺς πιὸ πρόσφατους ὑπολογισμούς, πιστεύεται πὼς ὁ ἄνθρωπος ἐμφανίστηκε στὴν ἱστορία πολὺ ἀργότερα.

Καὶ γιὰ νὰ ἀνακεφαλαιώσουμε: γιὰ λόγους πού δώσαμε παραπάνω, οὔτε ἡ βιβλικὴ δημιουργία οὔτε ἡ ἐξέλιξη ἐξηγοῦν ἱκανοποιητικὰ τὴ γέννηση τοῦ Ἀνθρώπου, καὶ πρέπει νὰ ψάξουμε ἄλλου γιὰ τὴν προέλευσή του. Ἀν ὅμως ὁ Ἀνθρώπος δὲν «μεγάλωσε» πάνω στὴ Γῆ — πράγμα πού ἀποδείξαμε — τότε πρέπει νὰ ἦρθε ἀπὸ τὸ διάστημα. Καὶ πρέπει νὰ ἐγινε ἢ τὸ ἓνα ἢ τὸ ἄλλο.

ΑΠΟΙΚΟΙ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

Τὰ προϊστορικὰ ὅστὰ πού ἀνακαλύφθηκαν, πολὺ πιθανὸ νὰ εἶναι στὴν πραγματικότητα τὰ ὅστὰ ἀποίκων ἀπὸ τὸ διάστημα πού γεννήθηκαν στὴ Γῆ, κι ἀφοῦ οἱ χρονολογίες τῶν Ἰνδοϊστῶν ἀναφέρουν ὅτι οἱ ψυχές πού τώρα κατοικοῦν στὴ Γῆ ἦρθαν κάπου 3.888.000 χρόνια πρὶν, μπορούμε νὰ υποθέσουμε ὅτι ἐδῶ καὶ τέσσερα ἑκατομμύρια χρόνια ἐφτάσε τὸ πρῶτο διαστημόπλοιο μὲ ἀποίκους γιὰ τὴ Γῆ, σύμφωνα μὲ ἓνα ἐκ τῶν προτέρων καὶ σκόπιμα σχεδιασμένο πρόγραμμα ἐπαναποίκισης. Ἰσως, αὐτὴ νὰ ἦταν ἡ ἀρχὴ ἑνὸς ἀρκετὰ μεγάλου μεταναστευτικοῦ κύματος. Ἐνδείξεις πού χρονολογοῦνται ἀπὸ ἑκατομμύρια χρόνια — ἓνας «στρωμένος διάδρομος» μὲ ἡλικία πᾶν ἀπὸ 12 ἑκατομμύρια χρόνια, στὴν Κοιλὰδα τοῦ Ὀροπεδίου, τὸ Κολοράντο — δείχνει ὅτι ἐκείνη τὴ μακρινὴ ἐποχὴ ζοῦσαν στὴ Γῆ ἄνθρωποι ἀπὸ τὸ διάστημα, πέρα ὅμως ἀπὸ τὰ τέσσερα ἑκατομμύρια χρόνια δὲν ὑπάρχον ἐνδείξεις γιὰ μιὰ σκόπιμη μετανάστευση μεγάλης κλίμακας. Τὶ σχέση ἔχουν τὰ ἀνθρωποειδῆ μὲ ὅλα αὐτὰ; Μήπως τὰ πρῶτα καὶ τὰ κατοπινὰ ἀνθρωποειδῆ ἦταν βιολογικὰ ρομπότ — κατευθυνόμενοι σκλάβοι, ἱκανοὶ νὰ πετύχουν ἀ-

ναπαραγωγὴ, ἀλλὰ μὲ περιορισμένη βούληση καὶ πνευματικὴ ἀντίληψη, ἐκτὸς ἀπὸ τίς ἱκανότητές τους νὰ ἐπιβιώσουν; Μήπως τὰ ἀνθρωποειδῆ αὐτὰ ὄντα ἦταν λιγότερο ἐξελιγμένες ψυχές, πού παγιδεύτηκαν μέσα σὲ σώματα πού φτιάχτηκαν, κατασκευάστηκαν ἢ δημιουργήθηκαν μέσα σὲ ἐργαστήρια ἄλλων πλανητῶν ἀπὸ διαστημάνθρωπους καὶ μετὰ ρίχτηκαν στὴ Γῆ σὰν σκλάβοι γιὰ νὰ ὑπηρετήσουν τὸ Νεότερο Ἀνθρώπο; Μήπως τὰ ἀνθρωποειδῆ εἶχαν καὶ κάποιον ἄλλο, πρόσθετο σκοπὸ;

Αὐτὰ τὰ πρῶτα ἀνθρωπόμορφα ὄντα θὰ μπορούσαν νὰ ἔχουν τοποθετηθεῖ πάνω στὴ Γῆ ἀπὸ ἀνθρώπους τοῦ διαστήματος γιὰ νὰ δοῦν πὼς θὰ ἐπιβιώσουν μέσα στὴ γῆινη ἀτμόσφαιρα, πρὶν ἀπὸ τὴν ἀφίξη τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτὴ ἡ πιθανότητα δὲν μπορεῖ νὰ ἀποκλειστεῖ, παρόλο πού οἱ ἐνδείξεις μαρτυροῦν κάτι ἄλλο, γιατί οἱ ἀνακαλύψεις πού εἶδη ἀναφέρθηκαν, δείχνουν ὅτι ὁ Νεότερος Ἀνθρώπος προηγείται ἀπὸ τοὺς Ἀνθρώπους τῆς Kanjera, τοῦ Νεάντερταλ, τοῦ Σουάνσκομπ, τοῦ Πεκίνου καὶ τῆς Χελλαίας Ἐποχῆς (Abbevillian).

Ὅποια κι ἂν εἶναι ἡ προέλευση τῶν ἀνθρωποειδῶν, δὲν ὑπάρχει καμία ἐνδειξη πού νὰ συνδέει μὲ ὁποιοδήποτε τρόπο τὸ Νεότερο Ἀνθρώπο — ἢ τὴν ἀναφαινόμενη ἀνθρωπότητα — μὲ τὰ πρωτόγονα ἀνθρωποειδῆ ἢ τοὺς «φονικούς πιθήκους», παρόλο πού, ὅπως θὰ δοῦμε, ὁ παράγοντας αὐτὸς δὲν ἀποκλείει τὴν πιθανότητα νὰ ἔχουν σχέση τὰ ἀνθρωποειδῆ μὲ τοὺς πιθήκους.

Ἡ θεωρία τῆς ἐξέλιξης βασίζεται στὴν προϋπόθεση ὅτι οἱ ἀλλαγές συμβαίνουν σὰν ἀποκορύφωμα τῶν μικρῶν εὐνοϊκῶν μεταλλαγῶν τῶν γονιδίων — μὲ τὴ «φυσικὴ ἐπιλογή» τῶν εὐνοϊκῶν μεταλλαγῶν τῶν γονιδίων. Ἀλλὰ ὅπως παρατήρησε στὸ Scientific American ὁ νομπελίστας καθηγητὴς τῆς Γενετικῆς Χ. Τζ. Μύλλερ: «Σὲ περιπτώσεις πού ξεπερνοῦν τὸ 99%, ἡ μεταλλαγὴ ἑνὸς γονιδίου προκαλεῖ κάποιου εἶδους ἐπιβλαθεῖ ἀποτελέσματα, κάποιαν ἐνόχληση στὴ λειτουργία».

Ἐχει ἀποδειχθεῖ ἀκόμη, ὅτι ἡ φυσικὴ μεταλλαγὴ τῶν γονιδίων εἶναι τόσο σπάνια πού ὑπολογίζεται πὼς τὰ γονίδια ἑνὸς ζώου ἢ ἑνὸς ἀνθρώπου παραμένουν σταθερὰ γιὰ περιόδους ἑκατομμυρίων ἐτῶν (ἀρκεῖ μόνο νὰ θυμηθοῦμε τὰ ἐπὶ ζῶντα εἶδη τοῦ φυτικοῦ καὶ ζωικοῦ κόσμου, πού εἶναι βασικὰ παρόμοια μὲ τοὺς ἀπολιθωμένους προγό-

νους τους, που έχουν ηλικία μέχρι και 570 εκατομμύρια χρόνια).

Κι έτσι, ξεπροβάλλουν δύο βασικές πραγματικότητες: οι πιθανότητες φυσικής μεταλλαγής των γονιδίων είναι ισχνές, αλλά δυνατές. Σε περισσότερες περιπτώσεις από 99%, η μεταλλαγή των γονιδίων, είτε ήταν φυσική είτε οτιδήποτε άλλο, συνεπάγεται, από την παρατήρηση, ανώμαλο, οπισθοβατικό ή υπόστροφο έκφυλισμό. Επιπλέον, η μεταλλαγή των γονιδίων προκαλείται κυρίως από τη δράση ενός ή δύο εξωτερικών συντελεστών: της ακτινοβολίας και των χημικών ουσιών.

Μήπως οι άνθρωποι από το διάστημα, οι Λεμούριοι, οι Άτλαντιοι και οι κάτοικοι της Μού και πιθανόν και άλλοι, άλλαξαν σκόπιμα τη βασική κληρονομική δομή των γονιδίων DNA στα ώρια και το σπέρμα των πιθήκων, χρησιμοποιώντας την ακτινοβολία, τις χημικές ουσίες και εκ των προτέρων προγραμματισμένους παράγοντες, για να δημιουργήσουν τα ανθρωποειδή όντα;

Η φυσική, η γήινη ή η κοσμική ακτινοβολία θα μπορούσε να θεωρηθεί σαν μια πιθανότητα για το γενετικό έκφυλισμό των πιθήκων των ανθρωποειδών και, φυσικά, και των Νεαντερταλιανών, οι ένδειξεις όμως λένε ότι τα ανθρωποειδή δημιουργήθηκαν σκόπιμα από όντα με ψηλή επιστημονική διάνοηση, και γνωρίζουμε ότι οι μορφές της ζωής μπορούν να αλλάξουν με τεχνητό τρόπο.

Τόν Ιούνιο του 1970, ο ινδός νομπελίστας Γκόμπιντ Κοράνα ανάγει πώς είχε επιτύχει την πρώτη ολοκληρωτική σύνθεση ενός γονιδίου από άτομα απλών χημικών κομματιών. Δεν χρειάστηκε κανένα φυσικό γονίδιο σαν μοντέλο για το μείγμα της αντίδρασης.

Το Νοέμβριο του 1970, ο δρ Τζέιμς Ντανιέλλι, αρχηγός μίας τριμελούς ομάδας επιστημόνων από το Κινγκς του Λονδίνου, ανάγει την επιτυχή παραγωγή μίας μονοκύτταρης αμοιβάδας που έμοιαζε με ζελατίνη. Πήραν από ομάδες τριών αμοιβάδων τούς πυρήνες, τις μεμβράνες και τα κυτταροπλάσματα και τα συνέθεσαν σε ζωντανά κύτταρα που μπορούσαν να αναπαραχθούν.

Ο δρ Ντανιέλλι, που εργάζεται σ' αυτό τον τομέα από το 1945, πιστεύει ότι μέσα σε 10 με 20 χρόνια θα είναι δυνατό να δημιουργηθούν με τεχνητό τρόπο θηλαστικά, συμπεριλαμβανόμενου και του αν-

θρώπου. Ο βρετανός βιολόγος προβλέπει επίσης την τεχνητή σύνθεση νέων ζώων, φυτών και μικροοργανισμών.

Ο δρ Ντανιέλλι ανέλαβε την έρευνα πάνω στην αμοιβάδα σαν μέρος μίας εργασίας για τη NASA, που ήθελε να δημιουργήσει βιολογικά ρομπότ για να ζήσουν σε πιθανόν σκληρές πλανητικές ατμόσφαιρες. Φαίνεται πως η ιστορία επαναλαμβάνεται.

Όπως ήδη εκθέσαμε εδώ, οι ένδειξεις λένε πως οι μορφές ζωής που έχουν τα σώματα φυτών, ζώων και ανθρώπων μπορεί να έχουν δημιουργηθεί τεχνητά σε εργαστήρια του διαστήματος. Κατά τον ίδιο τρόπο, τα πρώτα όπως και τα κατοπινά ανθρωποειδή θα μπορούσαν να είναι βιολογικά ρομπότ, που δημιουργήθηκαν με τεχνητές μεθόδους από επιστήμονες της προϊστορίας.

ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

Εύτυχώς για τους ερευνητές, οι επιστημονικές πιθανότητες υποστηρίζονται από τη λαογραφία πολλών περιοχών και εποχών.

Για παράδειγμα, όπως διηγείται ο Φράνκ Γουώτερς: «Οι σύγχρονοι Χόπι, Ζούνι και πολλές άλλες ινδιάνικες φυλές, όπως επίσης και οι προϊστορικοί Τολτέκοι και Ατζέκοι, πιστεύουν στο μύθο που λέει ότι πριν έρθουν σ' αυτό τον κόσμο, έζησαν διαδοχικά σε τρεις άλλους κόσμους».

Στο Νέες Ανακαλύψεις στη Βαθυλωνία για τη Γένεση, ο Π. Τζ. Γουάισμαν λέει: «Οι πρόσφατες ανασκαφές δεν έχουν αποκαλύψει πιο εκπληκτικό γεγονός από τον αιφνίδιο τρόπο με τον οποίο εμφανίστηκε στον κόσμο ο πολιτισμός. Αύτη η ανακάλυψη είναι τελείως αντίθετη μ' αυτή που περίμεναν οι επιστήμονες.....»

Μήπως ο σύγχρονος γήινος εγκαταστάθηκε εδώ κατά την αρχαιότητα — μήπως μεταφέρθηκε από μακρινούς κόσμους μέσα σε ένα διαστημόπλοιο; Η αφρικανική φυλή των Μπαγκάντα διατηρεί ακόμα τον πανάρχαιο μύθο της για τη δημιουργία, σύμφωνα με τον οποίο πιστεύει ότι ο Άνθρωπος κατέβηκε στη Γη από τούς «ουρανούς».

Ένας μύθος των Μαορί, που δεν είχε ερευνηθεί προηγουμένα σε σχέση με τα UFO, αφήνει να εννοηθεί ότι όρισμένοι από τούς προγόνους του νεότερου ανθρώπου της Γης ήρθαν από το άστρο Ουανούι ή Βέγα, που απέχει από

τη Γη 26 έτη φωτός.

Με τον ίδιο τρόπο, στα μωσαϊκά του τρούλου που υπάρχει στο άτριο του Αγίου Μάρκου της Βενετίας, που χρονολογείται από το 13ο αιώνα και που απεικονίζει τη δημιουργία, προς το κέντρο του τρούλου βρίσκονται μερικές εικόνες που μόνο UFO μπορούν να είναι. Απεικονίζονται δύο δισκοειδή ιπτάμενα αντικείμενα, με κυκλικά τμήματα στο κέντρο τους που θυμίζουν τις καμπίνες των πιλότων και περιθώρια που τα περιτριγυρίζουν. Από έξι σημεία γύρω από τις έσωτερικές άκρες και των δύο δισκών ξεπηδούν άχτινες ή δέσμες αερίων και δίπλα τους στέκονται άγγελοι. Σ' αυτό το μωσαϊκό απεικονίζονται κι άλλα παρόμοια δισκοειδή και σφαιρικά αντικείμενα, ανάμεσα στα οποία και μία σφαίρα σκεπασμένη με αστέρια μπηγμένα μέσα στο έδαφος, ενώ άγγελοι ή κάποια όντα κοιτάνε έξω από δυο κυκλικά παράθυρα. Φαίνεται πως οι σχεδιαστές αυτής της έξοχης εργασίας, που είναι γεμάτη από ένθεμα, είχαν συνδέσει τούς ιπτάμενους δίσκους και τις σφαίρες με άγγελους. Μήπως οι άγγελοι ήταν πιλότοι των UFO; Μήπως η Γη οικίστηκε αρχικά μ' αυτό τον τρόπο;

Πολλές παλιές φυλές διατηρούν με στοργή μύθους που σχετίζονται με τη δική τους προέλευση: μερικοί πιστεύουν ακράδαντα ότι οι πρόγονοί τους έφτασαν στη Γη από μακρινούς κόσμους. Ένα παράδειγμα είναι οι Αίνους ή Αίνος, μία αρχαία φυλή ιθαγενών, που λίγοι έχουν απομείνει τώρα, και που ζούν στα βόρεια της νήσου Χοκκάιντο της Ιαπωνίας καθώς και στην Νήσο Σαχαλίνη. Μέχρι σήμερα πιστεύουν ότι οι ουράνιοι πρόγονοί τους έφτασαν από τον ουρανό μέσα σε σίντα — UFO — και ότι ο Όκιουρούμι-Καμούι, ο πρώτος τους θεός ή πιθανόν πρόγονος, προσεδάφιστηκε στη Χαϊοπίρα Γιέζο, μέσα σε ένα σίντα.

Οι μύθοι των Εσκιμώων διηγούνται ότι, χιλιετίες πριν, μεταφέρθηκαν κι εγκαταστάθηκαν από την Κεντρική Ασία και άλλες περιοχές στο βορρά, από γιγαντιαία διαστημόπλοια. Είναι περίεργο το γεγονός ότι, ανάμεσα στους θησαυρούς που φυλάγονται στο Μουσείο Ανθρωπολογίας και Εθνογραφίας του Λένινγκραντ είναι και αρκετά γλυπτά από χαυλιόδοντες θαλάσσιου ίππου του πρώτου Αιώνα, θαύματα λαξευμένα και εξαιρετικά ασυνήθιστα, που παριστάνουν παράξενα «φτερωτά αντικείμενα», και που αποκαλύφθηκαν στις έσκα-

φες νεκροταφείων των Έσκιμών της Τσουκότκα.

Ένας σοβιετικός αρχαιολόγος ανακάλυψε πρόσφατα ένα πετρογλυφικό της Λίθινης Έποχής, κοντά στην πόλη Ναθόι της Σοβιετικής Κεντρικής Ασίας, που δείχνει έναν κοσμοναύτη. Το Πρακτορείο Τάς ανέφερε ότι η γραφική εργασία έδειχνε το πλάσμα αυτό να κρατάει κάτω από τη μασχάλη του ένα διαστημικό κράνος με κεραίες, ενώ στην πλάτη του υπήρχε ένα «αντικείμενο» που του δίνει τη δυνατότητα να πετάει. Ο αρχαιολόγος εξακολουθεί να πιστεύει ακράδαντα ότι αυτή η προϊστορική εικόνα παρουσίαζε στην πραγματικότητα ένα διαστημικό επισκέπτη της αρχαιότητας.

Πέταξαν πραγματικά οι Έσκιμοί από αρκετές περιοχές του πλανήτη μας στην άκρη του βορρά, μέσα σε διαστημόπλοια; Η Τζούλια Σοροκίνα, μιά ρωσίδα έθνολόγος, ανακάλυψε έναν «κρίκο» ανάμεσα στους Τσουόκι, τους Έσκιμους και τους Πολυνήσιους: οι ομάδες αιματός τους μοιάζουν και, κάτι ακόμα πιο εκπληκτικό, μερικοί από τους μύθους τους είναι σχεδόν ίδιοι. Και βέβαια, αν η Κεντρική Ασία ήταν το σημείο προέλευσης των Έσκιμών, τότε είναι και το κατάλληλο μέρος για συναρπαστικές αρχαιολογικές ανακαλύψεις. Ίσως το πιο σημαντικό εύρημα σ' αυτή την περιοχή ανακαλύφτηκε το 1950 στην Έρημο Γκόμπι. Εκείνη τη χρονιά, μιά κοινή ρωσοκινέζικη παλαιοντολογική αποστολή, επικεφαλής της οποίας ήταν ο Τσόου Μίνγκ Τσέν, αποκάλυψε μέσα στον άμμόλιθο ένα απολιθωμένο αποτύπωμα παπουτσιού: το αποτύπωμα, που είχε ηλικία πολλών εκατομμυρίων χρόνων, έχει σειρές από έγκοπες, έφτα περίπου σε κάθε σειρά, και αρκετά υπερυψωμένα διακενα σε όλο του το μήκος. Οι έγκοπες και τα διακενα μάς κάνουν να σκεφτούμε μπότες όρειθαςίας σαν μέρος διαστημικής στολής. Οι κινέζοι και σοβιετικοί παλαιοντολόγοι που μελέτησαν το αποτύπωμα δεν μπόρεσαν να δώσουν μίαν άλλη εξήγηση στην υπόθεση του διαστημάνθρωπου. Σοβαροί έρευνητές πιστεύουν πως το αποτύπωμα αυτού του παπουτσιού έμεινε μέσα στην ύγρη άμμο της Έρημου Γκόμπι από ένα διαστημικό ταξιδιώτη, που προσγειώθηκε πριν από εκατομμύρια χρόνια.

Με τον ίδιο τρόπο, σε καιρούς πολύ περασμένους, έφτασαν στην

περιοχή του Πρίνς Ρήντζεντ Ρίβερ της Δυτικής Αυστραλίας — την απομονωμένη, απροσπέλαστη περιοχή του Κίμπερλεϋ — παράξενα όντα χωρίς στόμα, που άφησαν πάνω στο βράχο τις εικόνες τους. Δεν υπάρχει αμφιβολία πως αυτές τις εικόνες δεν τις ζωγράφισαν οι ιθαγενείς. Οι ιθαγενείς πιστεύουν πως αυτά τα χωρίς στόμα όντα ζωγραφίστηκαν πολλά χρόνια πριν, στην «έποχή του όνειρου» — της Δημιουργίας — από τη μυστηριώδη αυτή φυλή, και γι' αυτό οι ιθαγενείς αντιμετωπίζουν τις εικόνες με μεγάλο δέος.

Ο σέρ Τζώρτζ Γκρέυ ανακάλυψε, το 1838, τα σχέδια των σπηλαίων και παρατήρησε ότι αυτά τα αινιγματικά όντα απεικονίζονταν με φωτοστέφανα, που τους έδιναν μιά θεία εμφάνιση. Τα φωτοστέφανα όμως θά μπορούσαν να απεικονίζουν το ίδιο και διαστημικά κράνη. Πολλά από τα ζωγραφισμένα πλάσματα του Κίμπερλεϋ απεικονίζονται με παπούτσια, που έχουν καρφιά όρειθαςίας παρόμοια με το αποτύπωμα στην Έρημο Γκόμπι. Ακόμα, μερικά από τα πλάσματα που απεικονίζονται, και που το ύψος τους ξεπερνάει τα έννέα πόδια, έχουν πάνω στις περικεφαλαίες τους περιεργα γράμματα, από μίαν άγνωστη γλώσσα, που οι επιστήμονες δεν μπόρεσαν να αναγνωρίσουν. Από τους μύθους των ιθαγενών, ο Γκρέυ ανακάλυψε αόριστες αναφορές για κάποιον άνθρωπο που ήρθε στη Γη από τη Σελήνη, ζωγράφισε τα σχέδια και μετά ξαναγύρισε στον ούρανο.

Κάθε ένα απ' αυτά τα μυστηριώδη πλάσματα απεικονίζεται να φοράει κάτι που μοιάζει με κελεμπία — μερικές απ' αυτές είναι ζωγραφισμένες με ζωηρό κόκκινο χρώμα. Τα φωτοστέφανα είναι κι αυτά άσυνήθιστα: μόνο τον έκτο αιώνα ο Χριστιανισμός δέχτηκε τα φωτοστέφανα, για να διακοσμήσει θρησκευτικά έργα τέχνης, εικόνες, αγάλματα κλπ., παρόλο που, πολύ πριν, ο Βούδας απεικονιζόταν με ένα φωτοστέφανο γύρω από το κεφάλι του. Τα στιλιζαρισμένα φωτοστέφανα και η χωρίς στόμα εμφάνιση των επισκεπτών του Κίμπερλεϋ μπορούν να εξηγηθούν εύκολα αν σκεφτούμε τα διαστημικά κράνη. Και, σ' αυτή την περίπτωση, οι καλλιτέχνες θά ήταν οι εκπρόσωποι μιάς φυλής κοσμοναυτών.

Στο πέρασμα των χρόνων έχουν παρουσιαστεί πολλές θεωρίες που προσπαθούν να θρουν μίαν εξήγηση για τις εικόνες αυτών των χωρίς

στόμα όντων, δεν μπορεί όμως να δοθεί μιά ικανοποιητική λύση, εκτός κι αν γίνει αποδεκτή η υπόθεση για τους διαστημικούς επισκέπτες.

Σε πολλές περιοχές της Αυστραλίας έχουν βρεθεί αρχαίοι σχηματισμοί βράχων: παρόλο που έχουν διαβρωθεί και φαγωθεί από το χρόνο, μερικοί φαίνονται πως έχουν σκαλιστεί χωρίς καμία αμφιβολία από επιδέξια όντα και δείχνουν τα σχήματα πουλιών και ζώων. Μιά από τις συναρπαστικές περιοχές είναι το Όρος Ρούφους στην Τασμανία, όπου γιγάντιοι σχηματισμοί βράχων δείχνουν ένα γεράκι, μίαν αιγυπτιακή σφιγγα και ούτω καθεξής.

Το όροπέδιο Μαρκαχουσαί, στο Περού, που έχει ύψος 2.250 μίλια, έχει εκπληκτικά παρόμοιους σχηματισμούς βράχων μ' εκείνους που υπάρχουν στο Όρος Ρούφους. Από την εμφάνισή τους φαίνονται να έχουν την ίδια περίπου ηλικία. Απεικονίσεις ανθρώπινων προσώπων, ένα λιοντάρι ή μιά σφιγγα, ο αιγυπτιακός θεός Θούερης, που μοιάζει με ιπποπόταμο, καθώς και άλλα ζώα και διάφορες μορφές είναι κάτι πολύ συνηθισμένο, και πρέπει να υποθέσουμε ότι τα πετρογλυφικά και τα γλυπτά της Αυστραλίας και του Περού έγιναν από τους ίδιους τεχνίτες, που ήρθαν από μακρινούς κόσμους.

Το 1912 ανακαλύφτηκε στην Κεντρική Αυστραλία ένα γλυπτό πάνω σε βράχο, που απεικονίζει ένα πολύ ψηλό πλάσμα που φοράει ένα κωνικό διαστημικό κράνος, και είναι φανερό πως αυτή η περιοχή ήταν μιά τοποθεσία με μεγάλη σημασία. Για παράδειγμα, πολλοί αρχαίοι λαοί έχουν αντιγράψει τον όγκώδη Βράχο της Ayres της Κεντρικής Αυστραλίας — στην Ούρ, την παλιά πόλη των Χαλδαιών πάνω στις όχθες του Εύφρατη, στους Δελφούς, καθώς και στην Ίνδια και στο Περού.

Γεγονός είναι πως η Κεντρική Αυστραλία θά μπορούσε άνετα να είναι η περιοχή του «Κήπου της Έδεμ» — ο κυριότερος τόπος προσεδάφισης των ανθρώπων από το διάστημα. Ο Τζέιμς Τσέρτσγουορντ είπε, πολλά χρόνια πριν, πως ο Κήπος της Έδεμ βρισκόταν στη χαμένη τώρα ήπειρο των Μού στον Ειρηνικό, και, πράγμα πολύ σημαντικό, οι αρχαίοι λαοί πίστευαν ότι το μέρος εκείνο του παραδείσου, που δεν θυθίστηκε, σημειωνόταν από έναν όγκωδη βράχο στην ίδια περιοχή του κόσμου.

Ο βράχος της Ayers και οι απομιμήσεις του, που κατασκεύασε ο άνθρωπος σε μερικές από τις αρχαίες χώρες που αναφέρθηκαν, παρουσιάζουν ταυτόσημα χαρακτηριστικά, ανάμεσα στα οποία συμπεριλαμβάνονται μία απότομη κατωφέρεια από τη μία πλευρά και μία πιο βαθμιαία κλίση από την άλλη. Τα χρονικά των Ατζέκων περιγράφουν την ίδια ασύμμετρη γιγαντιαία πέτρινη μάζα στον «παράδεισο», που λεγόταν «Κουλχουακάν». Από την Κοιλάδα με τις Φοινικιές, μία πλούσια κοιλάδα 150 μίλια από την Ayers, ο βράχος της Ayers φαίνεται καθαρά να κλίνει πιο απότομα από τη μία πλευρά, ενώ από την άλλη κλίνει πιο μαλακά.

Κατά τη δική μου έκτεταμένη έρευνα πάνω στις χαμένες ήπειρους του Ειρηνικού, στους μύθους για τους «Γιούς του Θεού», το Βράχο της Ayers, τους μύθους των ιθαγενών και τις θεότητες-«φίδια» της αρχαιότητας, παρατήρησα με μεγάλο ενδιαφέρον πώς οι ιθαγενείς θεωρούν το Βράχο της Ayers σαν τόπο ιερό που έχει σχέση με τη «Δημιουργία».

Μία απ' τις πιο περιεργές πλευρές του αινίγματος που λέγεται παράδεισος είναι και οι μύθοι των Ατζέκων, που λένε ότι ο παράδεισος έχει ένα άλσος με φοινικιές, που ποτίζεται από τέσσερις συγκλίνοντες ποταμούς. Η Κοιλάδα με τις Φοινικιές πράγματι αρδεύεται από τέσσερις συγκλίνοντες ποταμούς.

Φαίνεται σχεδόν βέβαιο ότι η Αυστραλία ήταν κάποτε μέρος μίας πολύ μεγαλύτερης ήπειρου προς τα νότια του Ειρηνικού — ή της Λεμουρίας ή της Μού. Κι αυτό δεν είναι «κανούργια γνώση». Για παράδειγμα, ο Ντάντε κατέγραψε στη *Θεία Κωμωδία* δύο μάλλον περιεργά μυστήρια: το ένα ήταν ένας παλιός ελληνικός μύθος που αναφερόταν σε μία μεγάλη ήπειρο στο τόπο που βυθίστηκε, αλλά άφησε πίσω της ένα μέρος του «παράδεισου»· το άλλο ήταν μία ακριβής περιγραφή του Σταυρού του Νότου, ενός άστερισμού που δεν είναι ορατός από το βόρειο ημισφαίριο.

Παλιές βαβυλωνιακές, εβραϊκές και αιγυπτιακές πηγές ανέφεραν πώς ο Κήπος της Έδεμ βρισκόταν στον κάτω κόσμο. Είναι πιθανό ότι ο κάτω κόσμος που έννοούσαν αυτές οι πανάρχαιες πηγές σήμαινε στην πραγματικότητα την Αυστραλία, που σήμερα οι λαοί που ζούν σε τόπους μακρινούς την αναφέρουν σαν «κάτω χώρα». Για τους

φωτισμένους αρχαίους που ζούσαν στο βόρειο ημισφαίριο, ο κάτω κόσμος μπορεί στ' αλήθεια να σήμαινε το νότιο ημισφαίριο. Μία πιθανή επιβεβαίωση για την ύπαρξη και την τοποθεσία της Λεμουρίας ή Μού, ήταν η ανακάλυψη τεχνητά σκαλισμένων πέτρινων στηλών, πάνω στις οποίες ήταν χαραγμένα άγνωστα γράμματα, σε βάθος 6.000 περίπου πόδια, κοντά στις άκτές του Περού, που έγινε τον Απρίλιο του 1967 από επιστήμονες που βρίσκονταν πάνω στο πλοίο Anton Bruun.

Καθώς είπε και ο δρ Ρόμπερτ Τζ. Μέντζις, επικεφαλής της ωκεανογραφικής έρευνας των Θαλάσσιων Έργαστηρίων του Πανεπιστημίου Ντιούκ: «Πουθενά άλλου δεν βρήκαμε τέτοια οικοδομήματα..... Ποτέ πριν δεν ξανάδα κάτι παρόμοιο».

Στην ίδια περιοχή, ο ήχητικός βυθογράφος του Anton Bruun ανακάλυψε «εξογκώματα» πάνω στον έπιπεδο πάτο της θάλασσας, που φαινονταν να είναι τα χαλάσματα μίας αρχαίας πόλης, μία σίγουρη ένδειξη πώς, όταν αυτή η περιοχή ήταν ξηρά, ζούσε εδώ ένας εξελιγμένος πολιτισμός.

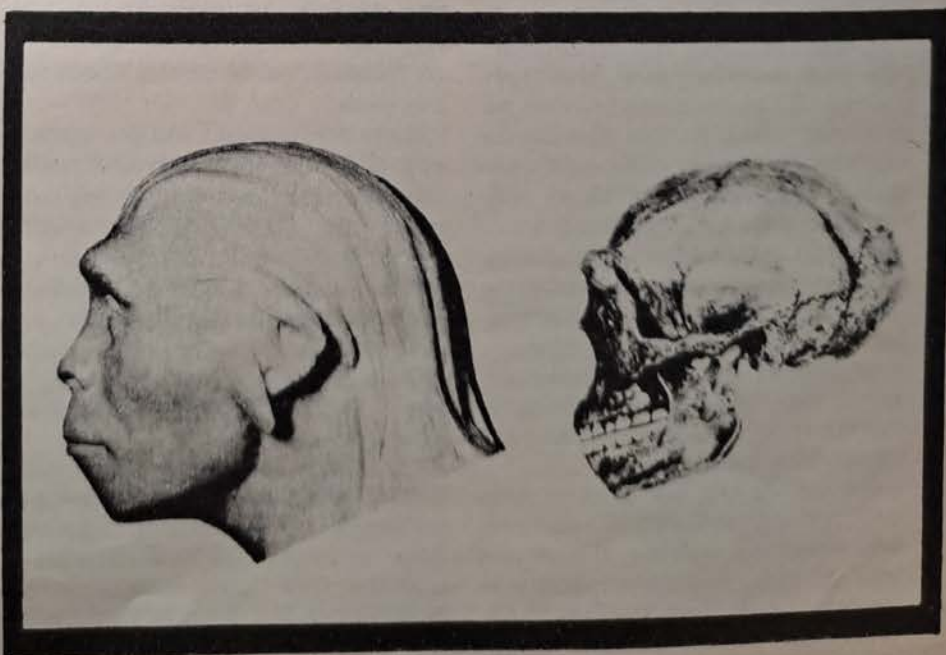
Όλα αυτά οδηγούν στο μοιραίο συμπέρασμα ότι, παρόλο που ανακαλύφθηκαν πανάρχαια λείψανα σκελετών του Νεότερου Ανθρώπου σε τοποθεσίες όπως οι άκτές της Κασπίας Θάλασσας της ΕΣΣΔ, στις άκτές του Κόλπου Καβιρόντο της Κένυα και στην Ίαβα, τα πλουσιότερα αποθέματα προϊστορικών οστών του σύγχρονου Ανθρώπου μπορεί να μη βρεθούν ποτέ. Σύμφωνα με την παράδοση ή Λεμουρία, ή Μού και ή Άτλαντις, οι μυθικές ήπειροι που βρίσκονται από

Ίθαγενής ζωγράφος σπηλαίων στην Αυστραλία.

τότε στο βυθό, είναι οι πρώτες περιοχές όπου εμφανίστηκε πάνω στη Γη ο νεότερος, όχι ο εξελισσόμενος, Άνθρωπος. Ο Άνθρωπος δεν εξελίχτηκε στη Λεμουρία, τη Μού ή την Άτλαντίδα. Εκτός από την εκπληκτική ομοιότητα του απολιθώματος «έγκεφάλου» του Οντίντσοβο με τον έγκεφαλο του σύγχρονου Ανθρώπου, οι ένδειξεις των μύθων από την Αφρική, την Ανατολική και τη Νοτιοανατολική Ευρώπη, την Ιαπωνία και τα βορειοανατολικά σύνορα της Ινδίας, καθώς και άλλων περιοχών και οι υλικές ανακαλύψεις — όπως οι αρχαίοι φακοί που ήρθαν στο φως κατά τις ανασκαφές στην Κεν-

Ανασύνθεση της κεφαλής και το κρανίο της γυναίκας του Σινάνθρωπου.

τρική Αυστραλία πριν από μερικά χρόνια — όλα μαρτυρούν ότι ο ολοκληρωμένος Νεότερος Άνθρωπος έφτασε από το διάστημα.

Η ξαφνική εμφάνιση του Άνθρώπου του Κρό-Μανιόν δείχνει πώς ο νεότερος Άνθρωπος, που ίσως και να ζούσε στην Άτλαντιδα για αρκετές εκατοντάδες χιλιάδες ή ακόμα και εκατομμύρια χρόνια, από τότε που μεταφέρθηκε για πρώτη φορά στη Γη πάνω σε διαστημόπλοια, μετανάστευσε από την Άτλαντιδα στη νότια Αγγλία και στη Γαλλία.

Οι άνθρωποι του Κρό-Μανιόν είναι ένα αίνιγμα· φαίνεται πώς η ζωή τους ήταν απλή, οι πρόσφατες ανακαλύψεις όμως απέδειξαν ότι είχαν ύψηλο βαθμό νοημοσύνης. Ίσως οι Κρό-Μανιόν να ήταν απόκληροι της Άτλαντιδας ή άνθρωποι που αναγκάστηκαν να μεταναστεύσουν εξαιτίας των περιστάσεων ή ίσως ακόμα και άνθρωποι που επιθυμούσαν να ζήσουν μιάν απλή ζωή — όντα με εξελιγμένη διάνοια, χωρίς όμως όλα τα υλικά πλεονεκτήματα μιάς προηγμένης τεχνολογίας. Είναι βέβαιο πώς είχαν ατλάντια έργαλεία ή έπαιρναν βοήθεια από τους διαστημανθρώπους ή τους κατοίκους της Άτλαντιδας που τους επισκέπτονταν. Οι μικροσκοπικές εγχαραξεις πάνω στην ηλικίας 14.000 ετών «Ράβδο του Μοντγκωπιέ» απαιτούσαν να έχει ο χαρακτήρας μεγεθυντικό φακό για να κάνει αυτή τη δουλειά· οι πετυχημένες διατρήσεις του κρανίου απαιτούν αναισθητικό και μετάλλινά όργανα χειρουργικής. Κι ένας κυρτός φιλντισένιος χαυλιόδοντας δέν μπορεί να ισιώσει, χωρίς να καταφύγει κανείς στη «σύγχρονη» τεχνολογία.

Οι αρχαίοι μύθοι των Σουμερίων, των Βαβυλωνίων, των Αιγυπτίων και των Ελλήνων αναφέρονται σε θεότητες-«φίδια», που πιστεύεται πώς κάποτε ζούσαν στον «κάτω κόσμο». Ίδωμένος απ' αυτή τη σκοπιά, ο Κήπος της Έδεμ αποχτά μεγαλύτερο ενδιαφέρον και σημασία, ίσως και εξαιρετική σπουδαιότητα. Παμπάλαιοι μύθοι από την Αυστραλία και τα νησιά του Ειρηνικού προσφέρουν αμέτρητες αναφορές για θεούς-«φίδια», που από παλιά σχετιζόνταν με το αίνιγμα της «δημιουργίας» της περιοχής.

Μπορεί κανείς να σκεφτεί έτσι τους «Υιούς του Θεού» που αναφέρονταν στη Γένεση, 6:2, 4, και που φαίνεται ότι διασταυρώθηκαν σκόπιμα με τις γυναίκες από τη Γη, όπως είναι φανερό πώς ήταν τα φι-

δωτά αυτά όντα. Ένας μύθος από τα βρετανικά Νησιά του Σολομώντα αφήνει να εννοηθεί ότι έγινε σκόπιμη διασταύρωση ανάμεσα σ' αυτές τις φιδωτές θεότητες και στα γήινα όντα. Ίσως λοιπόν οι θεοί-«φίδια» και οι «Υιοί του Θεού» να ήταν ή ίδια φυλή.

Όπως κι 'άν έχει τό πράγμα, τό έλικοειδές σύμβολο του φιδιού μπορεί να βρεθεί σε όλο τον Ειρηνικό και συνδέεται σε όλο τον κόσμο με τό αίνιγμα της δημιουργίας. Θά ήταν ενδιαφέρον να παρατηρήσουμε εδώ, ότι οι ιθαγενείς, πέρα από τό να συνδέουν τό Βράχο της Ayers με τη δημιουργία, έχουν γι' αυτόν ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον όνομα: Ούλούρου, που σημαίνει «φίδι της πέτρας».

Αυτή τη σχέση την επιβεβαιώνει ή δοξασία πολλών αρχαίων λαών, που πιστεύουν ότι τα φιδωτά όντα ήταν όντα από τό διάστημα, με άπέραντη σοφία και γνώση, που είχαν έρθει για να βοηθήσουν και να διδάξουν τους ανθρώπους της Γης. Τό σύμβολο του φιδιού παρυσιάζεται από πολύ παλιά σε πολλά μέρη του κόσμου, χωρίς άμφιβολία, όμως, ή πιό συναρπαστική άπεικόνιση είναι ή λεπτομέρεια ενός αιγυπτιακού «μαγικού» παπύρου του Βρετανικού Μουσείου, που δείχνει ένα φίδι που περιβάλλεται από ένα δίσκο απ' όπου ξεπηδούν άχτίνες.

Η πιό άσυνήθιστη μορφή του συμβόλου του φιδιού είναι μιά σπείρα που παρουσιάζει ένα φίδι κουλουριασμένο· ανακαλύφτηκε πάνω σε πέτρινα γλυπτά και σε άλλες άπεικονίσεις στη Βρετανία, στην Ελλάδα, στη Μάλτα και στην Αίγυπτο· σε σχέδια κεραμικών στο Νέο Μεξικό· σε σκίτσα πάνω στο έδαφος στο Όροπέδιο της Νάζκα, του Περού, και σε όλα τα νησιά του Ειρηνικού.

Στην Αυστραλία είναι ο δημιουργός, ο όφης του ούράνιου τόξου των ιθαγενών· στο Ίράν, ο Άζι Νταχάκα της θρησκείας του Ζωροάστρη· και στην Αφρική, οι Ζουλού και οι Μαράθι τιμούν τό σύμβολο αυτό. Μπορεί ακόμα να τό δει κανείς στο Tassili-A-Ajjer της κεντρικής Σαχάρας, και ο σημιτικός όφης είναι γνωστός, στους περισσότερους ανθρώπους.

Οι γερμανικές και σκανδιναβικές θεότητες ή Αεσιρ, ήταν φιδωτά όντα· στην Ίνδια αυτές οι θεότητες ήταν γνωστές σαν Νάγκας, που ο βασιλιάς τους λεγόταν Βασούκι. Οι Δρύιδες, που διδασκαν πώς υπήρχαν και άλλοι κόσμοι κατοικημένοι,

θεωρούσαν τους εαυτούς τους σαν φιδωτούς ανθρώπους, ενώ οι σοφοί της αρχαίας Αίγυπτου και της Βαβυλωνίας πίστευαν πώς ήταν «γιοί του φιδωτού θεού».

Κατά την πρώτη χριστιανική περίοδο, και ακόμα πιό πριν, υπήρχε ή θρησκευτική αίρεση των Γνωστικών, που κατείχαν τη μυστική γνώση για θεία προέλευση. Ένα από τα πρώτα παρακλάδια των Γνωστικών είχαν ονομάσει τους εαυτούς τους Όφίτες, που προερχόταν από ελληνικές κι εβραϊκές λέξεις που σημαίνουν «φίδι». Οι Όφίτες λάτρευαν ιδιαίτερα τό φίδι και τη γνώση που έφερε στον κόσμο τό φίδι, στον Κήπο της Έδεμ.

Οι μύθοι του νησιού Σάν Κριστομπάλ λένε πώς τα φιδωτά όντα ήταν δημιουργοί, και οι αρχαίοι Αιγύπτιοι, Ίνδοι, Μάγια και Κίτσε θεωρούν κι αυτοί τα φιδωτά όντα σαν δημιουργούς.

Οι μύθοι των Παπούα διηγούνται ότι οι Γκαιντζίν — οι Γιοί του Θεού, τα φιδωτά όντα, ήρθαν από έναν κόσμο από τό διάστημα, παρόμοιο με τη Γη, και ξαναγύρισαν σ' αυτόν όταν τέλειωσε ή δουλειά τους πάνω στη Γη.

Όπως έχουν τα πράγματα, μιά παραδεχτή υπόθεση είναι ότι ο θιβλικός όφης στον Κήπο της Έδεμ ήταν στην πραγματικότητα τό πολλά φιδωτά όντα από τό διάστημα — οι Γιοί του Θεού — της κεντρικής Αυστραλίας και πιθανόν και άλλων χωρών. Μετά, αυτά τα όντα διασταυρώθηκαν με γυναίκες γεννημένες στη Γη, για να δημιουργήσουν μιάν άνώτερη γενετική παραλλαγή ανάμεσα στους απογόνους τους. Αυτό δέν είναι κάτι άκατανόητο. Στο κάτω κάτω, οι αρχαίοι ελληνικοί και ινδικοί μύθοι αναφέρονται σε μιάν έκλεκτή φυλή ή φυλές από διαστημικά όντα, που παντρεύτηκαν με όντα από τη Γη για να δημιουργήσουν άνώτερους απογόνους.

Οι μύθοι των ιθαγενών λένε πώς τα φιδωτά όντα δέν τό είχαν σε τίποτα να κηρύξουν πόλεμο και κάτι αντίστοιχο αναφέρεται επίσης και στους ινδικούς μύθους των Νάγκας — φιδωτά όντα που ήρθαν από έναν από τους έφτά κόσμους και άνησυχούσαν για τους ανθρώπους, στους όποιους φέρθηκαν καλά και με τους όποιους έμοιαζαν, αλλά, και που ήταν ταυτόχρονα ικανά να τους έξολοθρεύσουν, χρησιμοποιώντας έκτυφλωτικά, υπερφλογερά — άτομικά — μέσα. Άξιζει να σημειώσουμε ότι στο διάστημα αυτής της περιόδου της i-

στορίας βρίσκουμε στην Αυστραλία που υποτίθεται πως ήταν απομονωμένη από τον υπόλοιπο κόσμο, παράλληλους μύθους που μοιάζουν με τους παραπάνω.

Από τους μύθους των ιθαγενών είναι φανερό πως τα φιδωτά όντα κήρυξαν πολλούς πολέμους γύρω από το βράχο της Ayers και τα κάβητα αυλάκια πάνω στο Βράχο μαρτυρούν τους πολέμους αυτούς. Στην πραγματικότητα, η περιοχή Geike Gorge του Κίμπερλεϋ μοιάζει με μιά αρχαία άμυντική θέση.

Φαίνεται λοιπόν καθαρά πως οι αρχαίοι συσχετίζουν τα φιδιά με όντα από το διάστημα. Γιατί όμως; Για να βρει κανείς ένα λόγο μόνο προς τα άστρα μπορεί να στραφεί. Σχετικά μ' αυτό, υπάρχει ένας σημαντικός άστερισμός ή ομάδα άστρων, που εκτείνεται από βόρειο γεωγραφικό πλάτος 15 μοίρες σε 10 περίπου μοίρες νότιο και είναι γνωστός σαν 'Οφιούχος', («αὐτός που φέρνει τον 'Οφίον», (από την ελληνική λέξη για το ρίδι). 'Η ανακάλυψη αυτού του άστερισμού δεν είναι πρόσφατη: στους αρχαίους ήταν πολύ γνωστός. Στην 'Αλεξάνδρεια, ο μεγάλος αστρονόμος, γεωγράφος και μαθηματικός Πτολεμαίος κατέγραψε τον 'Οφιούχο μεταξύ 127 και 145 μ.Χ. Αυτός ο άστερισμός αναφέρεται και σε ακόμα παλιότερες εποχές από τον Εϋδοξο, τον τέταρτο αιώνα π.Χ.

Αξίζει να προσέξουμε ότι ο 'Οφιούχος είναι ένας άστερισμός που γειτονεύει με τον έλικοειδή άστερισμό 'Οφη, που έχει σχήμα φιδιού. Ένα μέρος του 'Οφη, ή Cauda, βρίσκεται ακριβώς στα νότια του 'Οφιούχου, και το άλλο, ο Caput, στα δυτικά — ο 'Οφιούχος δηλαδή είναι μεταξύ της Κεφαλής Caput και της Ούρας Cauda.

Στον 'Οφιούχο βρίσκεται και ένα πολύ συναρπαστικό άστρο, που έχει ιδιαίτερη σημασία σαν σημείο προέλευσης των φιδωτών όντων από το διάστημα! Το 'Άστρο του Μπάρναρντ, με βαθμό λαμπρότητας 9,5 και σε απόσταση σχεδόν έξι έτη φωτός από τη Γή, ανακαλύφθηκε το 1916 από τον Ε.Ε. Μπάρναρντ στον 'Οφιούχο.

Το 1963, ο δρ Πήτερ βαν ντέ Κάμπ, ο διευθυντής του 'Αστεροσκοπείου Σπρόουλ, του Κολεγίου Σουάρθορν στην Πενσυλβάνια, επιβεβαίωσε ότι ένας πλανήτης, που ο ίδιος είχε επισημάνει για πρώτη φορά το 1944, βρισκόταν πράγματι σε τροχιά γύρω από το 'Άστρο του Μπάρναρντ. Πιο πρόσφατα, ο δρ βαν ντέ Κάμπ υπολόγισε μαθημα-

τικά την ύπαρξη ενός δευτέρου πλανήτη γύρω απ' αυτό το άστέρι. Οι δύο πλανήτες έχουν όγκο 0,8 και 1,1 του όγκου του Δία. Γύρω απ' αυτό το άστρο θα μπορούσαν να βρίσκονται σε τροχιά μέχρι και 10 πλανήτες, και ίσως εδώ να βρούμε στο τέλος την προέλευση του 'Ανθρώπου.

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΗ

Το φυσικό σύμπαν και ο φυσικός άνθρωπος άρχισαν να υπάρχουν με την υλική έννοια μ' έναν τρόπο τελειώς ξένο, άθασάνιστο και, πιθανόν, άκατανόητο για την ορθόδοξη θεολογία και την επιστήμη. Επιπλέον, οι πρώτοι άντρες και οι πρώτες γυναίκες πάνω στη Γή μεταφέρθηκαν σ' αυτό τον πλανήτη — στη Λεμουρία, τη Μού και την 'Ατλαντίδα — σαν άποικοι, από πολλούς διαφορετικούς πλανήτες, σε πολλά διαφορετικά ήλιακά συστήματα, τουλάχιστον 1.750.000 και μέχρι και 4.000.000 χρόνια πριν.

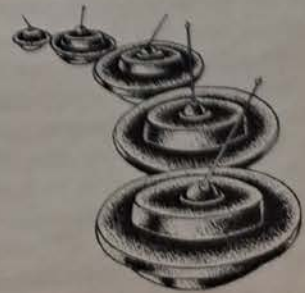
Τα Νιχόνγκι, οι λαϊκές άφηγήσεις της 'Ιαπωνίας, για το έτος 667 π.Χ. αναφέρουν ότι ο πρώτος γιαπωνέζος «ουράνιος πρόγονος» έφτασε στη Γή πάνω από 1.792.470 χρόνια πριν.

'Αν δεχτούμε τη θεωρία ότι πράγματι ήρθαν από έναν πλανήτη, ή πλανήτες, του 'Αστρου του Μπάρναρντ ή από κάποιο άλλο παρόμοιο άστέρι νοήμονα όντα και ότι αυτά ήταν τα φιδωτά όντα του Κήπου της 'Εδεμ — της Κοιλιάδας με τις Φοινικιές — ίσως τότε να έφτασαν στην κεντρική Αυστραλία μέσα στα τελευταία 12.000 χρόνια. 'Αν υποθέσουμε ότι οι πρώτοι άντρες και γυναίκες έφτασαν στη Γή μέχρι και τέσσερα εκατομμύρια χρόνια πριν — όπως αναφέρει η ινδοϊστική χρονολόγηση — αυτό θα σήμαινε ότι οι λαοί της Λεμουρίας και της Μού πέρασαν στην Αυστραλία από μιά «γέφυρα ξηράς» σε σχετικά πρόσφατες εποχές.

Είναι γνωστό πως οι νεότεροι ιθαγενείς βρίσκονται στην Αυστραλία κάπου 12.000 χρόνια, μιά χρονολογία που συμφωνεί με τις ανακαλύψεις που περιέγραψε ο Τζέιμς Τσερτσγουρντ στη Χαμένη 'Ηπειρο Μού, όπου απέδειξε πως η Μού βυθίστηκε πριν 12.000 χρόνια. Παρόλο που ο Τσερτσγουρντ δεν πιστεύει ότι η Μού περιτριγύριζε την Αυστραλία, οι μύθοι των 'Ατζέκων και των 'Ελλήνων δείχνουν πως μιά νότια ήπειρος άγκάλιαζε πραγματικά την Αυστραλία.

πράγμα που θα μπορούσε να εξηγήσει την εμφάνιση των ιθαγενών την ίδια περίπου εποχή που βυθίστηκε ένα μεγάλο μέρος μιάς νότιας ήπειρου.

Το 1969, στις άνασκαφές που έγιναν κάπου 120 μίλια βόρεια της Μελβούρνης, μέσα σε ένα λόφο από άμμο λίγο πιο έξω από το βάλτο Kow, ήρθαν στο φώς δύο ολόκληροι και πέντε έλλειπείς σκελετοί, μεταλλοποιημένοι και σκεπασμένοι με άνθρακικό άσβέστιο — δύο θηλυκοί και πέντε άρσενικοί — ενός πρωτόγονου άνθρωποειδούς, με ηλικία τουλάχιστον 20.000 χρόνια που είχαν στενή σχέση με τον 'Ανθρωπο της 'Ιάβας. 'Ο Α. Τζ. Θόρν, καθηγητής της ανατομίας στο Πανεπιστήμιο του Σινδεϋ, είπε γι' αυτούς τους σκελετούς: «Πιστεύω πως τα χαρακτηριστικά των σκελετών του βάλτου του Kow — όπως είναι γνωστοί — που δεν τα βλέπει κανείς στους σύγχρονους ιθαγενείς, δεν θα μπορούσαν να έχουν εξελιχτεί στα χαρακτηριστικά των σύγχρονων ιθαγενών». Μ' άλλα λόγια, οι σκελετοί αυτοί τεκμηριώνουν τη θεωρία ότι οι ιθαγενείς της Αυστραλίας ήρθαν αρχικά, με τον ένα ή άλλο τρόπο, από τη Λεμουρία ή της Μού.

ΟΙ ΠΥΡΑΜΙΔΕΣ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΔΙΑΣΤΗΜΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ

Τ. Μπ. Πασούλικο

Σύμφωνα με ένα χειρόγραφο που έγινε δημοφιλές από τον Θόρ Χέυντερνταλ, από την Τύρο μπαρκάρισε πάνω σε τρεις σχεδίες από πάπυρο μία αποστολή των αρχαίων Φοινίκων, που τη χρηματοδότησε η βασίλισσα του Σαβά. Αφού πέρασε ανάμεσα από τις στήλες του Ήρακλέους συνέχισε κατά μήκος του Ωκεανού του Άτλαντα, ελπίζοντας να ανακαλύψει την Αμερική ή μία θαλάσσια οδό προς τις Ινδίες — ό,τι από τα δυό γινόνταν πρώτα. Αμέσως μόλις οι Φοινίκες προσέγγισαν ξηρά στο Όρινόκο, άρχισαν μία πορεία μέσα στις ζούγκλες του Αμαζονίου μέχρι που έφτασαν στα όροπέδια των Άνδεων. Όταν ανέθηκαν ψηλά, ο άρχηγός της αποστολής κοίταξε τις πεδιάδες της Νάζκα με μάτια γεμάτα έμπνευση και πρόφερε αυτά τα άθανατα λόγια, «Αυτό είναι το κατάλληλο μέρος». Μετά έδωσε οδηγίες στο μισό από το πλήρωμά του που είχε επιζήσει να άρχισει να χτίζει σαν τρελό μεγάλες πυραμίδες. «Όπου αυτό είναι δυνατό, χρησιμοποιήστε ντόπιους εργάτες για να τονώσετε την οικονομία του τόπου, αλλά, κόψτε τις φιλικές σχέσεις με τις Ινδιάνες», είπε. Οι υπόλοιποι από τους άντρες του ρίχτηκαν στη δουλειά για να κόψουν τα ξύλα για τις σχεδίες που χρειαζόνταν, για να φτάσουν στο Νησί του Πάσχα. Η αποστολή τους απαιτούσε το χτίσιμο περισσότερων πυραμίδων στο Νότιο Ειρηνικό και, αν δεν συνέχιζαν τη δουλειά, θά είχαν να αντιμετωπίσουν αντίποινα.

Μετά απ' όλες τις ήρωικές προσπάθειες που κατέβαλε ο Χέυντερνταλ για να συλλάβει τη θεωρία του και να οργανώσει τις τολμηρές του αποστολές, είναι κρίμα που δεν πρόσεξε το ενδιαφέρον σχέδιο της κατανομής που είχαν συλλάβει οι προϊστορικοί πολιτισμοί των μεγάλων πυραμίδων.

Ο κυριότερος πολιτισμός των πυραμίδων αναπτύχθηκε γύρω από τη Μεγάλη Πυραμίδα του Χέοπα, που ύψωνόταν πάνω από το Δέλτα στο όροπέδιο της Γκίζας, λίγα μίλια από την αρχαία Μέμφιδα πάνω στο Νείλο. Όπως μπορείτε να δείτε κι έσείς οι ίδιοι κοιτώντας απλώς ένα χάρτη της ύδρογείου, αυτό είναι περίπου το κέντρο της γήινης μάζας του κόσμου. Θά ήθελα να πιστεύω ότι ο Έριχ Φόν Νταϊνικεν γνωρίζει

καλά τα γεγονότα όταν μάς βεβαιώνει ότι αυτό είναι το ακριβές κέντρο της ήπειρωτικής μάζας της Γής. Αυτή η περιοχή έχει την πιο ισχυρή ηλεκτρομαγνητική επίδραση που συμβαίνει από φυσικά αίτια ίσως κι αυτός να είναι ο λόγος που η περιοχή αυτή λεγόταν «Άγιοι Τόποι» πολύ πριν γραφτεί η Βίβλος. Ο Πήτερ Τόμπκινς λέει πως η ατμόσφαιρα σ' αυτό το μέρος έχει μία κλίση 500 θόλτ στο μέτρο. Ακόμη, στο βιβλίο του *Τά μυστικά της Μεγάλης Πυραμίδας*, ο Τόμπκινς αναφέρει πως όταν ο βρετανός έφευρέτης σέρ Γ. Ζήμενς ανέθηκε στη κορφή της Μεγάλης Πυραμίδας, ανακάλυψε πως το σώμα του έβγαζε σπίνθες, σαν να στεκόταν πάνω σε ένα πηνίο ύψους τάσης. Αυτή η πληροφορία θά μπορούσε να οδηγήσει από μόνη της σε όρισμένους ενδιαφέροντες συλλογισμούς για τις ιδιότητες που παρουσιάζει η ενέργεια της πυραμίδας, ή σημασία της όμως φαίνεται μόνο όταν κοιτάξουμε και τους άλλους μεγάλους πολιτισμούς των πυραμίδων.

Σκοπός της πρώτης αποστολής του Χέυντερνταλ ήταν το Νησί του Πάσχα, στο Νότιο Ειρηνικό. Το νησί αυτό είναι επίσης γνωστό για την ισχυρή επίδραση φυσικών ηλεκτρομαγνητικών πεδίων που παρουσιάζει το έδαφός του. Το νησί είναι το πιο απομακρυσμένο από μίαν ομάδα νησιών, που υπήρξε κάποτε η πατρίδα ενός άλλου προϊστορικού πολιτισμού πυραμίδων. Οι άνθρωποι αυτοί αποκαλούσαν τους εαυτούς τους «Παιδιά του Ήλιου», όπως και ο αρχικός λαός της Αιγύπτου των πυραμίδων. Αυτή η περιοχή είναι 180 μοίρες από το Δέλτα του Νείλου — 180 μοίρες που προσδιορίζουν τον δεύτερο αρμονικό του πλανήτη Γή, που θεωρείται παλλόμενη σφαίρα.

Ένας τρίτος προϊστορικός πολιτισμός μεγάλων πυραμίδων αναπτύχθηκε στη δυτική ακτή της Αμερικής, από τη Μεγάλη Πόλη του Ήλιου στο προϊστορικό Κούζκο μέχρι τη Μεγάλη Πυραμίδα του Ήλιου στο προϊστορικό Τεοτιχουακάν. Αυτός ή διασκορπισμός χαράζει ένα τόξο 120 μοιρών από την κεντρική Πυραμίδα στη Γκίζα — 120 μοίρες που προσδιορίζουν το τρίτο αρμονικό διάστημα του πλανήτη Γή, που θεωρείται παλλόμενη σφαίρα.

Ενενήντα μοίρες προς την αντίθετη κατεύθυνση,

Πυραμίδες σκορπισμένες σ' όλο τον κόσμο: (Από άριστερά απέναντι): 'Η παλαιότερη πυραμίδα της Αιγύπτου στη Σάκαρα. Παλαιά φωτογραφία από το Έθνικό Μουσείο του Μεξικού, δείχνει Μεξικάνικη πυραμίδα, Περουβιανή πυραμίδα από το βιβλίο του Μπενζόνι (1565) και Ταϊτιανή πυραμίδα από το βιβλίο του Κ. Ούιλσον (1799).

ΑΡΧΑΙΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

προσφατες αρχαιολογικές ανασκαφές έφεραν στην επιφάνεια τις μεγαλύτερες πυραμίδες που ανακαλύφθηκαν ποτέ, με 1.000 πόδια την πλευρά, θαμμένες στις ζούγκλες της νότιας Κίνας. Στην αρχή πίστευαν πως ήταν φυσικοί λόφοι, μέχρι που έκοψαν τη βλάστηση που τους σκέπαζε. Ένενηντα μοίρες είναι το τέταρτο αρμονικό διάστημα της Γης, κι αυτή ή περιοχή είναι ή πατρίδα των προγόνων των Γιαπωνέζων, που ακόμα ονομάζουν τους έαυτούς τους «παιδιά του Ήλιου».

Η σημασία αυτής της σπουδαίας σύμπτωσης ανακαλύφθηκε κατά τύχη τον πρώτο καιρό του Δεύτερου Παγκόσμιου Πολέμου. Εκείνη την εποχή τα ραντάρ έπιασαν τον απόηχο από μακρινά αεροσκάφη, ακούγοντας με ακουστικά αντί να παρακολουθούν τα «στίγματα» στην οθόνη φθορίου. Τα πληρώματα εκείνα ανέφεραν πολύ συχνά ότι άκουγαν σφυρίγματα, τα όποια κανείς δέν μπορούσε να εξηγήσει τότε. Στο τέλος, ή έρευνα που δημοσιεύτηκε στο Scientific American, ανέφερε την ανακάλυψη ενός ιονισμένου στρώματος στην ανώτερη ατμόσφαιρα, που λειτουργούσε σαν φίλτρο έπιλογής των ραδιοφωνικών κυμάτων στη ζώνη των 7 1/2 κύκλων το δευτερόλεπτο και φαίνεται πως τα αντανakλούσε πίσω στη Γη, και τα συγκέντρωνε στους αντίποδες. Όταν αστράφτει, εκπέμπεται μιά έκτεταμένη ζώνη ραδιοφωνικών κυμάτων που στις μή φιλταρισμένες ραδιοφωνικές συσκευές ακούγονται σαν παράσιτα. Φαίνεται πως ή ζώνη των 7 1/2 χέρτζ φιλτραριζόταν από τις άστρες που έπεφταν στην άλλη άκρη του κόσμου από το ιονισμένο Στρώμα Σούμαν, που τα συγκεντρώνει σε μιά έστια που βρίσκεται σε απόσταση 180 μοιρών, όπου οι χειριστές του ραντάρ άκουγαν τα παράσιτα σαν σφυρίγματα.

Η συχνότητα των 7 1/2 χέρτζ έχει δύο ιδιότητες που παρουσιάζουν μεγάλο ενδιαφέρον για το στρατό. Η πρώτη είναι πως μπορεί να ταξιδέψει σε όλο τον κόσμο πάνω στο Στρώμα Σούμαν, χωρίς το σιγάλο να χάσει την έντασή του· ή δεύτερη είναι ότι διαπερνά και το νερό. Το ναυτικό των Ήνωμένων Πολιτειών αντίληφθηκε πως ακριβώς αυτό ήταν που χρειαζόταν για να βρίσκεται σε συνεχή ραδιοφωνική

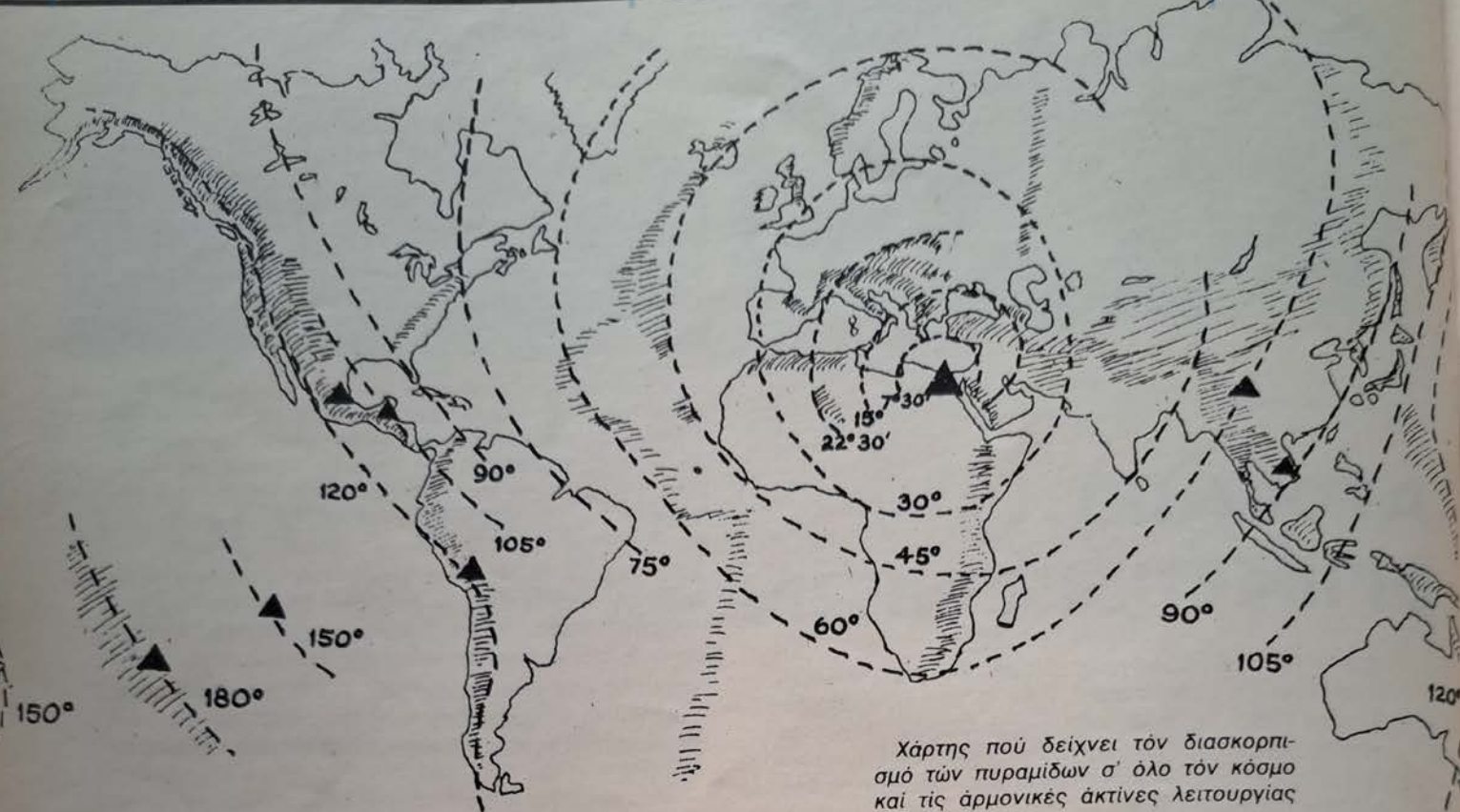
έπικοινωνία με τους στόλους των ατομικών υποβρυχίων που διέσχιζαν τα βάθη των ωκεανών του κόσμου, κι έτσι, το Ναυτικό άρχισε ένα νέο παγκόσμιο σύστημα στις στρατιωτικές έπικοινωνίες, εκπέμποντας στη συχνότητα των 7 1/2 χέρτζ και απογυμνώνοντας βραχώδες υπόστρωμα 40.000 περίπου στρεμμάτων στο Γουισκόνσιν για να χρησιμεύσουν σαν αντένα.

Η έντυπωσιακή ιδιότητα του ραδιοφωνικού κύματος των 7 1/2 κύκλων το δευτερόλεπτο είναι πως έχει μήκος ακριβώς 25.000 μίλια. Αυτό σημαίνει πως ένα ραδιοκύμα που εκπέμπεται σ' αυτή τη συχνότητα εξαπλώνεται σε έναν όλο και διευρυνόμενο κύκλο με την ταχύτητα του φωτός, ώσπου αγκαλιάσει ένα ολόκληρο ήμισφαιριο της πλανητικής σφαίρας, και μετά συστέλλεται μέχρι να συγκεντρωθεί σε μιά άστια στους αντίποδες. Όταν φτάσει σ' αυτό το σημείο, αλλάζει φάση και διευρύνεται και πάλι, για να επανέλθει σε μιά άλλη έστια, ακριβώς στο σημείο απ' όπου ξεκίνησε.

Και φτάνει στο σημείο της αρχικής του προέλευσης ακριβώς τη στιγμή που χρειάζεται για να συμπέσει με το κύμα που το ακολουθεί. Αυτό σημαίνει πως υπάρχει ένα και μοναδικό κύμα ανά πάσα στιγμή. Ολόκληρος ο πλανήτης χτυπάει ηλεκτρομαγνητικά σ' αυτή τη συχνότητα σαν μιά κοσμική καρδιά. Η Γη ολόκληρη αντηχεί.

Η παλμική αυτή δόνηση σημαίνει πως ή Γη θα παράγει επίσης αρμονικούς ήχους στο ήμισυ της βασικής συχνότητας, με ένα ισχυρό σημείο 180 μοιρών από τη πηγή του αρχικού σήματος, στο ένα τρίτο της βασικής συχνότητας, με μιά δυνατή γραμμή έπικοινωνίας 120 μοίρες από την πηγή του αρχικού σήματος, στο ένα τέταρτο της βασικής συχνότητας με μιά δυνατή γραμμή έπικοινωνίας 90 μοίρες από τη πηγή του αρχικού σήματος, και ούτω καθεξής σε κλάσματα των δύο και τριών.

Οι τοποθεσίες των προϊστορικών πολιτισμών των μεγάλων πυραμίδων βρίσκονται στα κατάλληλα ακριβώς σημεία για να δεχτούν τα δυνατότερα σήματα από την ηλεκτρομαγνητική αντήχηση του πλανήτη Γη. Οι μεγάλες πυραμίδες της αρχαιότητας ουσιαστικά είναι αντιγραφή του σύγχρονου στρατιωτικού δικτύου τηλεπικοινωνιών, που εκπέμπει στους 7 1/2 δικτύου τηλεπικοινωνιών, που εκπέμπει στο όροπέδιο της Hg από τον κύριο πύργο έκπομπής στο κέντρο της Γκίζα, με σουντιο και γραφεία στο κέντρο της όμορφης Μέμφιδας. Οι έπίσημες έπιστημονικές άνα-

Χάρτης πού δείχνει τόν διασκορπισμό των πυραμίδων σ' όλο τόν κόσμο και τις αρμονικές ακτίνες λειτουργίας τους.

φορές λένε ότι τὸ ιονισμένο Στρώμα Σούμαν πού εἶναι υπεύθυνο γι' αὐτὸ τὸ φαινόμενο εἶναι ἕνας ραδιοκαθρέφτης πού αἰχμαλωτίζει αὐτὴ τὴ συχνότητα καὶ κρατᾷ τὰ κύματα στὴν ἐπιφάνεια τῆς Γῆς. Ὅλα τὰ γυμνασιόπαιδα ὅμως, ξέρουν πὼς ἡ μετήχηση δὲν λειτουργεῖ μ' αὐτὸ τὸν τρόπο. Τὸ Στρώμα Σούμαν εἶναι στὴν πραγματικότητα ἕνα ραδιοδιάφραγμα ἄρκετὰ μεγάλο ὥστε νὰ καλύπτει τὸν κόσμο ὁλόκληρο. Κι ὄχι μόνο συλλαμβάνουμε τὰ σήματα μέσα σ' αὐτὸ τὸ διάφραγμα, ἀλλὰ καὶ μετατρέπει ὁλόκληρο τὸν πλανήτη σὲ ἕναν τηλεκρύσταλλο ἐκπομπῶν, πού στέλνει στὸ διάστημα μηνύματα ἄρκετὰ δυνατὰ γιὰ νὰ φτάσουν σὲ ἄλλους πλανήτες.

Υπάρχει κανένας ἄλλος ἐκεῖ ἐξω; Τὸ Scientific American ἔχει δημοσιεύσει καθαρὲς φωτογραφίες ἑνὸς συγκροτήματος πυραμίδων στὴ Σελήνη! Στὸν τύπο δὲν γράφτηκε τίποτα γι' αὐτὸ· ζοῦμε μιά ζωντανή σκηνὴ ἀπὸ τὸ 2001: Ὁδύσσεια τοῦ Διαστήματος, ὁ πού τὴν ἀνακάλυψε ἕνός γυαλισμένου μαύρου μονόλιθου μέσα στὸν Κρατῆρα Κλάβιους, τὴν κάλυπτε μεγάλη μυστικότητα.

Πέρα ἀπὸ τὴ Σελήνη, ὁ Mariner 9 μᾶς ἔχει στείλει φωτογραφίες ἀπὸ ἕνα μεγάλο συγκρότημα μεγάλων πυραμίδων στὸν Ἄρη. Οἱ φωτογραφίες αὐτές δὲν εἶναι ἄρκετὰ καθαρὲς γιὰ νὰ εἶναι ἀδιαφολονίκητες, ἀν ὅμως μιά μελλοντικὴ ἐξερεύνηση δείξει πὼς πράγματι ἀντιπροσωπεύουν αὐτὸ πού δείχνουν νὰ εἶναι, τότε θὰ ξέρουμε πὼς βρισκόμαστε σὲ τηλεπικοινωνία μὲ μιά διαπλανητικὴ κοινωνία πού ἔχει ἐγκαταστήσει μιά βάση σ' αὐτὴ τὴ Γῆ.

Κατὰ συνέπεια, οἱ μεγάλες πυραμίδες εἶναι τμήμα ἑνὸς διαπλανητικοῦ συστήματος τηλεπικοινωνιών πού χρησιμοποιοῦ τὴν ἠλεκτρικὴ ἐνέργεια πού πα-

ράγει ὁλόκληρος ὁ πλανήτης γιὰ νὰ ἐκπέμψει τὰ μηνύματά του ἀπὸ τὴ μίαν ἄκρη στὴν ἄλλη τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος. Ἄν ὑπάρχουν πυραμίδες καὶ στὸν Δία, τότε αὐτὸς ὁ πλανήτης θὰ πρέπει νὰ παράγει ἄρκετὴ ἠλεκτρικὴ ἐνέργεια γιὰ νὰ μεταδώσει τὰ τηλεμηνύματα στὰ ἀστρα. Οἱ ἀποδείξεις δείχνουν ὅτι εἴμαστε τμήμα ἑνὸς διαπλανητικοῦ πολιτισμοῦ, ἀν ὄχι μιάς γαλαξιακῆς κοινωνίας, πού δὲν εἴμαστε σὲ θέση νὰ τὴν κατανοήσουμε. Ἡ πιὸ ἐντυπωσιακὴ ἀπόδειξη πὼς οἱ μεγάλες πυραμίδες τοῦ κόσμου εἶναι ἐνῆαιοι ἠλεκτρονικοὶ συντελεστὲς ἑνὸς παγκόσμιου δικτύου παραγωγῆς ἐνέργειας, ὀφείλεται σ' ἐκείνη τὴν ὑπεράνθρωπη μεγαλοφυΐα, τὸν Νίκο Τέσλα, πού τὴν ἐπικύρωσε σχεδὸν ἑκατὸ χρόνια πρὶν. Ὁ Τέσλα γινώριζε ὅτι ἀνάμεσα στὴ Γῆ καὶ στὴν ἀνώτερη ἀτμόσφαιρα ὑπῆρχε μιά ἰσχυρὴ κλίση τάσης. Ἄν ὑψωθεί μιά κεραία, τότε ἡ κλίση αὐτῆς τῆς τάσης ἀνεβαίνει σὲ ὅλο τὸ μήκος αὐτοῦ τοῦ ἀγωγοῦ γιὰ νὰ συγκεντρωθεῖ στὴν ἄκρη του. Ἄν ἡ φυσικὴ τάση παρουσιάζει κάποια ἀύξομειωση, τότε στὴν κεραία συρρέει ἕνα ἐλάχιστο ἠλεκτρικὸ ρεῦμα γιὰ νὰ ἐξισορροπῇ τὸ δυναμικὸ. Αὐτὸς εἶναι τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο λειτουργοῦν οἱ τηλεπικοινωνίες. Ὅταν εἶχε πρωτοεμφανιστεῖ τὸ ραδιόφωνο, αὐτὸ τὸ ρεῦμα κατευθυνόταν σ' ἕνα κύκλωμα ἀπχρήσεων πού φιλτράριζε τὸ μήκος κύματος τοῦ σταθμοῦ ἐκπομπῆς στὸν ὁποῖο βρισκόταν συντονισμένο καὶ τὸν ἐνίσχυε, ὥσπου ἀποκτήσει ἄρκετὴ ἐνέργεια γιὰ νὰ θέσει σὲ κίνηση ἕνα ζευγάρι ἀκουστικῶν. Αὐτὲς ἦταν οἱ παλιές καλές μέρες τοῦ κρυσταλλικοῦ ραδιοφώνου. Ὁ Τέσλα σκέφτηκε ὅτι ἡ Γῆ θὰ φιλτράριζε τὴ συνηχητικὴ τῆς συχνότητα καὶ θὰ λειτουργοῦσε σὰν ἕνας πλανητικὸς πυκνωτὴς σὲ ἕνα κύκλωμα μεγάλο

όσο ολόκληρος ο κόσμος. Αυτό που έκανε ο Τέσλα ήταν να εισάγει μέσα στη Γη ένα ηλεκτρικό ρεύμα που συντονίστηκε στον ακριβή αρμονικό της συνηχητικής της συχνότητας. Όπως περίμενε, το ηλεκτρικό κύμα ταξίδεψε μέχρι τους αντίποδες και γύρισε πίσω εγκαίρως ώστε να συμπέσει με τα κύματα που μόλις ξεκίναγαν. Το ρεύμα που επέστρεφε ενισχύθηκε από την ήχητική μέχρι που ξέσπασε από την κορυφή της κεραίας του Τέσλα για να φωτίσει την έξοχή με την πιο λαμπρή τεχνητή καταιγίδα από αστραπές που είδε ποτέ ο άνθρωπος — και έλιωσε το σύστημα των καλωδίων που παρήγαγαν ενέργεια για ολόκληρη τη χώρα.

Απτόητος απ' αυτή την εξαιρετική επιτυχία, ο Τέσλα συνέχισε τα πειράματά του για να αποδείξει πώς, όταν η κεραία του έστελνα ηλεκτρικά κύματα μέσα στη Γη, μπορούσε να βάλει όπουδήποτε μέσα στο έδαφος μία μεταλλική ράβδο και να αντλήσει ηλεκτρισμό για να ανάψει φώτα και να οδηγήσει αυτοκίνητα, αρκεί να είχε τοποθετήσει τον άγωγό του σε ακριβή αρμονικά διαστήματα από τον σταθμό απ' όπου εξέπεμπε. Εκτός από το ολοφάνερο γεγονός ότι οι μεγάλοι πολιτισμοί των πυραμίδων εμφανίστηκαν σε ακριβή αρμονικά διαστήματα της συνηχησης της Γης, ο Τόμπκινς γράφει ότι στους «Αγίους Τόπους» κάθε πόλη ήταν χτισμένη γύρω από μία κεντρική πυραμίδα και αυτές οι πυραμίδες βρίσκονταν πάντοτε σε ακριβείς αποστάσεις από την Αρχική Πυραμίδα του Δέλτα, αποστάσεις που υπολογίζονται σε μοίρες. Ο Τέσλα έδωσε πειστικές αποδείξεις για το γεγονός ότι οι μεγάλες πυραμίδες ήταν υποσταθμοί ενός παγκόσμιου δικτύου παραγωγής ενέργειας και τηλεπικοινωνιών.

Μέχρι το τέλος της ζωής του, ο Νικόλα Τέσλα όνειρευόταν να εξαφανίσει τους άσχημους πύργους που εκπέμπουν ηλεκτρική ενέργεια υψηλής τάσης που απλώνονται σε όλη την έξοχή, να ξαναμαζέψει όλα εκείνα τα μίλια από σύρματα και τόννους ατσάλι, αλουμίνιο και χαλκό, και να τα αντικαταστήσει, ηλεκτροδοτώντας ολόκληρο τον πλανήτη με τον επαναστατικό του σχεδιασμό της πλανητικής συνηχησης. Αν όμως η ηλεκτρική ενέργεια εκπέμπεται αντί να διοχετεύεται, πώς θα πάρει τα λεφτά της η Εντισον-Τζένεραλ Έλεκτρικ Γουέστινχάουζ; Αν μπορούσε να πάρει κανείς ηλεκτρική ενέργεια από το έδαφος, πώς θα μπορούσαν να δημιουργήσουν ενεργειακή έλλειψη η Στάνταρ-Σέλλ και ΟΡΕΚ Κάρτελ, για να ανεβάσουν τις τιμές; Αν μπορούμε όλοι να επικοινωνήσουμε με το φυσικό ράδιο, τότε από πού θα βγούν τα μερίδια της ΜΑ ΒΕΛΛ και της Ρ.Σ.Α;

Αμέσως μόλις τα ισχυρά οικονομικά συμφέροντα έμαθαν τις ανακαλύψεις του Τέσλα, φρόντισαν ώστε να μην μπορέσει ποτέ να συγκεντρώσει αρκετά χρήματα για να κάνει οτιδήποτε θα μπορούσε να ανατρέψει το στρατιωτικό-βιομηχανικό κατεστημένο.

Οι ανακαλύψεις του Τέσλα αποδόθηκαν αργότερα σε άλλους επιστήμονες, στους οποίους μπορούσαν να βασιστούν ότι θα κράταγαν το πλοίο σε ίσια πορεία, και το όνομα του σβήστηκε ουσιαστικά από όλες τις εκδόσεις. Όταν πέθανε στη Νέα Υόρκη, μία χειμωνιάτικη νύχτα του 1943, ήταν μόνος σε ένα δωμάτιο ξενοδοχείου — όχι πολύ πιο πλούσιος από την ημέρα που έφτασε στις Ήνωμένες Πολιτείες με πενήντα σέντς στην τσέπη. 50 χρόνια πριν. Η μυστική Υπηρεσία των Ήνωμένων Πολιτειών σφράγισε αμέσως το δωμάτιό του και όσα χαρτιά είχε μεταφερθούν στίς κρύπτες της κυβέρνησης, όπου παραμέ-

Η περίφημη πυραμίδα του Τσιτσέν-Ιτσα. Όταν ανακαλύφθηκε ήταν καλυμμένη από τη βλάστηση της ζούγκλας.

νουν μέχρι σήμερα.

Ο Τέσλα ήταν ο τελευταίος από τους μεγάλους αρχιτέκτονες πυραμίδων. ■

Η γνωστή σ' όλο τον κόσμο πυραμίδα του Χέοπος με την αινιγματική Σφίγγα μπρός της. Αποτελεί την κεντρική πυραμίδα σ' ένα παγκόσμιο δίκτυο.

Σύνταξη του περιοδικού
UFO-ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ

ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ ΘΕΟΙ

Στό μακρινό παρελθόν οι θεοί και οι θεές πετούσαν συνέχεια σε όλο τον ουρανό. Υπάρχουν θρύλοι απ' όλο τον κόσμο που διηγούνται αυτό το φαινόμενο ξανά και ξανά. Τι σημαίνει αυτό;

Αυτό το ερώτημα το απαντάει πολύ απλά η θεωρία για τους αρχαίους αστροναύτες: όταν οι πρωτόγονοι λαοί λένε πώς οι θεοί τους πετούν, έννοούν αυτό ακριβώς. Κάτι που έμοιαζε με άνθρωπο βρισκόταν στον αέρα.

Δυστυχώς, δεν έχουμε κανέναν αρχαίο αστροναύτη για να έπαληθεύσει αυτούς τους θρύλους και τους μύθους, οι αρχαίοι λαοί όμως έκαναν το άμεσως καλύτερο πράγμα μετά απ' αυτό. Ζωγράρισαν τις εικόνες και έκαναν τα αγάλματα των θεών τους.

Αυτά τα έργα τέχνης μπορείτε να τα βρείτε σε όλα σχεδόν τα μουσεία του κόσμου. Τό μόνο που σας χρειάζεται είναι να ξέρετε για τι πράγμα ακριβώς ψάχνετε. Όταν βλέπετε ένα σχέδιο με άγγελους,

μυθικά όντα ή θεότητες, κοιτάξτε να δείτε αν μπορούν να πετάξουν. Μερικές φορές έχουν φτερά, μερικές φορές κεφάλια πουλιών κι άλλοτε πάλι βρίσκονται πάνω σε ιπτάμενα αντικείμενα.

Σ' αυτές τις σελίδες θα δείξουμε λοιπόν τέτοιους ιπτάμενους θεούς που έχουμε στα αρχεία μας. ■

Ερ.Ε.Ν.Ζω

Περσικό σχέδιο του 16ου αιώνα.

Ερ.Ε.Ν.Ζω

Ανθρωπόμορφος ταύρος-φρουρός στο παλάτι του Ασσυρμπανιμάλ στη Νινευή (Ασσυρία, 883 π.Χ.).

Ερ.Ε.Ν.Ζω

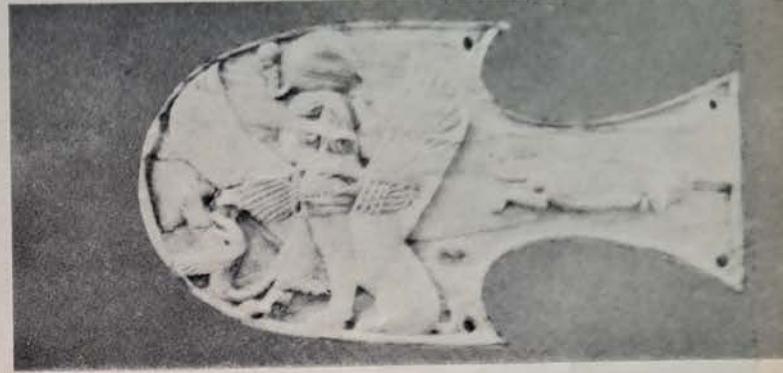
Ερ.Ε.Ν.Ζω

Ερ.Ε.Ν.Ζω

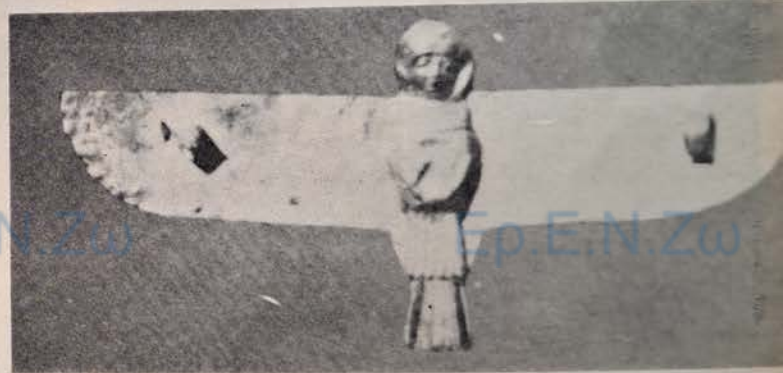
Ερ.Ε.Ν.Ζω

Ένα φτερωτό χερουβείμ από έλεφαντόδοντο. Παρόμοια έλεφάντινα ανάγλυφα βρέθηκαν κατά εκατοντάδες στην περιοχή της Σαμάρειας. (Γύρω στο 800 π.Χ.).

Στην Περσέπολη είναι σημμένη αυτή ή τετράπτερη μορφή που κατασκευάστηκε κατ' έντολήν του Κύρου του Μεγάλου. (Περίπου 600 π.Χ.).

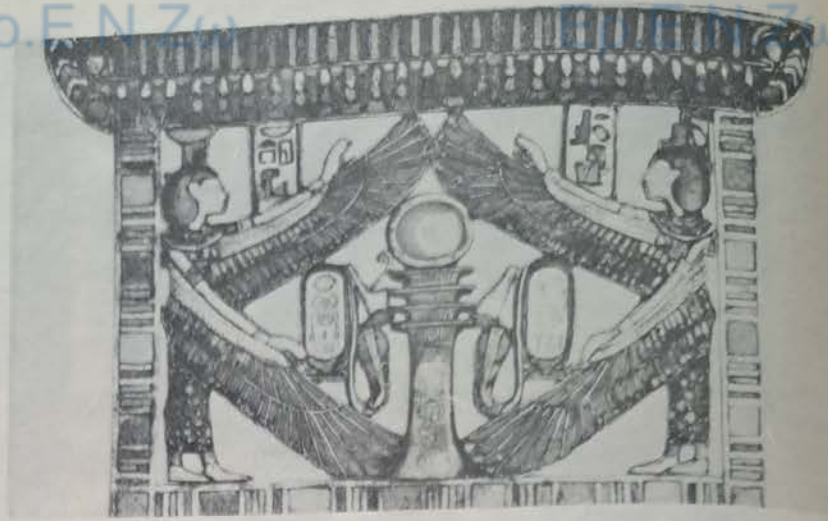

Από πάνω προς τα κάτω: Κυλινδρική σφραγίδα του 1ου π.Χ. αιώνα. Τετράπτερος θεός κρατά δύο φτερωτά άλογα. (Τό θέμα είναι ανεξήγητο). Φτερωτή Ασσυριακή σφίγγα του 8ου αιώνα. — Κοσμήματα σαν αυτό το χρυσό παντατίφ τοποθετούνταν στις σαρκοφάγους με τις αιγυπτιακές μούμιες. Το κεφάλι ενός πιλότου με κράνος πάνω σε δυο φτερούγες (άποψη Νταϊνικεν) αποθανάτιζε την ανθρώπινη επιθυμία για πτήση — Τα δύο αυτά φτερωτά όντα (μέ πόδια λιονταριού) βρέθηκαν στο Άρσολάν της Συρίας (δέν έχουν έρμηνευτεί).

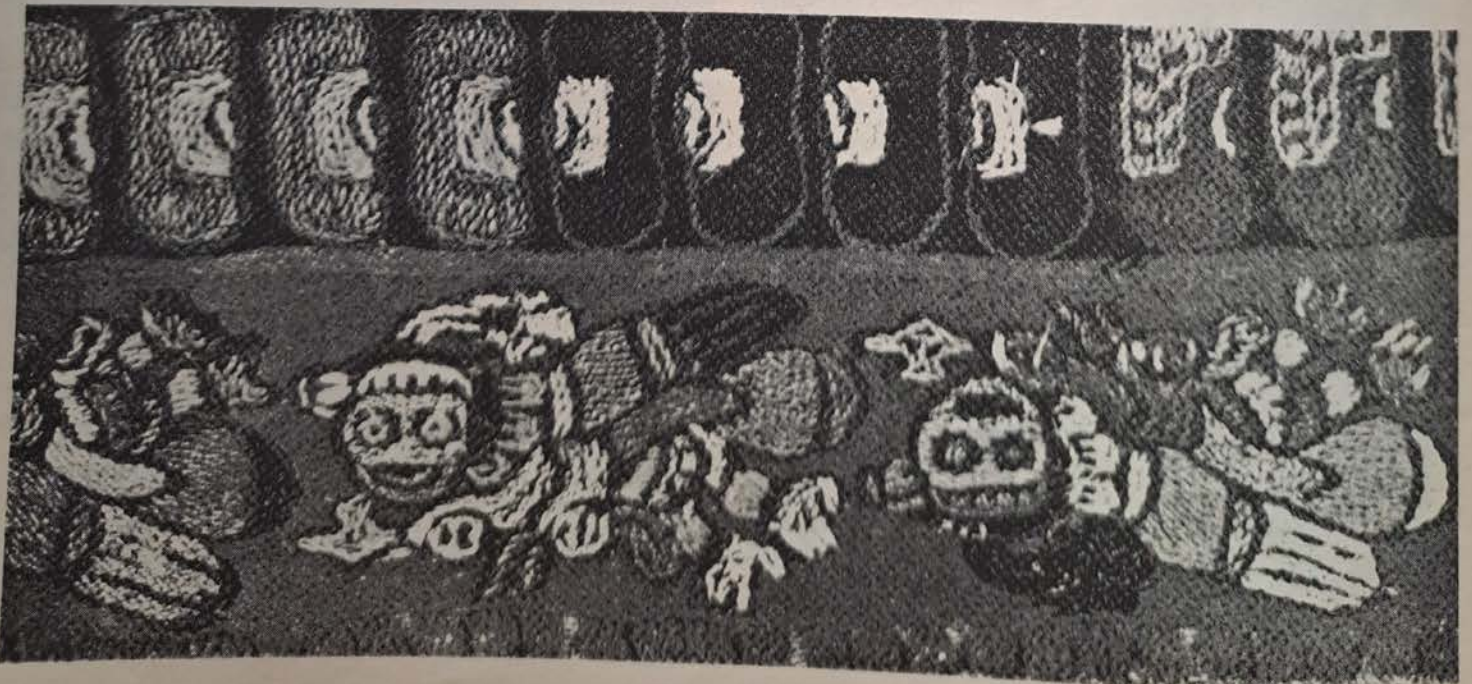

Ἀσσυριακό ἀνάγλυφο ἑνὸς «φτερωτοῦ πνεύματος». Φτερά στοὺς ὤμους καὶ ἓνα περίεργο ἀντικείμενο στὸ χέρι (ρολόι;). Κρατᾷ ἀκόμα ἓνα αἰνιγματικό καλᾶθι.

Ἰπτάμενες θεότητες σ' αὐτὴ τὴν σαρκοφάγο — φρουροὶ τῶν τεσσάρων σημείων τοῦ ὀρίζοντα — στηρίζουν ἓνα σκαραβαῖο (;) (πάνω). Δύο Αἰγυπτιακές θεότητες, ὁ Ὄσιρις καὶ ὁ Τουτανγχαμών τῶν Θηβῶν προστατεύουν κάτι ποὺ ὁ Φόν Νταίνικεν ἀποκάλεσε σχέδιο ἡλεκτρικῆς στήλης (κάτω).

Λεπτομέρεια ἀπὸ ἓνα ὕφαντο ποὺ βρέθηκε σὲ τάφο στὴ Νεκρόπολη τοῦ Παράκας. Παρουσιάζει μέλισσες (;) σὲ σχῆμα βόμβας, μὲ ἀνθρώπινο πρόσωπο, νά πετούν.

Χρυσό περιδέραιο με την φτερωτή 'Ι-
σιδα από το Σουδάν, 6ος αιώνας π.Χ.
(κορυφή). Ένα φτερωτό πλάσμα που ο-
νομάστηκε «πνεύμα». Κρατά ένα λου-
λούδι και φορά ένα περίεργο άντικει-
μενο στο χέρι (ρολόι;) (μέση δεξιά). Ο
'Ιωννάς και η Φάλαινα, μία μεσαιωνική
άπεικόνιση από την Περσία, που παρου-
σιάζει έναν άγγελο ανατολικού στύλ.
(μέση αριστερά) Αυτό το 'Αρμένιο πουλί
με την θηλυκή κατανομή κατασκευάστη-
κε κατά το 1000 π.Χ. και χρησιμοποιο-
ήθηκε σαν τελετουργικό κόσμημα (δε-
ξιά).

Με τὸ σῶμα τοῦ λιονταριοῦ, φτερά ἑνὸς πουλιοῦ καὶ τὸ κεφάλι γυναῖκας αὕτῃ ἡ Ἑλληνικὴ σφίγγα θρῑσκόταν σάν φρουρός σ' ἓνα μνημεῖο.

Ὁ Ἀσοῦρ, ὁ Βαβυλωνῖος ἀρχηγὸς τῶν θεῶν παρουσιάζεται μέ τεράστια φτερά καὶ πρόσωπο γερακιῦ.

Ὁ Ἀδάμ καὶ ἡ Εὐά ὅπως παρουσιάζονται σ' ἓνα σχεδίασμα τοῦ 1600. Παρουσιάζονται ἀκόμα ἱπτάμενοι ἄγγελοι καὶ δράκοντες.

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

// ΑΙΩΝΙΟΙ ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΕΣ //

Η επικαιρότητα του παρόντος άρθρου προκύπτει από το υπόλοιπο περιεχόμενο του περιοδικού, που είναι ένα άφιέρωμα στους «Αρχαίους Αστροναύτες». Καί η ανάγκη παρουσί-σης ενός τέτοιου αφιερώματος προκύπτει από τη μόνιμη, θα 'λεγα, επικαιρότητα που κατέχει το έρω-τημα: Μ ά ς έ χ ο υ ν έ π ι σ κ ε φ τ ε ί σ τ ο π α ρ ε λ θ ό ν έ ξ ω γ ή ν α ό ν τ α;

Όνόματα συγγραφέων όπως των Νταϊνικεν, Μπέρλιτζ, Κολόζιμο, Λάντσεμπεργκ, Τόμας Σάλλιθαν, Σαρρού και άλλων, έγιναν γνωστά, στη νεολαία κυρίως, πολύ περισσό-τερο από ό,τι τα ανόματα — λόγου χάρη — εκείνων που κέρδισαν τα Νόμπελ των επιστημών στην τελευ-ταία πενταετία. Δεν μπορώ να πώ με βεβαιότητα αν αυτό είναι ένα άσχημο σημάδι ή μία κατακριτέα κατάσταση. Φαινόμενα των καιρών; Όχι, μάλλον καιροί των φαινομέ-νων. Πολλοί μιλούν για «παραφιλο-λογία», άλλοι για έντεχνο «άπο-προσανατολισμό» από τα καυτά κοινωνικά προβλήματα και άλλοι για «σιωνιστικούς πλοκάμους». Δεν ξέρω γιατί, αλλά πάντοτε αυτά τα «παρά», τα «άντί», τα «υπό» και τα «από» δεν με συγκίνησαν, του-λάχιστον μ' εκείνη την καταϊγιστι-κή αμεσότητα που προκαλεί άλ-λεργική υπερευαισθησία σε πολ-λούς που τα σερβίζουν. Προτιμώ μαζί με το δικό μου σφυγμό να πι-νω και το σφυγμό μιάς κάποιας εύρύτερης μάζας, προσέχοντας βέβαια «να μη συγχέω τούς χτύ-πους της καρδιάς μου με το ποδο-βολητό των αλόγων που καρτερώ να έρθουν», όπως λέει μιά παροι-μία των Κινέζων. Κι ο σφυγμός αυ-τός φανερώνει πολλά.

Και πρώτα πρώτα δείχνει ότι έπα-ψε να υπάρχει εκείνη η άξια οίκτου άτροφική έκδήλωση της προσωπι-κής γνώμης των νέων απέναντι στις θέσεις των «μεγάλων που ξε-ρουν περισσότερα». Η εποχή του «πώς τολμάς να έχεις αντιρήσεις» πέρασε οριστικά. Οι καιροί του «ό-χι έρωτήσεις έξω από τη διδακτέα ύλη» φαίνονται τώρα σαν άσπρό-μαυρες κωμικές ταινίες του βωβού κινηματογράφου. Η μάθηση είναι πιά ελεύθερη και οι αντιρήσεις ύ-παγορεύονται από βαθιές έσωτερι-κές ανησυχίες που δεν άνέχονται καταπιέσεις ή συμβιβασμούς. Προ-σοχή όμως: μιλώ για γόνιμες αντιρ-ρήσεις ενάντια σε παγωμένες γνώ-σεις και δογματισμούς, όχι για στείρες άρνήσεις ή άνώφελες θρη-σκοληπτικές ύστεριες.

Ύστερα, υπάρχουν και άρκετοι τ ο λ μ η ρ ο ι που ή γενική έπιδο-κιμασία των ιδεών τους κάνει τούς συντηρητικούς Έρακλειδείς των κατεστημένων γνώσεων να μαζεύ-ονται όλοένα μουδιασμένοι στις γωνιές των επάλξεών τους. Είναι άξιο άπορίας, στ' αλήθεια, τό πόσο τεράστιες μεταβολές μπορεί να έ-πιφέρουν αυτοί οι Τολμηροί-Κατα-λύτες. Είναι, όμως, έξισου έκπλη-κτικό και τό πόσο «έτοιμοι» είναι όλοι εκείνοι που δέχονται τίς ιδέες τους και ξεκινούν μαζί τους την πορεία μιάς καινούργιας εποχής. Άν τό χώμα δεν είναι κατάλληλο, δεν θλαστάνει ο σπόρος. Σωστά. Χρειάζεται όμως και κάτι άκόμα, ένα τρίτο στοιχείο που προσδιορί-ζει τόσο τά άλλα δύο όσο και τό άποτέλεσμά τους: οι «καιρικές συνθήκες». Η έξισωση έχει απλή μορφή: Έδαφος+Σπόρος+Κατά-ληλος Καρός=Καρποφορία. Και έ-χει άποδειχτεί άνά τούς αιώνες ότι,

όσες φορές τό τρίτο αυτό στοιχείο δεν ήταν τό κατάλληλο ο σπόρος δεν θλάστανε. Αυτό μαρτυρούν οι άμέτρητοι θάνατοι στην πυρά, τά βασανιστήρια και ο δημόσιος χλευ-ασμός των «αίρετικών» που ξεστό-μιζαν άπίθανες φαντασίες του τύ-που «ή Γή είναι σφαιρική», «ύπαρ-χουν κι άλλοι κατοικούμενοι κό-σμοι» και τά τοιαύτα. Πολλοί θα πούν ότι ίσως και σήμερα να μην είναι οι «καιρικές συνθήκες» σω-στές. Λάθος. Μπορεί να μην είναι ιδανικές, αλλά ο άνθρωπος κοιτά-ζει από άρκετές ήδη δεκαετίες ψη-λά στον ούρανό με βλέμμα πιά δια-φορετικό: πέρα από τό δέος, ή μα-τιά του φλέγεται από την έπιθυμία της Α π ο κ ά λ υ ψ η ς, του Προσδιορισμού του μέσα στο Σύμπαν, της Γ ν ώ σ η ς της Προέλευσης και του Πε-ρ ω μ έ ν ο υ. του. Μέσα απ' αυτήν άκριβώς την αύξανόμενη δι-ψα για μάθηση είναι που πηγάζει πιά τό έρώτημα: Έ χ ο υ ν έ π ι σ κ ε φ τ ε ί τ ή Γ ή ά σ τ ρ ο ν α υ τ ε ς σ τ ο π α ρ ε λ θ ό ν;

Πρίν προχωρήσω, θα 'θελα να έ-πισημάνω ένα περίεργο φαινόμενο που ώστόσο συμβαίνει. Υπάρχουν οι υποστηρικτές της θεωρίας των έπισκέψεων έξωγήνιων κατά τό πα-ρελθόν και οι υποστηρικτές των έπισκέψεων έξωγήνιων όντων κατά τη σύγχρονη εποχή. Υπάρχουν δη-λαδή, εκείνοι που πιστεύουν, ύπο-στηρίζουν και προσπαθούν να τεκ-μηριώσουν την πρώτη άποψη και δεν τολμούν να άσχοληθούν με τη σύγχρονη πλευρά του φαινομένου κι εκείνοι που άσχολούνται με τά «σύγχρονα» UFO, δείχνοντας πολύ μεγαλύτερη έπιθυμία να πλαισιώ-

νουν τις έρευνές τους μέσα στα χρονικά όρια των τελευταίων σαράντα περίπου χρόνων. Μ Ε Γ Α Λ Ο Λ Α Θ Ο Σ. Κι όχι μονάχα μεγάλο, αλλά επικίνδυνο για κάθε μονομερή έξαγωγή συμπερασμάτων και βαλακωδώς δομημένο για να επιμένει να χαρακτηρίζεται σαν άπορροια έρευνών σπουδαιών, άφιερωμένων και εύφυών έρευνητών. Τό θέμα της έξωγήινης δραστηριότητας στον πλανήτη μας είναι χρονικά αδιάσπαστο και σαν τέτοιο και μόνο πρέπει να εξετάζεται. Δεν δικαιολογείται καμία «ειδικότητα» έρευνητών που να προσδιορίζεται από χρονικά όρια. Μου φαίνεται όχι μονάχα άστειο αλλά και έντελώς αντίθετο με τους κανόνες της δεοντολογίας της έπιστημονικής έρευνας να υπάρχουν «UFOλόγοι έξειδικευμένοι την περίοδο 1940-1945» ή «UFOλόγοι σπεσιαλίστες στις έμφανίσεις UFO κατά τό Μεσαίωνα» ή Νταινικολόγοι, Χαύνεκο-λόγοι κλπ., κλπ. Η κατάσταση αυτή νομίζω, ότι θα μπορούσε να παραβληθεί με μιάν άλλη, έξιςου άκατανόητη κι άνεπίτρεπτη, στην όποια προκειμένου να γίνει ένα πορτραίτο κάποιου ατόμου θα 'πρεπε να συγκεντρωθούμε δεκάδες ζωγράφοι έχοντας ό καθένας τους «είδικευτεί» στη ζωγραφική ενός έπιμέρους τμήματος του προσώπου — λόγου χάρη, να έρθει ό ζωγράφος ματιών, ό ζωγράφος δεξιού αúτιού, ό ζωγράφος άνω χείλους ή πηγουνιού ή κρεατοελιών ή καστα-νής τριχοφυίας ή γαλανών ματιών.

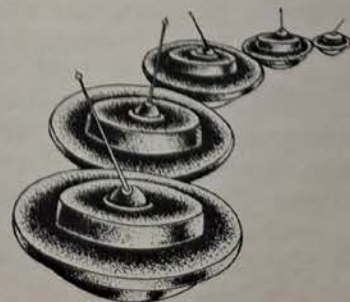
Αν θέλουμε να μελετάμε σωστά τό θέμα και να μήν πελαγοδρομού-με άσκοπα, πρέπει να εξετάζονται τά δεδομένα τόσο των σύγχρονων άναφορών όσο και των άρχαίων κειμένων, να σκιαγραφείται ή εξέ-λιξη του φαινομένου ιστορικά, με τίς άπαραίτητες συγκρίσεις, με άνοιχτή άντίληψη και δίχως άναστο-λές.

Ας γυρίσω λοιπόν ξανά στο έρώ-τημα πού περιμένει: έχουν έρ-θει στη Γή άντιπρόσω-ποι άλλων πολιτισμών; Η άπάντηση είναι ΝΑΙ. Και ή άπάντη-ση αúτη άρθρώνεται σπονδυλωτά από τή συνεπή, όλοκληρωμένη, α-διάσπαστη χρονικά μελέτη του προβλήματος. Πανάρχαιοι μύθοι, θρύλοι και παραδόσεις άμέτρητων λαών, άρχαία κείμενα-μαρτυρίες πού άποκαλύπτουν παμπάλαιες γνώσεις θρησκειών και άποκρυφισ-τών, άρχαιολογικά εύρήματα πού δεν μπορεί ή συμβατική άρχαιολο-γική έπιστήμη να έρμηνεύσει — και

προτιμά θέβαια να «βαπτίζει» ή να καταχωνιάζει —, άναφορές χιλιά-δων αúτοπτών μαρτύρων σε όλό-κληρο τόν κόσμο, φωτογραφίες πού έλέγχονται από κομπιούτερς, φυσικά ίχνη στο έδαφος, παραδο-χές κορυφαίων έπιστημόνων και έ-ρευνητών, ό λ α α ύ τ ά κ α ι π ο λ λ ά ά κ ό μ α, συνθέτουν σαν ψηφίδες μωσαϊκού τήν εικόνα του μεγάλου ΝΑΙ.

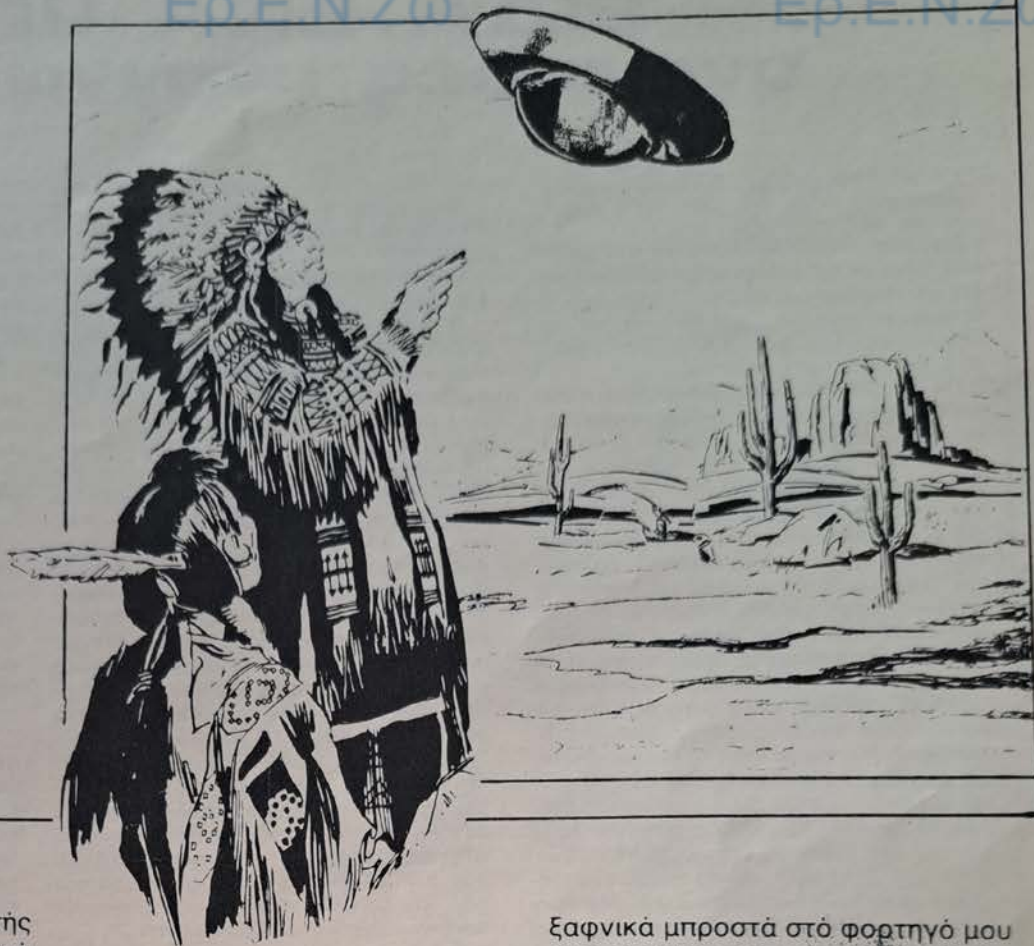
Δέν στέκομαι, δηλαδή, μεμονω-μένα στο γεγονός της γεμάτης μυ-στήριο Μεγάλης Πυραμίδας ή στις άπίθανες άστρονομικές γνώσεις των πρωτόγονων Ντόγκον· δέν μέ καθοδηγεί στο συμπέρασμα ή μαρ-τυρία του παπύρου Τούλι ή οι κα-ταπληκτικές προεκτάσεις των χαλ-δαικών κειμένων ή οι άμφίβιοι Ό-άννες· δέν πειθομαι μονάχα από τόν Ένώχ, τόν Ίεζεκιήλ ή τους Μπέττυ και Μπάρνεϋ Χίλλ· και δέν σταματώ μπροστά στον «άστρο-ναύτη» της σαρκοφάγου του Πα-λένκ ή του «Μεγάλου Άρειανού» του Τασσίλι ή των σύγχρονων φω-τογραφιών ιπτάμενων δίσκων. Τά συγκεντρώνω, τά ταξινομώ, τά χα-ρακτηρίζω, τά μελετώ, τά αναλύω, τά συγκρίνω και τά βάζω μπροστά στην κοινή λογική, για να άποφανθεί πιά εκείνη. Τό συμπέ-ρασμα της είναι άναμφίβολα περισσό-τερο σίγουρο παρά τολμηρό: Ν Α Ι, όντα άνωτέρων πολιτισμών έπισκέ-φτηκαν και έξακολουθούν να έπι-σκέπτονται τή Γή μας. Όταν ή πε-ριγραφή κάποιου άρχαίου Αιγυπτί-ου έχει κοινά διαφωτιστικά σημεία με τήν περιγραφή του Κέννεθ Άρ-νολντ του 1947, όταν ή μαρτυρία ενός Βαθυλώνιου άποτελεί άπλώς και μόνο μιá παρουσίαση σε άλλη γλώσσα της άπαγωγής των Χίκσον και Πέρκερ (για παράδειγμα) του 1973 και όταν ή «πρωτόγονη» ζω-γραφική προϊστορικών σπηλαιών ή σύγχρονων άπολίτιστων φυλών της Αύστραλίας και Άφρικής παρου-σιάζει θαυμάσια όσο και αλάνθαστα είκονιζόμενα ιπτάμενα σκάφη, τότε ή παραπάνω καταφατική άπάντηση δέν είναι ούτε άποτέλεσμα ύστε-ρίας ούτε άπόρροια παιδιάστικης, άχαλίνωτης φαντασίας, ούτε συ-μπέρασμα «τραθηγμένο άπ' τά μαλλιά». Είναι καρπός σωστής εκτί-μησης του φαινομένου ύστερα από μιá γυμνωμένη από δεσμεύσεις χώ-ρου και χρόνου μελέτης του. Είναι άποτέλεσμα και όχι υπόθεση. Και, στο κάτω κάτω, είναι κάτι άπόλυτα σύμφωνο με τήν έσωτερική εκείνη παρόρμηση, τήν άπροσδιόριστη, και ίσως γι' αúτό δύσκολα περι-

γραφόμενη, ψυχική θεβαιότητα της Νέας Γενιάς· μιá θεβαιότητα, πού γίνεται πió τρανή τώρα πού βρι-σκόμαστε στο Κατώφλι της Κοσμι-κής Έπαφής, της μεγαλύτερης ί-σως σε έκταση και άποφασιστική σπουδαιότητα έπαφής του άνθρώ-πινου γένους με τους έξωγήνους φίλους του, τους «Αρχαίους Άστροναύτες».

οι
παλαιοι
ινδιανικοι
μυθοι
μιλουν
για
μεγαλα
πουλια
που ζουσαν
στις λιμνες

Μονρό Μπέρλιν

Ο ΜΥΘΟΣ ΤΩΝ ΠΟΥΛΙΩΝ ΤΟΥ ΚΕΡΑΥΝΟΥ

Όταν οι πρώτοι Ινδιάνοι της Αμερικής μιλούσαν για «Τα πουλιά του Κεραυνού», έννοούσαν χωρίς αμφιβολία ιπτάμενα αντικείμενα, που έκαναν ένα θόρυβο σαν τον ήχο του κεραυνού. Αυτός ήταν ο μόνος τρόπος που θα μπορούσαν να έχουν περιγράψει τα UFO.

Αργότερα, τα «Πουλιά του Κεραυνού» όχι απλώς εμφανίστηκαν σε πολλές περιοχές Ερυθροδέρμων, αλλά και προσεδαφίστηκαν και προκάλεσαν και άνωμαλίες στην ηλεκτροδότηση της Πολιτείας της Ουάσινγκτον και της Γιούτα.

Ο Ουίλλιαρντ Βόγκελ, αρχηγός στην ινδιάνικη περιοχή Γιακίμα, είπε πώς οι παλιοί ινδιάνικοι μύθοι έχουν στενή σχέση μ' αυτά τα περιστατικά. Είπε ακόμα πώς το 1968, στην ινδιάνικη περιοχή Γιακίμα έγιναν πάνω από 80 αξιόπιστες εμφανίσεις UFO.

Σύμφωνα με τον Δρ Φράνκ Σώλσπερι, φυσιολόγο φυτών στο Πανεπιστήμιο της Γιούτα, η ινδιάνικη περιοχή Γιούτε έχει γίνει κι αυτή σκηνή όπου εμφανίστηκαν πολλά παράξενα «φώτα στον ουρανό». Ο υπαρχιφύλακας Χάρρυ Σμίσκιν, αστυνόμενος από μία φυλή Ερυθροδέρμων, είπε πώς οι εμφανίσεις είναι τόσο συχνές που δεν φοβίζονται κανέναν.

Σύμφωνα με τις διαφορές αναφορές, έχουν φανεί λαμπερά φώτα που προσγειώνονταν σε έρημους και χαράδρες. Άρκετες αναφορές δείχνουν πώς τα φώτα αυτά είναι ξένα διαστημόπλοια. Ο Τζό Τοτομάπα είπε ότι, καθώς οδηγούσε το φορτηγό του προς το Κολοράντο, αυτό ξαφνικά σταμάτησε.

«Ενώ καθόμουν εκεί κι αναρωτιόμουν τί είχε συμβεί, κατέβηκε

ξαφνικά μπροστά στο φορτηγό μου ένα μεγάλο πράγμα με ένα θόλο. Άνοιξα την πόρτα σαν τρελός κι άρχισα να τρέχω όσο πιο γρήγορα μπορούσα. Σε αρκετή απόσταση, γύρω στις 5.000 γυάρδες, κρύφτηκα πίσω από ένα βράχο και κοίταξα πίσω. Βρίσκονταν εκεί γύρω στους πέντε τύπους, που σήκωναν ένα μακρύ μεταλλικό πράγμα, που σερόνταν στο έδαφος αριστερά από το φορτηγό μου. Το έβαλαν μέσα σ' εκείνο το περιεργο σκάφος τους κι έτσι, όπως είχα πάνω του τα μάτια μου, τινάχτηκε ίσια πάνω.

Ένας καθηγητής των ινδιάνικων μύθων, ο Λάρρυ Τζώρτζ, είπε κι αυτός ότι δεν θα μπορούσε να μετρήσει τον αριθμό από εμπειρίες UFO που του είχαν τύχει, όταν υπηρετούσε στην Περιοχή της Γιακίμα, σαν φύλακας για πυρκαγιές.

Ο Τζώρτζ διηγήθηκε επίσης έναν παλιό ινδιάνικο μύθο για ιπτάμενα αντικείμενα που έκαναν βουτιές κι αναδύονταν μέσα από λίμνες.

Φαίνεται λοιπόν πώς οι Ινδιάνοι είχαν αναφερές για τα Πολιά του Κεραυνού (UFO) όσον καιρό τις έχουμε κι εμείς — αν όχι περισσότερο. Στην πραγματικότητα, είναι καιρός πιά να μελετήσουμε μερικές απ' αυτές τις παμπάλαιες αναφορές των Ινδιάνων — ίσως σ' αυτές να βρίσκονται μερικές από τις απαντήσεις.

ΕΙΔΑ ΕΝΑ UFO αναφορες αναγνωστων

Αγαπητέ φίλε,

Καταλαβαίνοντας την προσπάθειά σου όπως και των συνεργατών σου και παρακολουθώντας τις παρατηρήσεις σας στο περιοδικό UFO, το οποίο παίρνω συνεχώς (και χωρίς να επηρεάζομαι απ' αυτό) αλλά όσο το δυνατόν αντικειμενικά, σας δίνω και εγώ μίαν άλλη πληροφορία, που ίσως να είναι σημαντική, ίσως έντελώς ασημαντή.

Για να μην πολυλογώ, το βράδυ της Παρασκευής 4/5/79 είδα στον ουρανό της Θεσσαλονίκης κάτι που μου τράβηξε την προσοχή. Μόλις είχα κατεβεί το λεωφορείο της Τριανδίας στη στάση Κουτατζογλείο και, όπως ίσως θα ξέρετε, το μέρος είναι ανοικτό και οι πολυκατοικίες βρίσκονται σε μεγάλη απόσταση από το σημείο εκείνο. Η νύκτα ήταν πολύ ζεστή και όμορφη και ο ουρανός γεμάτος άστρα και ένα φωτισμένο φεγγάρι (3/7 ή 2/5) στόλιζε τον ουρανό. Έτσι, κοίταξα όπως συνηθίζα αλλωστε, προς τα πάνω. Τότε κάτι τράβηξε την προσοχή μου. Ένα σκάφος (μάλλον), που είχε πολλά μικρά φωτάκια, πάνω από δέκα που αναδόσθηναν συνέχεια. Τα χρώματα που έβλεπα ήταν το ασπρο, κόκκινο και γαλάζιο αν δεν κάνω λάθος, ίσως να ήταν και άλλων χρωμάτων αλλά η απόσταση ήταν αρκετά μεγάλη. Το σκάφος φαινόταν προς την περιοχή Χαριλάου (αν γνωρίζετε τη Θεσσαλονίκη). Στην αρχή νόμισα πως ήταν αεροπλάνο αλλά μετά θεβαιώθηκα πως δεν είναι γιατί το αντικείμενο αυτό δεν κινιόταν όπως τα αεροπλάνα, με σχετικά μεγάλη ταχύτητα, αλλά γυρνούσε αργά αργά σαν να έκανε στροφές γύρω από το έαυτό του και θρικόταν σχεδόν στην αρχική θέση. Μετά, αιγά αιγά παρατήρησα ότι άλλαξε θέση, αργά όμως και χωρίς ευθεία κατεύθυνση. Αλλά και το σχήμα από τα φωτάκια που έβλεπα δεν έδειχναν να είναι αεροπλάνο. Έτσι, κάθησα εκεί και το παρατηρούσα επί πέντε λεπτά, από 11.25-11.30 μ.μ. Μετά, δίνοντας μία λογική εξήγηση είπα πως είναι ελικόπτερο. Αλλά δεν το νομίζω, γιατί τότε θα άκουγαν ο θόρυβος αλλά και το σχήμα του και η κίνηση του δεν έμοιαζε με ελικόπτερο. Παρ' όλα αυτά κάθησα και το κοιτούσα. Το αντικείμενο είχε προχωρήσει πιο μακριά, και το όπτικό μου πεδίο θα εκκλινε σε λίγο από μία πολυκατοικία. Τότε, αντί να το χάσω από τα μάτια μου το είδα να σταματάει την κίνησή του για ένα περίπου λεπτό και έτσι συνέχισα να το βλέπω. Ξαφνικά στα δεξιά του φάνηκε μία μεγάλη λάμψη άσπρη και που είχε σχήμα παραλληλόγραμμο τουλάχιστον 6 φορές μεγαλύτερο από το σχήμα που φαινόταν να σχηματίζουν τα φωτάκια. Λίγα δευτερόλεπτα μετά το φως έσβησε και αντί αυτού είδα (ίσως να μου φάνηκε) το ίδιο σχήμα (το παραλληλόγραμμο) αλλά πάρα πολύ μαύρο.

Ίσως να ήταν στιγμιαία εντύπωση μετά το πολύ φως. Μετά από λίγο, το αντικείμενο (αρχικό) εξαφανίστηκε ίσως από τη θέση του, οίγουρα πάντως από το όπτικό μου πεδίο και αφού περιμένα κανένα δυο λεπτά γύρισα στο σπίτι μου.

Όλα αυτά τα έγραψα όχι από φαντασία, από φυγή από την πραγματικότητα, για δημοσιότητα και τα παρόμοια, αλλά επειδή το γράμμα να συμφωνεί με κανένα άλλο γράμμα και έτσι βρεθεί κάποια άκρη. Δεν έχω καμία απόδειξη για όλα αυτά που γράφω, γι' αυτό και δεν γράφω το όνομά μου.

Νά με συγχωρείτε.

Με τιμή
ενος αναγνώστης σας

Αγαπητέ κ. Λάζο

Όνομαζομαι Μ.Χ. είμαι μαθητής της Α' Λυκείου και ενδιαφέρομαι εδώ και 4 χρόνια για τα UFO.

Στις 2/1/79 εγώ και μερικοί φίλοι μου ιδρύσαμε μία μικρή ούφολογική ομάδα.

Η ομάδα μας κατόρθωσε να αποκτήσει 2 περιστατικά τα οποία νομίζουμε ότι παρουσιάζουν κάποιο ενδιαφέρον. Σας τα παρουσιάζω με περιληψή.

1) Στις 4/2/79 ο Γ.Μ. μαθητής τεχνικής σχολής ηλεκτρολογίας, έβγαίνει από το Σινεμά-Κωστούλα στην περιοχή Χαριλάου της Θεσ/νίκης. Μπροστά από αυτόν έτρεχαν με χαμηλωμένα τα κεφάλια ο αδελφός του Γ.Μ. και ο ξάδελφός του Α., λόγω του ψυχρού ανέμου που έφτασε τα 8 μ.π.φ.φ. όπως το ίδιο βράδυ είπε η ΕΜΥ. Όταν σε μία στιγμή έριξε το βλέμμα του στον ουρανό είδε μία σφαίρα με κόκκινη τροχιά (κόκκινη ήταν έπίσης και η σφαίρα) να εξαφανίζεται. Μετά από μισό δευτερόλεπτο περίπου η σφαίρα ακολουθώντας την ίδια τροχιά έγινε πράσινη με πράσινη τροχιά. Το φαινόμενο δεν κράτησε παραπάνω από 5 δευτερόλεπτα. Το UFO πήγαινε αντίθετα από τον άνεμο και δεν μπορεί να ήταν αεροπλάνο. Έξαφανίστηκε με μεγάλη ταχύτητα. Ο μάρτυς έχει γνώσεις για UFO και έχει διαβάσει τη σειρά των βιβλίων του Ε.Φ. ΝΤΑΙΝΙΚΕΝ. Ένας φίλος μου από την ομάδα μας του έκανε τσεκ-έκκρεμούς πολλές φορές και το έβγαλε θετικό.

2) Στις 13/4/79 ο Ν.Γ. μαθητής γυμνασίου, ξάδελφος του Γ.Μ. παρατήρησε από το παρθεριο του σπιτιού του τυχαία ένα UFO διακοιδές με κόκκινα τετράγωνα πάνω στη επιφάνειά του. Το αντικείμενο ο μάρτυς το υπολόγισε λίγο πιο πάνω απ' το Γυμνάσιο Άρρένων Χαριλάου. Κοντά στο Γυμνάσιο υπάρχει μετασχηματιστής και ρεύμα υψηλής τάσης. Το UFO αφού παρέμεινε ακίνητο μερικά δευτερόλεπτα, άρχισε να χάνεται, σθηνοντας ταυτόχρονα από τα 2 άκρα του τα φωτισμένα κόκκινα τετράγωνα. Ο μάρτυρας είπε ότι ο Γυμνασιάρχης κ. Μ. σε μίαν όμιλία του προς τους μαθητές του γυμνασίου είχε συστήσει να μη φοβούνται τα UFO διότι δεν έχουν γίνει κάτι κοινό. Ο μάρτυρας το εκμυστηρεύτηκε στη μητέρα του, η οποία του είπε ότι είδε αεροπλάνο. Ο καιρός ήταν συνεφιασμένος και το UFO ήταν κάτω από τα σύνεφα. Δέχτηκε να κάνει κατάθεση, με τον όρο να δημοσιευτεί το περιστατικό χωρίς το όνομα του, αν ποτέ δημοσιευτεί.

Σας ευχαριστούμε

Αγαπητοί κύριοι,

Πρώτα σας συγχαίρω για το περιοδικό UFO το οποίο εκδίδεται, γιατί είναι καιρός πλέον να μάθουμε κι εμείς οι Έλληνες κατά πόσο αληθεύουν όλα αυτά που ακούμε για τα UFO.

Λέγομαι Δ.Μ. κάτοικος Αθηνών οδός Πάφου 18 τ.τ. 219.

Επάγγελμα: Αξιωματικός Εμπορικού Ναυτικού. Έτών 26.

Επειδή ταξιδεύω συχνά, θα σας περιγράψω δύο φαινόμενα που έτυχε να δώ στα 3 χρόνια που ταξιδεύω.

Το πρώτο συμβαίνει στη Νιγηρία και συγκεκριμένα στο ποταμό Bonny River, όπου το πλοίο μας ήταν άγκυροβολημένο. Τότε δούλευα στο Φ/Γ Marivana Rena, 7.000 D.W., ως ανθυποπλοίαρχος. Συγκεκριμένα το πλοίο έμεινε άγκυροβολημένο 12 μήνες κι εγώ τους 9 μήνες, είχαμε ζάχαρη φορτίο και θα εκ-

φορτώναμε στο Pakt Harcourt. Ημερομηνία ακριβής δεν θυμάμαι αλλά ήταν άνοιξη του 1977 όταν ένα βράδυ είδα στον ξάστερο ουρανό σκορπισμένα διαφορά αντικείμενα. Είχαν σχήμα επιμήκες και άφηναν πίσω τους κάτι σαν φωτιά, το οποίο κατά κάποιο τρόπο μπορού να πω ότι σχημάτιζε μίαν ούρα.

Αυτό το είδαν αρκετά μέλη του πληρώματος, όπως ο ραδιοτηλεγραφητής Ε.Π. ο οποίος ήταν διπλά μου εκείνη την ώρα. Στην αρχή νομίστηκε ότι είναι κομήτες, αλλά μετά, σκεπτόμενος πιο λογικά κατάλαβα τα εξής: α) Τό πληθος τους. Ήταν πολλά, σκορπισμένα. β) Τό φαινόμενο στο θόρεον ημισφαίριο και να στον ουρανό από νότια. γ) Όλα είχαν ίδια πορεία και την ίδια, πολύ αργή αλλά σταθερή, ταχύτητα.

Τό χρώμα τους ήταν ανοιχτό πορτοκαλί. Πρόκειτο όχι για κομήτες αλλά για κάτι άλλο. Φυσικά δεν μπορέσαμε να εξηγήσουμε τί ακριβώς ήταν. Μείναμε μισή ώρα περίπου και τα παρατηρούσαμε και ύστερα φύγαμε, αλλά αυτά εξακολουθούσαν την πορεία τους.

Τό δεύτερο φαινόμενο μου παρουσιάστηκε στις 2 ή 3 Ιανουαρίου του 1978 (ποιά μέρα από τις δυο δεν θυμάμαι ακριβώς), όταν δούλευα στο Φ/Γ Juventus 15.000 D.W. σαν Ανθυποπλοίαρχος και πηγαίναμε για τό Mogadiscio της Σομαλίας. Ήταν κατά τις 10.30 μ.μ. και είχα θάρδια. Έτρεξε εκείνη τη στιγμή να είμαι στη Βαρδιόλα του πλοίου μαζί με τον «όπτιρα» και συζητάγαμε, όταν είδαμε ένα πράγμα τό οποίο έμεινε περίπου 2 με 3 δευτερόλεπτα ορατό, διότι εμφανίστηκε στον ουρανό θόρεια και πηγαίναμε προς νότια με φανταστική ταχύτητα. Τό μόνο που προέβλεπε και είδαμε ήταν ένα πράγμα επιμήκες, με μεγάλη ούρα, πολύ φωτεινό αλλά αυτό που μάς έκανε εντύπωση ήταν ή τρομερή ταχύτητα που είχε. Αποκλειόταν να ήταν αεροσκάφος.

Φυσικά δεν μπορώ να πω ότι ήταν UFO ούτε όμως και κομήτης, τί ήταν;

Αυτά τα δύο φαινόμενα έτυχε να δώ όσον καιρό ταξιδεύω.

Τό θέμα των UFO με ενδιαφέρει και θέλω να παρακολουθώ όλες τις εξελίξεις και αν γίνεται αργότερα όταν απολυθώ να μπορέσω να λάβω ενεργό μέρος στην οργάνωση για την έρευνα των UFO.

Διότι πιστεύω ότι υπάρχει ζωή στο Σύμπαν εκτός από της Γης, και φυσικά πολιτισμοί ανώτεροι από μάς και πιστεύω ότι αυτά τα UFO παρακολουθούν τον πλανήτη μας και κάνουν μία πραγματική κατασκοπεία που μπορώ να τη χαρακτηρίσω τέλεια.

Φιλικάτάτα
Δ.Μ.